

31971R1408

REGULAMENTUL CONSILIULUI (CEE) nr. 1408/71, din 14 iunie 1971, privind aplicarea regimurilor de securitate socială lucrătorilor salariați, lucrătorilor independenți și membrilor familiilor lor care se deplasă în interiorul Comunității (8) (9) (10) (11) (12)

Cuprins

TITLUL I: DISPOZIȚII GENERALE (articolele 1-12)

TITLUL II: DETERMINAREA LEGISLAȚIEI APLICABILE (art. 13-17 bis)

TITLUL III: DISPOZIȚII SPECIFICE DIFERITELOR CATEGORII DE PRESTAȚII

Capitolul 1: **Boală și maternitate**

Secțiunea 1: Dispoziții comune (articolul 18)

Secțiunea 2: Lucrătorii salariați sau independenți și membrii familiilor acestora (articolele 19-24)

Secțiunea 3: Șomerii și membrii familiilor acestora (articolul 25)

Secțiunea 4: Solicitanții de pensii sau rente și membrii familiilor acestora (articolul 26)

Secțiunea 5: Titularii de pensii sau rente și membrii familiilor acestora (articolele 27-34)

Secțiunea 5 bis: Persoane care urmează studii sau o formare profesională și membrii familiilor acestora (articolele 34 bis și 34 ter)

Secțiunea 6: Dispoziții diverse (articolul 35)

Secțiunea 7: Rambursări între instituții (articolul 36)

Capitolul 2: **Invaliditate**

Secțiunea 1: Lucrători salariați sau independenți supuși exclusiv legislațiilor potrivit cărora cuantumul prestațiilor de invaliditate este independent de durata perioadelor de asigurare (art. 37-39)

Secțiunea 2: Lucrători salariați sau independenți supuși fie exclusiv legislațiilor potrivit cărora cuantumul prestației de invaliditate depinde de durata perioadelor de asigurare sau de domiciliu, fie unor legislații de acest tip sau de tipul prevăzut la secțiunea 1 (articolul 40)

Secțiunea 3: Agravarea unei invalidități (articolul 41)

Secțiunea 4: Reluarea acordării prestațiilor după suspendare sau suprimare. Conversia prestațiilor de invaliditate în prestații de bătrânețe. Recalcularea prestațiilor acordate în baza articolului 39 (articolele 42 și 43).

Secțiunea 5: Persoane acoperite de un regim special al funcționarilor (articolul 43 bis).

Capitolul 3: **Bătrânețe și deces (pensii)** (articolele 44-51)

Capitolul 4: **Accidente de muncă și boli profesionale**

Secțiunea 1: Dreptul la prestații (articolele 52-59)

Secțiunea 2: Agravarea unei boli profesionale indemnizate (articolul 60)

Secțiunea 3: Dispoziții diverse (articolele 61 și 62)

Secțiunea 4: Rambursări între instituții (articolul 63)

Secțiunea 5: Studenți (articolul 63 bis)

Capitolul 5: Alocații de deces (articolele 64-66 bis)

Capitolul 6: **Șomajul**

Secțiunea 1: Dispoziții comune (art. 67 și 68)

Secțiunea 2: Șomeri care se deplasează într-un stat membru, altul decât statul competent (articolele 69 și 70)

Secțiunea 3: Șomeri care, pe durata exercitării ultimului loc de muncă, își aveau domiciliul într-un stat membru, altul decât statul competent (articolul 71)

Capitolul 7: **Prestații familiale (articolele 72-76 bis)**

Capitolul 8: **Prestații pentru copiii aflați în întreținerea titularilor de pensii și pentru orfani (articolele 77-79 bis)**

TITLUL IV: COMISIA ADMINISTRATIVĂ PENTRU SECURITATEA SOCIALĂ A LUCRĂTORILOR MIGRANȚI (articolele 80 și 81)

TITLUL V: COMITETUL CONSULTATIV PENTRU SECURITATEA SOCIALĂ A LUCRĂTORILOR MIGRANȚI (articolele 82 și 83)

TITLUL VI: DISPOZIȚII DIVERSE (articolele 84-93)

TITLUL VII: DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE (art. 94-100)

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

(B) (10) (15) (17) (19) (20)

Definiții

În sensul prezentului regulament:

(a) termenii „lucrător salariat” și respectiv „lucrător” desemnează orice persoană:

- (i) care este asigurată, în baza unei asigurări obligatorii sau facultative continue, pentru unul sau mai multe riscuri corespunzând ramurilor unui regim de securitate socială care se aplică lucrătorilor salariați sau independenți, ori unui regim special al funcționarilor;
- (ii) care este asigurată, cu titlu obligatoriu, pentru unul sau mai multe riscuri corespunzând ramurilor cărora li se aplică prezentul Regulament, în cadrul unui regim de securitate socială care se aplică tuturor rezidenților sau întregii populații active:
 - în cazul în care modurile de gestionare sau de finanțare a acestui regim permit identificarea persoanei ca lucrător salariat sau independent
 - sau
 - în lipsa unor astfel de criterii, atunci când este asigurată în baza unei asigurări obligatorii sau facultative continue pentru un alt risc precizat în Anexa I, în cadrul unui regim organizat în beneficiul lucrătorilor salariați sau independenți, ori al unui regim prevăzut la punctul iii) sau, în absența unui astfel de regim în statul membru respectiv, în cazul în care respectă definiția dată în anexa I;
- (iii) care este asigurată cu titlu pentru mai multe riscuri corespunzând ramurilor cărora li se aplică prezentul regulament, în cadrul unui regim de securitate socială organizat în mod uniform pentru ansamblul populației rurale, conform criteriilor fixate în Anexa I;
- (iv) care este asigurată cu titlu voluntar pentru unul sau mai multe riscuri corespunzând ramurilor cărora li se aplică prezentul regulament, în cadrul unui regim de securitate socială al unui stat membru organizat pentru lucrătorii salariați sau independenți, ori pentru toți rezidenții ori pentru anumite categorii de rezidenți:
 - dacă persoana exercită o activitate salariată sau independentă
 - sau
 - dacă persoana a fost asigurată anterior, cu titlu obligatoriu, pentru același risc în cadrul unui regim organizat pentru salariații sau lucrătorii independenți din același stat membru;

- (b) termenul „lucrător frontalier” desemnează orice lucrător salariat sau independent care își exercită activitatea profesională pe teritoriul unui stat membru și își are domiciliul pe teritoriul unui alt stat membru unde se întoarce, de regulă, zilnic sau cel puțin o dată pe săptămână; totuși, lucrătorul frontalier care este detașat de întreprinderea de care aparține în mod obișnuit sau care prestează un serviciu pe teritoriul aceluiași stat membru sau al altui stat membru își păstrează calitatea de lucrător frontalier pe o perioadă de până la patru luni chiar dacă, pe parcursul acestei perioade, nu poate reveni în fiecare zi sau cel puțin o dată pe săptămână la locul său de domiciliu;
- (c) termenul „lucrător sezonier” desemnează orice lucrător salariat care se deplasează pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care își are domiciliul, pentru a efectua acolo, în numele unei întreprinderi sau al unui angajator din acest stat, o muncă cu caracter sezonier, a cărei durată nu poate depăși în nici un caz opt luni, dacă acesta locuiește temporar pe teritoriul statului respectiv pe durata activității sale; prin muncă cu caracter sezonier, se cuvine a înțelege o muncă ce depinde de succesiunea anotimpurilor și care se repetă în mod automat în fiecare an;
- c) bis termenul „student” desemnează orice persoană, alta decât un lucrător salariat sau independent, ori un membru al familiei acestuia sau urmaș în sensul prezentului regulament, care își urmează studiile sau o formare profesională ce are ca rezultat o calificare oficial recunoscută de autoritățile unui stat membru, și care este asigurată în cadrul unui regim general de securitate socială sau al unui regim special de securitate socială aplicabil studenților;
- (d) termenul „refugiat” are semnificația care i se atribuie în art. 1 din Convenția privind statutul refugiaților, semnată la Geneva la 28 iulie 1951;
- (e) termenul „apatrid” are semnificația care îi este atribuită în art. 1 al convenției privind statutul apatrizilor, semnată la New York la 28 septembrie 1954;
- (f) i) termenul „membru al familiei” desemnează orice persoană definită sau recunoscută ca membru de familie sau desemnată ca membru al gospodăriei de legislația conform căreia se acordă prestațiile sau, în cazurile prevăzute la articolul 22 paragraful (1) litera (a) și la articolul 31, de legislația statului membru pe teritoriul căruia aceasta își are domiciliul; totuși, dacă aceste legislații nu consideră drept membru al familiei sau al gospodăriei decât persoana care locuiește sub același acoperiș cu lucrătorul salariat sau independent, ori studentul, această condiție este considerată ca îndeplinită atunci când persoana respectivă se află, în principal, în grija acestuia din urmă. Dacă legislația unui stat membru nu permite identificarea membrilor familiei de celelalte persoane cărora aceasta se aplică, termenul „membru al familiei” are semnificația care îi este dată la anexa I;
- ii) totuși, dacă este vorba de prestații pentru persoane cu handicap acordate, potrivit legislației unui stat membru, tuturor resortisanților acestui stat care îndeplinesc condițiile cerute, termenul „membru al familiei” desemnează cel puțin soțul/soția, copiii minori precum și copiii majori aflați în grija lucrătorului salariat sau independent, ori a studentului;
- (g) termenul „urmaș” desemnează orice persoană definită sau recunoscută ca urmaș de legislația conform căreia prestațiile sunt acordate; totuși, dacă această legislație nu consideră ca urmaș decât persoana care locuia sub același acoperiș cu defunctul, această condiție se consideră îndeplinită dacă persoana respectivă se afla, în principal, în grija persoanei decedate;
- (h) termenul „domiciliu” semnifică reședința obișnuită;
- (i) termenul „reședință” reprezintă reședința temporară;

- (j) termenul „legislație” desemnează, pentru fiecare stat membru, legile, regulamentele, prevederile statutare și orice alte măsuri de aplicare, existente sau viitoare, care privesc ramurile și regimurile de securitate socială prevăzute la articolul 4 paragrafele 1 și 2 sau prestațiile speciale cu caracter necontributiv prevăzute la articolul 4 paragraful 2 bis.

Acest termen exclude dispozițiile convențiilor existente sau viitoare, indiferent dacă ele au făcut sau nu obiectul unei decizii a puterilor publice prin care ele devin obligatorii sau domeniul lor de aplicare este extins. Totuși, în ceea ce privește dispozițiile convențiilor:

- i. care servesc la punerea în aplicare a unei obligații de asigurare ce rezultă din legile sau regulamentele prevăzute la alineatul precedent

sau

- ii. care creează un regim a cărui gestionare este asigurată de aceeași instituție ca aceea care administrează regimurile instituite prin legile sau regulamentele prevăzute la alineatul precedent,

această restricție poate fi ridicată oricând printr-o declarație a statului membru respectiv, care să menționeze regimurile de acest tip cărora li se aplică prezentul regulament. Această declarație este notificată și publicată conform prevederilor articolului 97.

Prevederile alineatului precedent nu pot avea ca efect sustragerea din domeniul de aplicare al prezentului regulament a regimurilor cărora li s-a aplicat regulamentul nr. 3.

[Nu se aplică în Spațiul Economic European (B)].

Termenul „legislație” exclude de asemenea dispozițiile care reglementează regimurile speciale pentru lucrătorii independenți, a căror creare este lăsată la inițiativa persoanelor interesate sau a căror aplicare este limitată la o parte din teritoriul statului membru în cauză, indiferent dacă acestea au făcut sau nu obiectul unei decizii a puterilor publice prin care ele devin obligatorii sau domeniul lor de aplicare este extins. Regimurile speciale în cauză sunt menționate la Anexa II;

- j bis) termenii „regim special al funcționarilor” desemnează orice regim de securitate socială care este diferit de regimul general aplicabil lucrătorilor salariați în statele membre respective și căruia sunt direct supuși toți funcționarii și tot personalul asimilat, sau anumite categorii a acestora;

- (k) termenul „convenție de securitate socială” reprezintă orice instrument bilateral sau multilateral care leagă sau va lega, în mod exclusiv, două sau mai multe state membre, precum și orice instrument multilateral care leagă sau va lega cel puțin două state membre în domeniul securității sociale, pentru toate din ramurile și regimurile prevăzute la articolul 4 paragrafele 1 și 2, precum și acordurile de orice natură încheiate în cadrul instrumentelor menționate;

- (l) termenul „autoritate competentă” desemnează, pentru fiecare stat membru, ministrul, ministrii sau o altă autoritate echivalentă responsabilă, pe întreg teritoriul sau pe o porțiune oarecare a teritoriului statului, de regimurile de securitate socială;

- (m) termenul „comisie administrativă” desemnează comisia prevăzută la articolul 80;

- (n) termenul „instituție” desemnează, pentru fiecare stat membru, organismul sau autoritatea responsabilă cu aplicarea întregii legislații sau a unei părți a acesteia;

- (o) termenul „instituție competentă” desemnează:
- (i) instituția la care persoana interesată este afiliată în momentul solicitării de prestații sau
 - (ii) instituția de la care persoana respectivă are dreptul sau ar avea dreptul să primească prestații dacă aceasta sau membrul, ori membrii familiei sale ar rezida pe teritoriul statului membru în care este situată instituția sau
 - (iii) instituția desemnată de autoritatea competentă a statului membru respectiv sau
 - (iv) în cazul unui regim privind obligațiile angajatorului cu privire la prestațiile prevăzute la articolul 4 paragraful (1), fie angajatorul sau asiguratorul substituit, fie, în lipsa acestora, organismul sau autoritatea desemnată de autoritatea competentă a statului membru respectiv;
- (p) termenii „instituția de la locul de domiciliu” și, respectiv, „instituția de la locul de reședință” desemnează instituția abilitată să acorde prestațiile la locul unde persoana interesată își au domiciliul, și instituția abilitată să acorde prestațiile la locul unde persoana respectivă își are locul de reședință, conform legislației pe care această instituție o aplică sau, dacă nu există o asemenea instituție, instituția desemnată de autoritatea competentă a statului membru respectiv;
- (q) termenul „stat competent” desemnează statul membru pe teritoriul căruia este situată instituția competentă;
- (r) termenul „perioadele de asigurare” desemnează perioadele de cotizare, de angajare sau de activitate independentă, așa cum sunt definite sau recunoscute ca perioade de asigurare de legislația potrivit căreia au fost realizate sau sunt considerate realizate, precum și orice perioade asimilate, în măsura în care sunt recunoscute de această legislație ca echivalente cu perioadele de asigurare;
- (s) termenii „perioade de angajare” sau „perioade de activitate independentă” desemnează perioadele definite sau recunoscute ca atare de legislația potrivit căreia au fost realizate, precum și orice perioade asimilate, în măsura în care sunt recunoscute de această legislație ca echivalent al perioadelor de angajare sau al perioadelor de activitate independentă; perioadele realizate în cadrul unui regim special al funcționarilor sunt de asemenea considerate ca perioade de angajare;
- s bis) termenul „perioade de domiciliu” desemnează perioadele definite sau recunoscute ca atare de legislația conform căreia ele sunt realizate sau considerate ca realizate;
- (t) termenii „prestații”, „pensii” și „rente” desemnează orice prestații, pensii și rente, inclusiv toate elementele plătibile din fonduri publice, majorările de revalorizare a acestora și alocațiile suplimentare, sub rezerva dispozițiilor Titlului III, precum și prestațiile în sumă fixă care pot fi plătite în locul pensiilor și plățile făcute cu titlu de rambursare a cotizațiilor;
- u) (i) termenul „prestații familiale” reprezintă toate prestațiile în natură sau în bani destinate să compenseze cheltuielile familiale, în cadrul unei legislații prevăzute la articolul 4

paragraful 1 litera h), cu excepția alocațiilor speciale de naștere sau de adopție menționate în anexa II;

- (ii) termenul „alocații familiale” desemnează prestațiile periodice în bani acordate exclusiv în funcție de numărul și, eventual, de vârsta membrilor familiei;
- (v) termenul „alocații de deces” desemnează orice sumă platită o singură dată în cazul unui deces, cu excepția prestațiilor în sumă fixă prevăzute la litera (t).

Articolul 2 (17) (19) (20)

Persoanele cuprinse în domeniul de aplicare

1. Prezentul regulament se aplică lucrătorilor salariați sau independenți, ori studenților care sunt sau au fost supuși legislației unuia sau mai multor state membre și care sunt resortisanți ai unuia din statele membre, ori apatrizi sau refugiați având domiciliul pe teritoriul unuia dintre statele membre, precum și membrilor familiilor acestora și urmașilor lor.
2. Prezentul regulament se aplică urmașilor lucrătorilor salariați sau independenți și studenților care au fost supuși legislației unuia sau mai multor state membre, indiferent de naționalitatea acestor persoane, în cazul în care urmașii lor sunt resortisanți ai unuia dintre statele membre, ori apatrizi sau refugiați care își au domiciliul pe teritoriul unuia dintre statele membre.

Articolul 3

Egalitatea de tratament

1. Persoanele care își au domiciliul pe teritoriul unuia dintre statele membre și cărora se aplică dispozițiile prezentului regulament se supun obligațiilor și se bucură de beneficiile legislației oricărui stat membru, în aceleași condiții ca resortisanții acestui stat, sub rezerva dispozițiilor speciale conținute în prezentul regulament.
2. Dispozițiile paragrafului 1 se aplică dreptului de a alege membrii organelor instituțiilor de securitate socială sau de a participa la desemnarea acestora, dar nu afectează dispozițiile legislației statelor membre referitoare la eligibilitatea și modurile de desemnare a acestor organe.
3. Dispozițiile convențiilor de securitate socială care rămân în vigoare potrivit articolului 7 paragraful 2 litera c), precum și dispozițiile convențiilor încheiate potrivit articolului 8, paragraful 1, vor fi aplicabile tuturor persoanelor cărora li se aplică prezentul regulament, în măsura în care nu se dispune astfel în Anexa III.

Articolul 4 (10) (19)

Domeniul de aplicare material

1. Prezentul regulament se aplică tuturor legislațiilor referitoare la ramurile de securitate socială care privesc:
 - (a) prestațiile de boală și de maternitate;
 - (b) prestații de invaliditate, inclusiv cele destinate menținerii sau îmbunătățirii capacității de obținere a unor venituri;

- (c) prestațiile de bătrânețe;
- (d) prestațiile de urmaș;
- (e) prestațiile pentru accidente de muncă și boli profesionale;
- (f) alocațiile de deces;
- (g) prestațiile de șomaj;
- (h) prestațiile familiale.

2. Prezentul regulament se aplică regimurilor de securitate socială generale și speciale, contributive și necontributive, precum și regimurilor referitoare la obligațiile angajatorului sau armatorului cu privire la prestațiile prevăzute la paragraful 1.

2 bis. Prezentul Regulament se aplică prestațiilor speciale cu caracter necontributiv prevăzute de o legislație sau un regim, altele decât cele prevăzute la paragraful 1, sau care sunt excluse potrivit paragrafului 4, atunci când aceste prestații sunt destinate:

a) fie să acopere, cu titlu suplimentar, complementar sau accesoriu, riscurile corespunzătoare ramurilor prevăzute la paragraful 1, literele a)-h);

b) fie să asigure numai protecția specifică a persoanelor cu handicap.

2 ter. Prezentul regulament nu se aplică dispozițiilor legislației unui stat membru referitoare la prestațiile speciale cu caracter necontributiv, menționate în anexa II secțiunea III, a căror aplicare este limitată la o parte a teritoriului său.

3. Totuși, dispozițiile Titlului III din prezentul regulament nu afectează legislației statelor membre referitoare la obligațiile armatorului.

4. Prezentul regulament nu se aplică nici asistenței sociale și medicale, nici regimurilor de prestații pentru victimele de război sau consecințele acestuia .

Articolul 5 (10)

Declarațiile statelor membre referitoare la domeniul de aplicare a prezentului regulament

Statele membre menționează legislațiile și regimurile prevăzute la articolul 4 paragrafele 1 și 2, prestațiile speciale cu caracter necontributiv prevăzute la articolul 4 paragraful 2 bis, prestațiile minime prevăzute la articolul 50, precum și prestațiile prevăzute la articolele 77 și 78, în declarațiile notificate și publicate conform articolului 97.

Articolul 6

Convențiile de securitate socială cărora li se substituie prezentul regulament

În cadrul domeniului personal de aplicare și al domeniului material de aplicare ale prezentului regulament, acesta se substituie, sub rezerva dispozițiilor articolelor 7, 8 și ale articolului 46, paragraful 4, oricărei convenții de securitate socială care leagă:

- (a) fie exclusiv două sau mai multe state membre,

- (b) fie cel puțin două state membre și unul sau mai multe alte state, dacă este vorba despre cazuri la a căror soluționare nu este solicitată să intervină nici o instituție aparținând unuia dintre aceste din urmă state.

Articolul 7 (7)

Dispoziții internaționale cărora prezentul regulament nu le aduce atingere

1. Prezentul regulament nu aduce atingere obligațiilor ce decurg din:
 - (a) orice convenție adoptată de Conferința Internațională a Muncii și care, după ratificarea de către unul sau mai multe state membre, a intrat în vigoare;
 - (b) Acordurile Europene Interimare din 11 decembrie 1953 privind securitatea socială, încheiate între statele membre ale Consiliului European.
2. Fără a se ține seama de dispozițiile articolului 6, rămân aplicabile:
 - (a) dispozițiile acordurilor din 27 iulie 1950 și din 30 noiembrie 1979 privind securitatea socială a marinarilor renani;
 - (b) dispozițiile Convenției europene din 9 iulie 1956 privind securitatea socială a lucrătorilor din transporturile internaționale;
 - (c) dispozițiile convențiilor de securitate socială menționate în anexa III.

Articolul 8

Încheierea de convenții între statele membre

1. Două sau mai multe state membre pot încheia între ele, în funcție de necesități, convenții bazate pe principiile și spiritul prezentului regulament.
2. Fiecare stat membru notifică, în conformitate cu prevederile articolului 97 paragraful 1, orice convenție încheiată cu un alt stat membru potrivit dispozițiilor paragrafului 1.

Articolul 9

Admiterea la asigurarea voluntară sau facultativă continuă

1. Dispozițiile legislației unui stat membru care condiționează admiterea la asigurarea voluntară sau facultativă continuă de domiciliul pe teritoriul acestui stat nu se aplică persoanelor care își au domiciliul pe teritoriul altui stat membru, cu condiția ca acestea să fi fost supuse, într-un anumit moment din cariera lor trecută, legislației primului stat, în calitate de lucrători salariați sau independenți.

2. Dacă legislația unui stat membru condiționează admiterea la asigurarea voluntară sau facultativă continuă de realizarea unor perioade de asigurare, perioadele de asigurare sau de domiciliu realizate conform legislației oricărui alt stat membru sunt luate în considerare, în măsura necesară, ca și când ar fi fost realizate în conformitate cu legislația primului stat.

Articolul 9 bis (7)

Prelungirea perioadei de referință

Dacă legislația unui stat membru condiționează recunoașterea dreptului la o prestație de realizarea unei perioade minime de asigurare în cursul unei perioade determinate care precedă producerea riscului asigurat (perioada de referință) și dispune că perioadele în cursul cărora prestații au fost acordate conform legislației acestui stat membru, sau perioadele consacrate educării copiilor pe teritoriul acestui stat membru prelungesc această perioadă de referință, perioadele în cursul cărora au fost acordate pensii de invaliditate sau de bătrânețe, ori prestații de boală, de șomaj sau pentru accidente de muncă (cu excepția rentelor), conform legislației altui stat membru și perioadele consacrate educării copiilor pe teritoriul altui stat membru prelungesc, de asemenea, perioada de referință respectivă.

Articolul 10 (20)

Renunțarea la clauzele de domiciliu – Efectul asigurării obligatorii asupra rambursării cotizațiilor

1. Cu excepția cazurilor în care prezentul regulament prevede altfel, prestațiile în bani de invaliditate, de bătrânețe sau de urmaș, rentele pentru accidente de muncă și alocațiile de deces dobândite potrivit legislației unuia sau mai multor state membre nu pot suferi nici o reducere, modificare, suspendare, suprimare sau confiscare datorită faptului că beneficiarul are domiciliul pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care este situată instituția debitoare.

Primul alineat se aplică și prestațiilor în sumă fixă acordate în cazul recăsătoriei soțului supraviețuitor care avea dreptul la o pensie sau la o rentă de urmaș.

2. Dacă legislația unui stat membru condiționează rambursarea cotizațiilor de cerința ca persoana respectivă să fi încetat a face obiectul unei asigurării obligatorii, această cerință nu este considerată îndeplinită atât timp cât persoana respectivă face obiectul unei asigurări obligatorii, conform legislației altui stat membru.

Articolul 10 bis (10)

Prestații speciale cu caracter necontributiv

1. Fără a ține seama de dispozițiile articolului 10 și ale Titulului III, persoanele cărora le este aplicabil prezentul regulament beneficiază de prestațiile speciale în bani cu caracter necontributiv prevăzute la articolul 4, paragraful 2 bis, numai pe teritoriul statului membru în care își au domiciliul și conform legislației acestui stat, cu condiția ca aceste prestații să fie menționate în Anexa II bis. Prestațiile sunt acordate de către instituția de la locul de domiciliu și sunt suportate de aceasta.
2. Instituția unui stat membru a cărui legislație condiționează dreptul la prestațiile prevăzute la paragraful 1 de realizarea unor perioade de angajare, de activitate profesională independentă sau de domiciliu, ia în considerare, în măsura necesară, perioadele de angajare, de activitate profesională independentă sau de domiciliu realizate pe teritoriul oricărui alt stat membru, ca și cum aceste perioade ar fi fost realizate pe teritoriul primului stat membru.
3. În cazul în care legislația unui stat membru condiționează dreptul la o prestație prevăzută la paragraful 1, acordată cu titlu complementar, de beneficierea de o prestație prevăzută la unul

din punctele a) – h) ale articolului 4 paragraful 1 și nici o prestație de acest tip nu este datorată conform acestei legislații, orice prestație corespondentă acordată potrivit legislației altui stat membru este considerată ca o prestație acordată în baza legislației primului stat membru, în vederea acordării prestației complementare.

4. În cazul în care legislația unui stat membru condiționează acordarea unor prestații prevăzute la paragraful 1, destinate persoanelor invalide sau cu handicap, de cerința ca invaliditatea sau handicapul să fi fost constatate pentru prima dată pe teritoriul acestui stat membru, această cerință este considerată îndeplinită în cazul în care constatarea a fost făcută pentru prima dată pe teritoriul altui stat membru.

Articolul 11

Revalorizarea prestațiilor

Regulile de revalorizare prevăzute de legislația unui stat membru sunt aplicabile prestațiilor datorate în baza acestei legislații, ținând cont de dispozițiile prezentului regulament.

Articolul 12 (9) (11)

Necumulul de prestații

1. Prezentul regulament nu poate nici să confere nici să mențină dreptul la mai multe prestații de aceeași natură raportate la aceeași perioadă de asigurare obligatorie. Totuși, această dispoziție nu se aplică prestațiilor de invaliditate, de bătrânețe, de deces (pensii) sau în caz de boală profesională care sunt acordate de instituțiile a două sau mai multor state membre, conform dispozițiilor articolului 41, articolului 43 paragrafele 2 și 3, articolelor 46, 50 și 51 sau articolului 60 paragraful 1 litera b).

2. În măsura în care prezentul Regulament nu dispune altfel, clauzele de reducere, de suspendare sau de suprimare prevăzute de legislația unui stat membru în caz de cumul al unei prestații cu alte prestații de securitate socială sau cu alte venituri de orice natură sunt opozabile beneficiarului, chiar și în cazul prestațiilor dobândite în baza legislației altui stat membru sau al unor venituri realizate pe teritoriul altui stat membru.

3. Clauzele de reducere, de suspendare sau de suprimare prevăzute de legislația unui stat membru în cazul în care beneficiarul de prestații de invaliditate sau de prestații anticipate de bătrânețe exercită o activitate profesională, îi sunt opozabile chiar dacă acesta își exercită activitatea pe teritoriul altui stat membru.

4. Pensia de invaliditate datorată în baza legislației olandeze, în cazul în care instituția olandeză este obligată, conform dispozițiilor articolului 57 paragraful 5 sau ale articolului 60 paragraful 2 litera b), să contribuie și la acoperirea costului unei prestații în caz de boală profesională acordată în baza legislației altui stat membru, se reduce cu suma datorată instituției din celălalt stat membru, responsabilă pentru acordarea prestației în caz de boală profesională.

TITLUL II

STABILIREA LEGISLAȚIEI APLICABILE

Articolul 13 (9) (19)

Reguli generale

1. Sub rezerva articolelor 14 quater și 14 septies, persoanele cărora le este aplicabil prezentul Regulament nu vor face decât obiectul legislației unui singur stat membru. Această legislație este determinată în conformitate cu dispozițiile prezentului Titlu.

2. Sub rezerva dispozițiilor art. 14 – 17:

a) persoana care exercită o activitate salariată pe teritoriul unui stat membru va face obiectul legislației acestui stat, chiar dacă își are domiciliul pe teritoriul unui alt stat membru sau dacă întreprinderea sau angajatorul la care este angajată își are sediul sau domiciliul pe teritoriul altui stat membru;

b) persoana care exercită o activitate independentă pe teritoriul unui stat membru va face obiectul legislației acestui stat, chiar dacă își are domiciliul pe teritoriul altui stat membru;

c) persoana care își exercită activitatea profesională la bordul unui vas aflat sub pavilionul unui stat membru va face obiectul legislației acestui stat;

d) funcționarii și personalul asimilat vor face obiectul legislației statului membru de care aparține administrația la care sunt încadrați;

e) persoana chemată sau rechemată să își satisfacă serviciul militar sau serviciul civil într-un stat membru va face obiectul legislației acestui stat. Dacă drepturile acordate în baza acestei legislații sunt condiționate de realizarea de perioade de asigurare înainte de încorporarea în serviciul militar sau în serviciul civil sau după eliberarea din serviciul militar sau serviciul civil, perioadele de asigurare realizate în baza legislației oricărui alt stat membru sunt luate în considerare, în măsura necesară, ca și cum ar fi vorba de perioade de asigurare realizate în baza legislației primului stat. Lucrătorul salariat sau independent chemat sau rechemat să își satisfacă serviciul militar sau serviciul civil își păstrează calitatea de lucrător salariat sau independent.

f) persoana căreia încetează să i se mai aplice legislația unui stat membru, fără ca legislația altui stat membru să îi devină aplicabilă în conformitate cu una dintre regulile enunțate la alineatele precedente sau cu una dintre excepțiile sau regulile speciale prevăzute la articolele 14-17, va face obiectul legislației statului membru pe teritoriul căruia își are domiciliul, numai în conformitate cu dispozițiile acestei legislații.

Articolul 14

Reguli speciale aplicabile persoanelor care exercită o activitate salariată, altele decât marinarii

Regula enunțată la articolul 13 paragraful 2 litera a) se va aplica ținând cont de următoarele excepții și particularități:

1. a) Persoana care exercită o activitate salariată pe teritoriul unui stat membru, în serviciul unei întreprinderi de care aparține în mod obișnuit și care este detașată de această întreprindere pe teritoriul unui alt stat membru pentru a presta acolo o muncă în contul acesteia, va continua să facă obiectul legislației primului stat membru, cu condiția ca durata previzibilă a acestei munci să nu depășească douăsprezece luni și ca persoana respectivă să nu fie trimisă pentru înlocuirea altei persoane căreia i-a expirat perioada de detașare;

b) Dacă durata muncii care urmează să fie efectuată se prelungește, datorită unor circumstanțe imprevizibile, dincolo de perioada inițial prevăzută și depășește douăsprezece luni, legislația primului stat membru va continua să se aplice până la încheierea acestei munci, cu condiția ca autoritatea competentă a statului membru teritoriul căruia este detașată persoana respectivă sau organismul desemnat de această autoritate să își fi dat acordul; acest acord trebuie solicitat înainte de sfârșitul perioadei inițiale de douăsprezece luni. Totuși, acest acord nu poate fi dat pentru o perioadă care depășește douăsprezece luni;

2. Persoana care exercită, în mod obișnuit, o activitate salariată pe teritoriul a două sau mai multor state membre va face obiectul legislației determinate după cum urmează:

(a) Persoana care face parte din personalul rulant sau navigant al unei întreprinderi care efectuează, în contul unui terț sau în contul său propriu, transporturi internaționale de pasageri sau de mărfuri pe căi feroviare, rutiere, aeriene sau pe apă și care își are sediul pe teritoriul unui stat membru, va face obiectul legislației acestui din urmă stat. Totuși:

i) persoana încadrată la o sucursală sau o reprezentanță permanentă pe care întreprinderea respectivă o are pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care își are sediul, va face obiectul legislației statului membru pe teritoriul căruia este situată această sucursală sau reprezentanță permanentă;

ii) persoana încadrată în principal pe teritoriul statului membru în care își are domiciliul va face obiectul legislației acestui stat, chiar dacă întreprinderea la care este angajată nu își are nici sediul, nici o sucursală sau reprezentanță permanentă pe acest teritoriu;

(b) Persoana, alta decât cea prevăzută la litera a), face obiectul:

(i) legislației statului membru pe al cărui teritoriu își are domiciliul, dacă exercită o parte a activității sale pe acest teritoriu sau dacă aparține de mai multe întreprinderi sau de mai mulți angajatori care își au sediul sau domiciliul pe teritoriul unor state membre diferite;

(ii) legislației statului membru pe teritoriul căruia își are sediul sau domiciliul întreprinderea sau angajatorul la care este încadrată, dacă nu-și are domiciliul pe teritoriul unuia dintre statele membre în care își desfășoară activitatea;

3. Persoana care exercită o activitate salariată pe teritoriul unui stat membru într-o întreprindere care își are sediul pe teritoriul altui stat membru și care este traversată de frontiera comună a acestor două state va face obiectul legislației statului membru pe teritoriul căruia își are sediul această întreprindere.

Articolul 14 bis

Reguli speciale aplicabile persoanelor care exercită o activitate independentă, altele decât marinarii

Regula enunțată la articolul 13 paragraful 2 litera b) se va aplica ținând cont de următoarele excepții și particularități:

1) a) persoana care exercită în mod obișnuit o activitate independentă pe teritoriul unui stat membru și care prestează o muncă pe teritoriul altui stat membru continuă să fie supusă legislației primului stat membru, cu condiția ca durata previzibilă a acestei munci să nu depășească 12 luni;

- b) dacă durata muncii ce trebuie prestată se prelungește, datorită unor circumstanțe imprevizibile, dincolo de perioada prevăzută inițial și depășește 12 luni, legislația primului stat membru continuă să se aplice până la încheierea acestei munci, cu condiția ca autoritatea competentă a statului membru pe teritoriul căruia s-a deplasat persoana respectivă pentru a presta munca în cauză sau organismul desemnat de această autoritate să își fi dat acordul; acest acord trebuie să fie solicitat înainte de sfârșitul perioadei de 12 luni. Totuși, acest acord nu poate fi dat pentru o perioadă ce depășește 12 luni;

2) Persoana care exercită în mod obișnuit o activitate independentă pe teritoriul a două sau mai multe state membre va face obiectul legislației statului membru pe teritoriul căruia își are domiciliul, dacă exercită o parte din activitatea sa pe teritoriul acestui stat membru. Dacă nu exercită nici o activitate pe teritoriul statului membru în care își are domiciliul, ea va face obiectul legislației statului membru pe teritoriul căruia își desfășoară activitatea principală. Criteriile utilizate pentru a determina activitatea principală sunt fixate prin regulamentul prevăzut la articolul 98;

3) persoana care exercită o activitate independentă într-o întreprindere ce își are sediul pe teritoriul unui stat membru și care este traversată de frontiera comună a două state membre face obiectul legislației statului membru pe teritoriul căruia își are sediul această întreprindere;

4) dacă legislația care ar fi aplicabilă unei persoane în conformitate cu paragrafele 2 sau 3 nu îi permite acesteia să se afilieze, chiar și cu titlu voluntar, la un regim de asigurare de bătrânețe, persoana respectivă face obiectul legislației celui alt stat membru care i-ar fi aplicabilă independent de aceste dispoziții sau, în cazul în care legislațiile a două sau mai multe state membre i-ar fi aplicabile, legislației determinate de comun acord între aceste state membre sau autoritățile lor competente.

Articolul 14 ter

Reguli speciale aplicabile marinarilor

Regula enunțată la articolul 13 paragraful 2 litera c) se va aplica ținând cont de următoarele excepții și particularități:

1. persoana care exercită o activitate salariată în serviciul unei întreprinderi de care aparține în mod obișnuit, fie pe teritoriul unui stat membru, fie la bordul unui vas aflat sub pavilionul unui stat membru, și care este detașată de această întreprindere pentru a presta o muncă, în contul acesteia, la bordul unui vas aflat sub pavilionul unui alt stat membru continuă să se supună legislației primului stat membru în condițiile prevăzute la articolul 14 paragraful 1;

2. persoana care exercită în mod obișnuit o activitate independentă, fie pe teritoriul unui stat membru, fie la bordul unui vas aflat sub pavilionul unui stat membru și care prestează, în contul său propriu, o muncă la bordul unui vas aflat sub pavilionul altui stat membru, continuă să fie supusă legislației primului stat membru în condițiile prevăzute la articolul 14 bis paragraful 1;

3) persoana care, deși nu își desfășoară activitatea profesională obișnuită pe mare, prestează o muncă în apele teritoriale sau într-un port al unui stat membru pe un vas aflat sub pavilionul unui alt stat membru care se găsește în aceste ape teritoriale sau în acest port, fără a aparține echipajului vasului respectiv, se supune legislației primului stat membru;

4) persoana care exercită o activitate salariată la bordul unui vas aflat sub pavilionul unui stat membru și care este remunerată, ca urmare a acestei activități, de o întreprindere sau o persoană care își are sediul sau domiciliul pe teritoriul unui alt stat membru se supune legislației acestui din urmă stat dacă își are domiciliul pe teritoriul acestuia; întreprinderea sau persoana care plătește remunerația este considerată ca angajator pentru aplicarea legislației respective.

Articolul 14 quater (5)

Reguli speciale aplicabile persoanelor care exercită simultan o activitate salariată și o activitate independentă pe teritoriul unor state membre diferite

Persoana care exercită simultan o activitate salariată și o activitate independentă pe teritoriul unor state membre diferite este supusă:

- a) sub rezerva dispozițiilor literei b), legislației statului membru pe teritoriul căruia exercită o activitate salariată sau, dacă exercită o asemenea activitate pe teritoriile a două sau mai multe state membre, legislației determinate conform articolului 14 punctele 2 sau 3;
 - b) în cazurile menționate la anexa VII:
 - legislației statului membru pe teritoriul căruia exercită o activitate salariată, această legislație fiind determinată conform dispozițiilor articolului 14 punctele 2 sau 3, dacă exercită o asemenea activitate pe teritoriul a două sau mai multe state membre
- și
- legislației statului membru pe teritoriul căruia exercită o activitate independentă, această legislație fiind determinată conform dispozițiilor articolului 14 bis punctele 2, 3 sau 4, dacă exercită o asemenea activitate pe teritoriul a două sau mai multe state membre.

Articolul 14 quinquies (5) (19)

Dispoziții diverse

1. persoana prevăzută la articolul 14 paragrafele 2 și 3, la articolul 14 bis paragrafele 2, 3 și 4, la articolul 14 quater litera a) și articolul 14 sexies este tratată, în scopul aplicării legislației determinate conform acestor dispoziții, ca și cum ar exercita ansamblul activității sale profesionale pe teritoriul statului membru respectiv.

2. Persoana prevăzută la articolul 14 quater litera b) este tratată, în scopul determinării cuantumului cotizațiilor ce urmează a fi plătite de lucrătorii independenți în baza legislației statului membru pe teritoriul căruia își exercită activitatea independentă, ca și cum și-ar exercita activitatea salariază pe teritoriul acestui stat membru.

3. Dispozițiile legislației unui stat membru care prevăd că titularul unei pensii sau al unei rente care desfășoară o activitate profesională nu face obiectul asigurării obligatorii pentru această activitate se aplică și titularului unei pensii sau rente dobândite conform legislației altui stat membru, cu condiția ca persoana respectivă să nu solicite în mod expres să facă obiectul asigurării obligatorii, adresându-se instituției desemnate de autoritatea competentă a primului stat membru și menționată în anexa 10 din regulamentul prevăzut la articolul 98.

Articolul 14 sexies (19)

Reguli speciale aplicabile persoanelor aparținând unui regim special al funcționarilor care sunt, simultan, lucrători salariați și/sau independenți pe teritoriul unuia sau mai multor state membre

O persoană care, simultan, este angajată ca funcționar sau personal asimilat ce aparține de un regim special al funcționarilor într-un stat membru și este un lucrător salariat și/sau independent pe teritoriul unuia sau mai multor state membre este supusă legislației statului membru în care ea aparține unui regim special al funcționarilor.

Articolul 14 septies (19)

Reguli speciale aplicabile funcționarilor angajați simultan în mai multe state membre și care aparțin, într-unul dintre aceste state, unui regim special

O persoană care este simultan angajată, în două sau mai multe state, ca funcționar sau personal asimilat și care aparține, în cel puțin unul din statele respective, unui regim special al funcționarilor, este supusă legislației fiecăruia dintre statele membre respective.

Articolul 15

Reguli privind asigurarea voluntară sau asigurarea facultativă continuă

1. Articolele 13-14 quinquies nu sunt aplicabile în materie de asigurare voluntară sau facultativă continuă decât dacă, pentru una dintre ramurile prevăzute la articolul 4, într-un stat membru nu există decât un singur regim de asigurare voluntară.

2. În cazul în care aplicarea legislațiilor a două sau mai multe state membre conduce la un cumul de afiliere:

- la un regim de asigurare obligatorie și la unul sau mai multe regimuri de asigurare voluntară sau facultativă continuă, persoana respectivă se supune exclusiv regimului de asigurare obligatorie;
- la două sau mai multe regimuri de asigurare voluntară sau facultativă continuă, persoana respectivă nu poate fi admisă decât la regimul de asigurare voluntară sau facultativă continuă pentru care a optat.

3. Totuși, în materie de invaliditate, bătrânețe și deces (pensii), persoana respectivă poate fi admisă la asigurarea voluntară sau facultativă continuă a unui stat membru, chiar dacă este supusă în mod obligatoriu legislației unui alt stat membru, în măsura în care acest cumul este admis explicit sau implicit în primul stat membru.

Articolul 16

Reguli speciale privind persopersonalul aflat în serviciul misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, precum și personalul auxiliar al Comunităților Europene

1. Dispozițiile articolului 13 paragraful 2 litera a) se aplică membrilor personalului încadrat de misiunile diplomatice sau de oficiile consulare și personalului casnic privat aflat în serviciul agenților acestor misiuni sau posturi.

2. Totuși, lucrătorii prevăzuți la paragraful 1 care sunt cetățeni ai statului membru de acreditare sau ai statului membru de trimitere pot opta pentru aplicarea legislației acestui stat. Acest drept de opțiune poate fi exercitat din nou la sfârșitul fiecărui an calendaristic și nu are efect retroactiv.

3. Membrii personalul auxiliar al Comunităților Europene pot opta între aplicarea legislației statului membru pe teritoriul căruia sunt încadrați și aplicarea legislației statului membru la care au fost supuși supus ultima dată sau a statului membru ai cărui cetățeni sunt, în ceea ce privește dispozițiile, altele decât cele referitoare la alocațiile familiale a căror acordare este reglementată de regimul aplicabil acestui personal. Acest drept de opțiune, care poate fi exercitat o singură dată, intră în vigoare de la data intrării în serviciu.

Articolul 17 (9)

Excepții de la dispozițiile art. 13 – 16

Două sau mai multe state, autoritățile competente ale acestor state sau organismele desemnate de aceste autorități pot să prevadă, de comun acord, în interesul anumitor categorii de persoane sau al anumitor persoane, excepții la dispozițiile art. 13 – 16.

Articolul 17 bis (9)

Reguli speciale privind titularii de pensii sau rente datorate conform legislației unuia sau mai multor state membre

Titularul unei pensii sau rente datorate conform legislației unui stat membru, sau al unor pensii sau rente datorate în baza legislațiilor mai multor state membre, care își are domiciliul pe teritoriul altui stat membru, poate fi scutit, la cerere, de aplicarea legislației acestui din urmă stat, cu condiția să nu fie supus acestei legislații ca urmare a exercitării unei activități profesionale.

TITLUL III

DISPOZIȚII SPECIFICE DIFERITELOR CATEGORII DE PRESTAȚII

CAPITOLUL I

BOALĂ ȘI MATERNITATE

Secțiunea 1

Dispoziții comune

Articolul 18

Totalizarea perioadelor de asigurare, de muncă sau de domiciliu

1. Instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație condiționează dobândirea, menținerea sau redobândirea dreptului la prestații de realizarea unor perioade de asigurare, de muncă sau de domiciliu ia în considerare, în măsura în care este necesar, perioadele de asigurare, de

muncă sau de domiciliu realizate conform legislației oricărui alt stat membru, ca și cum aceste perioade ar fi realizate în baza legislației pe care o aplică aceasta.

2. Dispozițiile paragrafului 1 sunt aplicabile lucrătorului sezonier, chiar atunci când este vorba de perioade anterioare unei întreruperi a asigurării ce depășește perioada permisă de legislația statului competent, cu condiția, totuși, ca persoana respectivă să nu fi încetat să fie asigurată pe o perioadă mai mare de patru luni.

Secțiunea 2

Lucrătorii salariați sau lucrătorii independenți și membrii familiilor lor

Articolul 19

Domiciliul într-un stat membru, altul decât statul competent – Reguli generale

1. Lucrătorul salariat sau lucrătorul independent care își are domiciliul pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul competent și care îndeplinește condițiile cerute de legislația statului competent pentru a avea dreptul la prestații, luând în considerare, dacă este cazul, dispozițiile articolului 18, beneficiază în statul în care are domiciliul:

- a) de prestații în natură acordate, în numele instituției competente, de către instituția de la locul de domiciliu, potrivit dispozițiilor legislației pe care o aplică aceasta, ca și cum ar fi afiliat la aceasta;
- (b) de prestații în bani acordate de instituția competentă potrivit dispozițiilor legislației pe care o aplică. Totuși, pe baza acordului dintre instituția competentă și instituția de la locul de domiciliu, aceste prestații pot fi acordate de aceasta din urmă, în numele primei instituții, conform dispozițiilor legislației statului competent.

2. Dispozițiile paragrafului 1 se aplică prin analogie membrilor de familie care își au domiciliul pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul competent, în măsura în care nu au dreptul la aceste prestații conform legislației statului pe al cărui teritoriu își au domiciliul.

În cazul în care membrii familiei își au domiciliul pe teritoriul unui stat membru, potrivit legislației căruia dreptul la prestațiile în natură nu este condiționat de îndeplinirea unor perioade de asigurare sau de muncă, prestațiile în natură care le vor fi acordate se consideră ca fiind acordate în numele instituției la care este afiliat lucrătorul salariat sau lucrătorul independent, cu excepția cazului în care soțul/soția sau persoana în grija căreia se află copiii exercită o activitate profesională pe teritoriul statului membru respectiv.

Articolul 20

Lucrătorii frontaliери și membrii familiilor lor - Reguli speciale

Lucrătorul frontieră poate, de asemenea, să obțină prestațiile pe teritoriul statului competent. Aceste prestații sunt acordate de instituția competentă potrivit dispozițiilor legislației acestui stat, ca și când persoana respectivă și-ar avea domiciliul în acest stat. Membrii familiei sale pot beneficia de prestații în aceleași condiții; totuși, acordarea acestor prestații este condiționată, cu excepția cazurilor de urgență, de existența unui acord între statele respective sau între autoritățile competente ale acestor state sau, în absența acestuia, de autorizarea prealabilă din partea instituției competente.

Articolul 21

Reședința sau transferul de domiciliu în statul competent

1. Lucrătorul salariat sau independent prevăzut la articolul 19 paragraful 1 care locuiește temporar pe teritoriul statului competent beneficiază de prestații potrivit dispozițiilor legislației acestui stat, ca și cum și-ar avea domiciliul pe teritoriul acestuia, chiar dacă a beneficiat deja de prestații pentru același caz de boală sau de maternitate înaintea șederii sale.

2. Paragraful 1 se aplică prin analogie membrilor familiei prevăzuți la articolul 19, paragraful 2.

Totuși, în cazul în care aceștia din urmă își au domiciliul pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel pe teritoriul căruia își are domiciliul lucrătorul salariat sau independent, prestațiile în natură sunt acordate de instituția de la locul de reședință în numele instituției de la locul de domiciliu al persoanelor respective.

3. Paragrafele 1 și 2 nu se aplică lucrătorului frontalier, nici membrilor familiei sale.

4. Lucrătorul salariat sau independent și membrii familiei sale prevăzuți la articolul 19, care își transferă domiciliul pe teritoriul statului competent, beneficiază de prestații potrivit dispozițiilor legislației acestui stat, chiar dacă au beneficiat deja de prestații pentru același caz de boală sau de maternitate înainte de transferul reședinței lor.

Articolul 22

Reședința în afara statului competent

Întoarcerea în sau transferul reședinței într-un alt stat membru în cursul unei boli sau al maternității

Necesitatea deplasării într-un alt stat membru pentru a beneficia de un tratament adecvat

1. Lucrătorul salariat sau independent care îndeplinește condițiile cerute de legislația statului competent pentru a avea dreptul la prestații, luând în considerare, după caz, dispozițiile articolului 18 și:

a) a cărui stare necesită imediat prestații în cursul unei șederi pe teritoriul altui stat membru

sau

b) care, după ce i s-a recunoscut dreptul la prestații plătibile de instituția competentă, este autorizat de această instituție să revină pe teritoriul statului membru în care își are domiciliul sau să-și transfere domiciliul pe teritoriul unui alt stat

sau

c) care este autorizat de instituția competentă să se deplaseze pe teritoriul unui alt stat membru pentru a beneficia acolo de un tratament adecvat stării sale,

are dreptul:

i. la prestațiile în natură acordate, în numele instituției competente, de instituția de la locul de reședință sau de domiciliu, potrivit dispozițiilor legislației pe care o aplică aceasta, ca și

când ar fi afiliat la aceasta, durata de acordare a prestațiilor fiind totuși reglementată de legislația statului competent;

- ii. la prestațiile în bani acordate de instituția competentă conform legislației pe care aceasta o aplică. Totuși, pe baza acordului dintre instituția competentă și instituția de la locul de reședință sau de domiciliu, aceste prestații pot fi acordate de aceasta din urmă, în numele primei instituții, conform dispozițiilor legislației statului competent.

2. Autorizația solicitată conform conform paragrafului 1 litera b) nu poate fi refuzată decât dacă s-a stabilit că deplasarea persoanei respective este de natură să-i comprimită starea de sănătate sau aplicarea tratamentului medical.

Autorizarea solicitată conform paragrafului 1 litera c) nu poate fi refuzată în cazul în care îngrijirile respective figurează printre prestațiile prevăzute de legislația statului membru pe teritoriul căruia își are domiciliul persoana respectivă și dacă aceste îngrijiri nu pot, ținând cont de starea sănătății sale în momentul respectiv și de evoluția probabilă a bolii, să îi fie acordate în intervalul de timp necesar în mod normal pentru obținerea tratamentului în cauză în statul membru de domiciliu.

3. Dispozițiile paragrafelor 1 și 2 sunt aplicabile prin analogie membrilor familiei unui lucrător salariat sau independent.

Totuși, pentru aplicarea paragrafului 1 litera a) i) și litera c) i) membrilor familiei prevăzuți la articolul 19 paragraful 2, care își au domiciliul pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel pe teritoriul căruia își are domiciliul lucrătorul salariat sau independent:

- a) prestațiile în natură sunt acordate, în numele instituției statului membru pe teritoriul căruia își au domiciliul membrii familiei, de instituția de la locul de reședință potrivit dispozițiilor legislației pe care o aplică, ca și cum lucrătorul salariat sau independent ar fi afiliat la aceasta. Durata de acordare a prestațiilor este totuși reglementată de legislația statului membru pe teritoriul căruia membrii familiei își au domiciliul;
- b) autorizația cerută potrivit paragrafului 1 litera c) este eliberată de instituția statului membru pe teritoriul căruia membrii familiei își au domiciliul.

4. Faptul că lucrătorul salariat sau independent beneficiază de dispozițiile paragrafului 1 nu afectează dreptul la prestații al membrilor familiei sale.

Articolul 22 bis (14)

Reguli speciale pentru anumite categorii de persoane

Fără a lua în considerare articolul 2 din prezentul Regulament, articolul 22 paragraful 1 literele a) și c) se aplică de asemenea persoanelor care sunt cetățeni ai unuia dintre statele membre și care sunt asigurate conform legislației unui stat membru, precum și membrilor familiilor lor ce își au domiciliul împreună cu acestea.

Articolul 22 ter (15)

Activitatea exercitată într-un stat membru, altul decât statul competent Reședință în statul în care este exercitată activitatea

Lucrătorul salariat sau independent prevăzut la articolul 13 paragraful 2 litera d), la articolul 14, la articolul 14 bis, la articolul 14 ter, la articolul 14 quater litera a) sau la articolul 17, precum și membrii familiei sale care îl însoțesc, beneficiază de dispozițiile articolului 22 paragraful 1 litera a) pentru orice stare de sănătate ce necesită prestații în cursul unei șederi pe teritoriul statului membru în care lucrătorul își exercită activitatea profesională sau sub pavilionul căruia se află vaporul la bordul căruia lucrătorul își exercită activitatea profesională.

Articolul 22 quater (17) (20)

...

Articolul 23 (A)

Calculul prestațiilor în bani

1. Instituția competentă a unui stat membru a cărei legislație prevede că pentru calculul prestațiilor în bani se ia în considerare un câștig mediu sau o bază de cotizare medie, stabilește acest câștig mediu sau această bază de cotizare medie exclusiv în funcție de câștigurile constatate sau de bazele de cotizare aplicate în cursul perioadelor realizate potrivit legislației respective.
2. Instituția competentă a unui stat membru a cărei legislație prevede că pentru calculul prestațiilor în bani se ia în considerare un câștig forfetar ține cont exclusiv de câștigul forfetar sau, după caz, de media câștigurilor forfetare ce corespund perioadelor realizate potrivit legislației respective.
3. Instituția competentă a unui stat membru a cărei legislație prevede că valoarea prestațiilor în bani variază în funcție de numărul membrilor familiei ia în calcul și membrii familiei persoanei respective care își au domiciliul pe teritoriul unui alt stat membru, ca și cum aceștia și-ar avea domiciliul pe teritoriul statului competent.

Articolul 24

Prestații în natură substanțiale

1. Lucrătorul salariat sau independent căruia dreptul la o proteză, la un aparat complex sau la alte prestații substanțiale în natură, i-a fost recunoscut, lui sau unui membru al familiei sale, de instituția unui stat membru înaintea noii sale afiliere la instituția altui stat membru, beneficiază de aceste prestații pe cheltuiala primei instituții, chiar dacă acestea sunt acordate în timp ce lucrătorul respectiv este deja afiliat la cea de-a doua instituție.
2. Comisia Administrativă stabilește lista prestațiilor cărora li se aplică dispozițiile paragrafului 1.

Secțiunea 3

Șomerii și membrii familiilor acestora

Articolul 25

1. Un lucrător salariat sau independent aflat în șomaj, căruia i se aplică dispozițiile articolului 69 paragraful 1 sau ale articolului 71 paragraful 1 litera b) ii) a doua frază și care îndeplinește condițiile cerute de legislația statului competent pentru a avea dreptul la prestații în natură și în bani, ținând cont, după caz, de dispozițiile articolului 18, beneficiază, pe parcursul perioadei prevăzute la articolul 69 paragraful 1 litera c):

- a) de prestații în natură acordate, în numele instituției competente, de instituția statului membru în care el își caută un loc de muncă, potrivit dispozițiilor legislației pe care o aplică această din urmă instituție, ca și cum ar fi afiliat la aceasta;
- (b) de prestații în bani acordate de instituția competentă potrivit dispozițiilor legislației pe care o aplică. Totuși, pe baza acordului dintre instituția competentă și instituția statului membru în care șomerul caută un loc de muncă, prestațiile pot fi acordate de aceasta din urmă în numele primei instituții, potrivit dispozițiilor legislației statului competent. Prestațiile de șomaj prevăzute la articolul 69 paragraful 1, nu sunt acordate pe parcursul perioadei de plată a prestațiilor în bani.

2. Un lucrător salariat aflat în șomaj total și căruia i se aplică dispozițiile articolului 71 paragraful 1 litera a) ii) sau litera b) ii) beneficiază de prestații în natură și în bani potrivit dispozițiilor legislației statului membru pe al cărui teritoriu își are domiciliul, ca și când ar fi fost supus acestei legislații pe durata exercitării ultimei activități profesionale, ținând cont, după caz, de dispozițiile articolului 18; costul acestor prestații va fi suportat de instituția din țara de domiciliu.

3. În cazul în care un șomer îndeplinește condițiile cerute de legislația statului membru căruia îi revine sarcina suportării costului prestațiilor de șomaj, pentru deschiderea dreptului la prestații de boală și maternitate, ținând cont, după caz, de dispozițiile articolului 18, membrii familiei acestuia beneficiază de aceste prestații, indiferent de statul membru pe teritoriul căruia își au domiciliul sau locuiesc temporar. Aceste prestații sunt acordate:

- i) în ceea ce privește prestațiile în natură, de instituția de la locul de domiciliu sau de reședință, potrivit dispozițiilor legislației pe care o aplică, în numele instituției competente a statului membru căruia îi revine sarcina suportării costului prestațiilor de șomaj.
- ii) în ceea ce privește prestațiile în bani, de instituția competentă a statului membru căruia îi revine sarcina suportării costului prestațiilor de șomaj, potrivit dispozițiilor legislației pe care o aplică.

4. Fără a se aduce atingere dispozițiilor legislației unui stat membru care permit acordarea prestațiilor de boală pe o perioadă mai mare, durata prevăzută la paragraful 1 poate fi prelungită, în cazuri de forță majoră, de către instituția competentă, în limita stabilită de legislația pe care o aplică această instituție.

Articolul 25 bis (14)

Cotizații suportate de lucrătorii salariați aflați în șomaj complet

Instituția unui stat membru debitoare de prestații în natură și în bani pentru șomerii prevăzuți la articolul 25 paragraful 2, care aplică o legislație ce prevede reținerea de cotizații suportate de șomeri, pentru acoperirea prestațiilor de boală și maternitate, este autorizată să opereze aceste rețineri conform dispozițiilor legislației sale.

SECȚIUNEA 4

Solicitanții de pensii sau de rente și membrii familiilor lor

Articolul 26

Dreptul la prestații în natură în cazul încetării dreptului la prestații din partea ultimei instituții competente

1. Lucrătorul salariat sau independent, membrii familiei sale sau urmașii săi care, în timpul examinării unei cereri de pensie sau rentă, încetează să aibă dreptul la prestațiile în natură conform legislației ultimului stat membru competent, beneficiază totuși de aceste prestații în următoarele condiții: prestațiile în natură sunt acordate conform dispozițiilor legislației statului membru pe teritoriul căruia persoana sau persoanele respective își au domiciliul, cu condiția ca ele să aibă dreptul la aceste prestații conform acestei legislații sau să fi avut dreptul la ele conform legislației unui alt stat membru dacă și-ar fi avut domiciliul pe teritoriul aceluși stat, ținând cont, după caz, de dispozițiile articolului 18.
2. Solicitantul unei pensii sau rente care are dreptul la prestații în natură conform legislației unui stat membru care obligă persoana respectivă să plătească ea însăși contribuțiile aferente asigurării de boală pe durata examinării cererii sale de pensie încetează să aibă dreptul la prestații în natură la sfârșitul celei de-a doua luni pentru care nu a plătit contribuțiile datorate.
3. Costul prestațiilor în natură acordate conform dispozițiilor paragrafului 1 este suportat de instituția care, în aplicarea dispozițiilor paragrafului 2, a încasat contribuțiile; în cazul în care nu trebuie plătite contribuții conform dispozițiilor paragrafului 2, instituția căreia îi revine sarcina suportării costului prestațiilor în natură după acordarea pensiei sau rentei în baza dispozițiilor articolului 28, rambursează instituției de la locul de domiciliu cuantumul prestațiilor acordate.

SECȚIUNEA 5

Titularii de pensii sau rente și membrii familiilor lor

Articolul 27

Pensii sau rente datorate în baza legislației mai multor state membre, un drept la prestații în natură în țara de domiciliu

Titularul unor pensii sau rente datorate în baza legislației a două sau mai multe state membre, printre care legislația statului membru pe teritoriul căruia își are domiciliul, și care are dreptul la prestații conform legislației acestui din urmă stat membru, ținând cont, după caz, de dispozițiile articolului 18 și ale anexei VI, precum și membrii familiei sale obțin aceste prestații de la instituția de la locul de domiciliu și pe cheltuiala acestei instituții, ca și când persoana respectivă ar fi titularul unei pensii sau rente datorate numai în baza legislației acestui din urmă stat.

Articolul 28

Pensii sau rente datorate în baza legislației unuia sau mai multor state, dreptul la prestații nu există în țara de domiciliu

1. Titularul unei pensii sau rente datorate în baza legislației unui stat membru sau al unor pensii sau rente datorate în baza legislației a două sau mai multe state membre, care nu are dreptul la prestații conform legislației statului membru pe teritoriul căruia își are domiciliul, beneficiază totuși de aceste prestații pentru el și pentru membrii familiei sale în măsura în care ar avea dreptul la acestea în baza legislației statului membru sau a cel puțin unuia dintre statele membre competente în materie de pensii dacă el și-ar fi avut domiciliul pe teritoriul statului respectiv. Acordarea prestațiilor este asigurată în următoarele condiții:

- a) prestațiile în natură sunt acordate de către instituția de la locul de domiciliu în numele instituției prevăzute la paragraful 2, ca și cum persoana în cauză ar fi titularul unei pensii sau rente conform legislației statului pe teritoriul căruia își are domiciliul și ar avea dreptul la prestații în natură;
- b) prestațiile în bani sunt acordate, după caz, de instituția competentă determinată conform dispozițiilor paragrafului 2, potrivit dispozițiilor legislației pe care o aplică aceasta. Totuși, pe baza acordului dintre instituția competentă și instituția de la locul de domiciliu, aceste prestații pot fi acordate de aceasta din urmă în numele primei instituții, potrivit dispozițiilor legislației statului competent.

2. În cazurile prevăzute la paragraful 1, sarcina suportării costului prestațiilor în natură revine instituției determinate potrivit următoarelor reguli:

- a) dacă titularul are dreptul la prestațiile respective în baza legislației unui singur stat membru, această sarcină va reveni instituției competente a acestui stat;
- b) dacă titularul are dreptul la prestațiile respective în baza legislațiilor a două sau mai multe state membre, această sarcină revine instituției competente a statului membru la legislația căruia titularul a fost supus cea mai lungă perioadă de timp; în cazul în care aplicarea acestei reguli ar avea ca atribuirea responsabilității suportării prestațiilor mai multor instituții, această sarcină va reveni aceleia dintre instituții care aplică legislația la care titularul a fost supus ultima dată.

Articolul 28 bis

Pensii sau rente datorate în baza legislației unuia sau mai multor state membre, altele decât țara de domiciliu, dreptul la prestațiile în natură existând în această din urmă țară

În caz de domiciliu a titularului unei pensii sau rente datorate în baza legislației unui stat membru, sau al unor pensii sau rente datorate în baza legislațiilor a două sau mai multe state membre, pe teritoriul unui stat membru, potrivit legislației căruia dreptul la prestațiile în natură nu este subordonat unor condiții de asigurare sau de muncă și potrivit legislației căruia nici o pensie sau rentă nu este datorată, sarcina suportării costului prestațiilor în natură care-i sunt acordate atât lui, cât și membrilor familiei sale, va reveni instituției unuia dintre statele membre competente în materie de pensii, determinată potrivit regulilor stabilite la articolul 28 paragraful 2, în măsura în

care titularul respectiv și membrii familiei sale ar avea dreptul la aceste prestații în natură în baza legislației aplicate de instituția respectivă dacă și-ar avea domiciliul pe teritoriul statului membru în care este situată această instituție.

Articolul 29 (18)

Domiciliul membrilor familiei într-un stat, altul decât cel în care își are domiciliul titularul Transferul reședinței în statul în care își are domiciliul titularul

1. Membrii familiei titularului unei pensii sau rente datorate în baza legislației unui stat membru, sau al unor pensii sau rente datorate în baza legislației a două sau mai multor state membre, care își au domiciliul pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care își are domiciliul titularul, beneficiază de prestații ca și cum titularul și-ar avea domiciliul pe același teritoriu ca ei, în măsura în care acesta are dreptul la prestațiile respective în baza legislației unui stat membru. Acordarea prestațiilor este asigurată în următoarele condiții:

- a) prestațiile în natură sunt acordate de instituția de la locul de domiciliu al membrilor familiei, potrivit dispozițiilor legislației pe care această instituție o aplică, costul acestora trebuind suportat de instituția determinată conform dispozițiilor articolului 27 sau articolului 28, paragraful 2; dacă locul de domiciliu este situat în statul membru competent, prestațiile în natură sunt acordate de instituția competentă și pe cheltuiala acesteia.
- b) prestațiile în bani sunt acordate, după caz, de instituția competentă determinată conform dispozițiilor articolului 27 sau articolului 28 paragraful 2, potrivit dispozițiilor legislației pe care o aplică. Totuși, pe baza unui acord dintre instituția competentă și instituția de la locul de domiciliu al membrilor familiei, aceste prestații pot fi acordate de această din urmă instituție în numele primei, conform dispozițiilor legislației statului competent.

2. Membrii familiei prevăzuți la paragraful 1, care își transferă domiciliul pe teritoriul statului membru în care titularul își are domiciliul, beneficiază:

- a) de prestații în natură potrivit dispozițiilor legislației acestui stat, chiar dacă au beneficiat deja de prestații pentru același caz de boală sau de maternitate, înainte de transferul reședinței lor;
- b) de prestații în bani acordate, după caz, de instituția competentă determinată conform dispozițiilor articolului 27 sau articolului 28 paragraful 2, potrivit dispozițiilor legislației pe care o aplică aceasta. Totuși, pe baza unui acord dintre instituția competentă și instituția de la locul de domiciliu al titularului, aceste prestații pot fi acordate de aceasta din urmă în numele primei instituții, potrivit dispozițiilor legislației statului competent.

Articolul 30

Prestații în natură substanțiale

Dispozițiile art. 24 se aplică prin analogie titularilor de pensii sau rente.

Articolul 31 (18)

Reședința titularului și/sau a membrilor familiei sale într-un stat, altul decât cel în care își au domiciliul

Titularul unei pensii sau rente datorate în baza legislației unui stat membru, sau al unor pensii sau rente datorate în baza legislațiilor a două sau mai multor state membre, care are dreptul la prestații conform legislației unuia dintre aceste state membre, precum și membrii familiei acestuia, care locuiesc temporar pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care își au domiciliul, beneficiază:

- a) de prestații în natură acordate de instituția de la locul de reședință, conform dispozițiilor legislației pe care o aplică, al căror cost este suportat de instituția de la locul de domiciliu al titularului sau al membrilor familiei acestuia;
- b) de prestații în bani acordate, după caz, de instituția competentă determinată conform dispozițiilor articolului 27 sau articolului 28 paragraful 2, potrivit dispozițiilor legislației pe care o aplică. Totuși, pe baza unui acord între instituția competentă și instituția de la locul de reședință, aceste prestații pot fi acordate de aceasta din urmă în numele primei instituții, conform dispozițiilor legislației statului competent.

Articolul 32 (15)

.....

Articolul 33 (7)

Contribuții care trebuie plătite de titularii de pensii sau rente

1. Instituția unui stat membru debitoare a unei pensii sau rente, care aplică o legislație ce prevede rețineri ale contribuțiilor ce trebuie plătite de titularul unei pensii sau rente pentru acoperirea prestațiilor de boală și de maternitate, este autorizată să opereze aceste rețineri calculate în conformitate cu legislația menționată, din pensia sau renta datorată de către acesta, în măsura în care suportarea costului prestațiilor acordate potrivit articolelor 27, 28, 28 bis, 29, 31 și 32 este în sarcina unei instituții a statului membru respectiv.

2. Atunci când, în cazurile prevăzute la articolul 28 bis, titularul unei pensii sau rente este supus, datorită reședinței sale, la cotizații sau rețineri echivalente pentru acoperirea prestațiilor de boală și maternitate în baza legislației statului membru pe teritoriul căruia își are domiciliul, aceste cotizații nu vor fi necesare.

Articolul 34

Dispoziții generale

1. Pentru aplicarea articolelor 28, 28 bis, 29 și 31, titularul a două sau mai multe pensii sau rente datorate în baza legislației unui singur stat membru va fi considerat ca titular al unei pensii sau rente datorate în baza legislației unui stat membru, în sensul acestor dispoziții.

2. Articolele 27 – 33 nu sunt aplicabile titularului unei pensii sau rente, nici membrilor familiei sale care au dreptul la prestații în baza legislației unui stat membru ca urmare a exercitării unei activități profesionale. În acest caz, persoana în cauză este considerată ca un lucrător salariat sau independent sau membru al familiei unui lucrător salariat sau independent pentru aplicarea prezentului capitol.

SECȚIUNEA 5 BIS (20)

Persoanele care își continuă studiile sau o formare profesională

Articolul 34 bis (20)

Dispoziții speciale cu privire la studenți și membrii familiei acestora

Dispozițiile articolului 18, articolului 19, articolului 22, paragraful 1, literele a) și c), ale celui de-al doilea alineat al articolului 22, paragraful 2, ale articolului 22, paragraful 3, ale articolului 23, articolului 24 și secțiunilor 6 și 7 se aplică prin analogie studenților și membrilor familiilor acestora, dacă este necesar.

Articolul 34 ter (20)

Dispoziții comune

Orice persoană prevăzută la articolul 22, paragrafele 1 și 3, și la articolul 34 bis, care locuiește temporar într-un stat membru, altul decât statul competent, pentru a urma acolo studii sau o formare profesională ce are ca rezultat o calificare oficial recunoscută de autoritățile unui stat membru, precum și membrii familiei sale care îl însoțesc pe timpul șederii sale, beneficiază de dispozițiile articolului 22, paragraful 1, litera a), pentru orice situație ce necesită prestații în cursul șederii pe teritoriul statului membru unde această persoană urmează studii sau o formare profesională.

SECȚIUNEA 6

Dispoziții diverse

Articolul 35 (20)

Regim aplicabil în caz de pluritaritate de regimuri în țara de domiciliu sau de reședință – Afecțiune anterioară – Durata maximă de acordare a prestațiilor

1. Sub rezerva paragrafului 2, dacă legislația țării de reședință sau de domiciliu prevede existența mai multor regimuri de asigurare de boală sau de maternitate, dispozițiile aplicabile în baza dispozițiilor articolului 19, articolului 21 paragraful 1, articolelor 22, 25, 26, articolului 28 paragraful 1, articolului 29 paragraful 1 sau articolului 31 sunt cele ale regimului de care aparțin lucrătorii manuali din industria oțelului. Totuși, legislația menționată prevede existența unui regim special pentru lucrătorii din mine și din întreprinderile asimilate, dispozițiile acestui regim sunt aplicabile acestei categorii de lucrători și membrilor familiilor acestora, în cazul în care instituția de la locul de reședință sau de la locul de domiciliu la care se adresează aceștia este competentă pentru aplicarea acestui regim.

2. Dacă legislația țării de reședință sau de domiciliu prevede existența unuia sau mai multor regimuri speciale, aplicabile tuturor sau majorității categoriilor profesionale de lucrători

independenți, care acordă prestații în natură mai puțin favorabile decât cele de care beneficiază lucrătorii salariați, dispozițiile aplicabile persoanei în cauză și membrilor familiei sale, în baza articolului 19 paragraful 1 litera a) și paragraful 2, articolului 22 paragraful 1 litera i) și paragraful 3, articolului 28 paragraful 1 litera a) sau articolului 31 litera a), sunt cele ale regimului sau ale regimurilor determinate de Regulamentul de aplicare prevăzut la articolul 98:

a) în cazul în care, în statul competent, persoana în cauză este afiliată la un regim special aplicabil lucrătorilor independenți care acordă și prestații în natură mai puțin favorabile decât cele de care beneficiază lucrătorii salariați

sau

b) în cazul în care titularul unei pensii sau rente sau al mai multor pensii sau rente nu are dreptul, în baza legislației statului membru sau a statelor membre competente în materie de pensie, decât la prestațiile în natură prevăzute de un regim special aplicabil lucrătorilor independenți, care acordă și prestații în natură mai puțin favorabile decât cele de care beneficiază lucrătorii salariați.

3. În cazul în care legislația unui stat membru subordonează acordarea prestațiilor de o condiție privind originea afecțiunii, această condiție nu este opozabilă persoanelor cărora prezentul regulament le este aplicabil, oricare ar fi statul membru pe teritoriul căruia acestea își au domiciliul.

4. Dacă legislația unui stat membru fixează o durată maximă pentru acordarea prestațiilor, instituția care aplică această legislație poate ține cont, după caz, de perioada în care prestațiile au fost deja acordate de instituția altui stat membru, pentru același caz de boală sau de maternitate.

SECȚIUNEA 7

Rambursarea între instituții

Articolul 36 (15)

1. Prestațiile în natură acordate de instituția unui stat membru în numele instituției unui alt stat membru, în baza dispozițiilor prezentului capitol, se rambursează integral.

2. Rambursările prevăzute la paragraful 1 sunt stabilite și realizate conform modalităților prevăzute de regulamentul de aplicare menționat la articolul 98, fie pe baza justificării cheltuielilor efective, fie pe baza unor plăți forfetare.

3. În acest din urmă caz, plățile forfetare trebuie să asigure o rambursare cât mai apropiată cu putință de cheltuielile efectiv realizate.

4. Două sau mai multe state membre sau autoritățile competente ale acestor țări pot să prevadă alte moduri de rambursare sau să renunțe la orice rambursare între instituțiile aflate în competența lor.

CAPITOLUL 2 (11)

INVALIDITATEA

SECȚIUNEA 1

Lucrători salariați sau independenți supuși numai legislațiilor conform cărora cuantumul prestațiilor de invaliditate este independent de durata perioadelor de asigurare

Articolul 37 (11)

Dispoziții generale

1. Lucrătorul salariat sau independent care a fost supus în mod succesiv sau alternativ legislațiilor a două sau mai multe state membre și care a efectuat perioade de asigurare exclusiv în baza legislațiilor conform cărora cuantumul prestațiilor de invaliditate este independent de durata perioadelor de asigurare, beneficiază de prestații conform articolului 39. Acest articol nu privește majorările sau suplimentele de pensii pentru copii care sunt acordate conform dispozițiilor Capitolului 8.

2. Anexa IV partea A menționează, pentru fiecare stat membru în cauză, legislațiile în vigoare pe teritoriul acestora, care sunt de tipul celor prevăzute la paragraful 1.

Articolul 38 (11)

Luarea în considerare a perioadelor de asigurare sau de domiciliu realizate în baza legislațiilor la care a fost supus lucrătorul salariat sau independent pentru dobândirea, menținerea sau redobândirea dreptului la prestații

1. Dacă legislația unui stat membru condiționează dobândirea, menținerea sau redobândirea dreptului la prestații, în baza unui regim ce nu este un regim special în sensul paragrafelor 2 sau 3, de realizarea unor perioade de asigurare sau de domiciliu, instituția competentă a acestui stat membru va ține cont, în măsura necesară, de perioadele de asigurare sau de domiciliu realizate în baza legislației oricărui alt stat membru, fie în cadrul unui regim, fie al unui regim special aplicabil lucrătorilor salariați și independenți. În acest scop, ea va ține cont de aceste perioade ca și acum ar fi fost realizate în baza legislației pe care o aplică.

2. Dacă legislația unui stat membru subordonează acordarea anumitor prestații condiției ca perioadele de asigurare să fi fost realizate numai într-o profesie supusă unui regim special aplicabil lucrătorilor salariați sau, după caz, la un loc de muncă determinat, perioadele realizate în baza legislațiilor altor state membre nu vor fi luate în considerare, pentru acordarea acestor prestații, decât dacă au fost realizate într-un regim corespondent sau, în lipsa acestuia, în cadrul aceleiași profesii sau, după caz, al aceluiași loc de muncă.

Dacă, ținând cont de perioadele astfel realizate, persoana în cauză nu îndeplinește condițiile cerute pentru a beneficia de prestațiile menționate, aceste perioade vor fi luate în considerare pentru acordarea prestațiilor din regimul general sau, în lipsa acestuia, din regimul aplicabil muncitorilor sau, după caz, salariaților, cu condiția ca persoana în cauză să fi fost afiliată la unul sau altul dintre aceste regimuri.

3. Dacă legislația unui stat membru subordonează acordarea anumitor prestații condiției ca perioadele de asigurare să fi fost realizate numai într-o profesie supusă unui regim special lucrătorilor independenți, perioadele realizate în baza legislațiilor altor state membre nu vor fi luate în considerare, pentru acordarea acestor prestații, decât dacă au fost realizate într-un regim corespondent sau, în lipsa acestuia, în aceeași profesie. Anexa IV partea B menționează, pentru fiecare stat membru în cauză, regimurile aplicabile lucrătorilor independenți și prevăzuți la prezentul paragraf.

Dacă, ținând cont de perioadele prevăzute la prezentul paragraf, persoana în cauză nu îndeplinește condițiile cerute pentru a beneficia de prestațiile menționate, aceste perioade vor fi luate în considerare pentru acordarea prestațiilor din regimul general sau, în lipsa acestuia, din regimul aplicabil muncitorilor sau salariaților, după caz, cu condiția ca persoana în cauză să fi fost afiliată la unul sau altul dintre aceste regimuri.

Articolul 39 (9) (11) (14)

Acordarea prestațiilor

1. Instituția statului membru a cărui legislație era aplicabilă în momentul în care s-a produs incapacitatea de muncă urmată de invaliditate, stabilește, potrivit dispozițiilor acestei legislații, dacă persoana în cauză îndeplinește condițiile pentru a avea dreptul la prestații, ținând cont, după caz, de dispozițiile articolului 38.

2. Persoana în cauză care îndeplinește condițiile prevăzute la paragraful 1 obține prestațiile numai din partea instituției respective, potrivit dispozițiilor legislației pe care aceasta o aplică.

3. Persoana în cauză care nu are dreptul la prestații potrivit paragrafului 1 beneficiază de prestațiile la care are încă dreptul în baza legislației altui stat membru, ținând cont, după caz, de dispozițiile articolului 38.

4. Dacă legislația prevăzută la paragrafele 2 sau 3 prevede că valoarea prestațiilor se stabilește ținând cont de existența unor membri ai familiei, alții decât copiii, instituția competentă va lua în considerare și acești membri ai familiei persoanei în cauză care își au domiciliul pe teritoriul altui stat membru, ca și cum aceștia și-ar avea domiciliul pe teritoriul statului competent.

5. Dacă legislația prevăzută la paragrafele 2 sau 3 prevede clauze de reducere, de suspendare sau de suprimare în caz de cumul cu prestații de natură diferită în sensul articolului 46 bis paragraful 2 sau cu alte venituri, articolul 46 bis paragraful 3 și articolul 46 quater paragraful 5 sunt aplicabile prin analogie.

6. Lucrătorul salariat aflat în șomaj complet, căruia i se aplică articolul 71 paragraful 1 litera a) ii) sau litera b) ii) prima frază, beneficiază de prestațiile de invaliditate acordate de instituția competentă a statului membru pe teritoriul căruia își are domiciliul, conform legislației pe care o aplică, ca și cum ar fi făcut obiectul acestei legislații pe durata exercitării ultimei activități profesionale, ținând cont, după caz, de dispozițiile articolului 38 și/sau ale articolului 25 paragraful 2. Suportarea costului acestor prestații va fi în sarcina instituției din țara de domiciliu.

Dacă această instituție aplică o legislație care prevede rețineri de cotizații ce trebuie plătite de către șomeri pentru acoperirea prestațiilor de invaliditate, ea va fi autorizată să opereze aceste rețineri conform dispozițiilor legislației sale.

Dacă legislația pe care o aplică această legislație prevede că stabilirea cuantumului prestațiilor are ca bază un salariu, această instituție va ține cont de salariile realizate în țara ultimului loc de muncă și în țara de domiciliu, conform dispozițiilor legislației pe care o aplică. În cazul în care în țara de domiciliu nu a fost realizat nici un salariu, instituția competentă va ține cont, potrivit modalităților prevăzute de legislația sa, de salariile realizate în țara ultimului loc de muncă.

SECȚIUNEA 2

Lucrătorii salariați sau independenți care se supun fie exclusiv unor legislații conform cărora cuantumul prestației de invaliditate depinde de durata perioadelor de asigurare sau de domiciliu, fie unor legislații de acest tip sau de prevăzut la secțiunea 1

Articolul 40 (11)

Dispoziții generale

1. Lucrătorul salariat sau independent care a făcut, în mod succesiv sau alternativ, obiectul legislațiilor a două sau mai multe state membre, dintre care cel puțin una nu este de tipul prevăzut la articolul 37 paragraful 1, beneficiază de prestații conform dispozițiilor capitolului 3, ce sunt aplicabile prin analogie, ținând cont de dispozițiile paragrafului 4.

2. Totuși, persoana în cauză care suferă de incapacitate de o muncă urmată de invaliditate, atât timp cât face obiectul unei legislații menționate în anexa IV partea A, beneficiază de prestații conform articolului 37 paragraful 1, în următoarele condiții:

- să îndeplinească condițiile cerute de această legislație sau de alte legislații de același tip, ținând cont, după caz, de articolul 38, dar fără să fie necesar să se apeleze la perioade de asigurare realizate în baza legislațiilor care nu sunt menționate în Anexa IV partea A;

și

- să nu îndeplinească condițiile cerute pentru deschiderea dreptului la prestații de invaliditate, în baza unei legislații care nu este menționată în Anexa IV partea A.

și

- să nu își valorifice eventuale drepturi la prestații de bătrânețe, ținând cont de articolul 44 paragraful 2, a doua frază.

3. a) Pentru a determina dreptul la prestații în baza legislației unui stat membru, menționată în Anexa IV partea A, care subordonează acordarea prestațiilor de invaliditate condiției ca, pe o perioadă determinată, persoana în cauză să fi beneficiat de prestații de boală în bani sau să nu fi fost capabilă să lucreze, în cazul în care un lucrător salariat sau independent care a făcut obiectul acestei legislații, suferă de o incapacitate de muncă urmată de invaliditate, în timp ce face obiectul legislației altui stat membru, se va ține cont, fără a aduce atingere articolului 37, paragraful 1:

i) de orice perioadă pe parcursul căreia a beneficiat, în baza legislației celui de-al doilea stat membru, pentru această incapacitate de muncă, de prestații de boală în bani sau, în locul acestora, de menținerea salariului său;

ii) de orice perioadă pe parcursul căreia a beneficiat, în baza legislației celui de-al doilea stat membru, pentru invaliditatea ce a urmat acestei incapacități de muncă, de prestații în sensul titlului III, capitolele 2 și 3, ca și cum ar fi vorba de o perioadă pe parcursul căreia prestații de boală în bani i-au fost acordate în baza legislației primului stat membru, sau pe parcursul căreia nu a fost capabil să lucreze în sensul acestei legislații.

b) Dreptul la prestații de invaliditate se deschide conform legislației primului stat membru fie la expirarea perioadei prelabile de indemnizare în caz de boală, prescrisă de această

legislației, fie la expirarea perioadei prealabile de incapacitate de muncă, prescrisă de această legislație, și cel mai devreme:

i) la data de deschidere a dreptului la prestațiile prevăzute la litera a) ii) în baza legislației celui de-al doilea stat membru

sau

ii) în ziua care urmează ultimei zile în care persoana în cauză are dreptul la prestații de boală în bani, în baza legislației celui de-al doilea stat membru.

4. Decizia luată de instituția unui stat membru referitoare la starea de invaliditate a unui solicitant se impune instituției oricărui alt stat membru, cu condiția ca în anexa V să fie recunoscută, între legislațiile acestor state, concordanța condițiilor referitoare la starea de invaliditate.

SECȚIUNEA 3

Agravarea invalidității

Articolul 41 (11)

1. În cazul agravării unei invalidități pentru care un lucrător salariat sau independent beneficiază de prestații conform legislației unui singur stat membru, se aplică următoarele dispoziții:

a) dacă persoana respectivă, pe perioada în care a beneficiat de prestații, nu a fost supusă legislației unui alt stat membru, instituția competentă a primului stat este obligată să acorde prestațiile, ținând cont de agravare, conform dispozițiilor legislației pe care o aplică aceasta;

b) dacă persoana respectivă, pe perioada în care a beneficiat de prestații, a fost supusă legislației unuia sau mai multor alte state membre, prestațiile îi sunt acordate ținând cont de agravare, conform dispozițiilor prevăzute la articolul 37 paragraful 1 sau la articolul 40 paragrafele 1 sau 2, după caz;

c) dacă valoarea totală a prestației sau a prestațiilor datorate în baza literei b este mai mică decât cuantumul prestației de care persoana respectivă a beneficiat pe cheltuiala instituției anterior debitoare, aceasta instituție este obligată să-i acorde un supliment egal cu diferența dintre sumele respective;

d) dacă, în cazul menționat la litera b), instituția competentă pentru incapacitatea inițială este o instituție olandeză și dacă:

i) afecțiunea care a provocat agravarea este identică cu cea care a determinat acordarea prestațiilor conform legislației olandeze;

ii) această afecțiune este o boală profesională în sensul legislației statului membru la care persoana respectivă a fost supusă ultima dată și deschide dreptul la plata suplimentului prevăzut la articolul 60 paragraful 1 litera b)

și

- iii) legislația sau legislațiile la care persoana respectivă a fost supusă pe perioada în care a beneficiat de prestații este o legislație sau sunt legislații menționate în anexa IV partea A,

instituția olandeză continuă să acorde prestația inițială după agravare, iar prestația datorată în baza legislației statului membru la care persoana respectivă a fost supusă ultima dată este redusă cu cuantumul prestației olandeze;

- e) dacă, în cazul prevăzut la litera b), persoana respectivă nu are dreptul la prestații pe cheltuiala instituției altui stat membru, instituția competentă a primului stat este obligată să acorde prestațiile, conform dispozițiilor legislației acestui stat, ținând cont de agravare și, după caz, de articolul 38.

2. În cazuri de agravare a unei invalidități pentru care un lucrător salariat sau independent beneficiază de prestații conform legislațiilor a două sau multor state membre, prestațiile îi sunt acordate ținând cont de agravarea, conform articolului 40 paragraful 1.

SECȚIUNEA 4

Reluarea acordării prestațiilor după suspendarea sau suprimarea lor – Conversia prestațiilor de invaliditate în prestații de bătrânețe – Recalcularea prestațiilor acordate în baza articolului 39

Articolul 42 (11)

Stabilirea instituției debitoare în caz de reluare a acordării prestațiilor de invaliditate

1. Dacă, după suspendarea prestațiilor, acordarea acestora trebuie să fie reluată, aceasta se va asigura de instituția sau instituțiile care erau debitoare ale prestațiilor în momentul suspendării lor, fără a se aduce atingere articolului 43.

2. Dacă, după suprimarea prestațiilor, starea persoanei în cauză justifică acordarea de noi prestații, acestea se acordă conform dispozițiilor prevăzute la articolul 37 paragraful 1 sau la articolul 40 paragrafele 1 sau 2, după caz.

Articolul 43 (11)

Conversia prestațiilor de invaliditate în prestații de bătrânețe – Recalcularea prestațiilor acordate în baza articolului 39

1. Prestațiile de invaliditate se convertesc în prestații de bătrânețe, după caz, în condițiile prevăzute de legislația sau de legislațiile în baza căreia sau în baza cărora ele au fost acordate și în conformitate cu dispozițiile capitolului 3.

2. Orice instituție debitoare de prestații de invaliditate potrivit legislației unui stat membru continuă să acorde beneficiarului de prestații de invaliditate căruia i-au fost recunoscute drepturile la prestații de bătrânețe potrivit legislației unuia sau mai multor alte state membre, conform articolului 49, prestații de invaliditate la care are dreptul conform legislației pe care o aplică, până în momentul în care dispozițiile paragrafului 1 devin aplicabile față de această instituție sau, în caz contrar, atâta timp cât persoana în cauză îndeplinește condițiile necesare pentru a beneficia de acestea.

3. În cazul în care prestații de invaliditate acordate conform articolului 39 în baza legislației unui stat membru sunt convertite în prestații de bătrânețe și în cazul în care persoana respectivă nu îndeplinește încă condițiile cerute de legislația unuia sau mai multor state membre pentru a avea dreptul la aceste prestații, persoana respectivă beneficiază din partea acestui stat membru sau acestor state membre, începând din ziua conversiei, de prestații de invaliditate acordate conform dispozițiilor Capitolului 3, ca și cum acest capitol ar fi fost aplicabil în momentul producerii incapacității de muncă urmată de invaliditate, până când persoana respectivă va îndeplini condițiile cerute de cealaltă legislație sau celelalte legislații naționale în cauză pentru a avea dreptul la prestații de bătrânețe sau, în cazul în care o asemenea conversie nu este prevăzută, atâta timp cât are dreptul la prestații de invaliditate în baza legislației sau legislațiilor în cauză.

4. Prestațiile de invaliditate acordate conform articolului 39 fac obiectul unei noi acordări în conformitate cu dispozițiile Capitolului 3, imediat ce beneficiarul îndeplinește condițiile cerute pentru deschiderea dreptului la prestațiile de invaliditate în baza unei legislații ce nu este menționată în Anexa IV partea A, sau imediat ce beneficiază de prestații de bătrânețe în baza legislației altui stat membru.

SECȚIUNEA 5 (19)

Persoane acoperite de un regim special al funcționarilor

Articolul 43 bis (19)

1. Dispozițiile articolului 37, articolului 38 paragraful 1, articolului 39 și ale secțiunilor 2, 3 și 4 se aplică prin analogie persoanelor ce aparțin de un regim special al funcționarilor.

2. Totuși, dacă legislația unui stat membru subordonează dobândirea, acordarea, menținerea sau redobândirea drepturilor la prestațiile unui regim special al funcționarilor, condiției ca toate perioadele de asigurare să fi fost realizate în cadrul unuia sau mai multor regimuri speciale ale funcționarilor în acest stat membru, sau să fie asimilate unor astfel de perioade în baza legislației acestui stat membru, nu se ține cont decât de perioadele ce pot fi recunoscut în baza legislației acestui stat membru.

Dacă, după ce s-a ținut cont de perioadele astfel realizate, persoana în cauză nu îndeplinește condițiile cerute pentru a beneficia de aceste prestații, aceste perioade sunt luate în considerare pentru acordarea prestațiilor din regimul general sau, dacă nu, din regimul aplicabil muncitorilor și angajaților, după caz.

3. Instituția competentă a unui stat a cărui legislație prevede că, pentru calcularea prestațiilor, se are în vedere ultimul sau se au în vedere ultimele tratamente primite în cursul unei perioade de referință, nu ia în considerare, pentru acest calcul, decât tratamentele, corect reevaluate, primite în cursul perioadei sau perioadelor în care persoana în cauză a fost supusă acestei legislații.

CAPITOLUL 3 (11)

BĂTRÂNEȚE ȘI DECES (PENSII)

Articolul 44 (11) (19) (21)

Dispoziții generale cu privire la acordarea prestațiilor în cazul în care lucrătorul salariat sau independent a făcut obiectul legislației a două sau mai multe state membre

1. Drepturile la prestații ale unui lucrător salariat sau independent care a fost supus legislației a două sau mai multe state membre, sau ale urmașilor acestuia sunt stabilite conform dispozițiilor prezentului capitol.
2. Sub rezerva dispozițiilor art. 49, operațiunile trebuie să se efectueze luând în considerare toate legislațiile la care a fost supus lucrătorul salariat sau independent, imediat ce a fost introdusă o cerere de acordare de către persoana în cauză. Se face excepție de la această regulă dacă persoana respectivă solicită în mod expres amânarea acordării prestațiilor de bătrânețe la care ar avea dreptul în baza legislației unuia sau mai multor state membre.
3. Prezentul capitol nu se aplică nici majorărilor sau suplimentelor de pensie pentru copii, nici pensiilor pentru orfani care sunt acordate conform dispozițiilor capitolului 8.

Articolul 45 (11) (14)

Luarea în considerare a perioadelor de asigurare sau de domiciliu realizate în baza legislațiilor la care a fost supus lucrătorul salariat sau independent pentru dobândirea, menținerea sau redobândirea dreptului la prestații

1. Dacă legislația unui stat membru condiționează dobândirea, menținerea sau redobândirea dreptului la prestații, în baza unui regim ce nu este un regim special în sensul paragrafelor 2 sau 3, de realizarea unor perioade de asigurare sau de domiciliu, instituția competentă a acestui stat membru ține cont, în măsura necesară, de perioadele de asigurare sau de domiciliu realizate conform legislației oricărui alt stat membru, fie în cadrul unui regim general, fie al unui regim special aplicabil lucrătorilor salariați sau independenți. În acest scop, instituția competentă va ține cont de aceste perioade ca și cum ar fi vorba de perioade realizate conform legislației pe care ea o aplică.
2. Dacă legislația unui stat membru subordonează acordarea anumitor prestații condiției ca perioadele de asigurare să fi fost realizate numai în cadrul unei profesii care face obiectul unui regim special aplicabil lucrătorilor salariați sau, după caz, al unui loc de muncă determinat, perioadele realizate în baza legislațiilor altor state membre nu sunt luate în considerare, pentru acordarea acestor prestații, decât dacă au fost realizate în baza unui regim corespondent sau, în lipsa acestuia, în aceeași profesie sau, după caz, la același loc de muncă. Dacă, ținând cont de perioadele astfel realizate, persoana respectivă nu îndeplinește condițiile cerute pentru a beneficia de prestațiile menționate, aceste perioade sunt luate în considerare pentru acordarea prestațiilor din regimul general sau, în lipsa acestuia, din regimul aplicabil muncitorilor sau salariaților, după caz, cu condiția ca persoana în cauză să fi fost afiliată la unul sau altul dintre aceste regimuri.
3. Dacă legislația unui stat membru subordonează acordarea anumitor prestații condiției ca perioadele de asigurare să fi fost realizate numai într-o profesie care face obiectul unui regim special aplicabil lucrătorilor independenți, perioadele realizate în baza legislațiilor altor state membre nu vor fi luate în considerare, pentru acordarea acestor prestații, decât dacă au fost realizate în baza unui regim corespondent sau, în lipsa acestuia, în cadrul aceleiași profesii. Anexa IV partea B menționează, pentru fiecare stat membru în cauză, regimurile aplicabile lucrătorilor independenți și prevăzute în acest paragraf. Dacă, ținând cont de perioadele prevăzute în prezentul paragraf, persoana în cauză nu îndeplinește condițiile cerute pentru a beneficia de prestațiile menționate,

aceste perioade vor fi luate în considerare pentru acordarea prestațiilor din regimul general sau, în lipsa acestuia, din regimul aplicabil muncitorilor sau salariaților, după caz, cu condiția ca persoana în cauză să fi fost afiliată la unul sau altul dintre aceste regimuri.

4. Perioadele de asigurare realizate într-un regim special al unui Stat membru vor fi luate în considerare și în cadrul regimului general sau, în lipsa acestuia, în cadrul regimului aplicabil muncitorilor sau salariaților, după caz, al altui Stat membru, pentru dobândirea dreptului la prestații, cu condiția ca persoana în cauză să fi fost afiliată la unul sau altul dintre aceste regimuri, chiar dacă aceste perioade au fost deja luate în considerare în acest din urmă Stat în cadrul unui regim prevăzut la paragraful 2 sau la paragraful 3, prima frază.

5. Dacă legislația unui stat membru condiționează dobândirea, menținerea sau redobândirea dreptului la prestații de existența asigurării în momentul producerii riscului, această condiție va fi considerată îndeplinită în cazul în care persoana este asigurată în baza legislației altui stat membru, potrivit modalităților prevăzute la Anexa VI pentru fiecare stat membru în cauză.

6. O perioadă de șomaj complet în cursul căreia salariatul beneficiază de prestații potrivit articolului 71 paragraful 1 litera a) ii) sau litera b) ii) prima frază este luată în considerare de instituția competentă a statului membru pe teritoriul căruia își are domiciliul, conform legislației pe care o aplică această instituție, ca și cum ar fi făcut obiectul acestei legislații pe durata exercitării ultimului său loc de muncă.

Dacă această instituție aplică o legislație care prevede rețineri de cotizații ce trebuie plătite de către șomeri pentru acoperirea pensiilor de bătrânețe și de deces, ea este autorizată să opereze aceste rețineri conform dispozițiilor legislației sale.

Dacă perioada de șomaj complet realizată în țara de domiciliu a persoanei în cauză nu poate fi luată în considerare decât dacă perioade de cotizare au fost realizate în aceeași țară, condiția este considerată ca îndeplinită dacă perioadele de cotizare au fost realizate într-un alt stat membru.

Articolul 46 (11)

Acordarea prestațiilor

1. În cazul în care condițiile cerute de legislația unui stat membru pentru a avea dreptul la prestații sunt îndeplinite, fără să fie necesară aplicarea articolului 45 și nici a articolului 40 paragraful 3, următoarele reguli sunt aplicabile:

a) instituția competentă calculează quantumul prestației care ar fi datorată:

- i) pe de o parte, numai în baza dispozițiilor legislației pe care o aplică;
- ii) pe de altă parte, în conformitate cu paragraful 2;

b) Instituția competentă poate totuși să renunțe la calculul ce urmează să fie efectuat conform literei a) ii) dacă rezultatul acestuia este identic sau inferior celui al calculului efectuat conform literei a) i), făcând abstracție de diferențele datorate utilizării sumelor rotunjite, în măsura în care această instituție nu aplică o legislație ce include clauze de cumul cum sunt cele prevăzute la articolele 46 ter și 46 quater sau, dacă legislația include asemenea clauze în cazul prevăzut la articolul 46 quater, cu condiția să nu prevadă luarea în considerare a prestațiilor de natură diferită decât în funcție de raportul dintre durata perioadelor de asigurare sau de domiciliu realizate numai în baza legislației sale și durata perioadelor de asigurare și de domiciliu cerute de această legislație pentru a beneficia de o prestație completă.

Anexa IV partea C menționează pentru fiecare stat membru în cauză situația în care cele două calcule ar conduce la un asemenea rezultat.

2. În cazul în care condițiile cerute de legislația unui stat membru pentru a avea dreptul la prestații nu sunt îndeplinite decât după aplicarea articolului 45 și/sau articolului 40 paragraful 3, sunt aplicabile următoarele reguli:

- a) instituția competentă calculează quantumul teoretic al prestației la care persoana respectivă ar putea avea dreptul dacă toate perioadele de asigurare și/sau de domiciliu realizate în baza legislațiilor statelor membre la care a fost supus lucrătorul salariat sau independent ar fi fost realizate în statul membru respectiv și conform legislației aplicate de aceasta la data acordării prestației. Dacă, potrivit acestei legislații, quantumul prestației este independent de durata perioadelor realizate, acest quantum este considerat ca fiind quantumul teoretic prevăzut la prezenta literă a);
- b) instituția competentă stabilește apoi quantumul efectiv a prestației pe baza quantumului teoretic prevăzut la litera a), proporțional cu durata perioadelor de asigurare sau de domiciliu efectuate înainte de producerea riscului conform legislației pe care o aplică, raportat la durata totală a perioadelor de asigurare și de domiciliu realizate înainte de producerea riscului conform legislațiilor tuturor statelor membre respective;

3. Persoana respectivă are dreptul, din partea instituției competente a fiecărui stat membru în cauză, la cel mai mare quantum calculat conform paragrafelor 1 și 2, fără a se aduce atingere, după caz, aplicării tuturor clauzelor de reducere, de suspendare sau de suprimare prevăzute de legislația în baza căreia este datorată această prestație.

Într-un asemenea caz, comparația ce urmează a fi efectuată se referă la quantumurile determinate după aplicarea clauzelor menționate.

4. În cazul în care, în materie de pensii sau rente de invaliditate, de bătrânețe sau de urmași, suma prestațiilor datorate de instituțiile competente a două sau mai multe state membre, în conformitate cu dispozițiile unei convenții multilaterale de securitate socială prevăzute la articolul 6 litera b), nu este mai mare decât suma care ar fi datorată de aceste state membre în conformitate cu paragrafele 1-3, persoana în cauză va beneficia de dispozițiile prezentului capitol.

Articolul 46 bis (11)

Dispoziții generale referitoare la clauzele de reducere, de suspendare sau de suprimare aplicabile prestațiilor de invaliditate, de bătrânețe sau de urmaș, acordate în baza legislațiilor statelor membre

1. În sensul prezentului capitol, prin cumul de prestații de aceeași natură se va înțelege: toate cumularile de prestații de invaliditate, de bătrânețe și de urmaș calculate sau acordate pe baza perioadelor de asigurare și/sau de domiciliu realizate de aceeași persoană.

2. În sensul prezentului capitol, prin cumul de prestații de natură diferită se va înțelege: toate cumularile de prestații ce nu pot fi considerate de aceeași natură în sensul paragrafului 1.

3. Pentru aplicarea clauzelor de reducere, de suspendare sau de suprimare prevăzute de legislația unui stat membru în caz de cumul al unei prestații de invaliditate, de bătrânețe sau de urmaș cu o

prestație de aceeași natură sau o prestație de natură diferită, sau cu alte venituri, sunt aplicabile următoarele reguli:

- a) nu se ține cont de prestațiile dobândite în baza legislației altui stat membru sau de alte venituri dobândite într-un alt stat membru decât dacă legislația primului stat membru prevede luarea în considerare a prestațiilor sau veniturilor dobândite în străinătate;
- b) se ține cont de quantumul prestațiilor ce urmează să fie acordate de un alt stat membru înaintea deducerii impozitului, a cotizațiilor de securitate socială și a altor rețineri individuale;
- c) nu se ține cont de quantumul prestațiilor dobândite în baza legislației altui stat membru, care sunt acordate în baza unei asigurări voluntare sau facultative continue;
- d) în cazul în care sunt aplicabile clauze de reducere, de suspendare sau de suprimare în baza legislației unui singur stat membru, ca urmare a faptului că persoana în cauză beneficiază de prestații de aceeași natură sau de natură diferită datorate în baza legislației altor state membre sau de alte venituri dobândite pe teritoriul altor state membre, prestația datorată în baza legislației primului stat membru nu poate fi redusă decât în limita quantumului prestațiilor datorate în baza legislației sau a veniturilor realizate pe teritoriul altor state membre.

Articolul 46 ter (11)

Dispoziții speciale aplicabile în caz de cumul de prestații de aceeași natură datorate în baza legislației a două sau mai multe state membre

1. Clauzele de reducere, de suspendare sau de suprimare prevăzute de legislația unui stat membru nu se aplică unei prestații calculate conform articolului 46 paragraful 2.

2. Clauzele de reducere, de suspendare sau de suprimare prevăzute de legislația unui stat membru se aplică unei prestații calculate conform articolului 46 paragraful 1 litera a) i) numai cu condiția să fie vorba despre:

- a) o prestație al cărei quantum este independent de durata perioadelor de asigurare sau de domiciliu realizate și care este prevăzută în Anexa IV partea D

sau

- b) o prestație al cărei quantum este determinat în funcție de o perioadă fictivă considerată ca fiind realizată între data producerii riscului și o dată ulterioară. În acest din urmă caz, clauzele respective se aplică în cazul cumulului unei astfel de prestații:

- i) fie cu o prestație de același tip, cu excepția cazului în care un acord a fost încheiat între două sau mai multe state membre, menit să evite luarea în considerare de două sau mai multe ori a aceleiași perioade fictive;
- ii) fie cu o prestație de tipul prevăzut la litera a).

Prestațiile și acordurile prevăzute la litera b) sunt menționate în Anexa IV partea D.

Articolul 46 quater (11)

Dispoziții speciale aplicabile în caz de cumul al unei prestații sau al mai multor prestații prevăzute la articolul 46 bis paragraful 1 cu una sau mai multe prestații de natură diferită sau cu alte venituri, în cazul în care sunt implicate două sau mai multe state membre

1. Dacă acordarea unor prestații de natură diferită sau a altor venituri antrenează în același timp reducerea, suspendarea sau suprimarea a două sau mai multe prestații prevăzute la articolul 46 paragraful 1 litera a) i), cuantumurile ce nu ar fi plătite în caz de aplicare strictă a clauzelor de reducere, de suspendare sau de suprimare prevăzute de legislația statelor membre în cauză sunt împărțite la numărul de prestații ce fac obiectul reducerii, suspendării sau suprimării.

2. Dacă este vorba de o prestație calculată conform articolului 46 paragraful 2, prestația sau prestațiile de natură diferită ale celorlalte state membre sau celelalte venituri și toate elementele prevăzute de legislația statului membru pentru aplicarea clauzelor de reducere, de suspendare sau de suprimare sunt luate în considerare în funcție de raportul dintre perioadele de asigurare și/sau de domiciliu prevăzute la articolul 46 paragraful 2 litera b) și reținute pentru calculul prestației respective.

3. Dacă acordarea unor prestații de natură diferită sau a altor venituri determină în același timp reducerea, suspendarea sau suprimarea uneia sau mai multor prestații prevăzute la articolul 46 paragraful 1 litera a) i) și a uneia sau mai multor prestații prevăzute la articolul 46 paragraful 2, sunt aplicabile următoarele reguli:

- a) în ceea ce privește prestația sau prestațiile prevăzute la articolul 46 paragraful 1 litera a) i), cuantumurile ce nu ar fi plătite în caz de aplicare strictă a clauzelor de reducere, de suspendare sau de suprimare prevăzute de legislația statelor membre în cauză sunt împărțite la numărul de prestații care fac obiectul reducerii, suspendării sau suprimării;
- b) în ceea ce privește prestația sau prestațiile calculate conform articolului 46 paragraful 2, reducerea, suspendarea sau suprimarea se efectuează conform paragrafului 2.

4. Dacă, în cazurile prevăzute la paragraful 1 și la paragraful 3 litera a), legislația unui stat membru prevede, pentru aplicarea clauzelor de reducere, de suspendare sau de suprimare, luarea în considerare a prestațiilor de natură diferită și/sau a altor venituri, precum și a tuturor celorlalte elemente, în funcție de raportul dintre perioadele de asigurare prevăzute la articolul 46 paragraful 2 litera b), împărțirea prevăzută la paragrafele menționate mai sus nu se aplică în cazul acestui stat membru.

5. Ansamblul dispozițiilor menționate mai sus se aplică prin analogie, dacă legislația unui stat membru sau mai multor state membre prevede că dreptul la o prestație nu poate să fie deschis în cazul acordării unei prestații de natură diferită, datorate în baza legislației altui stat membru sau a realizării altor venituri.

Articolul 47 (11)

Dispoziții complementare pentru calculul prestațiilor

1. Pentru calculul cuantumului teoretic și al celui proratizat, prevăzute la articolul 46 paragraful 2, sunt aplicate următoarele reguli:

- a) dacă durata totală a perioadelor de asigurare și de domiciliu realizate înainte de producerea riscului în baza legislațiilor tuturor statelor membre în cauză este mai mare decât durata

maximă cerută de legislația unuia dintre aceste state membre pentru acordarea unei prestații complete, instituția competentă a acestui stat ia în considerare această durată maximă în locul duratei totale a perioadelor menționate. Această metodă de calcul nu poate atrage pentru instituția respectivă obligația de a plăti o prestație în quantum mai mare decât cel al prestației complete prevăzute de legislația pe care o aplică. Această dispoziție nu se aplică în cazul prestațiilor al căror quantum este independent de durata perioadelor de asigurare;

- b) modalitățile de luare în considerare a perioadelor care se suprapun sunt stabilite în Regulamentul de aplicare prevăzut la articolul 98;
- c) instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație prevede că stabilirea quantumului prestațiilor are la bază un venit mediu, o contribuție medie, o majorare medie sau relație care a existat, pe parcursul perioadelor de asigurare, între venitul brut al persoanei în cauză și media veniturilor brute ale tuturor asiguraților, cu excepția ucenicilor, determină aceste cifre medii sau proporționale numai pe baza perioadelor de asigurare realizate în baza legislației statului respectiv sau a venitului brut realizat de persoana în cauză numai pe parcursul acestor perioade;
- d) instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație prevede că stabilirea quantumului prestațiilor are la bază suma veniturilor, contribuțiilor sau majorărilor determină veniturile, contribuțiile sau majorările ce urmează a fi luate în considerare în conformitate cu perioadele de asigurare sau de domiciliu realizate potrivit legislațiilor altor state membre, pe baza mediei veniturilor, contribuțiilor sau majorărilor constatată pentru perioadele de asigurare realizate potrivit legislației pe care o aplică această instituție;
- e) instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație prevede că stabilirea quantumului prestațiilor are la bază un venit sau o sumă forfetară va considera că venitul sau suma ce urmează a fi luată în calcul în conformitate cu perioadele de asigurare sau de domiciliu realizate în baza legislațiilor altor state membre este egală cu venitul sau suma forfetară sau, după caz, cu media veniturilor sau sumelor forfetare corespunzătoare perioadelor de asigurare realizate în baza legislației pe care o aplică această legislație;
- f) instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație prevede că stabilirea quantumului prestațiilor are la bază, pentru anumite perioade, quantumul veniturilor și, pentru alte perioade, un venit sau o sumă forfetară, ia în considerare, în conformitate cu perioadele de asigurare sau de domiciliu realizate în baza legislațiilor altor state membre, veniturile sau quantumurile, determinate conform dispozițiilor prevăzute la literele d) sau e) sau media acestor venituri sau quantumuri, după caz; dacă, pentru toate perioadele realizate în baza legislației pe care o aplică această instituție, calculul prestațiilor are la bază un venit sau o sumă forfetară, instituția respectivă va considera că venitul ce urmează să fie luat în considerare în conformitate cu perioadele de asigurare sau de domiciliu realizate în baza legislațiilor altor state membre este egal cu venitul fictiv corespunzător acestui venit sau acestei sume forfetare;
- g) instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație prevede că stabilirea quantumului prestațiilor are la bază o contribuție medie, determină această bază medie numai în funcție de perioadele de asigurare realizate în baza legislației statului respectiv.

2. Dispozițiile legislației unui stat membru privind revalorizarea elementelor luate în considerare pentru calculul prestațiilor sunt aplicabile, după caz, elementelor luate în considerare de instituția competentă a acestui stat, conform paragrafului 1, în conformitate cu perioadele de asigurare sau de domiciliu realizate în baza legislațiilor altor state membre.

3. În cazul în care, conform legislației unui stat membru, cuantumul prestațiilor este stabilită ținând cont de existența unor membri ai familiei, alții decât copiii, instituția competentă a acestui stat ia în considerare și acești membri ai familie persoanei respective care își au domiciliul pe teritoriul altui stat membru, ca și cum aceștia și-ar avea domiciliul pe teritoriul statului competent.

4. Dacă legislația pe care o aplică instituția competentă a unui stat membru necesită, pentru calculul prestațiilor, luarea în considerare a unui salariu, în cazul în care a fost aplicat articolul 45 paragraful 6 primul și al doilea alineat, și dacă în acest stat membru, pentru acordarea pensiei, singurele perioade ce trebuie să fie luate în considerare sunt perioadele de șomaj complet indemnizate în conformitate cu articolul 71 paragraful 1 litera a) ii) sau litera b) ii) prima frază, instituția competentă a acestui stat membru acordă pensia pe baza salariului ce a servit ca referință pentru acordarea respectivelor prestații de șomaj și conform dispozițiilor legislației pe care o aplică.

Articolul 48 (11)

Perioadele de asigurare sau de domiciliu mai mici de un an

1. Fără a ține seama de articolul 46 paragraful 2, instituția unui stat membru nu este obligată să acorde prestații în conformitate cu perioadele realizate în baza legislației pe care o aplică și care trebuie să fie luate în considerare în momentul producerii riscului dacă:

- durata perioadelor respective nu atinge un an

și

- ținând cont numai de aceste perioade, nici un drept la prestații nu este dobândit potrivit dispozițiilor acestei legislații.

2. Instituția competentă a fiecăruia dintre celelalte state membre în cauză ia în considerare perioadele prevăzute la paragraful 1, pentru aplicarea articolului 46 paragraful 2, cu excepția literei b).

3. În cazul în care aplicarea paragrafului 1 ar avea ca efect degrevarea tuturor instituțiilor statelor membre în cauză de obligațiile ce le revin, prestațiile sunt acordate exclusiv în baza legislației ultimului dintre aceste state ale cărei condiții sunt îndeplinite, ca și cum toate perioadele de asigurare și de domiciliu efectuate și luate în considerare conform articolului 45 paragrafele 1-4 ar fi fost realizate conform legislației acestui stat.

Articolul 49 (11) (15)

Calculul prestațiilor în cazul în care persoana în cauză nu îndeplinește simultan condițiile cerute de toate legislațiile în baza cărora au fost realizate perioade de asigurare sau de domiciliu sau atunci când aceasta a solicitat în mod expres amânarea acordării prestațiilor de bătrânețe

1. Dacă persoana respectivă nu îndeplinește, la un moment dat, condițiile cerute, pentru acordarea prestațiilor, de toate legislațiile statelor membre la care a fost supusă, ținând cont, după caz, de articolul 45 și/sau de articolul 40 paragraful 3, dar îndeplinește numai condițiile uneia sau mai multora dintre acestea, sunt aplicabile următoarele dispoziții:

- a) fiecare dintre instituțiile competente care aplică o legislație ale cărei condiții sunt satisfăcute calculează cuantumul prestației datorate, conform articolului 46;
- b) cu toate acestea:
- i) dacă persoana respectivă îndeplinește condițiile a cel puțin două legislații fără să fie nevoie să se apeleze la perioadele de asigurare sau de domiciliu realizate în baza legislațiilor ale căror condiții nu sunt îndeplinite, aceste perioade nu luate în considerare pentru aplicarea articolului 46 paragraful 2, cu excepția cazului în care luarea în considerare a perioadelor respective permite determinarea unui cuantum mai ridicat al prestației;
 - ii) dacă persoana respectivă îndeplinește condițiile unei singure legislații fără să fie nevoie să se apeleze la perioadele de asigurare sau de domiciliu realizate în baza legislațiilor ale căror condiții nu sunt îndeplinite, cuantumul prestației datorate se calculează, conform articolului 46 paragraful 1 litera a) i), potrivit dispozițiilor singurei legislații ale cărei condiții sunt îndeplinite și ținând cont numai perioadele realizate în baza acestei legislații, cu excepția cazului în care luarea în considerare a perioadelor realizate în baza legislațiilor ale căror condiții nu sunt îndeplinite permite determinarea, conform articolului 46 paragraful 1 litera a) ii), a unui cuantum mai ridicat al prestației.

Dispozițiile prezentului paragraf sunt aplicabile prin analogie în cazul în care interesatul a solicitat în mod expres amânarea acordării prestațiilor de bătrânețe , conform articolului 44, paragraful 2, a doua frază.

2. Prestația sau prestațiile acordate în baza uneia sau mai multor legislații avute în vedere, în cazul menționat la paragraful 1 este recalculată (sunt recalculate) în mod automat, conform art. 46, pe măsură ce condițiile cerute de una sau mai multe dintre celelalte legislații cărora li s-a supus interesatul sunt satisfăcute, luându-se în considerație, după caz, dispozițiile art. 45 și ținând cont, încă o dată, după caz, de paragraful 1. Prezentul paragraf este aplicabil prin analogie în cazul în care o persoană solicită acordarea prestațiilor de bătrânețe dobândite în baza legislației unuia sau mai multor state membre, care a fost suspendată până în acel moment conform articolului 44, paragraful 2 a doua frază.

3. O recalculare se face în mod automat conform paragrafului 1 și fără să se aducă atingere art. 40 paragraful 2, în cazul în care condițiile cerute de una sau mai multe dintre legislațiile în cauză nu mai sunt îndeplinite.

Ndlr: modificările aduse articolului 49 de regulamentul (CE) nr. 3096/95 din 22 decembrie 1995 sunt aplicabile începând cu 1 iunie 1992 (articolul 3, alineatul 2 al regulamentului (CE) nr. 3096/95)

EEE: în ceea ce privește asigurarea de bătrânețe și asigurarea de urmaș, articolul 49 este aplicabil începând cu 1 ianuarie 1994

Acordarea unui supliment în cazul în care cuantumul prestațiilor datorate în baza legislațiilor diferitelor state membre nu atinge minimul prevăzut de legislația statului pe teritoriul căruia își are domiciliul beneficiarul

Beneficiarul de prestații căruia i se aplică prezentul capitol nu poate, în statul pe teritoriul căruia își are domiciliul și potrivit legislației în baza căreia este datorată o prestație, să primească un cuantum al prestațiilor inferior celui al prestației minime stabilită de respectiva legislație pentru o perioadă de asigurare sau de domiciliu egală cu totalitatea perioadelor luate în considerare pentru acordare conform dispozițiilor articolelor precedente. Instituția competentă a acestui stat îi plătește, dacă este necesar, pe parcursul întregii perioade a reședinței sale pe teritoriul acestui stat, un supliment egal cu diferența dintre suma prestațiilor datorate în conformitate cu prezentul capitol și cuantumul prestației minime.

Articolul 51 (11)

Revalorizarea și recalcularea prestațiilor

1. Dacă, din cauza unei creșteri a costului vieții sau a unei schimbări a nivelului salariilor sau a altor cauze de adaptare, prestațiile statelor respective sunt modificate cu un procentaj fix sau cu un cuantum determinat, acest procentaj sau cuantum trebuie să fie aplicat direct prestațiilor determinate conform art. 46, fără să fie necesară o recalculare în conformitate cu articolul respectiv.
2. În schimb, în caz de modificare al modului de stabilire sau a regulilor de calcul al prestațiilor, o recalculare va fi efectuată conform art. 46.

Articolul 51 bis (19)

Persoane aparținând unui regim special al funcționarilor

1. Dispozițiile articolului 44, ale articolului 45, paragrafele 1,5 și 6 și articolele 46-51 se aplică prin analogie persoanelor care aparțin unui regim special al funcționarilor.
2. Cu toate acestea, dacă legislația unui stat membru subordonează dobândirea, acordarea, menținerea sau redobândirea drepturilor la prestațiile unui regim special al funcționarilor condiției conform căreia toate perioadele de asigurare să fi fost realizate în cadrul unuia sau mai multor regimuri speciale ale funcționarilor în statul membru respectiv sau să fi fost asimilate unor astfel de perioade conform legislației statului membru respectiv, nu se iau în considerare decât perioadele care pot fi recunoscute conform legislației statului membru respectiv.

Dacă, după luarea în considerare a perioadelor astfel realizate, interesatul nu îndeplinește condițiile impuse pentru a beneficia de aceste prestații, aceste perioade sunt luate în considerare în vederea acordării prestațiilor din regimul general sau, în lipsă, din regimul care se aplică muncitorilor sau angajaților, în funcție de situație.

3. Instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație prevede ca procesul de calcul al prestațiilor să se bazeze pe ultimul/ultimele tratament(e) perceput(e) în timpul unei perioade de referință să nu ia în considerare, în cadrul procesului de calcul, decât tratamentele reevaluate în mod convenit, percepute în timpul perioadei/perioadelor în care interesatul a fost supus respectivei legislații.

CAPITOLUL 4

ACCIDENTELE DE MUNCĂ ȘI BOLILE PROFESIONALE

SECȚIUNEA 1

Dreptul la prestații

Articolul 52

Domiciliul într-un stat membru, altul decât statul competent – Reguli generale

Lucrătorul salariat sau independent care își are domiciliul pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul competent și care este victima unui accident de muncă sau a unei boli profesionale beneficiază, în statul în care își are domiciliul:

- a) de prestații în natură acordate, în numele instituției competente de către instituția de la locul de domiciliu, potrivit dispozițiilor legislației pe care o aplică, ca și cum ar fi afiliat la aceasta;
- b) de prestații în bani acordate de instituția competentă potrivit dispozițiilor legislației pe care o aplică. Totuși, pe baza acordului dintre instituția competentă și instituția de la locul de domiciliu, aceste prestații pot fi acordate de aceasta din urmă, în numele primei instituții, potrivit dispozițiilor legislației statului competent.

Articolul 53

Lucrătorii frontaliери – Regulă specială

Lucrătorul frontieră poate, de asemenea, obține prestații pe teritoriul statului competent. Aceste prestații sunt acordate de instituția competentă potrivit dispozițiilor legislației acestui stat, ca și cum persoana respectivă și-ar avea domiciliul în acest stat.

Articolul 54

Reședința sau transferul de domiciliu în statul competent

1. Lucrătorul salariat sau independent prevăzut la articolul 52 care locuiește temporar pe teritoriul statului competent beneficiază de prestații potrivit dispozițiilor legislației acestui stat, chiar dacă a beneficiat deja de prestații înaintea șederii sale. Totuși, această dispoziție nu se aplică lucrătorului frontieră.
2. Lucrătorul salariat sau independent prevăzut la articolul 52 care își transferă domiciliul pe teritoriul statului competent beneficiază de prestații potrivit dispozițiilor legislației acestui stat, chiar dacă a beneficiat deja de prestații înaintea transferului reședinței sale.

Articolul 55

Reședința în afara statului competent – Reîntoarcerea sau transferul reședinței într-un alt stat membru după producerea accidentului sau bolii profesionale – Necesitatea deplasării într-un alt stat membru pentru a beneficia de îngrijiri adecvate

1. Un lucrător care suferă un accident de muncă sau contractează o boală profesională și:

a) care locuiește temporar pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul competent

sau

b) care, după ce i s-a recunoscut dreptul la prestații suportate de instituția competentă, este autorizat de această instituție să se întoarcă pe teritoriul statului membru în care își are domiciliul sau să-și transfere domiciliul pe teritoriul altui stat membru

sau

c) care este autorizat de instituția competentă să se deplaseze pe teritoriul altui stat membru pentru a beneficia acolo de îngrijiri corespunzătoare stării sale,

are dreptul:

i) la prestații în natură acordate, în numele instituției competente, de instituția de la locul de reședință sau de domiciliu, potrivit dispozițiilor legislației pe care o aplică, ca și cum ar fi afiliat la aceasta, durata de acordare a prestațiilor fiind, totuși, reglementată de legislația statului competent;

ii) la prestații în bani acordate de instituția competentă potrivit dispozițiilor legislației pe care o aplică. Totuși, pe baza acordului dintre instituția competentă și instituția de la locul de reședință sau de domiciliu, aceste prestații pot fi acordate de aceasta din urmă, în numele primei instituții, potrivit dispozițiilor legislației statului competent.

2. Autorizația solicitată în baza paragrafului 1 litera b) nu poate fi refuzată decât dacă s-a stabilit că deplasarea persoanei respective este de natură să-i compromită starea sănătății sau aplicarea tratamentului medical.

Autorizația solicitată în baza paragrafului 1 litera c) nu poate fi refuzată în cazul în care îngrijirile respective nu pot fi acordate persoanei respective pe teritoriul statului membru în care își are domiciliul.

Articolul 56

Accidente în cursul deplasării

Accidentul în cursul deplasării produs pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul competent, este considerat ca fiind produs pe teritoriul statului competent.

Articolul 57 (7)

Prestații în caz de boală profesională, dacă persoana respectivă a fost expusă aceluiași risc în mai multe state membre

1. În cazul în care victima unei boli profesionale a exercitat, în baza legislației a două sau mai multor state membre, o activitate susceptibilă, prin natura ei, să provoace boala respectivă, prestațiile la care victima sau urmașii acesteia pot avea dreptul sunt acordate exclusiv conform legislației ultimului dintre aceste state ale cărei condiții sunt îndeplinite, ținând cont, după caz, de paragrafele 2-5.

2. Dacă acordarea prestațiilor în caz de boală profesională în baza legislației unui stat membru este subordonată condiției ca boala respectivă să fi fost constatată din punct de vedere medical pentru prima dată pe teritoriul său, această condiție este considerată îndeplinită dacă boala respectivă a fost constatată pentru prima dată pe teritoriul altui stat membru.

3. Dacă acordarea prestațiilor în caz de boală profesională în baza legislației unui stat membru este subordonată condiției ca boala respectivă să fi fost constatată într-un interval determinat după încetarea ultimei activități susceptibile să provoace o asemenea boală, instituția competentă a acestui stat, atunci când examinează momentul în care a fost exercitată această ultimă activitate, ține cont, în măsura necesară, de activitățile de aceeași natură exercitate în baza legislației oricărui alt stat membru, ca și cum ar fi fost exercitate în baza legislației primului stat.

4. Dacă acordarea prestațiilor în caz de boală profesională în baza legislației unui stat membru este subordonată condiției ca o activitate susceptibilă să provoace boala respectivă să fi fost exercitată pe parcursul unei anumite perioade, instituția competentă a acestui stat ține cont, în măsura necesară, de perioadele pe parcursul cărora a fost exercitată o asemenea activitate în baza legislației oricărui alt stat membru, ca și cum ar fi fost exercitată în baza legislației primului stat.

5. În cazul pneumoconiozei sclerogene, sarcina suportării prestațiilor în bani, inclusiv a rentelor, va fi repartizată între instituțiile competente ale statelor membre pe teritoriul cărora victima a desfășurat o activitate susceptibilă să provoace această boală. Această repartiție va fi efectuată proporțional cu durata perioadelor de asigurare pentru bătrânețe sau a perioadelor de domiciliu prevăzute la articolul 45 paragraful 1, realizate în baza legislației fiecăruia dintre aceste state, raportat la durata totală a perioadelor de asigurare pentru bătrânețe sau de domiciliu realizate în baza legislației tuturor acestor state, la data la care intră în vigoare aceste prestații.

6. Consiliul stabilește în unanimitate, la propunerea Comisiei, bolile profesionale cărora le sunt aplicabile dispozițiile paragrafului 5.

Articolul 58

Calculul prestațiilor în bani

1. Instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație prevede că stabilirea cuantumului prestațiilor în bani are ca bază un câștig mediu stabilește acest câștig mediu exclusiv în funcție de câștigurile înregistrate pe parcursul perioadelor realizate în baza legislației menționate.

2. Instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație prevede că stabilirea cuantumului prestațiilor în bani are ca bază un câștig forfetar ține cont exclusiv de câștigul forfetar sau, după caz, de media câștigurilor forfetare corespunzătoare perioadelor realizate conform respectivei legislații.

3. Instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație prevede că valoarea prestațiilor în bani variază în funcție de numărul membrilor familiei ține cont și de membrii familiei persoanei respective care își au domiciliul pe teritoriul altui stat membru, ca și cum aceștia și-ar avea domiciliul pe teritoriul statului competent.

Articolul 59

Cheltuieli pentru transportul victimei

1. Instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație prevede suportarea cheltuielilor pentru transportul victimei, fie până la domiciliul acesteia, fie până la spital, va suporta aceste cheltuieli până la locul corespunzător de pe teritoriul altui stat membru în care victima își are domiciliul, cu condiția ca această instituție să fi autorizat în prealabil transportul respectiv ținând cont, în mod corespunzător, de motivele care îl justifică. Această autorizare nu va fi solicitată în cazul unui lucrător frontalier.

2. Instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație prevede suportarea cheltuielilor pentru transportul corpului victimei până la locul de înhumare va suporta aceste cheltuieli până la locul corespunzător de pe teritoriul altui stat membru în care victima își avea domiciliul în momentul accidentului, potrivit legislației pe care o aplică.

SECȚIUNEA 2

Agravarea unei boli profesionale indemnizate

Articolul 60 (7) (11)

1. În cazul agravării unei boli profesionale pentru care un lucrător salariat sau independent a beneficiat sau beneficiază de o prestație conform legislației unui stat membru, sunt aplicabile următoarele dispoziții:

- a) dacă persoana în cauză, pe perioada în care a beneficiat de prestații, nu a exercitat în baza legislației altui stat membru, o activitate profesională susceptibilă să provoace sau să agraveze boala respectivă, instituția competentă a primului stat este obligată să suporte costul prestațiilor, ținând cont de agravare, potrivit dispozițiilor legislației pe care o aplică;
- b) dacă persoana în cauză, pe perioada în care a beneficiat de prestații, a exercitat o astfel de activitate conform legislației altui stat membru, instituția competentă a primului stat membru este obligată să suporte costul prestațiilor, fără a ține cont de agravare, conform dispozițiilor legislației pe care o aplică. Instituția competentă a celui de-al doilea stat membru acordă persoanei în cauză un supliment, al cărui quantum este egal cu diferența dintre quantumul prestațiilor datorate după agravare și cel al prestațiilor care ar fi fost datorate înainte de agravare, potrivit dispozițiilor legislației pe care o aplică, dacă boala respectivă ar fi survenit în condițiile legislației acestui stat membru.
- c) dacă, în cazul prevăzut la litera b), un lucrător salariat sau independent care suferă de pneumoconioză sclerogenă sau de o boală care este determinată în conformitate cu dispozițiile articolului 57 paragraful 6 nu are dreptul la prestații conform legislației celui de-al doilea stat membru, instituția competentă a primului stat este obligată să acorde prestațiile, ținând cont de agravare, conform dispozițiilor legislației pe care o aplică. Totuși, instituția competentă a celui de-al doilea stat membru ca suporta costul diferenței dintre quantumul prestațiilor în bani, inclusiv al rentelor, datorate de instituția competentă a primului stat membru, ținând cont de agravare, și quantumul prestațiilor corespunzătoare care erau datorate înainte de agravare.

d) clauzele de reducere, de suspendare sau de suprimare prevăzute de legislația unui stat membru nu sunt opozabile beneficiarului de prestații acordate de instituțiile a două state membre conform literei b).

2. În caz de agravare a unei boli profesionale care a condus la aplicarea articolului 57 paragraful 5, sunt aplicabile următoarele dispoziții:

a) instituția competentă care a acordat prestațiile conform dispozițiilor articolului 57 paragraful 1 este obligată să acorde prestațiile, ținând cont de agravare, conform dispozițiilor legislației pe care o aplică;

c) sarcina suportării prestațiilor în bani, inclusiv a rentelor, rămâne împărțită între instituțiile care participau la suportarea costului prestațiilor anterioare, conform dispozițiilor articolului 57 paragraful 5. Totuși, dacă victima a exercitat din nou o activitate susceptibilă să provoace sau să agraveze boala profesională respectivă, fie conform legislației unuia dintre statele membre în care exercitase deja o activitate de aceeași natură, fie conform legislației altui stat membru, instituția competentă a acestui stat suportă costul diferenței dintre cuantumul prestațiilor datorate, ținând cont de agravare și cuantumul prestațiilor ce erau datorate înainte de agravare.

SECȚIUNEA 3

Dispoziții diverse

Articolul 61

Reguli pentru luarea în considerație a particularităților anumitor legislații

1. Dacă nu există o asigurare contra accidentelor de muncă sau a bolilor profesionale pe teritoriul statului membru în care se află persoana în cauză sau dacă există o asemenea asigurare dar nu există o instituție responsabilă pentru acordarea prestațiilor în natură, aceste prestații sunt acordate de instituția de la locul de reședință sau de domiciliu responsabilă pentru acordarea prestațiilor în natură în caz de boală.

2. Dacă legislația statului competent condiționează gratuitatea integrală a prestațiilor în natură de utilizarea serviciului medical organizat de angajator, prestațiile în natură acordate în cazurile prevăzute la articolul 52 și la articolul 55 paragraful 1 sunt considerate ca și cum au fost acordate de un astfel de serviciu medical.

3. Dacă legislația statului competent include un regim referitor la obligațiile angajatorului, prestațiile în natură acordate în cazurile prevăzute la articolul 52 și la articolul 55 paragraful 1 sunt considerate ca și cum au fost acordate la solicitarea instituției competente.

4. În cazul în care regimul statului competent privind compensarea accidentelor de muncă nu are caracterul unei asigurări obligatorii, acordarea prestațiilor în natură este efectuată direct de către angajator sau de către asiguratorul substituit.

5. În cazul în care legislația unui stat membru prevede explicit sau implicit că accidentele de muncă sau bolile profesionale survenite sau constatate anterior sunt luate în considerare pentru a aprecia gradul de incapacitate, deschiderea dreptului la prestații sau cuantumul acestora, instituția competentă a acestui stat ia în considerare și accidentele de muncă sau bolile profesionale produse

sau constatate anterior conform legislației altui stat membru, ca și cum ele s-ar fi produs sau ar fi fost constatate conform legislației pe care o aplică.

6. Dacă legislația unui stat membru prevede explicit sau implicit că accidentele de muncă sau bolile profesionale survenite sau constatate ulterior sunt luate în considerare pentru a aprecia gradul de incapacitate, deschiderea dreptului la prestații sau cuantumul acestora, instituția competentă a acestui stat ia în considerare și accidentele de muncă sau bolile profesionale survenite sau constatate ulterior în baza legislației altui stat membru, ca și cum s-ar fi produs sau ar fi fost constatate în baza legislației pe care o aplică, cu condiția:

1) ca accidentul de muncă sau boala profesională survenită sau constatată anterior în baza legislației pe care o aplică să nu fi fost indemnizată

și

2) ca accidentul de muncă sau boala profesională survenită sau constatată ulterior, fără a ține seama de dispozițiile paragrafului 5, să nu fi fost indemnizată în conformitate cu legislația altui stat membru în baza căreia s-a produs sau a fost constatată.

Articolul 62

Regim aplicabil în caz de pluralitate de regimuri în țara de domiciliu sau de reședință – Durata maximă a acestor prestații

1. Dacă legislația țării de reședință sau de domiciliu prevede existența mai multor regimuri de asigurare, dispozițiile aplicabile lucrătorilor salariați sau independenți prevăzuți la articolul 52 sau la articolul 55 paragraful 1 sunt cele ale regimului de care aparțin lucrătorii manuali din industria oțelului. Totuși, dacă legislația menționată prevede existența unui regim special pentru lucrătorii din mine și din întreprinderile asimilate, dispozițiile acestui regim sunt aplicabile acestei categorii de lucrători, în cazul în care instituția de la locul de reședință sau de domiciliu căreia aceștia se adresează este competentă pentru aplicarea acestui regim.

2. Dacă legislația unui stat membru fixează o durată maximă pentru acordarea prestațiilor, instituția care aplică această legislație poate să țină cont de perioada pe parcursul căreia prestațiile au fost deja acordate de instituția altui stat membru.

SECȚIUNEA 4

Rambursări între instituții

Articolul 63

1. Instituția competentă este obligată să ramburseze cuantumul prestațiilor în natură acordate în numele său conform dispozițiilor articolului 52 și articolului 55 paragraful 1.

2. Rambursările prevăzute la paragraful 1 sunt determinate și efectuate potrivit modalităților prevăzute în regulamentul de aplicare menționat la articolul 98, pe baza justificării cheltuielilor efective.

3. Două sau mai multe state membre sau autoritățile competente ale acestor state, pot să prevadă alte moduri de rambursare sau să renunțe la orice rambursare între instituțiile aflate în competența lor.

SECTIUNEA 5 (20)

Studenti

Articolul 63 bis (20)

Dispozițiile articolului 1-4 se aplică prin analogie studenților.

CAPITOLUL 5

ALOCATIILE DE DECES

Articolul 64

Totalizarea perioadelor de asigurare sau de domiciliu

Instituția competentă a unui stat membru a cărei legislație condiționează dobândirea, menținerea și redobândirea dreptului la alocațiile de deces de realizarea perioadelor de asigurare sau de domiciliu ia în calcul, în măsura necesară, perioadele de asigurare sau de domiciliu realizate în baza legislației oricărui alt stat membru ca și cum aceste perioade ar fi fost realizate în baza legislației pe care o aplică.

Articolul 65

Dreptul la alocații în cazul în care survine decesul sau în cazul în care beneficiarul își are domiciliul într-un stat membru, altul decât statul competent

1. În cazul în care un salariat sau un lucrător independent, un titular sau un solicitant al unei pensii sau rente sau un membru al familiei sale decedează pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul competent, se va considera că decesul a survenit pe teritoriul acestui din urmă stat.
2. Instituția competentă este obligată să acorde alocațiile de deces datorate în baza legislației pe care o aplică, chiar dacă beneficiarul își are domiciliul pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul competent.
3. Dispozițiile paragrafelor 1 și 2 se aplică, de asemenea, în cazul în care decesul este rezultatul unui accident de muncă sau al unei boli profesionale.

Articolul 66

Acordarea prestațiilor în cazul decesului unui titular de pensii sau rente care și-a avut domiciliul într-un stat, altul decât cel în care este situată instituția căreia îi revenea responsabilitatea suportării prestațiilor în natură

În cazul decesului titularului unei pensii sau a unei rente datorată în baza legislației unui stat membru sau de pensii datorate în baza legislațiilor a două sau mai multor state membre, în situația în care acest titular și-a avut domiciliul pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care este situată instituția căreia îi revenea responsabilitatea suportării prestațiilor în natură acordate

titularului respectiv potrivit dispozițiilor articolului 28, alocațiile de deces datorate în baza legislației pe care o aplică această instituție vor fi acordate de această instituție și pe cheltuielile sale ca și cum titularul și-ar fi avut domiciliul, în momentul decesului, pe teritoriul statului membru în care aceasta este situată.

Dispozițiile alineatului precedent se aplică, prin analogie, membrilor familiei unui titular de pensie sau de rentă.

Articolul 66 bis (20)

Studenti

Dispozițiile articolelor 64-66 se aplică prin analogie studenților și membrilor de familie ai acestora.

CAPITOLUL 6

ȘOMAJUL

SECȚIUNEA 1

Dispoziții comune

Articolul 67

Totalizarea perioadelor de asigurare sau de angajare

1. Instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație condiționează dobândirea, menținerea sau redobândirea dreptului la prestații, de realizarea unor perioade de asigurare va lua în calcul, în măsura necesară, perioadele de asigurare sau de angajare realizate în calitate de lucrător salariat conform legislației oricărui alt stat membru, ca și cum aceste perioade ar fi fost realizate în baza legislației pe care o aplică, cu condiția ca perioadele de asigurare să fi fost totuși considerate ca perioade de asigurare dacă ar fi fost realizate în baza acestei legislații.

2. Instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație condiționează dobândirea, menținerea sau redobândirea dreptului la prestații, de realizarea unor perioade de angajare va lua în calcul, în măsura necesară, perioadele de asigurare sau de angajare realizate în calitate de salariat conform legislației oricărui alt stat membru, ca și cum aceste perioade ar fi fost realizate în baza legislației pe care o aplică.

3. Cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 71 paragraful 1 litera a) ii) și litera b) ii), aplicarea dispozițiilor paragrafelor 1 și 2 va fi subordonată condiției ca interesatul să fi realizat ultima dată:

- în cazul paragrafului 1, perioade de asigurare,
- în cazul paragrafului 2, perioade de angajare,

potrivit dispozițiilor legislației în baza căreia sunt solicitate prestațiile.

4. În cazul în care durata de acordare a prestațiilor depinde de durata perioadelor de asigurare sau de angajare, dispozițiile paragrafului 1 sau 2 sunt aplicabile, după caz

Articolul 68

Calcularea prestațiilor

1. Instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație prevede că stabilirea cuantumului prestațiilor să aibă la bază cuantumul salariului anterior va ține cont exclusiv de salariul obținut de interesat pentru ultima activitate profesională exercitată pe teritoriul statului respectiv. Totuși, dacă interesatul nu și-a exercitat, pe acest teritoriu, ultima activitate profesională pe durata a cel puțin patru săptămâni, prestațiile vor fi calculate pe baza salariului obișnuit care corespunde, în locul în care șomerul își are domiciliul sau se află în reședință temporară, unei activități profesionale echivalente sau analoge celei pe care a exercitat-o ultima dată pe teritoriul altui stat membru.

2. Instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație prevede că cuantumul prestațiilor variază în funcție de numărul membrilor de familie va ține cont și de membrii familiei interesatului care își au domiciliul pe teritoriul altui stat membru, ca și cum și-ar fi avut domiciliul pe teritoriul statului competent. Această dispoziție nu se aplică dacă, în țara de domiciliu a membrilor de familie, o altă persoană are dreptul la prestații de șomaj, atâta timp cât membrii familiei sunt luați în considerare pentru calcularea acestor prestații.

SECȚIUNEA 2

Șomeri care se deplasează într-un stat membru, altul decât statul competent

Articolul 69

Condiții și limite de menținere a dreptului la prestații

1. Lucrătorul salariat sau independent aflat în șomaj complet, care îndeplinește condițiile impuse de legislația unui stat membru pentru a avea dreptul la prestații și care se deplasează într-unul sau în mai multe state membre pentru a căuta un loc de muncă, își păstrează dreptul la aceste prestații, în condițiile și limitele precizate mai jos:

- (a) înainte de plecare, el trebuie să se fi înregistrat ca solicitant al unui loc de muncă și să rămână la dispoziția serviciilor de forță de muncă ale statului competent timp de cel puțin patru săptămâni după intrarea în șomaj. Totuși, serviciile sau instituțiile competente pot să autorizeze plecarea sa înainte de expirarea acestui termen;
- (b) el trebuie să se înregistreze ca solicitant al unui loc de muncă la serviciile de forță de muncă ale fiecărui stat membru în care se deplasează și să se supună controlului care este organizat în statul respectiv. Această condiție este considerată îndeplinită pentru perioada anterioară înregistrării dacă aceasta a avut loc în termen de șapte zile de la data la care interesatul a încetat să fie la dispoziția serviciilor de forță de muncă ale statului pe care l-a părăsit. În cazuri excepționale, această perioadă poate fi prelungită de către serviciile sau instituțiile competente;
- (c) dreptul la prestații va fi menținut pe o perioadă de maximum trei luni de la data la care interesatul a încetat să fie la dispoziția serviciilor de forță de muncă ale statului pe care l-a

părăsit, fără ca durata totală de acordare a prestațiilor să depășească durata prestațiilor în timpul căreia are dreptul în baza legislației statului respectiv. În cazul unui lucrător sezonier această durată este, în plus, limitată la perioada rămasă până la sfârșitul sezonului pentru care a fost angajat.

2. Dacă interesatul revine în statul competent înainte de expirarea perioadei în timpul căreia are dreptul la prestații în baza dispozițiilor paragrafului 1 litera c), acesta va continua să aibă dreptul la prestații conform legislației statului competent dacă nu revine înainte de expirarea acelei perioade. În cazuri excepționale, acest termen poate fi prelungit de serviciile sau instituțiile competente.

3. Dreptul de a beneficia de dispozițiile paragrafului 1 nu poate fi invocat decât o singură dată între două perioade de angajare.

4. În cazul în care statul competent este Belgia, șomerul care revine după expirarea termenului de trei luni prevăzut la paragraful 1 litera c) nu va redobânde dreptul la prestațiile acestei țări decât după ce a exercitat o activitate profesională timp de cel puțin trei luni.

Articolul 70

Acordare de prestații și rambursări

1. În cazurile prevăzute la articolul 69 paragraful 1, prestațiile sunt acordate de instituția fiecăruia dintre statele în care șomerul se deplasează pentru a căuta un loc de muncă.

Instituția competentă din statul membru la legislația căruia lucrătorul salariat sau independent a fost supus pe durata exercitării ultimei sale activități profesionale va fi obligată să ramburseze cuantumul acestor prestații.

2. Rambursările menționate în paragraful 1 vor fi stabilite și efectuate potrivit modalităților prevăzute de regulamentul de aplicare prevăzut la articolul 97, fie prin justificarea cheltuielilor respective, fie pe bază de sume forfetare.

3. Două sau mai multe state membre sau autoritățile competente ale acestor state pot prevedea alte moduri de rambursare sau de plată sau pot renunța la orice rambursarea între instituțiile aflate sub jurisdicția lor.

SECȚIUNEA 3

Șomeri care, pe durata exercitării ultimei activități profesionale, își aveau domiciliul într-un stat membru, altul decât statul competent

Articolul 71

1. Lucrătorul salariat aflat în șomaj, care, pe durata ultimei sale activități profesionale, își avea domiciliul pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul competent beneficiază de prestații potrivit dispozițiilor următoare:

- (a) (i) lucrătorul frontalier aflat în șomaj parțial sau intermitent în întreprinderea la care este încadrat va beneficia de prestații potrivit dispozițiilor legislației statului competent, ca și cum și-ar fi avut domiciliul pe teritoriul acestui stat; aceste prestații sunt acordate de instituția competentă;

- (ii) lucrătorul frontalier aflat în șomaj complet va beneficia de prestații potrivit legislației statului membru pe teritoriul căruia își are domiciliul, ca și cum ar fi fost supus acestei legislații pe durata ultimei sale activități profesionale; aceste prestații sunt acordate de instituția locului de domiciliu și pe cheltuiala acesteia;
- (b) (i) un lucrător salariat, altul decât un lucrător frontalier aflat în șomaj parțial, intermitent sau complet și care rămâne la dispoziția angajatorului său sau serviciilor de forță de muncă pe teritoriul statului competent va beneficia de prestații potrivit dispozițiilor legislației acestui stat, ca și cum și-ar fi avut domiciliul pe teritoriul acestuia; aceste prestații sunt acordate de instituția competentă;
- (ii) un lucrător salariat, altul decât un lucrător frontalier, aflat în șomaj complet și se pune la dispoziția serviciilor de forță de muncă pe teritoriul statului membru în care își are domiciliul sau care revine pe acest teritoriu, va beneficia de prestații potrivit dispozițiilor legislației acestui stat, ca și cum și-ar fi exercitat ultima activitate profesională pe teritoriul statului respectiv; aceste prestații sunt acordate de instituția locului de domiciliu și pe cheltuiala acesteia. Totuși, dacă lucrătorului salariat i s-a recunoscut dreptul la prestații pe cheltuiala instituției competente a statului membru la legislația căruia a fost supus ultima dată, el va beneficia de prestații conform dispozițiilor articolului 69. Acordarea prestațiilor prevăzute de legislația statului în care își are domiciliul se va suspenda pe durata perioadei în cursul căreia șomerul poate avea dreptul, în baza dispozițiilor articolului 69, la prestațiile prevăzute de legislația la care a fost supus ultima dată.

2. Atâta timp cât un șomer are dreptul la prestații potrivit dispozițiilor paragrafului 1 litera a) i) sau b) i), el nu poate avea dreptul la prestații în baza legislației statului membru pe teritoriul căruia își are domiciliul.

SECȚIUNEA 4 (19)

Persoane aparținând unui regim special al funcționarilor

Articolul 71 bis (19)

1. Dispozițiile secțiunilor 1 și 2 se aplică prin analogie persoanelor care aparțin unui regim special de asigurare de șomaj al funcționarilor.

2. Dispozițiile secțiunii 3 nu se aplică persoanelor care aparțin unui regim special de asigurare de șomaj al funcționarilor. Un șomer care aparține unui regim de asigurare de șomaj special al funcționarilor, care se află în șomaj parțial sau complet și care, pe durata ultimului loc de muncă, își avea domiciliul pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul competent, va beneficia de prestații conform dispozițiilor legislației statului competent ca și cum și-ar fi avut domiciliul pe teritoriul statului respectiv; aceste prestații vor fi acordate de instituția competentă pe cheltuiala acesteia.

CAPITOLUL 7

PRESTATII FAMILIALE

Articolul 72 (8)

Totalizarea perioadelor de asigurare, de angajare sau de activitate independentă

Instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație condiționează dobândirea dreptului la prestații de realizarea perioadelor de asigurare, de angajare sau de activitate independentă va lua în considerare în acest scop, în măsura necesară, perioadele de asigurare, de angajare sau de activitate independentă realizate pe teritoriul oricărui alt stat membru, ca și cum aceste perioade ar fi fost realizate în baza legislației pe care o aplică.

Articolul 72 bis (9) (14)

Lucrătorii salariați aflați în șomaj complet

Un lucrător salariat aflat în șomaj complet, căruia i se aplică articolul 71 paragraful 1 litera a) ii) sau litera b) ii) prima frază va beneficia, pentru membrii familiei sale care își au domiciliul pe teritoriul aceluiași stat, de prestații familiale potrivit dispozițiilor legislației acestui stat, ca și cum ar fi făcut obiectul acestei legislații pe durata exercitării ultimei sale activități profesionale, ținând cont, după caz, de dispozițiile articolului 72. Aceste prestații vor fi acordate de instituția locului de domiciliu și pe cheltuielile acesteia.

Dacă această instituție aplică o legislație ce prevede rețineri ale cotizațiilor care se plătesc de către șomeri pentru acoperirea prestațiilor familiale, va fi autorizată să efectueze aceste rețineri în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică.

Articolul 73 (8)

Lucrători salariați sau independenți ai căror membri de familie își au domiciliul într-un stat membru, altul decât statul competent

Lucrătorul salariat sau independent care face obiectul legislației unui stat membru are dreptul, pentru membrii familiei sale care își au domiciliul pe teritoriul unui alt stat membru, la prestațiile familiale prevăzute de legislația primului stat, ca și cum și-ar fi avut domiciliul pe teritoriul acestuia, sub rezerva dispozițiilor anexei VI.

Articolul 74 (8)

Someri ai căror membri de familie își au domiciliul într-un stat membru, altul decât statul competent

Lucrătorul salariat sau independent aflat în șomaj, care beneficiază de prestații de șomaj potrivit legislației unui stat membru va avea dreptul, pentru membrii familiei sale care își au domiciliul pe teritoriul unui alt stat membru, la prestațiile familiale prevăzute de legislația primului stat, ca și cum și-ar fi avut domiciliul pe teritoriul acestuia, sub rezerva dispozițiilor anexei VI.

Articolul 75 (8)

Acordarea prestațiilor

1. Prestațiile familiale sunt acordate, în cazurile prevăzute la articolul 73, de instituția competentă a statului la a cărui legislație lucrătorul salariat sau independent a fost supus și, în cazurile prevăzute la articolul 74, de instituția competentă a statului în baza legislației

căruia lucrătorul salariat sau independent aflat în șomaj beneficiază de prestații de șomaj. Acestea vor fi acordate conform dispozițiilor pe care aceste instituții le aplică, dacă persoana fizică sau juridică căreia trebuie să îi fie acordate aceste prestații își are domiciliul, locuiește temporar sau își are sediul pe teritoriul statului competent sau pe cel al altui stat membru.

2. Totuși, dacă indemnizațiile familiale nu sunt utilizate, de către persoana căreia trebuie să îi fie acordate, la întreținerea membrilor familiei, instituția competentă va acorda respectivele prestații, respectându-și în același timp obligațiile legale, persoanei fizice sau juridice care care îi întreține efectiv pe membrii familiei, la cererea și prin intermediul instituției locului de domiciliu sau organismului stabilit în acest scop de autoritatea competentă a țării lor de domiciliu.
3. Două sau mai multe state membre pot conveni, conform dispozițiilor articolului 8, ca instituția competentă să acorde prestațiile familiale datorate conform legislației unuia sau mai multora dintre aceste state persoanei fizice sau juridice care întreține efectiv membrii familiei, fie direct, fie prin intermediul instituției din locul de domiciliu al acestora.

Articolul 76 (8)

Reguli de prioritate în cazul cumulului de drepturi la prestații familiale acordate în baza legislației statului competent și în baza legislației din țara de domiciliu a membrilor de familie

1. În cazul în care prestațiile familiale sunt, în cursul aceleiași perioade, pentru același membru al familiei și ca urmare a exercitării unei activități profesionale, prevăzute de legislația statului membru pe teritoriul căruia își au domiciliul membrii familiei, dreptul la prestațiile familiale datorate în baza legislației unui alt stat membru, în conformitate cu articolele 73 sau 74, după caz, va fi suspendat până la concurența cuantumului prevăzut de legislația primului stat membru.
2. Dacă o cerere de prestații nu este depusă în statul membru pe teritoriul căruia își au domiciliul membrii familiei, instituția competentă a celuilalt stat membru poate să aplice dispozițiile paragrafului 1 ca și cum ar fi fost acordate prestații în primul stat membru.

Articolul 76 bis (20)

Studentii

Dispozițiile articolului 72 se aplică prin analogie studenților.

CAPITOLUL 8

PRESTAȚII PENTRU COPIII AFLAȚI ÎN ÎNTREȚINEREA PĂRINȚILOR PENSIONARI ȘI PENTRU ORFANI

Articolul 77

Copiii aflați în întreținerea părinților pensionari

1. Termenul „prestații”, în sensul prezentului articol, înseamnă alocații familiale pentru persoane care primesc pensii de limită de vârstă, de invaliditate, pentru un accident de muncă sau o boală profesională precum și creșteri sau suplimentări ale acestor pensii pentru copiii acestor pensionari, cu excepția suplimentelor acordate conform sistemelor de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale.

2. Prestațiile se acordă în conformitate cu regulile de mai jos, indiferent de statul membru pe al cărui teritoriu își au domiciliul pensionarul sau copiii lui:

- (a) unui pensionar care primește o pensie în temeiul legislației numai unuia dintre statele membre, conform legislației statului membru responsabil pentru pensie;
- (b) unui pensionar care primește pensii în temeiul legislației mai multor state membre:
 - (i) conform legislației oricăruia dintre aceste state în care el își are domiciliul, cu condiția ca, luând în considerație, când este cazul, art. 79 paragraful (1) lit. (a), un drept la una dintre prestațiile menționate în paragraful (1) să fie dobândit în temeiul legislației aceluia stat,

sau

 - (ii) în alte cazuri, conform acelei legislații în cadrul căreia el a efectuat cea mai îndelungată perioadă de asigurare, cu condiția ca, luând în considerație unde este cazul art. 79 paragraful (1), un drept la una dintre prestațiile menționate la punctul (i) să fi fost dobândit în temeiul legislației respective; dacă nici un drept la prestații nu este dobândit conform acelei legislații, condițiile pentru dobândirea unui astfel de drept conform legislațiilor celorlalte state respective sunt examinate în ordinea descrescătoare a duratei perioadelor de asigurare efectuate conform legislației acelor state.

Articolul 78 (21)

Orfanii

1. Termenul „prestații” în sensul prezentului articol înseamnă alocații familiale și, acolo unde este cazul, alocații suplimentare sau speciale pentru orfani și pensii de orfani, cu excepția celor acordate în cadrul sistemelor de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale.

2. Prestațiile pentru orfani se acordă în conformitate cu următoarele reguli, indiferent de statul membru pe teritoriul căruia orfanul sau persoana fizică sau juridică își are domiciliul sau este situată;

- (a) pentru orfanul unui lucrător decedat care a fost supus legislației unui singur stat membru, conform legislației aceluia stat;
- (b) pentru orfanul unui lucrător decedat care a fost supus legislației mai multor state membre:
 - (i) conform legislației statului membru pe al cărui teritoriu își are domiciliul orfanul, cu condiția ca, luând în considerație, unde este cazul, art. 79 alin. (1)

lit. (a), un drept la una dintre prestațiile menționate în alin. (1) să fie dobândit conform legislației aceluși stat,

sau

- (ii) în alte cazuri, în conformitate cu legislația statului membru în cadrul căreia lucrătorul decedat a efectuat cea mai lungă perioadă de asigurare, cu condiția ca, luând în calcul, unde este cazul, art. 79 alin. (1) lit. (a), dreptul la una dintre prestațiile menționate în alin. (1) să fi fost dobândit în cadrul legislației aceluși stat; dacă nici un drept nu este dobândit în cadrul acelei legislații, condițiile pentru dobândirea unui astfel de drept în cadrul legislațiilor celorlalte state respective sunt examinate în ordinea descrescătoare a duratei perioadelor de asigurare efectuate în cadrul legislației acestor state.

Totuși, legislația statului membru aplicabilă în privința furnizării prestațiilor menționate în art. 77 pentru copiii unui pensionar rămâne aplicabilă după moarte respectivului pensionar în privința furnizării prestațiilor către orfanii săi.

Articolul 78 bis (21)

Pensiile de orfani, cu excepția celor acordate în virtutea asigurării împotriva accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, sunt considerate „prestații” care aparțin domeniului de aplicare al articolului 78, paragraful 1, dacă defunctul, într-un moment oarecare, a aparținut unui regim care nu prevede pentru orfani decât alocații familiale sau alocații suplimentare sau speciale. Aceste regimuri sunt enumerate în anexa VIII.

Articolul 79 (7) (21)

Dispoziții comune prestațiilor pentru copiii aflați în întreținerea părinților pensionari și pentru orfani

1. Prestațiile, în sensul articolelor 77, 78 și 78 bis, sunt acordate în conformitate cu legislația stabilită prin aplicarea dispozițiilor respectivelor articole, de către instituția responsabilă pentru aplicarea acestei legislații și pe cheltuiala sa, ca și când titularul de pensii sau rente sau defunctul ar fi fost supus numai legislației statului competent.

Cu toate acestea:

- (a) dacă legislația prevede că dobândirea, păstrarea sau redobândirea dreptului la prestații depinde de durata perioadelor de asigurare sau activitate, aceste durate se stabilesc luându-se în considerație, dacă este necesar, articolul 45 sau 72, după caz;
- (b) dacă acea legislație prevede că suma prestațiilor se calculează pe baza sumei pensiei sau depinde de durata perioadelor de asigurare, suma acestor prestații se calculează pe baza sumei teoretice stabilite conform articolul 46 paragraful 2.

2. În cazul în care efectul aplicării regulii stabilite la paragrafele 2 punctele b) ii) ale articolelor 77 și 78 ar fi acela ca mai multe state membre să fie competente, durata perioadelor de asigurare fiind egală, prestațiile în sensul articolului 77, 78 sau 78 bis, după caz, se acordă conform legislațiilor statelor membre cărora titularul sau defunctul a aparținut ultima oară.

3. Dreptul la prestațiile datorate fie în baza unei singure legislații naționale, fie în baza dispozițiilor paragrafului 2 și a articolelor 77, 78 și 78 bis va fi suspendat în cazul în care dreptul copiilor la prestații sau alocații familiale ia naștere în conformitate cu legislația unui stat membru, ca urmare a exercitării unei activități profesionale. În acest caz, persoanele interesate vor fi considerate ca membri ai familiei unui lucrător salariat sau independent.

Articolul 79 bis (19) (21)

Dispoziții cu privire la prestațiile pentru orfanii care au dreptul la prestații în cadrul regimului special al funcționarilor

1. În ciuda dispozițiilor articolului 78 bis, pensiile și rentele de orfani datorate în cadrul unui regim special al funcționarilor sunt calculate în conformitate cu dispozițiile capitolului 3.
2. Dacă, într-un caz prevăzut la paragraful 1, perioadele de asigurare, de angajare, de activitate independentă sau de domiciliu au fost realizate și în cadrul unui regim general, prestațiile datorate în conformitate cu acest regim general vor fi acordate potrivit dispozițiilor capitolului 8, excepție făcând situația existenței unor dispoziții contrare ale articolului 44, paragraful 3. Perioadele de asigurare, de angajare sau de activitate independentă realizate conform dispozițiilor unui regim special al funcționarilor sau perioadele considerate ca fiind echivalente de legislația acestui stat membru sunt luate în considerare, după caz, în vederea dobândirii, menținerii sau redobândirii drepturilor la prestații conform dispozițiilor acestui regim general.

TITLUL IV

COMISIA ADMINISTRATIVĂ PENTRU SECURITATEA SOCIALĂ A LUCRĂTORILOR MIGRANȚI

Articolul 80

Componentă și funcționare

1. Comisia administrativă pentru securitatea socială a lucrătorilor migranți, denumită în ce urmează „comisia administrativă”, înființată pe lângă Comisia Comunităților Europene, este alcătuită dintr-un reprezentant guvernamental din fiecare stat membru, asistat, după caz, de consilieri tehnici. Un reprezentant al Comisiei Comunităților europene va participa, cu rol consultativ, la sesiunile comisiei administrative.

2. Comisia Administrativă beneficiază de asistența tehnică a Biroului internațional al Muncii în cadrul acordurilor încheiate în acest scop între Comunitatea europeană și Organizația internațională a Muncii.

3. Statutele comisiei administrative vor fi stabilite de comun acord de către membrii acesteia.

Deciziile privind problemele de interpretare prevăzute la articolul 81 litera a) nu vor putea fi adoptate decât în unanimitate. Acestea vor face obiectul publicității necesare.

4. Serviciile de secretariat ale Comisiei administrative sunt asigurate de serviciile Comisiei Comunităților europene.

Articolul 81 (17)

Atribuțiile Comisiei Administrative

Comisia Administrativă are următoarele atribuții:

- (a) să trateze toate problemele administrative și de interpretare rezultate din dispozițiile prezentului regulament și din regulamentele ulterioare sau din orice acord sau aranjament încheiat în cadrul acestora, fără a se aduce atingere dreptului autorităților, instituțiilor și persoanelor interesate de a recurge la procedurile și la tribunalele prevăzute de legislațiile statelor membre, de prezentul regulament și de Tratat;
- (b) să efectueze, la cererea autorităților, instituțiilor și tribunalelor competente ale statelor membre, toate traducerile documentelor legate de aplicarea prezentului regulament, în special traducerile cererilor adresate de persoanele care pot beneficia de dispozițiile prezentului regulament;
- (c) să promoveze și să dezvolte colaborarea dintre statele membre în domeniul securității sociale, în special în privința măsurilor sanitare și sociale de interes comun;
- (d) să promoveze și să dezvolte colaborarea dintre statele membre prin modernizarea procedurilor necesare schimburilor de informații, în special prin adaptarea fluxului de informații dintre instituții la schimburile telematice, ținând seama de evoluția tehnicilor de tratare a informației în fiecare stat membru. Scopul acestei modernizări este în special accelerarea procesului de acordare a prestațiilor;
- (e) să reunească elementele ce urmează să fie luate în considerare în vederea constituirii conturilor referitoare la costurile ce urmează a fi suportate de instituțiile statelor membre în baza dispozițiilor prezentului regulament și să decidă cu privire la conturile anuale dintre instituțiile respective;
- (f) să exercite orice altă funcție care ține de competența sa în baza dispozițiilor prezentului regulament și ale regulamentelor ulterioare sau ale oricărui acord sau aranjament încheiat în cadrul acestora;
- (g) să prezinte propuneri Comisiei Comunităților Europene în vederea elaborării regulamentelor ulterioare și în vederea unei revizuirii a prezentului regulament și a regulamentelor ulterioare.

TITLUL V

**COMITETUL CONSULTATIV PENTRU SECURITATEA SOCIALĂ A LUCRĂTORILOR
MIGRANȚI**

Articolul 82 (B) (16)

Inființare, componență și funcționare

1. Se va crea un comitet consultativ pentru securitatea socială a lucrătorilor migranți, denumit în cele ce urmează „Comitetul Consultativ”, format din 90 de membri titulari, care va include, din fiecare stat membru:

- (a) doi reprezentanți ai guvernului, dintre care cel puțin unul trebuie să fie membru al Comisiei Administrative;
- (b) doi reprezentanți ai organizațiilor sindicale;
- (c) doi reprezentanți ai organizațiilor patronale.

Pentru fiecare dintre categoriile prevăzute mai sus, se numește un membru supleant de către fiecare stat membru.

2. Membrii titulari și membrii supleanți ai Comitetului consultativ sunt numiți de Consiliu, care se angajează, pentru reprezentanții organizațiilor sindicale și patronale, să realizeze o reprezentare echitabilă a diferitelor sectoare relevante în structura comitetului.

Lista membrilor titulari și a membrilor supleanți se publică de către Consiliu în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

3. Mandatul membrilor titulari și membrilor supleanți este de doi ani. Acesta poate fi reînnoit. La expirarea mandatului, membrii titulari și membrii supleanți rămân în funcție până când sunt înlocuiți sau până când mandatul lor este reînnoit.

4. Comitetul Consultativ este prezidat de un reprezentant al Comisiei. Președintele nu participă la vot.

5. Comitetul Consultativ se reunește cel puțin o dată pe an. El este convocat de președinte fie din oficiu, fie la cererea scrisă adresată acestuia de cel puțin o treime din membri. Această solicitare trebuie să includă propuneri concrete cu privire la ordinea de zi.

6. La propunerea președintelui, comitetul consultativ va putea, cu titlu excepțional, să decidă consultarea oricărei persoane sau oricărui reprezentant al organismelor cu o vastă experiență în domeniul securității sociale. De asemenea, comitetul beneficiază, în aceleași condiții ca și comisia administrativă, de asistența tehnică a Biroului internațional al Muncii, în cadrul acordurilor încheiate între Comunitatea Europeană și Organizația Internațională a Muncii.

7. Avizele și propunerile Comitetului Consultativ trebuie să fie motivate. Acestea vor fi adoptate în majoritate absolută a voturilor valabil exprimate.

Comitetul își va adopta, cu majoritatea membrilor săi, regulamentul interior, care va fi aprobat de Consiliu pe baza avizului Comisiei.

8. Secretariatul Comitetului Consultativ este asigurat de Comisia Comunităților Europene.

Articolul 83

Atribuțiile Comitetului Consultativ

Comitetul Consultativ este abilitat, la cererea Comisiei Comunităților Europene, a comisiei administrative sau din proprie inițiativă:

- (a) să examineze probleme generale sau de principiu și probleme care rezultă din aplicarea regulamentelor adoptate în cadrul dispozițiilor articolului 51 din Tratat;

- (b) să formuleze pentru Comisia Administrativă avize în domeniu și propuneri în vederea unei eventuale revizuirii a regulamentelor.

TITLUL VI

DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 84 (7)

Cooperarea între autoritățile competente

1. Autoritățile competente ale statelor membre își comunică reciproc toate informațiile cu privire la:

- (a) măsurile luate pentru aplicarea prezentului regulament;
- (b) modificările propriilor legislații care ar putea afecta aplicarea prezentului regulament.

2. Pentru aplicarea prezentului regulament, autoritățile și instituțiile statelor membre se vor sprijini și vor acționa ca și cum ar aplica propria legislație. Asistența administrativă reciprocă furnizată de autoritățile și instituțiile respective este, în principiu, gratuită. Totuși, autoritățile competente ale statelor membre pot conveni asupra rambursării anumitor cheltuieli.

3. Pentru aplicarea prezentului regulament, autoritățile și instituțiile statelor membre pot să comunice direct între ele, precum și cu persoanele interesate sau cu mandatarii acestora.

4. Autoritățile, instituțiile și tribunalele unui stat membru nu pot respinge cererile sau alte documente care le sunt adresate pe motiv că acestea sunt redactate în limba oficială a altui stat membru. Acestea vor putea recurge, după caz, la dispozițiile articolului 81 litera b).

- 5. a) În cazul în care, în baza prezentului regulament sau a regulamentului de aplicare prevăzut la articolul 98, autoritățile sau instituțiile unui stat membru comunică date personale autorităților sau instituțiilor unui alt stat membru, această comunicare va fi supusă legislației în domeniul protecției datelor a statului membru care le transmite.

Orice comunicare ulterioară precum și înregistrarea, modificarea și distrugerea datelor vor fi supuse dispozițiilor legislației în domeniul protecției datelor a statului membru care le primește.

b) Utilizarea datelor personale în alte scopuri decât cele de securitate socială nu se va putea face decât cu consimțământul persoanei în cauză sau în conformitate cu celelalte garanții prevăzute de dreptul intern.

Articolul 85 (17)

Scutirile sau reducerile de taxe Scutirea de la viza de legalizare

1. Orice scutire sau reducere de taxe, de taxe de timbru, de taxe notariale sau de înregistrare prevăzută de legislația unui stat membru pentru certificatele sau documentele ce urmează să fie redactate în conformitate cu legislația acestui stat va fi extinsă la certificatele sau documentele

similare ce urmează să fie redactate în conformitate cu legislația unui alt stat membru sau cu prezentul regulament.

2. Toate actele, documentele sau certificatele de orice tip ce urmează să fie redactate pentru aplicarea prezentului regulament vor fi scutite de viză de legalizare de către autoritățile diplomatice și consulare.

3. Un mesaj electronic trimis de o instituție conform dispozițiilor prezentului regulament și ale regulamentului de aplicare nu poate fi respins de nici o autoritate sau instituție a unui alt stat membru pe motiv că respectivul mesaj a fost primit pe căi electronice, o dată ce instituția destinatară s-a declarat a fi în măsură să primească mesaje electronice. Reproducerea și înregistrarea unor astfel de mesaje este presupusă ca fiind o reproducere corectă și exactă a documentului original sau o reprezentare a informației la care acesta face referire, în absența probei contrarii.

Un mesaj electronic este considerat ca fiind valid dacă sistemul informatic pe care este înregistrat respectivul mesaj conține elementele de securitate necesare pentru evitarea oricărei alterări sau a oricărei comunicări a înregistrării sau a accesului la respectiva înregistrare. În orice moment, informația înregistrată trebuie să poată fi reprodusă sub formă lizibilă imediat. În cazul în care un mesaj electronic este transmis de la o instituție de securitate socială către alta, vor fi luate măsuri de securitate în conformitate cu dispozițiile comunitare relevante.

Articolul 86 (14)

Cereri, declarații sau recursuri introduse pe lângă o autoritate, instituție sau jurisdicție a unui stat membru, altul decât statul competent

1. Cererile, declarațiile sau recursurile care ar fi trebuit să fie introduse, în conformitate cu legislația unui stat membru, într-un anumit termen pe lângă o autoritate, instituție sau jurisdicție a acestui stat vor putea fi admise dacă sunt introduse în același termen pe lângă o autoritate, instituție sau jurisdicție corespondentă a acestui stat membru. În acest caz, autoritatea, instituția sau jurisdicția sesizată va transmite fără întârziere aceste cereri, declarații sau recursuri autorității, instituției sau jurisdicției competente a primului stat fie direct, fie prin intermediul autorităților competente ale statelor membre în cauză. Data la care aceste cereri, declarații sau recursuri au fost introduse pe lângă o autoritate, instituție sau jurisdicție a celui de-al doilea stat membru va fi considerată ca dată de introducere pe lângă această autoritate, instituție sau jurisdicție competentă.
2. În cazul în care o persoană abilitată conform legislației unui stat membru a introdus, pe lângă acest stat, o cerere pentru prestații familiale, în timp ce acest stat membru nu este competent din punctul de vedere al priorității, data la care această primă cerere a fost formulată va fi considerată ca dată de introducere pe lângă autoritatea, instituția sau jurisdicția competentă, cu condiția ca o nouă cerere să fie formulată în statul competent din punct de vedere al priorității de către o persoană abilitată în acest sens conform legislației acestui stat. Această a doua cerere trebuie să fie prezentată în termen de cel mult un an de la notificarea respingerii primei cereri sau de la încetarea plății prestațiilor în primul stat membru.

Articolul 87

Expertize medicale

1. Expertizele medicale prevăzute de legislația unui stat membru pot fi efectuate, la solicitarea instituției competente, pe teritoriul unui alt stat membru de către instituția locului de domiciliu sau de sejur al beneficiarului la prestații, în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare menționat la articolul 98 sau, în lipsa acestora, în condițiile convenite între autoritățile competente ale statelor membre în cauză.
2. Expertizele medicale efectuate în condițiile prevăzute la paragraful 1 vor fi considerate ca fiind efectuate pe teritoriul statului competent.

Articolul 88 (16)

Transferuri de sume datorate în baza prezentului regulament dintr-un stat membru în altul

După caz, transferurile sumelor care rezultă din aplicarea prezentului regulament se vor realiza potrivit acordurilor în vigoare din acest domeniu între statele membre respective în momentul transferului. În cazul în care nu sunt în vigoare astfel de acorduri între două state membre, autoritățile competente ale acestor state sau autoritățile cărora le revine responsabilitatea efectuării plăților internaționale stabilesc, de comun acord, măsurile necesare pentru efectuarea acestor transferuri¹.

Articolul 89

Modalități speciale de aplicare a anumitor legislații

Modalitățile speciale de aplicare a legislațiilor anumitor state membre sunt menționate la anexa IV.

Articolul 90 (8)

.....

Articolul 91

Cotizații ce revin angajatorilor sau întreprinderilor care nu au fost constituite în statul competent

Angajatorul nu poate fi obligat să plătească cotizații majorate, pe motiv că domiciliul său sau sediul întreprinderii sale este situat pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul competent.

Articolul 92

Colectarea cotizațiilor

¹ Conform actualizării acordului privind EEE (hotărârea nr. 82/97 din 12 noiembrie 1997): termenii "articolul 106 al tratatului" sunt înlocuiți cu termenii "articolul 41 al acordului EEE"

1. Colectarea cotizațiilor datorate unei instituții a unui stat membru se poate efectua pe teritoriul unui alt stat membru, în conformitate cu procedura administrativă și cu garanțiile și privilegiile aplicabile colectării cotizațiilor datorate instituției corespondente a acestui din urmă stat.

2. Modalitățile de aplicare a dispozițiilor paragrafului 1 vor fi stabilite, în măsura în care este necesar, de regulamentul de aplicare prevăzut la articolul 98 sau prin acorduri între statele membre. Aceste modalități de aplicare vor putea avea în vedere și procedurile de executare silită.

Articolul 93

Drepturile instituțiilor debitoare față de părți terțe responsabile

1. Dacă o persoană beneficiază de prestații în baza legislației unui stat membru pentru o vătămare care rezultă din fapte survenite pe teritoriul unui alt stat membru, eventualele drepturi ale instituției debitoare față de un terț obligat să realizeze compensarea în cazul vătămării vor fi reglementate în felul următor:

- (a) în cazul în care instituția debitoare este subrogată, în baza legislației pe care o aplică, în drepturile pe care beneficiarul le deține față de terți, această subrogare va fi recunoscută de fiecare stat membru;
- (b) în cazul în care instituția debitoare are un drept direct față de terț, fiecare stat membru va recunoaște acest drept.

2. Dacă o persoană beneficiază de prestații în baza legislației unui stat membru pentru o vătămare care rezultă din faptele survenite pe teritoriul unui alt stat membru, dispozițiile respectivei legislații care determină situațiile în care angajatorii sau salariații acestora sunt exonerati de răspunderea civilă vor fi aplicabile în privința persoanei respective sau a instituției competente.

Dispozițiile paragrafului 1 se vor aplica, de asemenea, eventualelor drepturi ale instituției debitoare față de un angajator sau de lucrătorii salariați ai acestuia, în situațiile în care nu sunt exonerati de răspundere.

3. În cazul, în care, conform dispozițiilor articolului 36 paragraful 3 și/sau ale articolului 63, paragraful 3, două sau mai multe state membre sau autorități competente ale acestor state au încheiat un acord de renunțare la rambursarea între instituțiile aflate sub jurisdicția lor, eventualele drepturi față de o parte terță responsabilă vor fi reglementate în felul următor:

- a) în cazul în care instituția statului membru de sejur sau de domiciliu acordă unei persoane prestații pentru o vătămare survenită pe teritoriul său, această instituție va exercita, conform dispozițiilor legale ale legislației pe care o aplică, dreptul de subrogare sau de acțiune directă față de un terț obligat să realizeze compensarea în cazul vătămării;

b) pentru aplicarea literei a):

i) beneficiarul de prestații va fi considerat afiliat la instituția locului de sejur sau de domiciliu

și

ii) instituția respectivă va fi considerată instituție debitoare;

c) dispozițiile paragrafelor 1 și 2 se vor aplica în continuare pentru prestațiile care nu sunt menționate de acordul de renunțare la care se face referire în prezentul paragraf.

TITLUL VII

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 94 (7) (8) (11) (12)

Dispoziții tranzitorii pentru lucrătorii salariați

1. Prezentul regulament nu deschide nici un drept pentru o perioadă anterioară datei de 1 octombrie 1972 sau datei aplicării sale pe teritoriul statului membru în cauză sau pe o parte a teritoriului acestui stat.

2. Orice perioadă de asigurare precum și, după caz, orice perioadă de angajare sau de domiciliu realizată în baza legislației unui stat membru înainte de 1 octombrie 1972 sau înainte de data aplicării prezentului regulament pe teritoriul acestui stat membru sau pe o parte a teritoriului acestui stat va fi luată în considerare pentru stabilirea drepturilor deschise conform dispozițiilor prezentului regulament.

3. Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 1, un drept este deschis, în baza prezentului regulament chiar dacă se raportează la un risc produs anterior datei de 1 octombrie 1972 sau datei aplicării prezentului regulament pe teritoriul statului membru în cauză sau pe o parte a teritoriului acestuia.

4. Orice prestație care nu a fost acordată sau care a fost suspendată pe motiv de cetățenie sau domiciliu a persoanei respective va fi, la cererea acesteia, acordată sau reluată începând cu 1 octombrie 1972 sau cu data aplicării prezentului regulament pe teritoriul statului membru în cauză sau pe o parte a teritoriului acestui stat, cu condiția ca drepturile acordate anterior să nu fi dat naștere unei plăți unice.

5. Drepturile persoanelor respective care au obținut, înainte de 1 octombrie 1972 sau de data aplicării prezentului regulament pe teritoriul statului membru interesat sau pe o parte a teritoriului acestui stat, acordarea pensiei sau a unei rente pot fi revizuite la cererea acestora, ținând seama de dispozițiile acestui regulament. Această dispoziție se va aplica și celorlalte prestații prevăzute la articolul 78.

6. Dacă cererea prevăzută la paragraful 4 sau 5 va fi înaintată în termen de doi ani de la data de 1 octombrie 1972 sau de la data de aplicare a prezentului regulament pe teritoriul statului membru în cauză, drepturile deschise în baza prezentului regulament sunt dobândite de la această dată, fără ca dispozițiile legislației oricărui stat membru cu privire la decăderea din drepturi sau la prescripția drepturilor să poată fi opozabile persoanelor în cauză.

Se va proceda în mod similar în ceea ce privește aplicarea prezentului regulament pe teritoriile care au fost integrate la data de 3 octombrie 1990 teritoriului Republicii federale Germane, în cazul în care cererea prevăzută la paragraful 4 sau 5 va fi prezentată în termen de 2 ani de la data de 1 iunie 1992.

7. Dacă cerere prevăzută la paragraful 4 sau la paragraful 5 va fi prezentată după expirarea termenului de doi ani socotit de la data de 1 octombrie 1972 sau de la data aplicării prezentului regulament pe teritoriul statului membru interesat, drepturile care nu fac obiectul decăderii sau care

nu sunt prescrise vor fi dobândite de la data cererii, sub rezerva dispozițiilor mai favorabile ale legislației oricărui stat membru.

8. În caz de pneumoconioză sclerogenă, dispoziția articolului 57 paragraful 5 este aplicabilă prestațiilor în bani acordate în caz de boală profesională a căror plată, în absența unui acord între instituțiile respective, nu a putut fi repartizată între aceste instituții înainte de 1 octombrie 1972.

9. Alocațiile familiale de care beneficiază lucrătorii salariați angajați în Franța sau lucrătorii salariați aflați în șomaj care percep prestații de șomaj în baza legislației franceze, beneficiază, pentru membrii lor de familie care își au domiciliul într-un alt stat membru, la data de 15 noiembrie 1989, continuă să fie acordate, la nivelurile stabilite, în limitele și potrivit modalităților aplicabile la această dată, atâta timp cât cuantumul lor este superior celui al prestațiilor ce ar fi datorate începând cu data de 16 noiembrie 1989 și atâta timp cât persoanele în cauză fac obiectul legislației franceze. Nu se va ține seama nici de întreruperile mai mici de o lună, nici de perioadele de încasare a prestațiilor în caz de boală sau șomaj.

Modalitățile de aplicare a prezentului paragraf și în special împărțirea costurilor acestor alocații vor fi determinate de comun acord de către statele membre în cauză sau de către autoritățile lor competente, după ce Comisia administrativă a emis un aviz.

(Punctul 9 nu este aplicabil în cadrul Acordului EEE)

10. Drepturile interesatilor care au obținut, anterior intrării în vigoare a articolului 45 paragraful 6 acordarea unei pensii, pot să fie revizuite la cererea acestora, ținând cont de dispozițiile articolului 45 paragraful 6.

Articolul 95 (6) (12)

Dispoziții tranzitorii pentru lucrătorii independenți

1. Prezentul regulament nu deschide nici un drept pentru o perioadă anterioară datei de 1 iulie 1982 sau datei aplicării pe teritoriul statului membru în cauză sau pe o parte a teritoriului acestui stat.
2. Orice perioadă de asigurare precum și, după caz, orice perioadă de activitate independentă sau de domiciliu realizată în baza legislației unui stat membru înainte de 1 iulie 1982 sau înainte de data aplicării prezentului regulament pe teritoriul acestui stat este luată în considerare pentru determinarea drepturilor deschise conform prezentului regulament.
3. Sub rezerva paragrafului 1, un drept este deschis, în baza prezentului regulament, chiar dacă se raportează la un risc produs anterior datei aplicării prezentului regulament pe teritoriul statului membru în cauză sau pe o parte a teritoriului acestui stat.
4. Orice prestație care nu a fost acordată sau care a fost suspendată pe motiv de cetățenie sau domiciliu a persoanei în cauză va fi, la cererea acesteia, acordată sau reluată începând cu 1 iulie 1982 sau cu data aplicării prezentului regulament pe teritoriul statului membru în cauză sau pe o parte a teritoriului acestui stat, cu condiția ca drepturile acordate anterior să nu fi dat naștere la plata unei sume unice.
5. Drepturile persoanelor respective care au obținut anterior datei de 1 iulie 1982 sau anterior datei aplicării prezentului regulament pe teritoriul statului membru în cauză sau pe o parte a

teritoriului acestui stat, acordarea unei pensii sau rente pot fi revizuite la cererea acestora, ținând cont de prezentul regulament. Această dispoziție se va aplica și celorlalte prestații prevăzute la articolul 78.

6. Dacă cererea prevăzută la paragraful 4 sau la paragraful 5 va fi prezentată în termen de 2 ani de la data de 1 iulie 1982 sau de la data punerii în aplicare a prezentului regulament pe teritoriul statului membru în cauză, drepturile deschise în baza prezentului regulament vor fi dobândite începând cu acea dată, fără ca dispozițiile legislației oricărui stat membru cu privire la decăderile din drepturi sau la prescripția drepturilor să poată fi opozabile persoanelor în cauză.

Se va proceda în mod similar în privința aplicării prezentului regulament pe teritoriile care au fost integrate la 3 octombrie 1990 teritoriului Republicii Federale Germania, în cazul în care cererea prevăzută la paragraful 4 sau la paragraful 5 va fi prezentată în termen de 2 ani de la data de 1 iunie 1992.

7. Dacă cererea prevăzută la paragraful 4 sau la paragraful 5 va fi prezentată după expirarea termenului de 2 ani socotit de la data de 1 iulie 1982 sau de la data aplicării prezentului regulament pe teritoriul statului membru în cauză, drepturile care nu fac obiectul decăderii sau care nu sunt prescrise vor fi dobândite de la data cererii, sub rezerva dispozițiilor mai favorabile ale legislației oricărui stat membru.

Se va proceda în mod similar în privința aplicării prezentului regulament pe teritoriile care au fost integrate la 3 octombrie 1990 teritoriul Republicii Federale Germania, în cazul în care cererea prevăzută la paragraful 4 sau la paragraful 5 va fi prezentată după expirarea unui termen de 2 ani socotit de la data de 1 iunie 1992.

Articolul 95 bis (11)

Dispoziții tranzitorii pentru aplicarea regulamentului (CEE) nr. 1248/92¹

1. Regulamentul (CEE) nr. 1248/92 nu deschide nici un drept pentru o perioadă anterioară datei de 1 iunie 1992.
2. Orice perioadă de asigurare sau de domiciliu realizată în baza legislației unui stat membru înainte de 1 iunie 1992 va fi luată în considerare pentru determinarea drepturilor deschise în conformitate cu dispozițiile regulamentului (CEE) nr. 1248/92.
3. Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 1, un drept este deschis, în baza regulamentului (CEE) nr. 1248/92, chiar dacă se raportează la un risc produs anterior datei de 1 iunie 1992.
4. Drepturile persoanelor în cauză care au obținut, anterior datei de 1 iunie 1992, acordarea unei pensii, pot să fie revizuite la cererea acestora, ținând cont de dispozițiile regulamentului (CEE) nr. 1248/92.
5. Dacă cererea prevăzută la paragraful 4 este prezentată în termen de 2 ani de la data de 1 iunie 1992, drepturile deschise în baza regulamentului (CEE) nr. 1248/92 sunt dobândite începând cu această dată, fără ca dispozițiile legislației oricărui stat membru cu privire la decăderea sau prescripția drepturilor să poată fi opozabile persoanelor în cauză.

¹ JO nr. L 136 din 19.05.1992, p. 7

6. Dacă cererea prevăzută la paragraful 4 este prezentată după expirarea termenului de 2 ani socotit de la data de 1 iunie 1992, drepturile care nu fac obiectul decăderii sau care nu sunt prescrise vor fi dobândite de la data cererii, sub rezerva dispozițiilor mai favorabile ale legislației oricărui stat membru.

Acest articol nu este aplicabil în cadrul acordului între Uniunea Europeană și Elveția.

Articolul 95 ter (14)

Dispoziții tranzitorii pentru aplicarea regulamentului (CEE) nr. 1247/92¹

1. Regulamentul (CEE) nr. 1247/92 nu deschide nici un drept pentru o perioadă anterioară datei de 1 iunie 1992.
2. Perioadele de domiciliu sau de activitate profesională salariată sau independentă realizate pe teritoriul unui stat membru anterior datei de 1 iunie 1992 sunt luate în considerare pentru determinarea drepturilor deschise conform dispozițiilor regulamentului (CEE) nr. 1247/92.
3. Sub rezerva paragrafului 1, un drept este deschis în baza regulamentului (CEE) 1247/92, chiar dacă se raportează la un risc produs anterior datei de 1 iunie 1992.
4. Orice prestație specială cu caracter necontributiv care nu a fost acordată sau care a fost suspendată pe motiv de cetățenie a persoanei în cauză este acordată sau reluată începând cu 1 iunie 1992 la cererea acesteia, cu condiția ca drepturile acordate anterior să nu fi dat naștere la o plată fofetară unică.
5. Drepturile persoanelor în cauză care au obținut, anterior datei de 1 iunie 1992, acordarea unei pensii, pot fi revizuite la cererea acestora, ținând cont de dispozițiile regulamentului nr. 1247/92.
6. Dacă cererea prevăzută la paragraful 4 sau la paragraful 5 este prezentată în termen de 2 ani de la data de 1 iunie 1992, drepturile deschise în baza regulamentului (CEE) nr. 1247/92 sunt dobândite de la această dată, fără ca dispozițiile legislației oricărui stat membru cu privire la decăderea sau prescripția drepturilor să poată fi opozabile persoanei în cauză.
7. Dacă cererea prevăzută la paragraful 4 sau la paragraful 5 va fi prezentată după expirarea termenului de 2 ani de la data de 1 iunie 1992, drepturile care nu fac obiectul decăderii sau care nu sunt prescrise vor fi dobândite de la data cererii, sub rezerva dispozițiilor mai favorabile ale legislației oricărui stat membru.
8. Aplicarea articolului 1 al regulamentului (CEE) nr. 1247/92 nu poate avea ca efect retragerea prestațiilor care fuseseră acordate anterior datei de 1 iunie 1992 de instituțiile competente ale statelor membre în conformitate cu Titlul III al regulamentului (CEE) nr. 1408/71 și cărora le este aplicabil articolul 10 al acestui din urmă regulament.
9. Aplicarea articolului 1 al regulamentului (CEE) nr. 1247/92 nu poate avea ca efect refuzarea cererii unei prestații speciale cu caracter necontributiv, acordată ca supliment la o pensie, adresată de persoana în cauză care îndeplinea condițiile de acordare a

¹ JO nr. L 136 din 19 mai 1992, pag. 1

respectivei prestații anterior datei de 1 iunie 1992, chiar dacă acesta își are domiciliul pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul competent, cu condiția ca cererea să fie adresată în termen de 5 ani de la data de 1 iunie 1992.

10. Fără a ține seama de paragraful 1, orice prestație specială cu caracter necontributiv, acordată ca supliment la o pensie, care nu a fost acordată sau care a fost suspendată pe motiv că persoana respectivă își avea domiciliul pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul competent va fi acordată sau reluată, la cererea persoanei în cauză, începând de la data de 1 iunie 1992 cu efect, în primul caz, de la data la care prestația ar fi trebuit să fie acordată și, în al doilea caz, de la data suspendării prestației.
11. În cazul în care prestațiile speciale cu caracter necontributiv prevăzute la articolul 4 paragraful 2 bis al regulamentului (CEE) nr. 1408/71 pot, pe parcursul aceleiași perioade și pentru aceeași persoană, să fie acordate, în baza articolului 10 bis al aceluiași regulament de instituția competentă a statului membru pe teritoriul căruia își are domiciliul această persoană și, în baza paragrafelor 1-10 ale prezentului articol, de instituția competentă a altui stat membru, persoana în cauză nu poate cumula aceste prestații decât în limita cuantumului cel mai ridicat al prestației speciale pe care ar putea să o solicite în baza uneia dintre legislațiile în cauză.
12. Modalitățile de aplicare a paragrafului 11 și, în special, aplicarea în ceea ce privește prestațiile prevăzute la același paragraf, a clauzelor de reducere, de suspendare sau de retragere prevăzute de legislația unuia sau mai multor state membre și atribuirea unor suplimente diferențiale, vor fi determinate de hotărârea comisiei administrative pentru securitate socială a lucrătorilor migranți și, după caz, prin acord comun între statele membre în cauză sau între autoritățile competente ale acestora.

Acest articol nu este aplicabil în cadrul Acordului EEE.

Acest articol nu este aplicabil în cadrul acordului dintre Uniunea Europeană și Elveția.

Articolul 95 quater (19)

Dispoziții tranzitorii pentru aplicarea regulamentului (CE) nr. 1606/98

1. Regulamentul (CE) nr. 1606/98¹ nu deschide nici un drept pentru o perioadă anterioară datei de 25 octombrie 1998.
2. Orice perioadă de asigurare și, după caz, orice perioadă de angajare, de activitate independentă sau de domiciliu realizată în cadrul legislației unui stat membru înainte de 25 octombrie 1998 va fi luată în considerare în vederea determinării drepturilor dobândite conform dispozițiilor regulamentului nr. 1606/98.
3. Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 1, un drept este dobândit în virtutea regulamentului (CE) nr. 1606/98, chiar dacă se raportează la un risc survenit anterior datei de 25 octombrie 1998.
4. Orice prestație care nu a fost acordată sau care a fost suspendată pe motiv de cetățenie sau de domiciliu a persoanei în cauză va fi acordată sau reluată începând cu 25

¹ JO L 209 din 25.07.1998, p. 1

octombrie 1998 la solicitarea acesteia, cu condiția ca drepturile anterioare să nu fi dat naștere la o plată unică.

5. Drepturile persoanelor care au obținut, anterior datei de 25 octombrie 1998, acordarea unei pensii sau a unei rente, pot fi revizuite la solicitarea acestora, ținând cont de dispozițiile regulamentului (CEE) nr. 1606/98. Prezenta dispoziție se aplică de asemenea celorlalte prestații prevăzute la articolul 78, la articolul 79 în măsura în care privește articolul 78 și la articolul 79 bis.
6. Dacă solicitarea prevăzută la paragraful 4 sau la paragraful 5 este prezentată în termen de 2 ani de la data de 25 octombrie 1998, drepturile deschise în virtutea regulamentului (CEE) nr. 1606/98 vor fi dobândite începând cu această dată, fără ca dispozițiile legislației oricărui stat membru cu privire la decăderea din drepturi sau la prescripția drepturilor să poată fi opozabile persoanelor în cauză.
7. Dacă solicitarea prevăzută la paragraful 4 sau la paragraful 5 este prezentată după expirarea termenului de 2 ani de la data de 25 octombrie 1998, drepturile care nu fac obiectul decăderii sau care nu sunt prescrise vor fi dobândite începând cu data cererii, sub rezerva dispozițiilor mai favorabile ale legislației oricărui stat membru.

Articolul 95 quinquies (20)

Dispoziții tranzitorii aplicabile studenților

1. Prezentul regulament nu deschide nici un drept studentilor, membrilor de familie și urmașilor acestora pentru o perioadă anterioară datei de 1 mai 1999.
2. Orice perioadă de asigurare și, după caz, orice perioadă de angajare, de activitate independentă sau de domiciliu realizată în cadrul legislației unui stat membru înainte de 1 mai 1999 va fi luată în considerare pentru determinarea drepturilor dobândite conform dispozițiilor prezentului regulament.
3. Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 1, un drept este dobândit în virtutea prezentului regulament, chiar dacă se raportează la un risc survenit anterior datei de 1 mai 1999.
4. Orice prestație care nu a fost acordată sau care a fost suspendată pe motiv de cetățenie sau de domiciliu a persoanei în cauză va fi acordată sau reluată, la solicitarea acestuia, începând cu data de 1 mai 1999, cu condiția ca drepturile acordate anterior să nu fi data naștere unei plăți unice.
5. Dacă solicitarea prevăzută la paragraful 4 este prezentată în termen de 2 ani începând cu data de 1 mai 1999, drepturile generate de prezentul regulament în favoarea studenților, membrilor de familie și urmașilor acestuia vor fi dobândite începând cu această dată, fără ca dispozițiile legislației oricărui stat membru cu privire la decăderea din drepturi sau la prescripția drepturilor să poată fi opozabile persoanelor interesate.
6. Dacă solicitarea prevăzută la paragraful 4 este prezentată după expirarea termenului de 2 ani de la data de 1 mai 1999, drepturile care nu fac obiectul decăderii sau care nu sunt prescrise vor fi dobândite începând cu data cererii, sub rezerva dispozițiilor mai favorabile ale legislației oricărui stat membru.

Articolul 95 sexies (21)

Dispoziții tranzitorii pentru aplicarea regulamentului (CE) nr. 1399/1999¹

1. Regulamentul (CE) nr. 1399/1999 este aplicabil drepturilor unui orfan, dobândite de pe urma părintelui decedat după data de 1 septembrie 1999.
2. Orice perioadă de asigurare sau de domiciliu realizată în cadrul legislației unui stat membru înainte de 1 septembrie 1999 va fi luată în considerare în vederea determinării drepturilor dobândite conform regulamentului (CE) nr. 1399/1999.
3. Drepturile unui orfan, dobândite de pe urma părintelui decedat înainte de 1 septembrie 1999, pot fi revizuite, la cerere, conform regulamentului (CE) nr. 1399/1999.
4. Dacă cererea prevăzută la paragraful 3 este prezentată în termen de 2 ani de la 1 septembrie 1999, drepturile care prevăzute în regulamentul (CE) nr. 1399/1999 sunt dobândite începând cu această dată, fără ca dispozițiile legislației oricărui stat membru cu privire la decăderea din drepturi sau la prescripția drepturilor să poată fi opozabile persoanelor în cauză.
5. Dacă cererea prevăzută la paragraful 3 este prezentată după expirarea termenului de 2 ani de la data de 1 septembrie 1999, drepturile care nu fac obiectul decăderii sau care nu sunt prescrise sunt dobândite începând cu data cererii, sub rezerva dispozițiilor mai favorabile ale legislației oricărui stat membru.

Articolul 96

Acorduri cu privire la rambursările dintre instituții

Acordurile încheiate înainte de 1 iulie 1982 în conformitate cu articolul 36 paragraful 3, cu articolul 63 paragraful 3 și cu articolul 70 paragraful 3 se aplică și persoanelor care beneficiază de extinderea aplicării prezentului regulament începând cu această dată, cu excepția situației în care unul dintre statele membre care este parte la aceste acorduri se opune.

Această opoziție nu devine efectivă decât dacă autoritatea competentă a acestui stat membru o comunică autorității competente a celuilalt sau a celorlalte state membre în cauză înainte de 1 octombrie 1983. O copie a acestei comunicări va fi adresată Comisiei Administrative.

Articolul 96 nu este aplicabil în cadrul Acordului EEE.

Articolul 97

Notificări referitoare la anumite dispoziții

1. Notificările prevăzute la articolul 1 litera j), la articolul 5 și la articolul 8 paragraful 2 vor fi adresate Președintelui Consiliului Comunităților Europene. Acestea vor indica data de intrare în vigoare a legilor și regimurilor în cauză sau, în cazul notificărilor prevăzute la articolul 1 litera j), data de la care prezentul regulament va fi aplicabil regimurilor menționate în declarațiile statelor membre.

¹ JO L 164 din 30 iunie 1999, p. 1

2. Notificările primite conform dispozițiilor paragrafului 1 sunt publicate în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

Articolul 98

Regulamentul de aplicare

Un regulament ulterior va stabili modalitățile de aplicare ale prezentului regulament.

Articolul 99 (5)

.....

Articolul 100 (16)

.....

ANEXA I (A) (B) (8) (9) (13) (14) (15) (17) (18) (21)

DOMENIUL PERSONAL DE APLICARE A REGULAMENTULUI

I. Lucrători salariați și/sau lucrători independenți
[Articolul 1 litera a) ii) și iii) din Regulament]

A. BELGIA

Fără obiect.

B. DANEMARCA

1. Este considerată ca lucrător salariat, în sensul articolului 1 litera a) ii) din regulament, orice persoană care, datorită faptului că exercită o activitate salariată, este supusă:
 - a) Pentru perioada anterioară datei de 1 septembrie 1977, legislației cu privire la accidente de muncă și boli profesionale;
 - b) Pentru perioada începând cu 1 septembrie 1977 sau ulterior, legislației cu privire la regimul de pensii complementare al salariaților (*arbejdsmarkedets tillægspension, ATP*).
2. Este considerată lucrător independent, în sensul articolului 1 litera a) ii) din regulament, persoana care, în baza legii cu privire la prestațiile zilnice în bani în caz de boală sau de maternitate, are dreptul la aceste alocații pe baza unui venit profesional, altul decât un venit salarial.

C. GERMANIA

Dacă o instituție germană este instituția competentă pentru acordarea prestațiilor familiale, conform titlului III capitolul 7 din regulament, este considerată, în sensul articolului 1 litera a) ii) din regulament:

- a) Ca lucrător salariat, persoana asigurată cu titlu obligatoriu împotriva riscului de șomaj sau persoana care obține, ca urmare a acestei asigurări, prestații în bani ale asigurării de boală sau prestații analoge, ori funcționarul care, prin statutul său, dispune cel puțin de un nivel de remunerare care ar conduce, în cazul unui lucrător salariat, la o asigurare obligatorie împotriva riscului de șomaj;
- b) Ca lucrător independent, persoana care exercită o activitate independentă și care este obligată:
 - să se asigure sau să contribuie la pensia de bătrânețe într-un regim pentru lucrători independenți

sau

 - să se asigure în cadrul asigurării obligatorii de pensie.

D. SPANIA

Fără obiect.

E. FRANȚA

Dacă o instituție franceză este instituția competentă pentru acordarea prestațiilor familiale conform Titlului III capitolul 7 din Regulament:

1. este considerată ca lucrător salariat în sensul articolului 1 litera a) ii) din regulament, orice persoană, afiliată cu titlu obligatoriu la securitatea socială conform articolului L311-2 din Codul securității sociale, care îndeplinește condițiile minime de activitate sau de salarizare prevăzute la articolul L313-1 din Codul securității sociale pentru a beneficia de prestații în bani ale asigurării de boală, de maternitate, de invaliditate sau persoana care beneficiază de prestațiile în bani menționate;
2. este considerată lucrător independent, în sensul articolului 1 litera a) ii) din regulament, orice persoană care exercită o activitate independentă și care este obligată să se asigure și să contribuie la pensia de bătrânețe într-un regim pentru lucrători independenți.

F. GRECIA

1. Sunt considerate lucrători salariați, în sensul articolului 1 litera a) iii) din regulament, persoanele asigurate în cadrul regimului OGA care exercită numai o activitate salariată sau care sunt supuse sau au făcut obiectul legislației altui stat membru și care, datorită acestui fapt, au sau au avut calitatea de lucrător salariat, în sensul articolului 1 litera a) din regulament.
2. Pentru acordarea alocațiilor familiale din regimul național, sunt considerate lucrători salariați, în sensul articolului 1 litera a) ii) din regulament, persoanele prevăzute la articolul 1 a) i) și iii) din regulament.

G. IRLANDA

1. Este considerată lucrător salariat, în sensul articolului 1 litera a) ii) din regulament, persoana care este asigurată, cu titlu obligatoriu sau voluntar, conform dispozițiilor articolelor 9, 21 și 49 din legea codificată din 1993 cu privire la securitatea socială și serviciile sociale [Social Welfare (consolidation) Act 1993].
2. Este considerată lucrător independent, în sensul articolului 1 litera a) ii) din regulament, persoana care este asigurată, cu titlu obligatoriu sau voluntar, conform dispozițiilor articolelor 17 și 21 din legea codificată din 1993 cu privire la securitatea socială și serviciile sociale [Social Welfare (consolidation) Act 1993].

H. ITALIA

Fără obiect.

I. LUXEMBURG

Fără obiect.

J. OLANDA

Este considerată lucrător independent, în sensul articolului 1 litera a) ii) din regulament, persoana care exercită o activitate sau o profesie fără contract de muncă.

K. AUSTRIA

Fără obiect.

L. PORTUGALIA

Fără obiect.

M. FINLANDA

Este considerat lucrător salariat sau independent în sensul articolului 1 litera a) ii) din regulament, orice lucrător salariat sau independent în sensul legislației cu privire la regimul de pensii pentru salariați.

N. SUECIA

Este considerat lucrător salariat sau independent, în sensul articolului 1 litera a) ii), orice lucrător salariat sau independent în sensul legislației cu privire la asigurarea în caz de accident de muncă.

O. REGATUL UNIT

Este considerată lucrător salariat sau independent, în sensul articolului 1 litera) ii) din regulament, orice persoană care are calitatea de lucrător salariat (employed earner) sau de lucrător independent (self-employed earner) în sensul legislației Marii Britanii sau legislației

Irlandei de Nord, precum și orice persoană pentru care sunt datorate cotizații în calitate de lucrător salariat (employed person) sau de lucrător independent (self-employed person) în sensul legislației Gibraltarului.

În cadrul Spațiului Economic European

P. ISLANDA

Este considerat ca lucrător salariat sau independent în sensul articolului 1, litera a) ii) din regulament, orice lucrător salariat sau independent în sensul dispozițiilor cu privire la asigurarea în caz de accident de muncă, din legea privind securitatea socială;

Q. LIECHTENSTEIN

Fără obiect.

R. NORVEGIA

Este considerat ca lucrător salariat sau independent în sensul articolului 1, litera a) ii) din regulament, orice lucrător salariat sau independent în sensul legii cu privire la asigurarea națională.

În cadrul acordului dintre Uniunea Europeană și Elveția

S. ELVEȚIA

Dacă o instituție elvețiană este instituția competentă pentru acordarea prestațiilor de îngrijiri de sănătate, conform titlului III capitolul 1 din regulament:

Este considerată ca lucrător salariat în sensul articolului 1 litera a) ii) din regulament, orice persoană care este lucrător salariat în sensul Legii federale cu privire la asigurarea de bătrânețe și urmași.

Este considerată ca lucrător independent în sensul articolului 1 litera a) ii) din regulament, orice persoană care este lucrător independent în sensul Legii federale cu privire la asigurarea de bătrânețe și urmași.

II. Membri ai familiei

[Articolul 1 litera f) a doua frază din regulament]

A. BELGIA

Fără obiect.

B. DANEMARCA

Pentru determinarea unui drept la prestații în natură în caz de boală sau de maternitate în conformitate cu articolul 22 paragraful 1 litera a) și cu articolul 31 din regulament, termenul "membru al familiei" desemnează:

1) soțul/soția unui lucrător salariat, unui lucrător independent sau unei alte persoane, care are calitatea de beneficiar de drepturi conform dispozițiilor regulamentului, cu condiția ca acesta/aceasta să nu dispună, cu titlu personal, de calitatea de beneficiar de drepturi conform dispozițiilor regulamentului

sau

2) un copil care are sub 18 ani și care se află în îngrijirea unei persoane care are calitatea de beneficiar de drepturi conform dispozițiilor regulamentului.

C. GERMANIA

Fără obiect.

D. SPANIA

Fără obiect.

E. FRANȚA

Pentru a determina dreptul la alocații sau prestații familiale, termenul « membru al familiei » desemnează orice persoană menționată la articolul L. 512-3 din Codul securității sociale.

F. GRECIA

Fără obiect.

G. IRLANDA

Pentru determinarea dreptului la prestații în natură în caz de boală și de maternitate potrivit Regulamentului, termenul "membru al familiei" desemnează orice persoană considerată ca aflându-se în întreținerea lucrătorului salariat sau independent pentru aplicarea legilor cu privire la sănătate, adoptate între 1947 și 1970 (Health Acts 1947-1970).

H. ITALIA

Fără obiect.

I. LUXEMBURG

Fără obiect.

J. OLANDA

Fără obiect.

K. AUSTRIA

Fără obiect.

L. PORTUGALIA

Fără obiect.

M. FINLANDA

Pentru determinarea dreptului la prestații în natură în conformitate cu capitolul 1 al titlului III din regulament, expresia "membru al familiei" desemnează soțul/soția sau un copil în sensul legii cu privire la asigurarea în caz de boală.

N. SUECIA

Pentru determinarea dreptului la prestații în natură în conformitate cu dispozițiile capitolului 1 al titlului III din regulament, expresia « membru al familiei » desemnează soțul/soția sau un copil sub 18 ani.

O. REGATUL UNIT

Pentru determinarea dreptului la prestații în natură, termenul "membru al familiei" desemnează:

1. În ceea ce privește legislațiile Marii britanii și Irlandei de Nord:

1) soțul/soția, cu condiția ca:

a) această persoană, fie că este lucrător salariat sau independent sau că este vorba de o altă persoană care are calitatea de beneficiar de drepturi conform dispozițiilor regulamentului:

i) să locuiască împreună cu soțul/soția

sau

ii) să contribuie la întreținerea acestuia din urmă,

și ca

b) soțul/soția:

i) să nu realizeze venituri în calitate de lucrător salariat, de lucrător independent sau de beneficiar de drepturi conform dispozițiilor regulamentului

sau

ii) să nu beneficieze de o prestație de securitate socială sau de o pensie pe baza propriei sale asigurări;

2) Orice persoană care are în întreținere un copil, cu condiția ca:

- a) lucrătorul salariat, lucrătorul independent sau o altă persoană care are calitatea de beneficiar de drepturi conform dispozițiilor regulamentului:
- i) să trăiască împreună cu persoana în cauză, ca soț și soție
 - sau
 - ii) să contribuie la întreținerea persoanei în cauză
 - și ca
- b) persoana în cauză:
- i) să nu realizeze venituri în calitate de lucrător salariat, de lucrător independent sau de beneficiar de drepturi conform dispozițiilor regulamentului
 - sau
 - ii) să nu beneficieze de o prestație de securitate socială sau de o pensie pe baza propriei sale asigurări;
- 3) Orice copil pentru care persoana, lucrătorul salariat, lucrătorul independent sau o altă persoană care are calitatea de beneficiar de drepturi conform dispozițiilor regulamentului beneficiază sau ar putea beneficia de o prestație pentru copil.

2. În ceea ce privește legislația Gibraltarului :

orice persoană considerată ca aflată în întreținere în sensul regulamentului referitor la regimul medical de practică de grup 1973 (Group Practice Scheme Ordinance, 1973).

În cadrul Spațiului Economic European

P. ISLANDA

Pentru determinarea dreptului la prestații în natură, conform dispozițiilor capitolului 1 al titlului III din regulament, termenul « membri ai familiei » desemnează soțul/soția sau un copil cu vârsta sub 25 de ani.

Q. LIECHTENSTEIN

Pentru determinarea dreptului la prestațiile în natură conform dispozițiilor capitolului 1 al titlului III din regulament, termenul "membri ai familiei" desemnează soțul/soția sau un copil cu vârsta sub 25 de ani.

R. NORVEGIA

Pentru determinarea dreptului la prestațiile în natură conform dispozițiilor capitolului 1 al titlului III din regulament, termenul "membri ai familiei" desemnează soțul/soția sau un copil cu vârsta sub 25 de ani.

În cadrul acordului dintre Uniunea Europeană și Elveția

S. ELVEȚIA

Pentru determinarea dreptului la prestațiile în natură conform dispozițiilor capitolului 1 al titlului III din regulament, termenul "membri ai familiei" desemnează soțul/soția, precum și copiii mai mici de 18 ani și cei mai mici de 25 de ani care frecventează o școală sau își continuă studiile, ori ucenicia.

ANEXA II (A) (B) (8) (10) (15) (17) (18)

[Articolul 1 literele j) și u) din regulament]

I. Regimuri speciale de lucrători independenți excluse din câmpul de aplicare al regulamentului în baza articolului 1 litera j) alineatul 4

A. BELGIA

Fără obiect.

B. DANEMARCA

Fără obiect.

C. GERMANIA

Instituțiile de asigurare și de prevedere (Versicherungs und Versorgungswerke) pentru medici, stomatologi, veterinari, farmaciști, avocați, agenți cu brevete (Patentanwälte), notari, inspectori economici (Wirtschaftsprüfer), consilieri fiscali, mandatar fiscal (Steuerbevollmächtigte), piloți maritimi (Seelotsen) și arhitecți, create în baza legislației Landurilor, și alte instituții de asigurare și de prevenire, în special fondurile de asistență (Fürsorgeeinrichtungen) și sistemul de extindere a repartiției onorariilor (erweiterte Honorarverteilung).

D. SPANIA

1. Lucrătorii care exercită o activitate independentă conform articolului 20 paragraful 2 litera c) din textul revizuit al legii generale privind securitatea socială (decret-lege regal nr. 1/1994 din 20 iunie 1994), al articolului 3 din decretul nr. 2530/1970 din 20 august 1970 care reglementează regimul special al lucrătorilor independenți regrupați în colegiu profesional și care optează pentru afilierea la regimul mutualist instituit de colegiul profesional corespondent în loc să se afilieze la regimul special de securitate socială al lucrătorilor independenți.
2. Regimurile de prevedere și/sau cu caracter de asistență socială sau de bienfacere, gestionate de instituții care nu se supun legii generale de securitate socială sau legii din 6 decembrie 1941.

E. FRANȚA

1. Lucrători neagricoli independenți:

- a) Regimurile complementare de asigurare de bătrânețe și regimurile de asigurare în caz de invaliditate-deces pentru lucrătorii independenți prevăzuți la articolele ¹ L 658, L 659, L 663-11, L 663-12, L 682 et L 683-1 din Codul securității sociale;
- b) Prestațiile suplimentare prevăzute la articolul 9 al legii nr. 66.509 din 12 iulie 1966.

2. Lucrători agricoli independenți:

asigurările prevăzute la articolele 1049 și 1234.19 din codul rural, în materie de boală, maternitate, bătrânețe și, respectiv, cu privire la accidente de muncă și boli profesionale ale lucrătorilor agricoli independenți.

F. GRECIA

Fără obiect.

G. IRLANDA

Fără obiect.

H. ITALIA

Fără obiect.

I. LUXEMBURG

Fără obiect.

J. OLANDA

Fără obiect.

K. AUSTRIA

Instituțiile de asigurare și de prevedere (Versicherungs- und Versorgungswerke), instituțiile de prevedere, în special fondurile de asistență (Fürsorgeeinrichtungen) și sistemul de

¹ Ndlr : datorită codificării codului securității sociale, se cuvine a citi :

- L 658 : articolele L. 644-1, L. 635-8 și L. 742-6
- L 659 : articolele L. 644-2
- L 663-11 : articolele L. 635-1 și L. 635-6
- L. 663-12 : articolul L. 635-2
- L. 682 : articolul L. 645-1
- L. 683-1 : articolele L. 645-3 și D. 645-1

extindere a repartiției onorariilor (erweiterte Honorarverteilung) pentru medici, veterinari, avocați, curatori și ingineri civili (Ziviltechniker).

L. PORTUGALIA

Fără obiect.

M. FINLANDA

Fără obiect.

N. SUECIA

Fără obiect.

O. REGATUL UNIT

Fără obiect.

În cadrul Spațiului Economic European

P. ISLANDA

Fără obiect.

Q. LIECHTENSTEIN

Fără obiect.

R. NORVEGIA

Fără obiect.

În cadrul acordului dintre Uniunea Europeană și Elveția

S. ELVEȚIA

Alocațiile familiale pentru independenți conform legislațiilor cantonale pertinente (Grisons, Lucerne și Saint-Gall).

II. Alocații speciale de naștere sau de adopție excluse din câmpul de aplicare al regulamentului în baza articolului 1 litera u) i)

A. BELGIA

- a) Alocația de naștere
- b) Prima de adopție

B. DANEMARCA

Nici una

C. GERMANIA

Nici una

D. SPANIA

Nici una

E. FRANȚA

- a) Alocația pentru copilul în vârstă de până la 3 luni
- b) Alocația de adopție

F. GRECIA

Nici una

G. IRLANDA

Nici una

H. ITALIA

Nici una

I. LUXEMBURG

- a) Alocațiile prenatale
- b) Alocațiile de naștere

J. OLANDA

Nici una

K. AUSTRIA

Nici una

L. PORTUGALIA

Nici una

M. FINLANDA

Alocația globală de maternitate sau alocația forfetară de maternitate în conformitate cu legea privind alocațiile de maternitate.

N. SUECIA

Nici una

O. REGATUL UNIT

Nici una

În cadrul Spațiului Economic European

P. ISLANDA

Nici una

Q. LIECHTENSTEIN

Nici una

R. NORVEGIA

- a) Alocațiile forfetare de naștere conform legii privind asigurarea națională.
b) Alocațiile forfetare de adopție conform legii privind asigurarea națională.*

În cadrul acordului dintre Uniunea Europeană și Elveția

S. ELVEȚIA

Alocațiile de naștere și alocațiile de adopție conform legislațiilor cantonale pertinente cu privire la prestațiile familiale (Fribourg, Genève, Jura, Lucerne, Neuchâtel, Schafhouse, Schwyz, Soleure, Uri, Valais, Vaud).

III. Prestații speciale cu caracter necontributiv în sensul articolului 4 paragraful 2 ter care nu intră în câmpul de aplicare al regulamentului

A. BELGIA

Nici una

B. DANEMARCA

Nici una

C. GERMANIA

a) Prestațiile acordate în baza legislațiilor Landurilor, în favoarea persoanelor cu handicap, în special pentru nevăzători

b) Suplimentul social potrivit Legii cu privire la alinierea pensiilor din 28 iunie 1990

D. SPANIA

Nici una

E. FRANȚA

Nici una

F. GRECIA

Nici una

G. IRLANDE

Nici una

H. ITALIA

Nici una

I. LUXEMBURG

Nici una

J. OLANDA

Nici una

K. AUSTRIA

Prestațiile acordate în baza legislațiilor "*Bundeslândurilor*" în favoarea persoanelor cu handicap și a persoanelor care necesită îngrijiri.

L. PORTUGALIA

Nici una

M. FINLANDA

Nici una

N. SUECIA

Nici una

O. REGATUL UNIT

Nici una

In cadrul Spațiului Economic European

P. ISLANDA

Nici una

Q. LIECHTENSTEIN

Nici una

R. NORVEGIA

Nici una

În cadrul acordului dintre Uniunea Europeană și Elveția

S. ELVEȚIA

Nici una

PRESTAȚII SPECIALE CU CARACTER NECONTRIBUTIV
(Articolul 10 bis din Regulament)

A. BELGIA

- a) Alocațiile pentru persoanele cu handicap (legea din 27 februarie 1987).
- b) Venitul garantat pentru persoanele vârstnice (legea din 1 aprilie 1969).
- c) Prestațiile familiale garantate (legea din 20 iulie 1971).

B. DANEMARCA

- a) Alocația fixă de readaptare plătită în baza Legii cu privire la ajutorul social pentru întreținerea persoanelor în curs de readaptare.
- b) Cheltuieli de locuire pentru pensionari (legea cu privire la ajutorul individual pentru locuire, codificată prin Legea nr. 204 din 29 martie 1995).
- c) Prestația interimară pentru șomerii care au fost angajați într-un loc de muncă "flexibil" timp de douăsprezece luni [Ledighedsydelse (legea nr. 455 din 10 iunie 1997)].

C. GERMANIA

Nici una

D. SPANIA

- a) Prestațiile acordate cu privire la integrarea socială a persoanelor cu handicap (legea nr. 13/82 din 7 aprilie 1982).
- b) Prestațiile în bani acordate pentru asistența persoanelor vârstnice și a persoanelor invalide incapabile de muncă (decret regal nr. 2620/81 din 24 iulie 1981).
- c) Pensiile de invaliditate și de bătrânețe și prestațiile familiale pentru copiii aflați în întreținere, de tip necontributiv, prevăzute la literele c) și d) ale paragrafului 1 al articolului 38, din textul revizuit al legii generale cu privire la securitatea socială, aprobată prin decretul-lege regal nr. 1/1994 din 20 iunie 1994.

E. FRANȚA

- a) Alocația suplimentară din Fondul național de solidaritate (legea din 30 iunie 1956).
- b) Alocația pentru persoanele adulte cu handicap (legea din 30 iunie 1975).
- c) Alocația specială (legea din 10 iulie 1952).

F. GRECIA

- a) Prestațiile speciale pentru persoanele în vârstă (legea 1296/82).

- b) Alocația pentru copii acordată mamelor inactive ai căror soți sunt chemați să satisfacă serviciul militar (legea 1483/84 articolul 23 paragraful 1).
- c) Alocația pentru copii acordată mamelor inactive ai căror soți sunt în închisoare (legea 1483/84 articolul 23 paragraful 2).
- d) Alocația pentru persoanele afectate de anemie hemolitică congenitală (legea 2362/1995 ; hotărârea ministerială comună G4a/F.167/2073/82 și hotărârea ministerială comună P47/F.222/225 oik. 4711/94).
- e) Alocația pentru surdo-muți (legea excepțională 421/37 ; hotărârea ministerială comună D 8b 423/73, hotărârea ministerială comună G4/F/11.2/oik. 1929/82 și hotărârea ministerială comună G4/F.422/oik. 1142/85).
- f) Alocația pentru persoanele cu handicap grav (decret-lege 162/73) (hotărârea ministerială comună G4a/F.225/oik. 161)
- g) Alocația pentru spasmofilici (decret-lege 162/73 ; hotărârea ministerială comună G4a/F.224/oik. 1434/84)
- h) Alocația pentru persoanele care suferă de o întârziere mentală gravă (decret-lege 162/73 ; hotărârea ministerială comună G4/F.12/oik. 1930/82, hotărârea ministerială comună G4b/F.423/oik. 1167/84 și hotărârea ministerială comună G4b/F.423/oik. 82/oik. 529/85)
- i) Alocația pentru nevăzători (legea 958/79)

G. IRLANDA

- a) Asistența de șomaj [Social Welfare (Consolidation) Act 1993, partea a treia, capitolul 2]
- b) Pensiile de bătrânețe și pentru nevăzători (necontributive) [Social Welfare (Consolidation) Act 1993, partea a treia capitolele 4 și 5]
- c) Pensia pentru văduve (necontributivă), pensia pentru văduvi (necontributivă) și pensia pentru orfani (necontributivă) [Social Welfare (Consolidation) Act 1993, partea a treia capitolul 6, așa cum este modificat de partea a cincea din Social Welfare Act 1997]
- d) Alocația pentru părinții care trăiesc singuri (Social Welfare (consolidation) Act 1993, partea a treia capitolul 9)
- e) Alocația pentru îngrijire (Social Welfare (consolidation) Act 1993, partea a treia capitolul 10)
- f) Suplimentul la venitul familial (Social Welfare (consolidation) Act 1993, partea a cincea)
- g) Alocația de invaliditate (Social Welfare Act 1996, partea a patra)
- h) Alocația de mobilitate (Health Act 1970, articolul 61)

- i) Alocația de subzistență pentru boli infecțioase (Health Act 1947, articolul 5 și articolul 44 paragraful 5)
- j) Alocația de îngrijire la domiciliu (Health Act 1970, articolul 61)
- k) Alocația de sprijin pentru nevăzători (Blind Persons Act 1920, capitolul 49)
- l) Alocația de reeducare pentru persoanele cu handicap (Health Act 1970, articolele 68, 69 și 72)

H. ITALIA

- a) Pensiile sociale pentru cetățenii fără resurse (legea nr. 153 din 30 aprilie 1969)
- b) Pensiile, alocațiile și indemnizațiile pentru civilii mutilați și invalizi (legile nr. 118 din 30 martie 1974, nr. 18 din 11 februarie 1980 și nr. 508 din 23 noiembrie 1988)
- c) Pensiile și indemnizațiile pentru surdo-muți (legile nr. 381 din 26 mai 1970 și nr. 508 din 23 noiembrie 1988)
- d) Pensiile și indemnizațiile pentru civilii nevăzători (legile nr. 382 din 27 mai 1970 și nr. 508 din 23 noiembrie 1988)
- e) Suplimentul la pensia minimă (legile nr. 218 din 4 aprilie 1952, nr. 638 din 11 noiembrie 1983 și nr. 407 din 29 decembrie 1990)
- f) Suplimentul la alocația de invaliditate (legea nr. 222 din 12 iunie 1984)
- g) Alocația lunară pentru asistența personală și continuă acordată persoanelor pensionate pentru incapacitate de muncă (legea nr. 222 din 12 iunie 1984)
- h) Alocația socială (legea nr. 335 din 8 august 1995)

I. LUXEMBURG

- a) Alocația specială pentru persoane cu handicap grav (legea din 16 aprilie 1979)
- b) Alocația de maternitate (legea din 30 aprilie 1980)

J. OLANDA

Prestații în caz de incapacitate pentru tinerii cu handicap (legea din 24 aprilie 1997)

K. AUSTRIA

- a) Suplimentul compensatoriu (legea federală din 9 septembrie 1955 privind asigurarea socială generală concernant l'assurance sociale générale - ASVG, legea federală din 11

octombrie 1978 privind asigurarea socială pentru persoanele care lucrează în comerț – GSVG și legea federală din 11 octombrie 1978 privind asigurarea socială pentru agricultori - BSVG).

- b) Alocația de îngrijire (Pflegegeld) acordată în baza legii federale austriece cu privire la alocația de îngrijire (Bundespflegegeldgesetz), cu excepția alocației de îngrijire acordate de companiile de asigurare în caz de accident, pentru o infirmitate cauzată de un accident de muncă sau o boală profesională.

L. PORTUGALIA

- a) Alocația familială necontributivă pentru copii și tineri și majorarea acordată în caz de handicap (decret-lege nr. 160/80 din 27 mai 1980, modificat prin decretul-lege nr. 133-C/97 din 30 mai 1997) ;
- b) Alocația necontributivă pentru frecventarea unei instituții de învățământ special (decret-lege nr. 160/80 din 27 mai 1980, modificat prin decretul-lege nr. 133-C/97, din 30 mai 1997) ;
- c) Pensia necontributivă pentru orfani (decret-lege nr. 160/80 din 27 mai 1980, modificat prin decretul-lege nr. 133-C/97, din 30 mai 1997) ;
- d) Pensia socială de bătrânețe și invaliditate (necontributivă) (decret-lege nr. 464/80 din 13 octombrie 1980) ;
- e) Alocația necontributivă pentru asistența de către un terț (decret-lege nr. 160/80 din 27 mai 1980, modificat prin decretul-lege nr. 133-C/97, din 30 mai 1997) ;
- f) Pensia necontributivă de văduvie (decretul de reglementare nr. 52/81 din 11 noiembrie 1981).

M. FINLANDA

- a) Alocația de îngrijire pentru copii (legea cu privire la alocația de îngrijire pentru copii, 444/69).
- b) Alocația de invaliditate (legea cu privire la alocația de invaliditate 124/88).
- c) Alocația de locuire pentru pensionari (legea cu privire la alocația de locuire pentru pensionari, 591/78).
- d) Alocația în vederea angajării (legea cu privire la alocația în vederea angajării 1542/93).

N. SUECIA

- a) Alocația pentru locuire plătită pensionarilor (legea 1994 : 308).
- b) Alocația de invaliditate care nu este plătită titularului unei pensii (legea 1962 : 381, reeditată 1982 : 120).

- c) Alocația de îngrijire pentru copiii cu handicap (legea 1962 : 381, reeditată 1982 : 120).

O. REGATUL UNIT

- a)
- b) Alocația pentru îngrijirea unei persoane invalide [legea din 1975 cu privire la securitatea socială din 20 martie 1975, articolul 37, și legea din 1975 cu privire la securitatea socială (Irlanda de Nord) din 20 martie 1975, articolul 37]
- c) Credit de impozit pentru familiile cu venituri modeste, care muncesc (legea din 1992 cu privire la cotizațiile și prestațiile de securitate socială, articolul 123 (1) (b), legea din 1992 cu privire la cotizațiile și prestațiile de securitate socială (Irlanda de Nord), articolul 122 (1) (b), și legea din 1999 cu privire la creditele de impozit)
- d) Alocația de sprijin [legea din 1975 cu privire la securitatea socială, din 20 martie 1975, articolul 35, și legea din 1975 cu privire la securitatea socială (Irlanda de Nord) din 20 martie 1975, articolul 35]
- e) Completarea veniturului [legea din 1986 cu privire la securitatea socială, din 25 iulie 1986, articolele 20-22 și articolul 23, și regulamentul din 1986 cu privire la securitatea socială (Irlanda de Nord) din 5 noiembrie 1986, articolele 21-24]
- f) Alocația de întreținere pentru persoanele cu handicap [legea din 1991 cu privire la alocația de întreținere pentru persoanele cu handicap și la alocația de muncă pentru persoanele cu handicap, din 27 iunie 1991, articolul 1 și regulamentul din 1991 cu privire la alocația de întreținere pentru persoanele cu handicap și alocația de muncă pentru persoanele cu handicap (Irlanda de Nord) din 24 iulie 1991, articolul 3]
- g) Creditul de impozit pentru persoanele cu handicap (legea din 1992 cu privire la cotizațiile și prestațiile de securitate socială, articolul 123 (1) (c), legea din 1992 cu privire la cotizațiile și prestațiile de securitate socială (Irlanda de Nord), articolul 122 (1) (c), și legea din 1999 cu privire la creditele de impozit).
- h) Alocațiile pentru persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă, acordate în funcție de venituri [Jobseekers Act 1995, 28 iunie 1995, Secțiunile I, (2) (d) (ii) și 3, și Jobseekers (Northern Ireland), Order 1995, 18 octombrie 1995, articolele 3 (2) (d) (ii) și 5].

În cadrul Spațiului Economic European

P. ISLANDE

Nici una.

Q. LIECHTENSTEIN

- a) *Alocațiile pentru persoanele nevăzătoare (legea cu privire la acordarea de alocații pentru persoanele nevăzătoare din 17 decembrie 1970).*
- b) *Alocațiile de maternitate (legea cu privire la acordarea de alocații de maternitate din 25 noiembrie 1981).*
- c) *Prestațiile complementare ale asigurării de bătrânețe, de urmași și de invaliditate (legea cu privire la prestațiile complementare ale asigurării de bătrânețe, de urmași și de invaliditate din 10 decembrie 1965, revizuită la 12 noiembrie 1992).*
- d) *Alocația pentru impotenți (legea cu privire la prestațiile complementare ale asigurării de bătrânețe, de urmași și de invaliditate din 10 decembrie 1965, revizuită la 12 noiembrie 1992).*

R. NORVEGIA

- a) *Prestații de bază și prestații pentru "dependență", conform articolului 8, paragraful 2, din legea cu privire la asigurarea națională din 17 iunie 1966 nr. 12, destinate să acopere cheltuieli suplimentare sau nevoia de asistență, de ajutor la domiciliu sau de îngrijiri speciale în caz de incapacitate, cu excepția îndeosebi a cazului în care beneficiarul primește pensii de bătrânețe, de invaliditate sau de urmaș ale asigurării naționale.*
- b) *Pensia complementară minimă garantată persoanelor născute cu un handicap sau a căror invaliditate a apărut la o vârstă foarte fragedă, conform articolului 7, paragraful 3, și articolului 8, paragraful 4, din legea cu privire la asigurarea națională din 17 iunie 1966 nr. 12.*
- c) *Prestații pentru îngrijirea și supravegherea și educarea copiilor, acordate soției/soțului urmaș, conform articolului 10, paragrafele 2 și 3, din legea cu privire la asigurarea națională din 17 iunie 1966 nr. 12.*

În cadrul Spațiului Economic European și Elveției

S. ELVEȚIA

- a) *Prestațiile complementare (Legea federală cu privire la prestațiile complementare din 19 martie 1965) și prestațiile similare prevăzute de legislațiile cantonale.*
 - a1) *Alocația pentru impotenți [legea federală din 19 iunie 1959 cu privire la asigurarea în caz de invaliditate (LAI) și legea federală din 20 decembrie 1946 cu privire la asigurarea de bătrânețe și de urmași (LAVS), în versiunile lor revizuite din 8 octombrie 1999].*
 - b) *Rentele pentru cazurile grele aferente asigurării de invaliditate (articolul 28 paragraful 1bis din Legea federală cu privire la asigurarea de invaliditate din 19 iunie 1959, în versiunea sa revizuită din 7 octombrie 1994).*

c) *Prestațiile necontributive de tip mixt în caz de șomaj, prevăzute de legislațiile cantonale.*

ANEXA III (A) (B) (6) (7) (12) (14) (15) (18) (21)

DISPOZITII ALE CONVENTIILOR DE SECURITATE SOCIALA CARE RAMAN APLICABILE FARA A TINE SEAMA DE ARTICOLUL 6 AL REGULAMENTULUI – DISPOZITII ALE CONVENTIILOR DE SECURITATE SOCIALA CARE NU SE APLICA TUTUROR PERSOANELOR CARORA LI SE APLICA REGULAMENTUL

[Articolul 7 paragraful 2 litera c) și articolul 3 paragraful 3 ale regulamentului]

Observații generale

1. În măsura în care dispozițiile menționate în prezenta anexă prevăd trimiteri la alte dispoziții din convenții, aceste trimiteri vor fi înlocuite de trimiteri la dispozițiile corespondente ale Regulamentului, în măsura în care dispozițiile convențiilor în cauză nu sunt ele însele menționate în prezenta Anexă.
2. Clauza de renunțare prevăzută într-o convenție de securitate socială, în cazul căreia anumite dispoziții sunt menționate în prezenta Anexă, va fi menținută în ceea ce privește dispozițiile respective.

A. Dispoziții ale convențiilor de securitate socială care rămân aplicabile fără a ține seama de articolul 6 al Regulamentului [articolul 7 paragraful 2 litera c) al Regulamentului]

1. BELGIA – DANEMARCA

Fără obiect.

2. BELGIA – GERMANIA

- a) Articolele 3 și 4 ale Protocolului final din 7 decembrie 1957 la Convenția generală de la aceeași dată, în redactarea care figurează în Protocolul complementar din 10 noiembrie 1960;
- b) Acordul complementar nr. 3 din 7 decembrie 1957 la Convenția generală de la aceeași dată, în redactarea care figurează în Protocolul complementar din 10 noiembrie 1960 (plata pensiilor și a rentelor datorate pentru perioada anterioară intrării în vigoare a convenției).

3. BELGIA – SPANIA

Nici una.

4. BELGIA – FRANȚA

- a) Articolele 13, 16 și 23 ale Acordului complementar, din 17 ianuarie 1948, la Convenția generală de la aceeași dată (lucrătorii din mine și din întreprinderile asimilate).

b) Schimbul de scrisori din 27 februarie 1953 (aplicarea articolului 4 paragraful 2 al Convenției generale din 17 ianuarie 1948).

c) Schimbul de scrisori din 29 iulie 1953 referitor la alocația pentru salariații în vârstă.

5. BELGIA – GRECIA

Articolul 15 paragraful 2, articolul 35 paragraful 2 și articolul 37 ale Convenției generale din 1 aprilie 1958.

6. BELGIA – IRLANDA

Fără obiect.

7. BELGIA – ITALIA

Articolul 29 al Convenției din 30 aprilie 1948.

8. BELGIA – LUXEMBURG

Articolele 2 și 4 ale Acordului din 27 octombrie 1971 (securitatea socială în teritoriile din afara granițelor).

9. BELGIA – TĂRILE DE JOS

Articolele 2 și 4 din Acordul din 4 februarie 1969 (activitatea profesională în teritoriile din afara granițelor).

10. BELGIA – AUSTRIA

a) Articolul 4 al Convenției de securitate socială din 4 aprilie 1977 în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.

b) Punctul III al Protocolului final la Convenția respectivă în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.

11. BELGIA – PORTUGALIA

Articolele 1 și 5 ale Convenției din 13 ianuarie 1965 (securitatea socială a angajaților din Congo belgian și din Rwanda – Urundi), în redactarea care figurează în Acordul încheiat prin schimbul de scrisori date 18 iunie 1982.

12. BELGIA – FINLANDA

Fără obiect.

13. BELGIA – SUECIA

Fără obiect.

14. BELGIA – REGATUL UNIT

Nici una.

15. DANEMARCA – GERMANIA

- a) Punctul 15 al Protocolului final la Convenția cu privire la asigurările sociale, din 14 august 1953.
- b) Acordul complementar, din 14 august 1953, la Convenția menționată mai sus.

16. DANEMARCA – SPANIA

Fără obiect.

17. DANEMARCA – FRANȚA

Nici una.

18. DANEMARCA – GRECIA

Fără obiect.

19. DANEMARCA – IRLANDA

Fără obiect.

20. DANEMARCA – ITALIA

Fără obiect.

21. DANEMARCA – LUXEMBURG

Fără obiect.

22. DANEMARCA – TĂRILE DE JOS

Fără obiect.

23. DANEMARCA – AUSTRIA

- a) Articolul 4 al Convenției de securitate socială din 16 iunie 1987 în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.
- b) Punctul I al Protocolului final la Convenția respectivă în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.

24. DANEMARCA – PORTUGALIA

Fără obiect.

25. DANEMARCA - FINLANDA

Articolul 10 al Convenției nordice de securitate socială din 15 iunie 1992.

26. DANEMARCA – SUECIA

Articolul 10 al Convenției nordice de securitate socială din 15 iunie 1992.

27. DANEMARCA – REGATUL UNIT

Nici una.

28. GERMANIA – SPANIA

Articolul 4 paragraful 1 și articolul 45 paragraful 2 ale Convenției cu privire la securitatea socială din 4 decembrie 1973.

29. GERMANIA – FRANȚA

- a) Articolul 11 paragraful 1, articolul 16 alineatul 2 și articolul 19 ale Convenției generale din 10 iulie 1950.
- b) Articolul 9 al Acordului complementar nr. 1, din 10 iulie 1950, la Convenția generală de la aceeași dată (lucrătorii din mine și din întreprinderile asimilate).
- c) Acordul complementar nr. 4, din 10 iulie 1950, la Convenția generală de la aceeași dată, în redactarea care figurează la secțiunea suplimentară nr. 2 din 18 iunie 1955.
- d) Titlurile I și III din secțiunea suplimentară nr. 2 din 18 iunie 1955.
- e) Punctele 6, 7 și 8 ale Protocolului general, din 10 iulie 1950, la Convenția generală de la aceeași dată.
- f) Titlurile II, III și IV ale Acordului din 20 decembrie 1963 (securitatea socială în Landul Saar).

30. GERMANIA – GRECIA

- a) Articolul 5 paragraful 2 al Convenției generale din 25 aprilie 1961.
- b) Articolul 8 paragraful 1, paragraful 2 litera b) și paragraful 3, articolele 9-11 și capitolele I și IV, în măsura în care vizează aceste articole, ale Convenției cu privire la asigurarea de somaj, din 31 mai 1961, precum și nota la procesul verbal din 14 iunie 1980.
- c) Protocolul din 7 octombrie 1991, în legătură cu Convenția din 6 iulie 1984 încheiată între Guvernul Republicii Democratice Germane și Republica Elenă cu privire la reglementarea anumitor probleme referitoare la pensii.

31. GERMANIA – IRLANDA

Fără obiect.

32. GERMANIA – ITALIA

- a) Articolul 3 paragraful 2, articolul 23 al paragrafului 2, articolul 26 și articolul 36 paragraful 3 ale Convenției din 5 mai 1953 (asigurări sociale).
- b) Acordul complementar, din 12 mai 1953, la Convenția din 5 mai 1953 (plata pensiilor și rentelor datorate pentru perioada anterioară intrării în vigoare a Convenției).

33. GERMANIA – LUXEMBURG

Articolele 4, 5, 6 și 7 ale Tratatului din 11 iulie 1959 (Ausgleichsvertrag).

34. GERMANIA – TĂRILE DE JOS

- a) Articolul 3 paragraful 2 al Convenției din 29 martie 1951.
- b) Articolele 2 și 3 ale Acordului complementar nr. 4, din 21 septembrie 1956, la Convenția din 29 martie 1951 (reglementarea drepturilor dobândite în regimul german de asigurări sociale de către lucrătorii olandezi între 13 mai 1940 și 1 septembrie 1945).

35. GERMANIA – AUSTRIA

- a) Articolul 41 al Convenției de securitate socială din 22 decembrie 1966, modificată prin Convențiile complementare nr. 1 din 10 aprilie 1969, nr. 2 din 29 martie 1974 și nr. 3 din 29 august 1980.
- b) Punctele 3 c), 3 d), 17, 20 a) și 21 ale Protocolului final la Convenția respectivă.
- c) Articolul 3 al Convenției respective în ceea ce privește persoanele care își au rezidența într-un stat terț.
- d) Punctul 3 g) al Protocolului final la Convenția respectivă în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.
- e) Articolul 4 paragraful 1 al Convenției, în ceea ce privește legislația germană, care prevede că accidentele (și bolile profesionale) survenite în afara teritoriului Republicii Federale Germania precum și perioadele de asigurare realizate în afara acestui teritoriu nu dau dreptul la acestea decât în anumite condiții, în cazul în care beneficiarii acestor prestații nu își au domiciliul pe teritoriul Republicii Federale Germania, în următoarele situații:
 - i) prestația a fost deja plătită sau este plătită la data de 1 ianuarie 1994;
 - ii) beneficiarul și-a stabilit domiciliul obișnuit în Austria înainte de 1 ianuarie 1994 și plata pensiilor datorate cu titlu de asigurare de pensie și accidente începe înainte de 31 decembrie 1994;

aceasta se va aplica și pentru perioadele de plată a unei alte pensii, inclusiv a unei pensii de urmaș care o înlocuiește pe prima, în cazul în care perioadele de plată se succed fără întrerupere.

- f) Punctul 19 b) al Protocolului final la Convenția respectivă. În cazul aplicării punctului 3 c) al acestei dispoziții, cuantumul luat în considerare de instituția competentă nu trebuie să

depășească cuantumul la care dau dreptul perioadele de asigurare corespondente ce urmează să fie remunerate de această instituție.

- g) Articolul 2 al Convenției complementare nr. 1, din 10 aprilie 1969, la Convenția respectivă.
- h) Articolul 1 paragraful 5 și articolul 8 ale Convenției cu privire la asigurarea de șomaj din 19 iulie 1978.
- i) Punctul 10 al Protocolului final la Convenția respectivă.

36. GERMANIA – PORTUGALIA

Articolul 5 paragraful 2 al Convenției din 6 noiembrie 1964.

37. GERMANIA – FINLANDA

- a) Articolul 4 al acordului de securitate socială din 28 aprilie 1997.

38. GERMANIA – SUECIA

- a) Articolul 4 paragraful 2 al Convenției de securitate socială din 27 februarie 1976.
- b) Punctul 8 a) din Protocolul final la Convenția respectivă.

39. GERMANIA – REGATUL UNIT

- a) Articolul 3 paragrafele 1 și 6 și articolul 7 paragrafele 2-6 ale Convenției cu privire la securitatea socială din 20 aprilie 1960.
- b) Articolele 2-7 ale Protocolului final la Convenția cu privire la securitatea socială din 20 aprilie 1960.
- c) Articolul 2 paragraful 5 și articolul 5 paragrafele 2-6 ale Convenției cu privire la asigurarea de șomaj din 20 aprilie 1960.

40. SPANIA – FRANȚA

Nici una.

41. SPANIA – GRECIA

Fără obiect.

42. SPANIA – IRLANDA

Fără obiect.

43. SPANIA – ITALIA

Articolul 5, articolul 18 paragraful 1 litera c) și articolul 23 ale Convenției cu privire la securitatea socială din 30 octombrie 1979.

44. SPANIA – LUXEMBURG

- a) Articolul 5 paragraful 2 al Convenției din 8 mai 1969.
- b) Articolul 1 al Aranjamentului administrativ din 27 iunie 1975 pentru aplicarea Convenției din 8 mai 1969 lucrătorilor independenți.

45. SPANIA – TĂRILE DE JOS

Articolul 23 paragraful 2 al Convenției cu privire la securitatea socială din 5 februarie 1974.

46. SPANIA – AUSTRIA

- a) Articolul 4 al Convenției de securitate socială din 6 noiembrie 1981 în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.
- b) Punctul II al Protocolului final la Convenția respectivă în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.

47. SPANIA – PORTUGALIA

Articolul 4 paragraful 2, articolul 16 paragraful 2 și articolul 22 ale Convenției generale din 11 iunie 1969.

48. SPANIA – FINLANDA

Articolul 5 paragraful 2 al Convenției de securitate socială din 19 decembrie 1985.

49. SPANIA – SUECIA

Articolul 5 paragraful 2 și articolul 16 ale Convenției de securitate socială din 4 februarie 1983.

50. SPANIA – REGATUL UNIT

Nici una.

51. FRANȚA – GRECIA

Articolul 16 alineatul 4 și articolul 30 ale Convenției generale din 19 aprilie 1958.

52. FRANȚA – IRLANDA

Fără obiect.

53. FRANȚA – ITALIA

- a) Articolele 20 și 24 ale Convenției generale din 31 martie 1948.

b) Schimbul de scrisori din 3 martie 1956 (prestații în caz de boală pentru lucrătorii sezonieri din profesiile agricole).

54. FRANȚA – LUXEMBURG

Articolele 11 și 14 ale Acordului complementar, din 12 noiembrie 1949, la Convenția generală de la aceeași dată (lucrătorii din mine și din întreprinderile asimilate).

55. FRANȚA – TĂRILE DE JOS

Articolul 11 al Acordului complementar, din 1 iunie 1954, la Convenția generală din 7 ianuarie 1950 (lucrătorii din mine și din întreprinderile asimilate).

56. FRANȚA – AUSTRIA

Nici una.

57. FRANȚA – PORTUGALIA

Nici una.

58. FRANȚA – FINLANDA

Nici una.

59. FRANȚA – SUECIA

Nici una.

60. FRANȚA – REGATUL UNIT

Schimbul de note din 27 și 30 iulie 1970 referitor la situația ce privește securitatea socială a profesorilor din Regatul Unit care își exercită temporar activitatea în Franța în cadrul Convenției culturale din 2 martie 1948.

61. GRECIA – IRLANDA

Fără obiect.

62. GRECIA – ITALIA

Fără obiect.

63. GRECIA – LUXEMBURG

Fără obiect.

64. GRECIA – TĂRILE DE JOS

Articolul 4 paragraful 2 al Convenției generale din 13 septembrie 1966.

65. GRECIA – AUSTRIA

- a) Articolul 4 al Convenției de securitate socială din 14 decembrie 1979 modificată prin Convenția complementară din 21 mai 1986 în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.
- b) Punctul II al Protocolului final la Convenția respectivă în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.

66. GRECIA – PORTUGALIA

Fără obiect.

67. GRECIA – FINLANDA

Articolul 5 paragraful 2 și articolul 21 ale Convenției de securitate socială din 11 martie 1988.

68. GRECIA – SUECIA

Articolul 5 paragraful 2 și articolul 23 ale Convenției de securitate socială din 5 mai 1978 modificată prin Convenția complementară din 14 septembrie 1984.

69. GRECIA – REGATUL UNIT

Fără obiect.

70. IRLANDA – ITALIA

Fără obiect.

71. IRLANDA – LUXEMBURG

Fără obiect.

72. IRLANDA – TĂRILE DE JOS

Fără obiect.

73. IRLANDA – AUSTRIA

Articolul 4 al Convenției de securitate socială din 30 septembrie 1988 în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.

74. IRLANDA – PORTUGALIA

Fără obiect.

75. IRLANDA – FINLANDA

Fără obiect.

76. IRLANDA – SUECIA

Fără obiect.

77. IRLANDA – REGATUL UNIT

Articolul 8 al Acordului din 14 septembrie 1971 cu privire la securitatea socială.

78. ITALIA – LUXEMBURG

Articolul 18 paragraful 2 și articolul 24 ale Convenției generale din 29 mai 1951.

79. ITALIA – TĂRILE DE JOS

Articolul 21 paragraf 2 al Convenției generale din 28 octombrie 1952.

80. ITALIA – AUSTRIA

- a) Articolul 5 paragraful 3 și articolul 9 paragraful 2 ale Convenției de securitate socială din 21 ianuarie 1981.
- b) Articolul 4 al Convenției respective și punctul 2 al Protocolului final la Convenția respectivă în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.

81. ITALIA – PORTUGALIA

Fără obiect.

82. ITALIA – FINLANDA

Fără obiect.

83. ITALIA – SUECIA

Articolul 20 al Convenției de securitate socială din 25 septembrie 1979.

84. ITALIA – REGATUL UNIT

Nici una.

85. LUXEMBURG – TĂRILE DE JOS

Nici una.

86. LUXEMBURG – AUSTRIA

- a) Articolul 5 paragraful 2 al Convenției de securitate socială din 21 decembrie 1971, modificată prin Convențiile complementare nr. 1 din 16 mai 1973 și nr. 2 din 9 octombrie 1978.
- b) Articolul 3 paragraful 2 al Convenției respective în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.

- c) Punctul III al Protocolului final la Convenția respectivă în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.

87. LUXEMBURG – PORTUGALIA

Articolul 3 paragraful 2 al Convenției de securitate socială din 12 februarie 1965.

88. LUXEMBURG – FINLANDA

Articolul 5 paragraful 2 al Convenției de securitate socială din 15 septembrie 1988.

89. LUXEMBURG – SUECIA

- a) Articolul 4 și articolul 29 paragraful 1 ale Convenției de securitate socială din 21 februarie 1985 în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.
- b) Articolul 30 al Convenției respective.

90. LUXEMBURG – REGATUL UNIT

Nici una.

91. TĂRILE DE JOS – AUSTRIA

- a) Articolul 3 al Convenției de securitate socială din 7 martie 1974 modificată prin Convenția complementară din 5 noiembrie 1980 în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.
- b) Punctul II al Protocolului final la Convenția respectivă în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.

92. TĂRILE DE JOS – PORTUGALIA

Articolul 5 paragraful 2 și articolul 31 ale Convenției din 19 iulie 1979.

93. TĂRILE DE JOS – FINLANDA

Fără obiect

94. TĂRILE DE JOS – SUECIA

Articolul 4 și articolul 24 paragraful 3 ale Convenției de securitate socială din 2 iulie 1976 în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.

95. TĂRILE DE JOS – REGATUL UNIT

Nici una.

96. AUSTRIA – PORTUGALIA

Nici una.

97. AUSTRIA – FINLANDA

- a) Articolul 4 al convenției de securitate socială din 11 decembrie 1985 modificată de convenția complementară din 9 martie 1993 în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.
- b) Punctul II al protocolului final la respectiva convenție în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.

98. AUSTRIA – SUECIA

Convenția de securitate socială din 21 martie 1996.

99. AUSTRIA – REGATUL UNIT

- a) Articolul 3 al Convenției de securitate socială din 22 iulie 1980 modificată prin Convenția complementară nr.1 din 9 decembrie 1985 și nr. 2 din 13 octombrie 1992, în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.
- b) Protocolul la Convenția respectivă referitor la prestațiile în natură, cu excepția articolului 2 paragraful 3, în ceea ce privește persoanele care nu pot solicita să beneficieze de dispozițiile Capitolului 1 al Titlului III din Regulament.

100. PORTUGALIA – FINLANDA

Fără obiect.

101. PORTUGALIA - SUECIA

Articolul 6 al Convenției de securitate socială din 25 octombrie 1978.

102. PORTUGALIA – REGATUL UNIT

- a) Articolul 2 paragraful 1 al Protocolului referitor la tratamentul medical din 15 noiembrie 1978.
- b) În ceea ce privește lucrătorii portughezi, pentru perioada cuprinsă între 22 octombrie 1987 și sfârșitul perioadei tranzitorii prevăzută la articolul 220 paragraful 1 al Actului de aderare a Spaniei și Portugaliei: articolul 26 al convenției cu privire la securitatea socială din 15 octombrie 1978, așa cum a fost modificată prin schimbul de scrisori din 28 septembrie 1987.

103. FINLANDA – SUECIA

Articolul 10 al convenției nordice de securitate socială din 15 iunie 1992.

104. FINLANDA – REGATUL UNIT

Nici una.

105. SUECIA – REGATUL UNIT

Articolul 4 paragraful 3 al Convenției de securitate socială din 29 iunie 1987.

In cadrul Spațiului Economic European

106. ISLANDA – BELGIA

Fără obiect.

107. ISLANDA – DANEMARCA

Articolul 10 al convenției nordice cu privire la securitatea socială din 15 iunie 1992.

108. ISLANDA – GERMANIA

Fără obiect.

109. ISLANDA – SPANIA

Fără obiect.

110. ISLANDA – FRANȚA

Fără obiect.

111. ISLANDA – GRECIA

Fără obiect.

112. ISLANDA – IRLANDA

Fără obiect.

113. ISLANDA – ITALIA

Fără obiect.

114. ISLANDA – LUXEMBURG

Fără obiect.

115. ISLANDA – TĂRILE DE JOS

Fără obiect.

116. ISLANDA – AUSTRIA

Nici una.

117. ISLANDA – PORTUGALIA

Fără obiect.

118. ISLANDA – FINLANDA

Articolul 10 al convenției nordice cu privire la securitatea socială din 15 iunie 1992.

119. ISLANDA – SUECIA

Articolul 10 al convenției nordice cu privire la securitatea socială din 15 iunie 1992.

120. ISLANDA – REGATUL UNIT

Nici una.

121. ISLANDA – LIECHTENSTEIN

Fără obiect.

122. ISLANDA – NORVEGIA

Articolul 10 al convenției nordice cu privire la securitatea socială din 15 iunie 1992.

123. LIECHTENSTEIN - BELGIA

Fără obiect.

124. LIECHTENSTEIN – DANEMARCA

Fără obiect.

125. LIECHTENSTEIN – GERMANIA

Articolul 4 paragraful 2 al convenției de securitate socială din 7 aprilie 1977 modificată de convenția complementară nr. 1 din 11 august 1989 în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.

126. LIECHTENSTEIN – SPANIA

Fără obiect.

127. LIECHTENSTEIN – FRANȚA

Fără obiect.

128. LIECHTENSTEIN – GRECIA

Fără obiect.

129. LIECHTENSTEIN – IRLANDA

Fără obiect.

130. LIECHTENSTEIN – ITALIA

Articolul 5 a doua frază a convenției de securitate socială din 11 noiembrie 1976 în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.

131. LIECHTENSTEIN – LUXEMBURG

Fără obiect.

132. LIECHTENSTEIN – TARILE DE JOS

Fără obiect.

133. LIECHTENSTEIN – AUSTRIA

Articolul 4 al convenției de securitate socială din 26 septembrie 1968 modificată de convențiile complementare nr 1 din 16 mai 1977 și nr. 2 din 22 octombrie 1987 în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.

134. LIECHTENSTEIN – PORTUGALIA

Fără obiect.

135. LIECHTENSTEIN – FINLANDA

Fără obiect.

136. LIECHTENSTEIN – SUECIA

Fără obiect.

137. LIECHTENSTEIN – REGATUL UNIT

Fără obiect.

138. LIECHTENSTEIN – NORVEGIA

Fără obiect.

139. NORVEGIA - BELGIA

Fără obiect.

140. NORVEGIA – DANEMARCA

Articolul 10 al convenției nordice cu privire la securitatea socială din 15 iunie 1992.

141. NORVEGIA – GERMANIA

Fără obiect.

142. NORVEGIA – SPANIA

Fără obiect.

143. NORVEGIA – FRANTA

Nici una.

144. NORVEGIA – GRECIA

Articolul 16 paragraful 5 al convenției de securitate socială din 12 iunie 1980.

145. NORVEGIA – IRLANDA

Fără obiect.

146. NORVEGIA – ITALIA

Nici una.

147. NORVEGIA – LUXEMBURG

Nici una.

148. NORVEGIA – TARILE DE JOS

Articolul 5 paragraful 2 al convenției de securitate socială din 13 aprilie 1989

149. NORVEGIA – AUSTRIA

- a) Articolul 5, paragraful 2 al convenției de securitate socială din 27 august 1985.*
- b) Articolul 4 al respectivei convenții în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.*
- c) Punctul II al protocolului final la respectiva convenție în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.*

150. NORVEGIA – PORTUGALIA

Articolul 6 al convenției de securitate socială din 5 iunie 1980.

151. NORVEGIA – FINLANDA

Articolul 10 al convenției nordice cu privire la securitatea socială din 15 iunie 1992.

152. NORVEGIA – SUECIA

Articolul 10 al convenției nordice cu privire la securitatea socială din 15 iunie 1992.

153. NORVEGIA – REGATUL UNIT

Nici una.

In cadrul acordului între Uniunea Europeană și Elveția

154. GERMANIA - ELVETIA

a) In ceea ce privește convenția de securitate socială din 25 februarie 1964 modificată de convențiile complementare nr. 1 din 9 septembrie 1975 și nr. 2 din 2 martie 1989;

i) articolul 4 paragraful 2 referitor la plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.

ii) punctul 9 b paragraful 1, punctele 2-4 ale protocolului final;

iii) punctul 9 e paragraful 1 litera b, frazele 1, 2 și 4 ale protocolului final.

b) In ceea ce privește acordul de asigurare de șomaj din 20 octombrie 1982, modificat de protocolul adițional din 22 decembrie 1992,

i) articolul 7 paragraful 1;

ii) articolul 8 paragraful 5. Germania (comuna Büsingen) participă, la valoarea cuantumului contribuției cantonale conform dreptului elvețian, la costul locurilor de muncă efective, ocupate de lucrătorii care fac obiectul acestei dispoziții. de măsuri cu privire la piața muncii

155. AUSTRIA – ELVETIA

Articolul 4 al convenției de securitate socială din 15 noiembrie 1967 modificată de convențiile complementare nr. 1 din 17 mai 1973, nr. 2 din 30 noiembrie 1977, nr. 3 din 14 decembrie 1987 și nr. 4 din 11 decembrie 1996, în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.

156. BELGIA – ELVETIA

a) Articolul 3 paragraful 1 al convenției de securitate socială din 24 septembrie 1975 în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.

b) Punctul 4 al protocolului final la respectiva convenție în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.

157. DANEMARCA – ELVETIA

Articolul 6 ale convenției de securitate socială din 5 ianuarie 1983 modificată de convențiile complementare nr. 1 din 18 septembrie 1985 și nr. 2 din 11 aprilie 1996, în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.

158. SPANIA – ELVETIA

a) *Articolul 2 al convenției de securitate socială din 13 octombrie 1969, modificată de convenția complementară din 11 iunie 1982, în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.*

b) *Punctul 17 al Protocolului final la respectiva convenție: persoanele asigurate în cadrul asigurării spaniole sunt scutite de la afilierea la sistemul de asigurare de boală elvețian, în virtutea aplicării acestei diposiții.*

159. FINLANDA – ELVETIA

Articolul 5 paragraful 2 al convenției de securitate socială din 28 iunie 1985.

160. FRANTA – ELVETIA

Articolul 3 paragraful 1 al convenției de securitate socială din 3 iulie 1975 în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.

161. GRECIA – ELVETIA

Articolul 4 al convenției de securitate socială din 1 iunie 1973 în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.

162. ITALIA – ELVETIA

a) *Articolul 3 a doua frază a convenției de securitate socială din 14 decembrie 1962 modificată de convenția complementară din 18 decembrie 1963, acordul complementar nr. 1 din 4 iulie 1969, protocolul suplimentar din 25 februarie 1974 și acordul complementar nr. 2 din 2 aprilie 1980, în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.*

b) *Articolul 9 paragraful 1 al respectivei convenții.*

163. LUXEMBURG – ELVETIA

Articolul 4 paragraful 2 al convenției de securitate socială din 3 iunie 1967 modificată de convenția complementară din 26 martie 1976.

164. TARILE DE JOS – ELVETIA

Articolul 4 a doua frază a convenției de securitate socială din 27 mai 1970.

165. PORTUGALIA – ELVETIA

Articolul 3 a doua frază a convenției de securitate socială din 11 septembrie 1975 modificată de secțiunea suplimentară din 11 mai 1994, în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.

166. REGATUL UNIT – ELVETIA

Articolul 3 paragrafele 1 și 2 ale convenției de securitate socială din 21 februarie 1968 în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.

B. Dispoziții ale convențiilor care nu se aplică tuturor persoanelor cărora li se aplică regulamentul (articolul 3 paragraful 3 al regulamentului)

1. BELGIA – DANEMARCA

Fără obiect.

2.

3. BELGIA – SPANIA

Nici una.

4. BELGIA – FRANȚA

a) Schimbul de scrisori din 29 iulie 1953 referitor la alocația pentru salariații în vârstă.

b) Schimbul de scrisori din 27 februarie 1953 (aplicarea articolului 4 paragraful 2 al convenției generale din 17 ianuarie 1948)

5. BELGIA – GRECIA

Nici una.

6. BELGIA – IRLANDA

Nici una.

7. BELGIA – ITALIA

Nici una.

8. BELGIA – LUXEMBURG

Articolele 2 și 4 ale acordului din 27 octombrie 1971 (securitatea socială în teritoriile din afara granițelor).

9. BELGIA – TARILE DE JOS

Articolele 2 și 4 ale acordului din 4 februarie 1969 (activitatea profesională în teritoriile din afara granițelor).

10. BELGIA – AUSTRIA

- a) Articolul 4 al convenției de securitate socială din 4 aprilie 1977 în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.
- b) Punctul III al protocolului final la respectiva convenție în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.

11. BELGIA – PORTUGALIA

Articolele 1 și 5 ale Convenției din 13 ianuarie 1965 (securitatea socială a angajaților din Congo belgian și din Rwanda – Urundi), în redactarea care figurează în Acordul încheiat prin schimbul de scrisori datate 18 iunie 1982.

12. BELGIA – FINLANDA

Fără obiect.

13. BELGIA – SUECIA

Fără obiect.

14. BELGIA – REGATUL UNIT

Nici una.

15. DANEMARCA – GERMANIA

- a) Punctul 15 al protocolului final la convenția cu privire la asigurările sociale din 14 august 1953.
- b) Acordul complementar din 14 august 1953 la convenția menționată anterior.

16. DANEMARCA – SPANIA

Fără obiect.

17. DANEMARCA – FRANTA

Nici una.

18. DANEMARCA – GRECIA

Fără obiect.

19. DANEMARCA – IRLANDA

Fără obiect.

20. DANEMARCA – ITALIA

Fără obiect.

21. DANEMARCA – LUXEMBURG

Fără obiect.

22. DANEMARCA – TARILE DE JOS

Fără obiect.

23. DANEMARCA – AUSTRIA

- a) Articolul 4 al convenției de securitate socială din 4 aprilie 1977 în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.
- b) Punctul I al protocolului final la respectiva convenție în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.

24. DANEMARCA – PORTUGALIA

Fără obiect.

25. DANEMARCA – FINLANDA

Nici una.

26. DANEMARCA – SUECIA

Nici una.

27. DANEMARCA – REGATUL UNIT

Nici una.

28. GERMANIA – SPANIA

Articolul 4 paragraful 1 și articolul 45 paragraful 2 ale convenției cu privire la securitatea socială din 4 decembrie 1973.

29. GERMANIA – FRANȚA

- a) Articolul 16 alineatul 2 și articolul 19 ale convenției generale din 10 iulie 1950.
- b) Acordul complementar nr. 4 din 10 iulie 1950 la convenția generală de la aceeași dată, în redactarea care figurează la secțiunea complementară nr. 2 din 18 iunie 1955.
- c) Titlurile I și III ale secțiunii complementare nr. 2 din 18 iunie 1955.
- d) Punctele 6, 7 și 8 ale protocolului general din 10 iulie 1950 la convenția generală de la aceeași dată.
- e) Titlurile II, III și IV ale acordului din 20 decembrie 1963 (securitatea socială din Landul Saar).

30. GERMANIA – GRECIA

Protocolul din 7 octombrie 1991, în legătură cu convenția din 6 iulie 1984 încheiată între guvernul Republicii democratice Germania și Republica Elenă, cu privire la reglementarea anumitor probleme referitoare la pensii.

31. GERMANIA – IRLANDA

Fără obiect.

32. GERMANIA – ITALIA

Articolul 3 paragraful 2 și articolul 26 ale convenției din 5 mai 1953 (asigurări sociale).

Acordul complementar din 12 mai 1953 la convenția din 5 mai 1953 (plata pensiilor și rentelor datorate pentru perioada anterioară intrării în vigoare a convenției).

33. GERMANIA – LUXEMBURG

Articolele 4, 5, 6 și 7 ale tratatului din 11 iulie 1959 (soluționarea contenciosului dintre Germania și Luxemburg).

34. GERMANIA – TARILE DE JOS

a) Articolul 3 paragraful 2 al convenției din 29 martie 1951.

b) Articolele 2 și 3 ale acordului complementar nr. 4 din 21 decembrie 1956 la convenția din 29 martie 1951 (reglementarea drepturilor dobândite în cadrul regimului german de asigurări sociale de către lucrătorii olandezi între 13 mai 1940 și 1 septembrie 1945).

35. GERMANIA – AUSTRIA

a) Articolul 41 al convenției de securitate socială din 22 decembrie 1966 modificată de convențiile complementare nr. 1 din 10 aprilie 1969, nr. 2 din 29 martie 1974 și nr. 3 din 29 august 1980.

b) Punctul 20 a) al protocolului final la respectiva convenție.

c) Articolul 3 al respectivei convenții în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.

d) Punctul 3 g) al protocolului final la respectiva convenție.

e) Articolul 4 paragraful 1 al convenției în ceea ce privește legislația germană, care prevede ca accidentele (și bolile profesionale) survenite în afara teritoriului Republicii Federale Germania precum și perioadele de asigurare realizate în afara acestui teritoriu nu dau dreptul la prestații sau nu dau dreptul la acestea decât în anumite condiții, în cazul în care beneficiarii acestor prestații nu-și au domiciliul pe teritoriul Republicii Federale Germania:

i) prestația a fost deja plătită sau este plătită la data de 1 ianuarie 1994;

- ii) beneficiarul și-a stabilit domiciliul obișnuită în Austria înainte de 1 ianuarie 1994 și plata pensiilor datorate cu titlu de asigurare de pensie și accidente începe înainte de 31 decembrie 1994;

aceasta se va aplica și pentru perioadele de plată a unei alte pensii, inclusiv a unei pensii de urmaș care o înlocuiește pe prima, în cazul în care perioadele de plată se succed fără întrerupere.

- f) Punctul 19 b) al Protocolului final la Convenția respectivă. În cazul aplicării punctului 3 c) al acestei dispoziții, cuantumul luat în considerare de instituția competentă nu trebuie să depășească cuantumul la care dau dreptul perioadele de asigurare corespondente ce urmează să fie remunerate de această instituție.

36. GERMANIA – PORTUGALIA

Articolul 5 paragraful 2 al convenției din 6 noiembrie 1964.

37. GERMANIA – FINLANDA

Articolul 4 al acordului de securitate socială din 28 aprilie 1997.

38. GERMANIA – SUECIA

Articolul 4 paragraful 2 al convenției de securitate socială din 27 februarie 1976.

39. GERMANIA – REGATUL UNIT

- a) Articolul 3 paragrafele 1 și 6 și articolul 7 paragrafele 2-6 ale convenției cu privire la securitatea socială din 20 aprilie 1960.
- b) Articolele 2-7 ale protocolului final la convenția de securitate socială din 20 aprilie 1960.
- c) Articolul 2 paragraful 5 și articolul 5 paragrafele 2-6 ale convenției cu privire la asigurarea de șomaj din 20 aprilie 1960.

40. SPANIA – FRANȚA

Nici una.

41. SPANIA – GRECIA

Fără obiect.

42. SPANIA – IRLANDA

Fără obiect.

43. SPANIA – ITALIA

Articolul 5, articolul 18 paragraful 1 litera c) și articolul 23 ale convenției cu privire la securitatea socială din 30 octombrie 1979.

44. SPANIA – LUXEMBURG

- a) Articolul 5 paragraful 2 al convenției din 8 mai 1969
- b) Articolul 1 al aranjamentului administrativ din 27 iunie 1975 pentru aplicarea convenției din 8 mai 1969 lucrătorilor independenți.

45. SPANIA – TARILE DE JOS

Articolul 23 paragraful 2 al convenției de securitate socială din 5 februarie 1974.

46. SPANIA – AUSTRIA

- a) Articolul 4 al convenției de securitate socială din 6 noiembrie 1981 în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.
- b) Punctul II al protocolului final la respectiva convenție în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.

47. SPANIA – PORTUGALIA

Articolul 4 paragraful 2, articolul 16 paragraful 2 și articolul 22 al convenției generale din 11 iunie 1969.

48. SPANIA – FINLANDA

Articolul 5 paragraful 2 al convenției de securitate socială din 19 decembrie 1985.

49. SPANIA – SUECIA

Articolul 5 paragraful 2 și articolul 16 al convenției de securitate socială din 4 februarie 1983.

50. SPANIA – REGATUL UNIT

Nici una.

51. FRANTA – GRECIA

Nici una.

52. FRANTA – IRLANDA

Fără obiect.

53. FRANTA – ITALIA

Articolele 20 și 24 ale convenției generale din 31 martie 1948.

54. FRANTA – LUXEMBURG

Nici una.

55. FRANTA – TARILE DE JOS

Nici una.

56. FRANTA – AUSTRIA

Nici una.

57. FRANTA – PORTUGALIA

Nici una.

58. FRANTA – FINLANDA

Fără obiect.

59. FRANTA – SUECIA

Nici una.

60. FRANTA – REGATUL UNIT

Schimbul de note din 27 și 30 iulie 1970 referitor la situația ce privește securitatea socială a profesorilor din Regatul Unit care își exercită temporar activitatea în Franța în cadrul convenției culturale din 2 martie 1948.

61. GRECIA – IRLANDA

Fără obiect.

62. GRECIA – ITALIA

Fără obiect.

63. GRECIA – LUXEMBURG

Fără obiect.

64. GRECIA – TARILE DE JOS

Nici una.

65. GRECIA – AUSTRIA

- a) Articolul 4 al convenției de securitate socială din 14 decembrie 1979 modificată prin convenția complementară din 21 mai 1986 în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.
- b) Punctul II al protocolului final la respectiva convenție în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.

66. GRECIA – PORTUGALIA

Fără obiect.

67. GRECIA – FINLANDA

Articolul 5 paragraful 2 al convenției de securitate socială din 11 martie 1988.

68. GRECIA – SUECIA

Articolul 5 paragraful 2 al convenției de securitate socială din 5 mai 1978 modificată prin convenția complementară din 14 septembrie 1984.

69. GRECIA – REGATUL UNIT

Fără obiect.

70. IRLANDA – ITALIA

Fără obiect.

71. IRLANDA – LUXEMBURG

Fără obiect.

72. IRLANDA – TARILE DE JOS

Fără obiect.

73. IRLANDA – AUSTRIA

Articolul 4 al convenției de securitate socială din 30 septembrie 1988 în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.

74. IRLANDA – PORTUGALIA

Fără obiect.

75. IRLANDA – FINLANDA

Fără obiect.

76. IRLANDA – SUECIA

Fără obiect.

77. IRLANDA – REGATUL UNIT

Nici una.

78. ITALIA – LUXEMBURG

Nici una.

79. ITALIA – TARILE DE JOS

Nici una.

80. ITALIA – AUSTRIA

- a) Articolul 5 paragraful 3 și articolul 9 paragraful 2 ale convenției de securitate socială din 21 ianuarie 1981.
- b) Articolul 4 al respectivei convenții și punctul 2 al protocolului final al respectivei convenții în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.

81. ITALIA – PORTUGALIA

Fără obiect.

82. ITALIA – FINLANDA

Fără obiect.

83. ITALIA – SUECIA

Articolul 20 al convenției de securitate socială din 25 septembrie 1979.

84. ITALIA – REGATUL UNIT

Nici una.

85. LUXEMBURG – TARILE DE JOS

Nici una.

86. LUXEMBURG – AUSTRIA

- a) Articolul 5 paragraful 2 ale convenției de securitate socială din 21 decembrie 1971 modificată prin convențiile complementare nr. 1 din 16 mai 1973 și nr. 2 din 9 octombrie 1978.
- b) Articolul 3 paragraful 2 al respectivei convenții în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.
- c) Punctul III al protocolului final la respectiva convenție în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.

87. LUXEMBURG – PORTUGALIA

Articolul 3 paragraful 2 al convenției din 12 februarie 1965.

88. LUXEMBURG – FINLANDA

Articolul 5 paragraful 2 al convenției de securitate socială din 15 septembrie 1988.

89. LUXEMBURG – SUECIA

Articolul 4 și articolul 29 paragraful 1 ale convenției de securitate socială din 21 februarie 1985 în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.

90. LUXEMBURG – REGATUL UNIT

Nici una.

91. TARILE DE JOS – AUSTRIA

- a) Articolul 3 al convenției de securitate socială din 7 martie 1974 modificată prin convenția complementară din 5 noiembrie 1980 în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.
- b) Punctul II al protocolului final la respectiva convenție în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.

92. TARILE DE JOS – PORTUGALIA

Articolul 5 paragraful 2 al convenției din 19 iulie 1979.

93. TARILE DE JOS – FINLANDA

Fără obiect.

94. TARILE DE JOS – SUECIA

Articolul 4 și articolul 24 paragraful 3 ale convenției de securitate socială din 2 iulie 1976 în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.

95. TARILE DE JOS – REGATUL UNIT

Nici una.

96. AUSTRIA – PORTUGALIA

Nici una.

97. AUSTRIA – FINLANDA

Articolul 5 al convenției de securitate socială din 21 martie 1996.

98. AUSTRIA – SUECIA

Articolul 5 al convenției de securitate socială din 21 martie 1996.

99. AUSTRIA – REGATUL UNIT

- a) Articolul 3 al convenției de securitate socială din 22 iulie 1981 modificată prin convențiile complementare nr. 1 din 9 decembrie 1985 și nr. 2 din 13 octombrie 1982 în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț

- b) Protocolul cu privire la prestațiile în natură la respectiva convenție, cu excepția articolului 2 paragraful 3 în ceea ce privește persoanele care nu pot solicita să beneficieze de dispozițiile capitolului 1 al titlului III din regulament.

100. PORTUGALIA – FINLANDA

Fără obiect.

101. PORTUGALIA – SUECIA

Articolul 6 al convenției de securitate socială din 25 octombrie 1978.

102. PORTUGALIA – REGATUL UNIT

Articolul 2 paragraful 1 al protocolului cu privire la tratamentul medical din 15 noiembrie 1978.

103. FINLANDA – SUECIA

Nici una.

104. FINLANDA – REGATUL UNIT

Nici una.

105. SUECIA – REGATUL UNIT

Articolul 4 paragraful 3 al convenției de securitate socială din 29 iunie 1987.

In cadrul Spațiului Economic European

106. ISLANDA – BELGIA

Fără obiect.

107. ISLANDA – DANEMARCA

Nici una.

108. ISLANDA – GERMANIA

Fără obiect.

109. ISLANDA – SPANIA

Fără obiect.

110. ISLANDA – FRANTA

Fără obiect.

111. ISLANDA – GRECIA

Fără obiect.

112. ISLANDA – IRLANDA

Fără obiect.

113. ISLANDA – ITALIA

Fără obiect.

114. ISLANDA – LUXEMBURG

Fără obiect.

115. ISLANDA – TARILE DE JOS

Fără obiect.

116. ISLANDA – AUSTRIA

Articolul 4 al Convenției de securitate socială din 18 noiembrie 1993.

117. ISLANDA – PORTUGALIA

Fără obiect.

118. ISLANDA – FINLANDA

Nici una.

119. ISLANDA – SUECIA

Nici una.

120. ISLANDA – REGATUL UNIT

Nici una.

121. ISLANDA – LEICHTENSTEIN

Fără obiect.

122. ISLANA – NORVEGIA

Nici una.

123. LIECHTENSTEIN – BELGIA

Fără obiect.

124. *LIECHTENSTEIN – DANEMARCA*

Fără obiect.

125. *LIECHTENSTEIN – GERMANIA*

Articolul 4 paragraful 2 al convenției de securitate socială din 7 aprilie 1977 modificată prin convenția complementară nr. 1 din 11 august 1989 în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.

126. *LIECHTENSTEIN – SPANIA*

Fără obiect.

127. *LIECHTENSTEIN – FRANȚA*

Fără obiect.

128. *LIECHTENSTEIN – GRECIA*

Fără obiect.

129. *LIECHTENSTEIN – IRLANDA*

Fără obiect.

130. *LIECHTENSTEIN – ITALIA*

Articolul 5 a doua frază a convenției de securitate socială din 11 noiembrie 1976 în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.

131. *LIECHTENSTEIN – LUXEMBURG*

Fără obiect.

132. *LIECHTENSTEIN – TARILE DE JOS*

Fără obiect.

133. *LIECHTENSTEIN – AUSTRIA*

Articolul 4 al convenției de securitate socială din 26 septembrie 1968 modificată prin convențiile complementare nr. 1 din 16 mai 1977 și nr. 2 din 22 octombrie 1987 în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.

134. *LIECHTENSTEIN – PORTUGALIA*

Fără obiect.

135. *LIECHTENSTEIN – FINLANDA*

Fără obiect.

136. *LIECHTENSTEIN – SUECIA*

Fără obiect.

137. *LIECHTENSTEIN – REGATUL UNIT*

Fără obiect.

138. *LIECHTENSTEIN – NORVEGIA*

Fără obiect.

139. *NORVEGIA – BELGIA*

Fără obiect.

140. *NORVEGIA – DANEMARCA*

Nici una.

141. *NORVEGIA – GERMANIA*

Fără obiect.

142. *NORVEGIA – SPANIA*

Fără obiect.

143. *NORVEGIA – FRANTA*

Nici una.

144. *NORVEGIA – GRECIA*

Nici una.

145. *NORVEGIA – IRLANDA*

Fără obiect.

146. *NORVEGIA – ITALIA*

Nici una.

147. *NORVEGIA – LUXEMBURG*

Nici una.

148. *NORVEGIA – TARILE DE JOS*

Articolul 5 paragraful 2 al convenției de securitate socială din 13 aprilie 1989.

149. NORVEGIA – AUSTRIA

- a) Articolul 5 paragraful 2 al convenției de securitate socială din 27 august 1985.*
- b) Articolul 4 al respectivei convenții în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.*
- c) Punctul II al protocolului final la respectiva convenție în ceea ce privește persoanele care își au domiciliul într-un stat terț.*

150. NORVEGIA – PORTUGALIA

Nici una.

151. NORVEGIA – FINLANDA

Nici una.

152. NORVEGIA – SUECIA

Nici una.

153. NORVEGIA – REGATUL UNIT

Nici una.

In cadrul acordului între Uniunea Europeană și Elveția

154. GERMANIA – ELVETIA

- a) In ceea ce privește convenția de securitate socială din 25 februarie 1964 modificată prin convențiile complementare nr. 1 din 9 septembrie 1975 și nr. 2 martie 1989, articolul 4 paragraful 2 în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.*
- b) In ceea ce privește acordul de asigurare de șomaj din 20 octombrie 1982, modificat prin protocolul adițional din 22 decembrie 1992,*

i) articolul 7 paragraful 1;

ii) articolul 8 paragraful 5. Germania (comuna Büsingen) participă, la valoarea cuantumului contribuției cantonale conform dreptului elvețian, la costul locurilor de muncă efective, ocupate de lucrătorii care fac obiectul acestei dispoziții. de măsuri cu privire la piața muncii

155. AUSTRIA – ELVETIA

Articolul 4 al convenției de securitate socială din 15 noiembrie 1967 modificată prin convențiile complementare nr. 1 din 17 mai 1973, nr. 2 din 30 noiembrie 1977, nr. 3 din 14 decembrie 1987 și nr. 4 din 11 decembrie 1996, în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.

156. BELGIA – ELVETIA

- a) Articolul 3 paragraful 1 al convenției de securitate socială din 24 septembrie 1975 în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.*
- b) Punctul 4 al protocolului final la respectiva convenție în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.*

157. DANEMARCA – ELVETIA

Articolul 6 al convenției de securitate socială din 5 ianuarie 1983 modificată de convențiile complementare nr. 1 din 18 septembrie 1985 și nr. 2 din 11 aprilie 1996, în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.

158. SPANIA – ELVETIA

- a) Articolul 2 al convenției de securitate socială din 13 octombrie 1969 modificată prin convenția complementară din 11 iunie 1982, în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.*
- b) Punctul 17 al protocolului final la respectiva convenție: persoanele asigurate în sistemul de asigurări spaniol sunt scutite de afilierea la sistemul de asigurare de boală elvețian, în virtutea aplicării acestei dispoziții.*

159. FINLANDA – ELVETIA

Articolul 5 paragraful 2 al convenției de securitate socială din 28 iunie 1985.

160. FRANȚA – ELVETIA

Articolul 3 paragraful 1 al convenției de securitate socială din 3 iulie 1975 în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.

161. GRECIA – ELVETIA

Articolul 4 al convenției de securitate socială din 1 iunie 1973 în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.

162. ITALIA – ELVETIA

- a) Articolul 3 a doua frază a convenției de securitate socială din 14 decembrie 1962 modificată prin convenția complementară din 18 decembrie 1963, acordul complementar nr. 1 din 4 iulie 1969, protocolul suplimentar din 25 februarie 1974 și acordul complementar din 25 februarie 1974 și acordul complementar nr. 2 din*

2 aprilie 1980, în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.

b) Articolul 9 paragraful 1 al respectivei convenții.

163. LUXEMBURG – ELVETIA

Articolul 4 paragraful 2 al convenției de securitate socială din 3 iunie 1967 modificată prin convenția complementară din 26 martie 1976.

164. TARILE DE JOS – ELVETIA

Articolul 4 a doua frază a convenției de securitate socială din 27 mai 1970.

165. PORTUGALIA – ELVETIA

Articolul 3 a doua frază a convenției de securitate socială din 11 septembrie 1975 modificată de secțiunea suplimentară din 11 mai 1994, în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.

166. REGATUL UNIT – ELVETIA

Articolul 3 paragrafele 1 și 2 ale convenției de securitate socială din 21 februarie 1968, în ceea ce privește plata prestațiilor în bani către persoane care își au domiciliul într-un stat terț.

167. SUECIA – ELVETIA

Articolul 5 paragraful 2 al convenției de securitate socială din 20 octombrie 1978.

ANEXA IV (B) (11) (13) (15) (17) (18) (19) (21) (22)

[Articolul 37 paragraful 2, articolul 38 paragraful 3, articolul 45 paragraful 3, articolul 46 paragraful 1 litera b) și articolul 46 ter paragraful 2 din regulament]

A. Legislații prevăzute la articolul 37 paragraful 1 al Regulamentului, potrivit cărora cuantumul prestațiilor de invaliditate este independent de durata perioadelor de asigurare

A. BELGIA

- a) Legislațiile referitoare la regimul general de invaliditate, la regimul special de invaliditate pentru lucrătorii mineri, la regimul special pentru marinarii din marina comercială.
- b) Legislația cu privire la asigurarea în caz de incapacitate de muncă, în favoarea lucrătorilor independenți.

c) Legislația cu privire la invaliditate în regimul de securitate socială pentru teritoriile din afara granițelor și regimul de invaliditate al foștilor angajați din Congo belgian și din Rwanda-Urundi.

B. DANEMARCA

Nici una

C. GERMANIA

Nici una

D. SPANIA

Legislațiile referitoare la asigurarea în caz de invaliditate din regimul general și din regimurile speciale, cu excepția regimurilor speciale ale funcționarilor, forțelor armate și administrației judiciare.

E. FRANȚA

1. *Lucrători salariați*

Toate legislațiile cu privire la asigurarea în caz de invaliditate, cu excepția legislației referitoare la asigurarea în caz de invaliditate din regimul de securitate socială pentru mineri.

2. *Lucrători independenți*

Legislația cu privire la asigurarea în caz de invaliditate pentru lucrătorii agricoli independenți.

F. GRECIA

Legislația cu privire la regimul de asigurare agricol

G. IRLANDA

Partea II, capitolul 15, din legea codificată din 1993 privind securitatea socială [Social Welfare (Consolidation) Act 1993]

H. ITALIA

Nici una

I. LUXEMBURG

Nici una

J. OLANDA

a) Legea din 18 februarie 1966 cu privire la asigurarea în caz de incapacitate de muncă, modificată

b) Legea din 24 aprilie 1997 cu privire la asigurarea în caz de incapacitate de muncă a independenților (WAZ), modificată

K. AUSTRIA

Nici una

L. PORTUGALIA

Nici una

M. FINLANDA

Pensiile naționale pentru persoanele care s-au născut cu un handicap sau care dobândesc un handicap la o vârstă precoce [legea națională cu privire la pensii (547/93)].

N. SUECIA

Nici una.

O. REGATUL UNIT

a) *Marea Britanie*

Articolele 15 și 36 ale legii cu privire la securitatea socială din 1975 (Social Security Act 1975)

Articolele 14, 15 și 16 din legea cu privire la pensiile de securitate socială din 1975 (Social Security Pensions Act 1975)

b) *Irlanda de Nord*

Articolele 15 și 36 din legea cu privire la securitatea socială în Irlanda de Nord din 1975 [Social Security (Northern Ireland) Act 1975]

Articolele 16, 17 și 18 din regulament, cu privire la pensiile de securitate socială din Irlanda de Nord din 1975 [Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975]

În cadrul Spațiului Economic European

P. ISLANDA

Nici una.

Q. LIECHTENSTEIN

Nici una

R. NORVEGIA

Nici una

In cadrul acordului dintre Uniunea Europeană și Elveția

S. ELVEȚIA

Nici una

B. Regimuri speciale pentru lucrătorii independenți în sensul articolului 38 paragraful 3 și articolului 45 paragraful 3 din regulament

A. BELGIA

Nici una

B. DANEMARCA

Nici una

C. GERMANIA

Asigurarea de bătrânețe pentru agricultori (Altershilfe für Landwirte)

D. SPANIA

Regimul de reducere a vârstei de pensionare a lucrătorilor independenți care lucrează pe mare și exercită activitățile descrise în Decretul regal nr. 2309 din 23 iulie 1970

E. FRANȚA

Nici una

F. GRECIA

Nici una

G. IRLANDA

Nici una

H. ITALIA

Regimurile de asigurare de pensie pentru (Assicurazione pensioni per) :

- medici (medici)
- farmaciști (farmacisti)
- veterinari (veterinari)
- moașe (ostettriche)
- ingineri și arhitecți (ingegneri ed architetti)
- geometri (geometri)
- avocați și juristconsulți (avvocati e procuratori)
- economiști (dottori commercialisti)
- experți contabili și iugineri comerciali (ragionieri e periti commerciali)
- consilieri pe probleme de muncă (consulenti del lavoro)
- notari (notai)
- agenți vamali (spedizionieri doganali)

I. LUXEMBURG

Nici una

J. OLANDA

Nici una

K. AUSTRIA

Nici una.

L. PORTUGALIA

Nici una

M. FINLANDA

Nici una

N. SUECIA

Nici una

O. ROYAUME-UNI

Nici una

In cadrul Spațiului Economic European

P. ISLANDA

Nici una

Q. LIECHTENSTEIN

Nici una

R. NORVEGIA

Nici una

In cadrul acordului dintre Uniunea Europeană și Elveția

S. ELVEȚIA

Nici una

C. Cazuri prevăzute la articolul 46 paragraful 1 litera b) din regulament, în care se poate renunța la calculul prestației conform articolului 46 paragraful 2 din regulament

A. BELGIA

Nici una

B. DANEMARCA

Toate cererile de pensii prevăzute de legea cu privire la pensia socială, cu excepția pensiilor menționate la anexa IV partea D

C. GERMANIA

Nici una

D. SPANIA

Nici una

E. FRANȚA

Toate cererile de alocații de retragere sau de urmași în baza regimurilor de pensii complementare ale lucrătorilor salariați, cu excepția cererilor de pensii de bătrânețe sau de urmaș din regimul de pensii complementare pentru personalul navigant profesional din aeronautica civilă.

F. GRECIA

Nici una

G. IRLANDA

Toate cererile de pensii de retragere, de pensii de bătrânețe (contributive) și de pensii de văduvie (contributive).

H. ITALIA

Toate cererile de pensii de invaliditate, de retragere și de urmaș ale lucrătorilor salariați, precum și ale următoarelor categorii de lucrători independenți: cultivatori direcți, arendași, fermieri, meșteșugari și persoane care exercită activități comerciale

I. LUXEMBURG

Nici una

J. OLANDA

Toate cererile de pensie de bătrânețe conform legii din 31 mai 1956 cu privire la asigurarea generalizată de bătrânețe, modificată

K. AUSTRIA

Nici una

L. PORTUGALIA

Toate cererile de pensii de invaliditate, de bătrânețe și de văduvie

M. FINLANDA

Nici una

N. SUECIA

Toate cererile de pensie de bătrânețe de bază și complementară, cu excepția pensiilor prevăzute la anexa IV partea D

O. REGATUL UNIT

Toate cererile de pensii de retragere și de văduvie stabilite în conformitate cu dispozițiile titlului III capitolul 3 din regulament, cu excepția celor pentru care:

a) pe parcursul unui exercițiu fiscal care începe la 6 aprilie 1975 sau după această dată:

i) persoana în cauză a realizat perioade de asigurare, de muncă sau de domiciliu în baza legislației Regatului Unit și a altui stat membru

și

ii) unul (sau mai multe) dintre exercițiile fiscale prevăzute la litera i) nu este considerat ca an de calificare pentru pensie în sensul legislației Regatului Unit;

b) perioadele de asigurare realizate în baza legislației în vigoare în Regatul Unit, pentru perioade anterioare datei de 5 iulie 1948, ar fi luate în considerare în conformitate cu articolul 46 paragraful 2 al Regulamentului prin aplicarea perioadelor de asigurare, de muncă sau de domiciliu realizate în baza legislației altui stat membru.

În cadrul Spațiului Economic European

P. ISLANDA

Toate cererile privind pensiile de bătrânețe de bază și complementare și regimul special al funcționarilor.

Q. LIECHTENSTEIN

Toate cererile de pensii obișnuite în baza asigurărilor de bătrânețe, de urmaș și de invaliditate, precum și în baza regimului profesional de pensii de bătrânețe, de urmași și invaliditate, cu condiția ca reglementările fondului de pensie respectiv să nu conțină dispoziții cu privire la o reducere.

R. NORVEGIA

Toate cererile de pensii de bătrânețe, cu excepția pensiilor menționate la anexa IV partea D.

În cadrul acordului dintre Uniunea Europeană și Elveția

S. ELVEȚIA

Toate cererile de rente de bătrânețe, de urmaș și invaliditate din regimul de bază, precum și de rente de bătrânețe din regimul de prevedere profesională.

D. Prestații și acorduri prevăzute la articolul 46 ter paragraful 2 din regulament

1. *Prestații prevăzute la articolul 46 ter paragraful 2 litera a) al Regulamentului, al căror quantum este independent de durata perioadelor de asigurare sau de domiciliu realizate:*
 - a) prestațiile de invaliditate prevăzute de legislațiile menționate în partea A a prezentei anexe;
 - b) pensia națională daneză completă de bătrânețe, dobândită după zece ani de domiciliu de persoanele cărora le-a fost acordată o pensie începând de la data de 1 octombrie 1989 cel mai târziu;
 - c) pensiile spaniole de deces și de urmaș acordate în cadrul regimurilor generale și speciale;
 - d) alocația de văduvie din cadrul asigurării de văduvie a regimului general francez de securitate socială sau a regimului salariaților agricoli;
 - e) pensia pentru văduvlul invalid sau văduva invalidă din regimul general francez de securitate socială sau din regimul salariaților agricoli, în cazul în care este calculată pe baza unei pensii de invaliditate a soțului decedat, în conformitate cu articolul 46 paragraful 1 litera a) i).
 - f) pensia olandeză de urmaș în baza legii din 21 decembrie 1995, privind asigurarea generalizată de urmaș;
 - g) pensiile naționale finlandeze stabilite conform legii naționale cu privire la pensii din 8 iunie 1956 și acordate în baza dispozițiilor tranzitorii ale Legii naționale cu privire la pensii (547/93), precum și suplimentele de pensii de orfani, conform legii privind pensiile de urmaș din 17 ianuarie 1969 ;
 - h) pensia completă de bază suedeză acordată potrivit legislației cu privire la pensia de bază care se aplica înainte de 1 ianuarie 1993 și pensia completă de bază acordată potrivit dispozițiilor tranzitorii ale legislației care se aplică începând de la acea dată.
2. *Prestații prevăzute la articolul 46 ter paragraful 2 litera b) din regulament, al căror quantum este stabilit în funcție de o perioadă fictivă considerată ca fiind realizată între data de producere a riscului și o dată ulterioară:*
 - a) pensiile daneze de retragere anticipată al căror quantum este stabilit conform legislației în vigoare înainte de 1 octombrie 1984;
 - b) pensiile germane de invaliditate și de urmaș pentru care se ține cont de o perioadă suplimentară și pensiile germane de bătrânețe pentru care se ține cont de o perioadă complementară deja realizată;
 - c) pensiile italiene în caz de incapacitate totală de muncă (inabilită).
 - d) pensiile luxemburgheze de invaliditate și de urmaș;

- e) pensiile finlandeze de angajare pentru care au fost luate în considerare perioadele viitoare conform legislației naționale;
 - f) pensiile suedeze de invaliditate și de urmaș pentru care este luată în considerare o perioadă fictivă de asigurare și pensiile suedeze de bătrânețe pentru care este luată în considerare o perioadă fictivă deja realizată.
 - g) Pensiile de invaliditate norvegiene, chiar convertite în pensii de bătrânețe atunci când vârsta pentru a avea dreptul la pensia de bătrânețe este atinsă, și toate pensiile (de urmaș și de bătrânețe) bazate pe veniturile din pensia unei persoane decedate;
 - h) Rentele de urmaș și de invaliditate conform legii federale cu privire la prevederea profesională în materie de bătrânețe, de urmași și invaliditate din 25 iunie 1982.
3. *Acorduri prevăzute la articolul 46 ter paragraful 2 litera b) i) din regulament, menite să evite luarea în considerare, de două sau mai multe ori, a aceleiași perioade fictive:*

...

Convenția nordică, din 15 iunie 1992, cu privire la securitatea socială.

Acordul cu privire la securitatea socială din 28 aprilie 1997, încheiat între Republica Federală GERMANIA și FINLANDA.

ANEXA V (15)

Concordanța între legislațiile statelor membre în privința condițiilor referitoare la gradul de invaliditate

(Articolul 40 paragraful 4 din regulament)

BELGIA

State membre	Regimuri aplicate de instituțiile statelor membre care au adoptat o decizie de recunoaștere a gradului de invaliditate	Regimuri aplicate de instituțiile belgiene pentru care decizia este obligatorie în caz de concordanță				
		Regimul general	Regimul minerilor		Regimul marinarilor	OSSOM
			Invaliditate generală	Invaliditate profesională		
FRANȚA	1. Regimul general :					
	- grupa a treia (ajutor de către o terță persoană)	Concordanță	Concordanță	Concordanță	Concordanță	Neconcordanță
	- grupa a doua					
	- prima grupă					
	2. Regimul agricol :					
	- Invaliditate generală totală	Concordanță	Concordanță	Concordanță	Concordanță	Neconcordanță
	- Invaliditate generală două treimi					
	- ajutor de către o terță persoană	Concordanță	Concordanță	Concordanță	Concordanță	
3. Regimul minerilor :						
- Invaliditate generală parțială	Concordanță	Concordanță	Concordanță	Concordanță	Neconcordanță	
- ajutor de către o terță persoană						
- Invaliditate profesională	Neconcordanță	Neconcordanță	Neconcordanță	Neconcordanță	Neconcordanță	
4. Regimul marinarilor :						
- Invaliditate generală	Concordanță	Concordanță	Concordanță	Concordanță	Neconcordanță	
- ajutor de către o terță persoană						
- Invaliditate profesională	Neconcordanță	Neconcordanță	Neconcordanță	Neconcordanță	Neconcordanță	

ITALIA	1. Regimul general : - Invaliditate muncitori } - Invaliditate angajați } 2. Regimul marinarilor : - incapacitate de navigare	Neconcordanță	Concordanță	Concordanță	Concordanță	Neconcordanță
LUXEMBURG	Invaliditate muncitori } Invaliditate angajați }	Concordanță	Concordanță	Concordanță	Concordanță	Neconcordanță

FRANȚA

State membre	Regimuri aplicate de instituțiile statelor membre care au adoptat o decizie de recunoaștere a gradului de invaliditate	Regimuri aplicate de instituțiile franceze pentru care decizia este obligatorie în caz de concordanță											
		Regimul general			Regimul agricol			Regimul minerilor			Régime de gens de mer		
		Prima grupă	Grupa a doua	Grupa a treia (ajutor de către o terță persoană)	Invaliditate 2/3	Invaliditate totală	Ajutor de către o terță persoană	Invaliditate generală 2/3	Ajutor de către o terță persoană	Invaliditate profesională	Invaliditate generală 2/3	Invaliditate profesională totală	Ajutor de către o terță persoană
BELGIA	1. Regimul general	Concordanță	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță	Concordanță	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță	Concordanță	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță
	2. Regimul minerilor :												
	- Invaliditate generală parțială	Concordanță	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță	Concordanță	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță	Concordanță	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță
	- Invaliditate profesională	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță(2)		
3. Regimul marinarilor	Concordanță (1)	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță	Concordanță (1)	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță	Concordanță (1)	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță	Ne-Concordanță	

ITALIA	1. Regimul general :	Concor danță	Ne-Concor danță	Ne-Concor danță	Concor danță	Ne-Concord anță	Ne-Concor danță	Concord anță	Ne-Concor danță	Ne-Concord anță	Ne-Concor danță	Ne-Concor danță	Ne-Concor danță
	- Invaliditate muncitori	Concor danță	Ne-Concor danță	Ne-Concor danță	Concor danță	Ne-Concord anță	Ne-Concor danță	Concord anță	Ne-Concor danță	Ne-Concord anță	Ne-Concor danță	Ne-Concor danță	Ne-Concor danță
	- Invaliditate angajați	Concor danță	Ne-Concor danță	Ne-Concor danță	Concor danță	Ne-Concord anță	Ne-Concor danță	Concord anță	Ne-Concor danță	Ne-Concord anță	Ne-Concor danță	Ne-Concor danță	Ne-Concor danță
LUXEM BURG	2. Regimul marinarilor :	Ne-Concor danță	Ne-Concor danță	Ne-Concor danță	Ne-Concor danță	Ne-Concord anță	Ne-Concor danță	Ne-Concord anță	Ne-Concor danță	Ne-Concord anță	Ne-Concor danță	Ne-Concor danță	Non Concor danță
	incapacitate de navigare	Concor danță	Ne-Concor danță	Ne-Concor danță	Concor danță	Ne-Concord anță	Ne-Concor danță	Concord anță	Ne-Concor danță	Ne-Concord anță	Ne-Concor danță	Ne-concor danță	Ne-Concor danță
LUXEM BURG	Invaliditate muncitori	Concor danță	Ne-Concor danță	Ne-Concor danță	Concor danță	Ne-Concord anță	Ne-Concor danță	Concord anță	Ne-Concor danță	Ne-Concord anță	Ne-Concor danță	Ne-concor danță	Ne-Concor danță
	Invaliditate angajați	Ne-Concor danță	Ne-Concor danță	Ne-Concor danță	Ne-Concor danță	Ne-Concord anță	Ne-Concor danță	Ne-Concord anță	Ne-Concor danță	Ne-Concord anță	Ne-Concor danță	Ne-concor danță	Ne-Concor danță

(1) Cu condiția ca invaliditatea recunoscută de instituțiile belgiene să fie invaliditate generală.

(2) Numai dacă instituția belgiană a recunoscut că lucrătorul este inapt să lucreze în subteran sau la suprafață.

ITALIA

State membre	Regimuri aplicate de instituțiile statelor membre care au adoptat o decizie de recunoaștere a gradului de invaliditate	Regimuri aplicate de instituțiile italiene pentru care decizia este obligatorie în caz de concordanță		
		Regimul general		Marinari Inaptitudine pentru navigație
		Muncitori	Angajați	
BELGIA	1. Regimul general	Neconcordanță	Neconcordanță	Neconcordanță
	2. Regimul minerilor :			
	- Invaliditate generală parțială - Invaliditate profesională	Concordanță Neconcordanță	Concordanță Neconcordanță	Neconcordanță Neconcordanță
	3. Regimul marinarilor	Neconcordanță	Neconcordanță	Neconcordanță

FRANȚA	1. Regimul general :			
	- grupa a treia (ajutor de către o terță persoană)	Concordanță	Concordanță	Neconcordanță
	- grupa a doua - prima grupă			
	2. Regimul agricol :			
	- Invaliditate generală totală	Concordanță	Concordanță	Neconcordanță
	- Invaliditate generală parțială			
	- ajutor de către o terță persoană			
	3. Regimul minerilor :			
	- Invaliditate generală parțială	Concordanță Neconcordanță	Concordanță Neconcordanță	Neconcordanță Neconcordanță
	- ajutor de către o terță persoană			
- Invaliditate profesională	Neconcordanță	Neconcordanță	Neconcordanță	
4. Regimul marinarilor :				
- Invaliditate generală parțială				
- ajutor de către o terță persoană				
- Invaliditate profesională				

LUXEMBURG

State membre	Regimuri aplicate de instituțiile statelor membre care au adoptat o decizie de recunoaștere a gradului de invaliditate	Regimuri aplicate de instituțiile luxemburgheze pentru care decizia este obligatorie în caz de concordanță	
		Invaliditate muncitori	Invaliditate angajați
BELGIA	<p>1. Regimul general</p> <p>2. Regimul minerilor :</p> <ul style="list-style-type: none"> - Invaliditate generală parțială - Invaliditate profesională <p>3. Regimul marinarilor</p>	<p>Concordanță</p> <p>Neconcordanță Neconcordanță</p> <p>Concordanță ⁽¹⁾</p>	<p>Concordanță</p> <p>Neconcordanță Neconcordanță</p> <p>Concordanță ⁽¹⁾</p>
FRANȚA	<p>1. Regimul general :</p> <ul style="list-style-type: none"> - grupa a treia (ajutor de către o terță persoană) - grupa a doua - prima grupă <p>2. Regimul agricol :</p> <ul style="list-style-type: none"> - Invaliditate generală totală - Invaliditate generală des deux tiers - ajutor de către o terță persoană <p>3. Regimul minerilor :</p> <ul style="list-style-type: none"> - Invaliditate generală des deux tiers - ajutor de către o terță persoană - Invaliditate profesională <p>4. Regimul marinarilor :</p> <ul style="list-style-type: none"> - Invaliditate generală parțială - ajutor de către o terță persoană - Invaliditate profesională 	<p>} Concordanță</p> <p>} Concordanță</p> <p>} Concordanță Neconcordanță</p> <p>} Concordanță Neconcordanță</p>	<p>} Concordanță</p> <p>} Concordanță</p> <p>} Concordanță Neconcordanță</p> <p>} Concordanță Neconcordanță</p>

⁽¹⁾ Cu condiția ca invaliditatea recunoscută de instituția belgiană să fie invaliditate generală.

ANEXA VI

(A) (B) (2) (7) (8) (9) (11) (12) (13) (14) (15) (17) (18) (19) (20) (21) (22) (23)

MODALITĂȚI SPECIALE DE APLICARE A LEGISLAȚIILOR ANUMITOR STATE MEMBRE

(Articolul 89 din regulament)

A. BELGIA

1. Persoanele al căror drept la prestațiile în natură ale asigurării de boală decurge din dispozițiile regimului belgian de asigurare obligatorie în caz de boală și invaliditate aplicabile lucrătorilor independenți beneficiază de dispozițiile Titlului III capitolul 1 din regulament, inclusiv ale articolului 35 paragraful 1, în următoarele condiții:
 - a) în caz de reședință pe teritoriul unui stat membru altul decât Belgia, persoanele în cauză beneficiază:
 - i) în ceea ce privește îngrijirile de sănătate acordate în caz de spitalizare, de prestațiile în natură prevăzute de legislația statului de reședință;
 - ii) în ceea ce privește celelalte prestații în natură prevăzute de regimul belgian, de rambursarea acestor prestații de către instituția belgiană competentă, la nivelul prevăzut de legislația statului de reședință;
 - b) în caz de domiciliu pe teritoriul unui stat membru, altul decât Belgia, persoanele în cauză beneficiază de prestațiile în natură prevăzute de legislația statului de domiciliu cu condiția să plătească instituției belgiene competente, cotizația suplimentară prevăzută în acest scop de reglementarea belgiană.
2. Pentru aplicarea, de către instituția competentă belgiană, a capitolului 7 și 8 ale Titlului III din regulament, copilul este considerat ca fiind crescut în statul membru pe teritoriul căruia își are domiciliul.
3. Pentru aplicarea articolului 46 paragraful 2 din regulament, sunt considerate perioade de asigurare realizate potrivit legislației belgiene a regimului general de invaliditate și a regimului pentru marinari și perioadele de asigurare pentru bătrânețe realizate în baza legislației belgiene înainte de 1 ianuarie 1945.
4. Pentru aplicarea articolului 40 paragraful 3 litera a) ii), nu se ține cont decât de perioadele pe parcursul cărora lucrătorul salariat sau independent a fost incapabil să lucreze în sensul legislației belgiene.

5. Perioadele de asigurare de bătrânețe realizate de lucrătorii independenți în baza legislației belgiene înainte de intrarea în vigoare a legislației cu privire la incapacitatea de muncă a lucrătorilor independenți sunt considerate ca perioade realizate în baza acestei din urmă legislații, pentru aplicarea articolului 46 paragraful 2 din Regulament.
6. Pentru a stabili dacă sunt îndeplinite condițiile stabilite de legislația belgiană pentru a beneficia de dreptul la prestații de șomaj, sunt luate în considerare numai zilele de muncă salariată ; totuși, zilele asimilate în sensul legislației respective sunt luate în considerare în măsura în care zilele care le-au precedat erau zile de muncă salariată.
7. Pentru aplicarea dispozițiilor articolului 72 și articolului 79 paragraful 1 litera a) din regulament, se ține cont de perioadele de muncă și/sau de asigurare realizate în baza legislației altui stat membru în cazul în care, în conformitate cu legislația belgiană, dreptul la prestații este condiționat de îndeplinirea, pe parcursul unei perioade determinate anterior, a condițiilor care deschid dreptul la alocații familiale în cadrul regimului pentru lucrătorii salariați.
8. Pentru aplicarea articolului 14 bis paragrafele 2, 3 și 4, a articolului 14 quater litera a) și a articolului 14 quinquies din regulamentul (CEE) nr. 1408/71 se reține, pentru calculul veniturilor din activitățile profesionale din anul de referință care servesc ca bază pentru stabilirea cotizațiilor datorate în baza statutului social al lucrătorilor independenți, cursul mediu anual al anului pe parcursul căruia au fost obținute aceste venituri.

Rata de conversie este media anuală a ratelor de conversie publicate în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* în baza articolului 107 paragraful 5 din regulamentul (CEE) nr. 574/72.

9. Pentru calculul cuantumului teoretic al unei pensii de invaliditate, prevăzut la articolul 46 paragraful 2 din regulament, instituția competentă belgiană va considera ca bază veniturile obținute în cadrul ultimei activități profesionale exercitate de persoana în cauză.
10. Orice lucrător salariat sau independent care a încetat să fie asigurat în Belgia în baza legislației belgiene în materie de asigurare în caz de boală-invaliditate – care subordonează acordarea dreptului la prestații și unei condiții de asigurare în momentul producerii riscului – este considerat ca fiind asigurat în momentul producerii riscului, în scopul aplicării dispozițiilor Titlului III Capitolul 3 din regulament, dacă este asigurat pentru același risc în baza legislației altui stat membru.
11. Dacă, potrivit articolului 45 al regulamentului, persoana în cauză are dreptul la o prestație de invaliditate belgiană, această prestație este acordată conform regulilor prevăzute la articolul 46 paragraful 2 din regulament:
 - a) conform dispozițiilor prevăzute de legea din 9 august 1963 cu privire la înființarea și organizarea unui regim de asigurare obligatorie în caz de boală și invaliditate, dacă persoana în cauză, în momentul în care a survenit incapacitatea de muncă, era asigurată pentru acest risc în baza legislației altui stat membru, în calitate de salariat conform articolului 1 litera a) din regulament;
 - b) conform dispozițiilor prevăzute de Decretul regal din 20 iulie 1971 cu privire la înființarea unui regim de asigurare în caz de incapacitate de muncă pentru lucrătorii

independenți, dacă persoana în cauză, în momentul în care a survenit incapacitatea de muncă, era un lucrător independent în sensul articolului 1 litera a) din regulament.

12. Faptul care a produs o daună, prevăzut la articolul 1 din legea din 9 martie 1953 cu privire la realizarea anumitor modificări în materie de pensii militare și la acordarea gratuității îngrijirilor medicale și farmaceutice invalizilor militari pe timp de pace, constituie un accident de muncă sau o boală profesională în sensul capitolului 4 din titlul III al regulamentului.

B. DANEMARCA

1. ...
2. Orice persoană care, în baza dispozițiilor primului capitol din titlul III al regulamentului, care dreptul la prestații în natură în caz de reședință sau de domiciliu în Danemarca, beneficiază de aceste prestații în aceleași condiții ca cele prevăzute de legislația daneză pentru persoanele asigurate în categoria 1, în baza legislației cu privire la serviciul public de sănătate (*lov om offentlig sygesikring*). Persoanele care se stabilesc în Danemarca și sunt admise în cadrul regimului de asigurare de boală danez pot totuși să aleagă să fie asigurate în categoria 2, în aceleași condiții ca și asigurații danezi.
3. a) Dispozițiile legislației daneze cu privire la pensiile sociale, în baza cărora dreptul la pensie este subordonat reședinței solicitantului în Danemarca, nu sunt aplicabile lucrătorilor salariați sau independenți ori urmașilor acestora, care își au domiciliul pe teritoriul unui stat membru, altul decât Danemarca.

b) Pentru calculul pensiei, perioadele de muncă salariată sau independentă realizate în Danemarca de un lucrător frontalier sau sezonier sunt considerate ca perioade de domiciliu realizate în Danemarca de soțul supraviețuitor, cu condiția ca, pe parcursul acestor perioade, acesta să fi fost căsătorit cu lucrătorul frontalier sau sezonier, ca aceștia să fi trăit împreună sau să nu fi fost despărțiți în fapt pe motive de incompatibilitate și cu condiția ca, pe parcursul acestor perioade, soțul/soția să își fi avut domiciliul pe teritoriul altui stat membru.

c) Pentru calculul pensiei, perioadele de muncă salariată sau independentă realizate în Danemarca înainte de 1 ianuarie 1984 de un lucrător salariat sau independent, altul decât un lucrător frontalier sau sezonier, vor fi considerate ca perioade de domiciliu realizate în Danemarca de soțul supraviețuitor, cu condiția ca, pe parcursul acestor perioade, acesta să fi fost căsătorit cu lucrătorul salariat sau independent, ca aceștia să fi trăit împreună sau să nu fi fost despărțiți în fapt pe motive de incompatibilitate și cu condiția ca, pe parcursul acestor perioade, soțul/soția să își fi avut domiciliul pe teritoriul altui stat membru.

d) Perioadele ce urmează a fi luate în considerare în baza literelor b) și c) nu vor fi totuși reținute în cazul în care coincid cu perioadele luate în considerare pentru calculul pensiei datorate persoanei în cauză în baza legislației altui stat membru cu privire la asigurarea obligatorie sau în cazul în care coincid cu perioadele pe parcursul cărora persoana în cauză a beneficiat de o pensie în baza unei astfel de legislații.

Aceste perioade sunt totuși reținute dacă cuantumul anual al pensiei respective este mai mic decât jumătate din cuantumul de bază al pensiei sociale.

4. Dispozițiile regulamentului nu aduc atingere dispozițiilor tranzitorii ale legilor daneze din 7 iunie 1972 referitoare la dreptul la pensie al cetățenilor danezi care și-au avut efectiv domiciliul în Danemarca pe parcursul unei perioade determinate, imediat înainte de data cererii. Totuși, pensia este atribuită, în condițiile prevăzute pentru cetățenii danezi, cetățenilor altor state membre care și-au avut efectiv domiciliul în Danemarca pe parcursul anului imediat anterior datei cererii.
5. a) Perioadele pe parcursul cărora un lucrător frontalier care își are domiciliul pe teritoriul unui stat membru, altul decât Danemarca, și-a exercitat activitatea profesională pe teritoriul Danemarcei vor fi considerate ca perioade de domiciliu conform legislației daneze. Se va proceda la fel pentru perioadele pe parcursul cărora un lucrător frontalier este detașat sau prestează un serviciu într-un stat membru, altul decât Danemarca.
b) Perioadele pe parcursul cărora un lucrător sezonier care își are domiciliul pe teritoriul unui stat membru, altul decât Danemarca, a fost angajat pe teritoriul Danemarcei vor fi considerate ca perioade de domiciliu conform legislației daneze. Se va proceda la fel pentru perioadele pe parcursul cărora un lucrător sezonier este detașat pe teritoriul unui stat membru, altul decât Danemarca.
6. Pentru a stabilit dacă sunt îndeplinite condițiile care conferă dreptul la indemnizațiile zilnice în caz de boală sau de maternitate, prevăzute de Legea din 20 decembrie 1989 cu privire la indemnizațiile zilnice în caz de boală sau de maternitate, în cazul în care persoana respectivă nu a făcut obiectul legislației daneze pe parcursul tuturor perioadelor de referință stabilite de legea menționată mai sus:
a) Se ține cont de perioadele de asigurare sau de muncă realizate în baza legislației unui stat membru, altul decât Danemarca, în cursul perioadelor de referință respective pe parcursul cărora persoana în cauză nu a făcut obiectul legislației daneze, ca și cum aceste perioade ar fi fost realizate în baza acestei din urmă legislații
și
b) în cursul perioadelor astfel luate în considerare, se va considera că un lucrător independent sau un salariat (în măsura în care, pentru acesta din urmă, salariul nu poate servi ca bază de calcul a indemnizației zilnice) a primit o remunerație sau un salariu mediu având un cuantum egal celui luat ca bază pentru calculul indemnizațiilor zilnice în cursul perioadelor realizate în baza legislației daneze pe parcursul perioadelor de referință.
7. Articolul 46 bis paragraful 3 litera d) și articolul 46 quater paragrafele 1 și 3 ale Regulamentului și articolul 7 paragraful 1 din Regulamentul de aplicare nu se aplică pensiilor acordate în cadrul legislației daneze.
8. Pentru aplicarea articolului 67 din regulament, prestațiile de șomaj pentru lucrătorii independenți asigurați în Danemarca sunt calculate potrivit legislației daneze.
9. Dacă beneficiarul unei pensii daneze de retragere, eventual anticipată, are dreptul și la o prestație de urmaș a altui stat membru, aceste pensii sunt considerate, pentru aplicarea

legislației daneze, ca fiind prestații de aceeași natură în sensul articolului 46 bis paragraful 1 al regulamentului, cu condiția, totuși, ca persoana ale cărei perioade de asigurare sau de domiciliu servesc ca bază de calcul a pensiei de urmaș, să fie realizat perioade de domiciliu în Danemarca.

10. O persoană aparținând unui regim special al funcționarilor, care își are domiciliul în Danemarca:
 - a) căreia nu sunt aplicabile dispozițiile titlului III, capitolul 1, secțiunile 2-7 și
 - b) care nu are dreptul la o pensie daneză

Se poate afla în situația în care autoritățile competente îi solicită plata costului prestațiilor în natură acordate în Danemarca, în măsura în care acestea sunt acoperite de regimul special în cauză și/sau de regimul de asigurare complementară personală. Prezenta dispoziție se aplică și soțului/soției și copiilor în vârstă de până la 18 ani ai unei persoane care se află în această situație.

C. GERMANIA

1. Dispozițiile articolului 10 al regulamentului nu aduc atingere dispozițiilor în baza cărora accidente (și bolile profesionale) survenite în afara teritoriului Republicii Federale Germania, precum și perioadele realizate în afara acestui teritoriu, nu conduc sau conduc numai în anumite condiții la plata unor prestații, în cazul în care titularii își au domiciliul în afara teritoriului Republicii Federale Germania.
2.
 - a) Perioada forfetară de imputare (pauschale Anrechnungszeit) este determinată exclusiv în funcție de perioadele germane.
 - b) Pentru luarea în considerare a perioadelor germane de pensie pentru asigurarea de pensie a minerilor, este aplicabilă numai legislația germană.
 - c) Pentru luarea în considerare a perioadelor germane de înlocuire (Ersatzzeiten), este aplicabilă numai legislația germană.
3. Dacă aplicarea regulamentului sau a regulamentelor ulterioare în materie de securitate socială antrenează costuri excepționale pentru anumite instituții de asigurare de boală, aceste costuri pot fi compensate total sau parțial. Organismul german de legătură « asigurare de boală – străinătate », (Krankenversicherung-Ausland), Bonn, va decide această compensare de comun acord cu celelalte federații centrale ale caselor de sănătate. Resursele necesare punerii în aplicare a compensării sunt repartizate între ansamblul instituțiilor de asigurare de boală, proporțional cu numărul de membri din anul precedent.
4. Articolul 7 al cărții VI din codul social este aplicabil cetățenilor altor state membre, precum și apatrizilor și refugiaților care își au domiciliul pe teritoriul altor state membre, potrivit următoarelor modalități.

Dacă sunt îndeplinite condițiile generale, pot fi plătite cotizații voluntare la sistemul german de asigurare de pensie:

- a) atunci când persoana în cauză își are domiciliul sau domiciliul pe teritoriul Republicii Federale Germania;
 - b) atunci când persoana în cauză își are domiciliul sau domiciliul pe teritoriul altui stat membru și a fost afiliată anterior, la un moment dat, obligatoriu sau voluntar, la asigurarea de pensie germană;
 - c) atunci când persoana în cauză, cetățean al altui stat membru, își are domiciliul sau domiciliul pe teritoriul unui stat terț, a contribuit cel puțin 60 de luni la asigurarea de pensie germană sau poate fi admis la asigurarea voluntară în baza articolului 232 al Cărții VI din Codul social și nu este asigurat obligatoriu sau voluntar în baza legislației altui stat membru.
5. ...
6. ...
7. ...
8. ...
9. Dacă prestațiile în natură care sunt acordate de instituțiile germane de la locul de domiciliu titularilor de pensii sau membrilor familiilor acestor asigurați pe lângă instituțiile competente ale altor state membre trebuie rambursate pe baza unor sume forfetare lunare, aceste prestații vor fi considerate, în scopul echilibrării financiare între instituțiile germane de asigurare în caz de boală pentru titularii de pensii, ca prestații suportate de regimul german de asigurare în caz de boală pentru titularii de pensii. Sumele forfetare rambursate de instituțiile competente ale altor state membre instituțiilor germane de la locul de domiciliu vor fi considerate ca venituri ce trebuie luate în calcul la echilibrarea financiară menționată mai sus.
10. În ceea ce privește lucrătorii independenți, acordarea asistenței de șomaj (Arbeitslosenhilfe) este subordonată condiției ca, înainte de a-și declara calitatea de șomer, persoana în cauză să fi exercitat, cu titlu principal, o activitate independentă timp de cel puțin un an pe teritoriul Republicii Federale Germania și să nu o fi abandonat numai cu titlu temporar.
11. Perioadele de asigurare realizate în baza legislației altui stat membru, în cadrul unui regim special de asigurare de bătrânețe pentru fermieri sau, în lipsa acestuia, în această calitate, în cadrul regimului general, sunt luate în considerare pentru a îndeplini condiția privind durata de asigurare necesară pentru persoanele care urmează să contribuie în sensul articolului 27 al Legii cu privire la asigurarea de bătrânețe a agricultorilor (Gesetz über die Altershilfe der Landwirte – GAL) cu condiția ca:
- a) declarația care motivează obligația de plată a cotizației să fie depusă în termenele prescrise
 - și
 - b) înainte de depunerea acestei declarații, persoana în cauză să fi contribuit, ultima dată pe teritoriul Republicii Federale Germania, în cadrul regimului de asigurare de bătrânețe pentru agricultori.

12. Perioadele de asigurare obligatorie realizate în baza legislației altui stat membru, fie în cadrul unui regim special pentru meșteșugari fie, în lipsa acestuia, în cadrul unui regim special pentru lucrători independenți sau în cadrul regimului general, sunt luate în considerare pentru a justifica existența unei perioade de 18 ani de contribuție obligatorie necesară pentru exceptarea de la afilierea obligatorie la asigurarea de pensie pentru meșteșugarii independenți.
13. Pentru aplicarea legislației germane cu privire la afilierea obligatorie a pensionarilor la regimul de asigurare în caz de boală prevăzut la articolul 5 punctul 11 al Cărții V din Codul social (Fünftes Buch Sozialgesetzbuch – SGB V) și la articolul 56 al Legii cu privire la reforma asigurării de boală (Gesundheitsreformgesetz), perioadele de asigurare sau de domiciliu realizate în baza legislației altui stat membru și pe parcursul cărora persoana în cauză putea pretinde prestații în natură ale asigurării în caz de boală sunt luate în considerare, în măsura necesară, ca perioade de asigurare realizate în baza legislației germane, cu condiția ca acestea să nu se suprapună cu perioadele de asigurare realizate în baza acestei legislații.
14. Pentru a acorda asiguraților care își au domiciliul pe teritoriul altui stat membru prestațiile în bani prevăzute la articolul 47 paragraful 1 al Cărții V din Codul social (SGB V), la articolul 200 paragraful 2 și la articolul 561 paragraful 1 din Codul german al asigurărilor sociale (Reichsversicherungsordnung – RVO), instituțiile germane vor stabili remunerația netă care constituie baza de calcul a prestațiilor respective, ca și cum acești asigurați și-ar avea domiciliul în Republica Federală Germania.
15. Profesorilor greci care au statut de funcționari și care, datorită faptului că au predat în școli germane, au contribuit la regimul obligatoriu de asigurare de pensie german, precum și la regimul special grec pentru funcționari și care au încetat să fie cuprinși în asigurarea obligatorie germană după 31 decembrie 1978, li se pot rambursa, la cerere, cotizațiile obligatorii conform articolului 210 al Cărții VI din Codul social. Cererile de rambursare a cotizațiilor urmează să fie introduse în cursul anului următor datei de intrare în vigoare a prezentei dispoziții. De asemenea, persoana interesată poate beneficia de acest drept în termen de șase luni calendaristice de la data la care a încetat să facă obiectul asigurării.

Articolul 210 paragraful 6 al Cărții VI din codul social nu este aplicabil decât în ceea ce privește perioadele pe parcursul cărora cotizațiile obligatorii la regimul de asigurare de pensie au fost plătite în plus față de cotizațiile la regimul special grec pentru funcționari în ceea ce privește perioadele de imputare care urmează imediat perioadelor pe parcursul cărora au fost plătite aceste cotizații obligatorii.

16. ...
17. Pentru acordarea prestațiilor pentru persoanele care necesită îngrijiri intensive, conform articolelor 53 și următoarele ale Cărții V din Codul social (SGB V), în cadrul ajutorului acordat sub formă de prestații în natură, instituția de la locul de domiciliu va ține cont de perioadele de asigurare, de muncă sau de domiciliu realizate în baza legislației altui stat membru, ca și cum aceste perioade ar fi fost realizate în baza legislației aplicabile acestei instituții.
18. Titularul unei pensii sau rente acordate în baza legislației germane și al unei pensii sau rente acordate în baza legislației altui stat membru este considerat, pentru aplicarea

articolului 27 al Regulamentului , ca având dreptul la prestațiile în natură ale asigurării în caz de boală-maternitate dacă este exceptat, în baza articolului 8 paragraful 1 punctul 4 al Cărții V din Codul (SGB V), de la asigurarea obligatorie în caz de boală (Krankenversicherung).

19. O perioadă de asigurare pentru educarea copiilor conform legislației germane este valabilă chiar pentru perioada pe parcursul căreia lucrătorul salariat în cauză și-a educat copilul într-un alt stat membru cu condiția ca acest lucrător salariat să nu-și poată exercita activitatea profesională în conformitate cu articolul 6 paragraful 1 al Mutterschutzgesetz (Legea cu privire la protecția mamelor) sau să-și ia cocediu parental conform articolului 15 al Bundeserziehungsgeldgesetz (Legea federală cu privire la alocația pentru educarea copilului) și să fi nu exercitat o activitate minoră (geringfügig) în sensul articolului 8 al SGB IV (Cartea IV din Codul social).
20. În cazul în care sunt aplicabile dispozițiile dreptului german de pensii în vigoare la 31 decembrie 1991, dispozițiile Anexei VI sunt, de asemenea, aplicabile în versiunea lor în vigoare la 31 decembrie 1991.
21. a) În măsura în care ele au în vedere prestațiile în natură, dispozițiile titlului III, capitolul 1, secțiunile 2-7, nu se aplică persoanelor care au dreptul la prestații în natură în baza regimului funcționarilor sau a personalului asimilat și care nu sunt acoperite de regimul obligatoriu de asigurări de boală.

b) Cu toate acestea, dacă o persoană ce aparține unui regim al funcționarilor își are domiciliul într-un stat membru a cărui legislație prevede că:
 - dreptul la prestațiile în natură nu este subordonat unor condiții de asigurare sau de muncă
 - și
 - nici o pensie nu este datorată,

casa sa de asigurări de boală îi recomandă să informeze autoritățile competente ale statului membru în care își are domiciliul cu privire la faptul că nu dorește să se prevaleze de drepturile sale la prestațiile în natură acordate în baza legislației naționale a statului membru de domiciliu. Eventual, acest lucru se poate face printr-o referire la articolul 17 bis din regulament.
22. Neluând în considerare dispozițiile punctului 21, pentru prestațiile în natură, dispozițiile articolului 27 din regulament sunt considerate ca aplicându-se oricărei persoane care are dreptul atât la o pensie în baza Beamtenversorgungsrecht, cât și la o pensie în baza legislației altui stat membru.
23. Capitolul 4 nu se aplică persoanelor ce beneficiază de prestații în natură acordate ca urmare a unei asigurări în caz de accident, în baza regimului funcționarilor și personalului asimilat.

D. SPANIA

1. Obligația de a exercita o activitate salariată sau independentă sau de a fi fost asigurat anterior cu titlu obligatoriu pentru același risc, în cadrul unui regim organizat pentru lucrătorii salariați sau independenți ai aceluiași stat membru, prevăzută la articolul 1 litera a) iv) din prezentul regulament, nu este opozabilă persoanelor care, conform dispozițiilor decretului regal nr. 317/1985 din 6 februarie 1985 sunt afiliate cu titlu voluntar la regimul general de securitate socială, în calitatea lor de funcționari sau de angajați aflați în serviciul unei organizații internaționale interguvernamentale.
2. Avantajele oferite de decretul regal nr. 2805/79 din 7 decembrie 1979 cu privire la afilierea voluntară la regimul general de securitate socială, vor fi extinse conform principiului egalității de tratament cetățenilor celorlalte state membre, refugiaților și apatrizilor care își au domiciliul pe teritoriul comunitar și care încetează să fie acoperiți cu titlu obligatoriu de sistemul spaniol de securitate socială, ca urmare a intrării lor în serviciul unei organizații internaționale.
3. a) În toate regimurile securității sociale spaniole, cu excepția regimului funcționarilor, forțelor armate și administrației judiciare, orice lucrător salariat sau independent care a încetat să fie asigurat în baza legislației spaniole este considerat a fi asigurat în momentul producerii riscului, sau, în lipsă, în cazul în care o prestație este datorată conform legislației altui stat membru, pentru același risc. Cu toate acestea, această ultimă condiție este considerată ca îndeplinită în cazul prevăzut la articolul 48, paragraful 1.
b) În scopul aplicării dispozițiilor titlului III, capitolul 3 din regulament, anii care-i lipsesc lucrătorului pentru a atinge vârsta pensionării voluntare sau obligatorii prevăzute la articolul 31, punctul 4, din textul consolidat al legii cu privire la pensionari și pensionarii statului nu vor fi luate în considerare ca perioade de serviciu efectiv prestat decât dacă, în momentul realizării riscului ce deschide dreptul la pensia de invaliditate sau de deces, beneficiarul era supus regimului special al funcționarilor în Spania sau exercita o activitate ce îi acorda un tratament asimilat în baza acestui regim.
4. a) În conformitate cu articolul 47 al regulamentului, calculul prestației teoretice spaniole se efectuează pe baza cotizațiilor reale ale asiguratului, pe parcursul anilor imediat anteriori plății ultimei cotizații la securitatea socială spaniolă.
b) Quantumul pensiei obținute va fi mărit cu suma majorărilor și revalorizărilor calculate pentru fiecare an ulterior, pentru pensiile de aceeași natură.
5. Perioadele realizate în alte state membre, care trebuie să fie luate în considerare în regimul special al funcționarilor, al forțelor armate și administrației judiciare sunt asimilate, în scopul aplicării articolului 47 din regulament, perioadelor celor mai apropiate, în timp, realizate în calitate de funcționar în Spania.
6. În regimul special al funcționarilor, forțelor armate și administrației judiciare, expresia "acto de servicio" (act de serviciu) vizează accidentele de muncă sau bolile profesionale în sensul titlului III, capitolul 4, din regulament și în scopul aplicării sale.
7. a) În măsura în care acestea privesc prestații în natură, dispozițiile titlului III, capitolul 1, secțiunile 2-7, nu se aplică beneficiarilor de regimul special al funcționarilor, forțelor armate și administrației judiciare care sunt acoperiți de "Mutualismo administrativo" spaniol.

b) Cu toate acestea, dacă o persoană aparținând unuia dintre aceste regimuri își are domiciliul într-un stat membru a cărui legislație prevede:

- că dreptul la prestațiile în natură nu este subordonat unor condiții de asigurare sau de muncă

și

- nici o pensie nu este datorată

casa de asigurări de boală a acesteia îi recomandă să informeze autoritățile competente ale statului membru de domiciliu că nu dorește să se prevaleze de drepturile sale la prestațiile în natură acordate în baza legislației naționale a statului membru de domiciliu. Dacă este cazul, acest lucru se poate face printr-o referire la articolul 17 bis din regulament.

8. Fără a ține cont de dispozițiile punctului 7, pentru prestațiile în natură, dispozițiile articolului 27 din regulament sunt repute a se aplica oricărei persoane care are dreptul atât la o pensie în baza unui regim special al funcționarilor, al forțelor armate sau administrației judiciare, cât și la o pensie în baza legislației unui alt stat membru.
9. Regimul special al studenților spanioli ("Seguro escolar") nu se bazează, pentru recunoașterea prestațiilor, pe realizarea unor perioade de asigurare, perioade de muncă sau perioade de domiciliu, așa cum sunt definite la articolul 1, literele r), s) și s) bis din regulament. În consecință, instituțiile spaniole nu pot elibera, în scopul totalizării perioadelor, certificatele corespunzătoare.

Cu toate acestea, regimul special al studenților spanioli se va aplica studenților care sunt cetățeni ai altor state membre și care studiază în Spania, în aceleași condiții ca și studenții de naționalitate spaniolă.

E. FRANȚA

1. a) Alocația pentru lucrătorii salariați în vârstă precum și alocația pentru lucrătorii independenți în vârstă și alocația pentru limită de vârstă în agricultură sunt acordate, în condițiile prevăzute de legislația franceză pentru lucrătorii francezi, tuturor lucrătorilor salariați sau independenți cetățeni ai altor state membre care, în momentul în care își formulează cererea, își au domiciliul pe teritoriul francez.
- b) Se va proceda la fel în privința refugiaților și apatrizilor.
- c) Dispozițiile regulamentului nu aduc atingere dispozițiilor legislației franceze conform cărora sunt luate în considerare, pentru deschiderea dreptului la alocații pentru lucrătorii salariați în vârstă precum și la alocația pentru lucrătorii independenți în vârstă, numai perioadele de activitate salariată sau asimilată sau, după caz, perioadele de activitate independentă realizate pe teritoriul din afara granițelor (Guadalupe, Guyana, Martinica și Reunion) ale Republicii Franceze.

2. Alocația specială și indemnizația cumulabilă prevăzute de legislația specială privind securitatea socială în mine nu sunt acordate decât lucrătorilor angajați în minele din Franța.
3. Legea nr. 65-555 din 10 iulie 1965, care acordă francezilor care au exercitat sau exercită o activitate profesională în străinătate, posibilitatea de a accede la regimul de asigurare voluntară pentru bătrânețe, se aplică cetățenilor altor state membre în următoarele condiții:
 - activitatea profesională care conduce la asigurarea voluntară în cadrul regimului francez nu trebuie să fie exercitată nici pe teritoriul francez, nici pe teritoriul statului membru al cărui cetățean este lucrătorul salariat sau independent.
 - Lucrătorul salariat sau independent trebuie, la data cererii de acordare a drepturilor prevăzute de lege, să justifice fie că a avut domiciliul în Franța pe parcursul unei perioade de cel puțin zece ani, consecutivi sau nu, fie că a făcut obiectul legislației franceze, cu titlu obligatoriu sau facultativ continuu, pe parcursul aceleiași perioade.
 - Condițiile de mai sus sunt valabile și în cazul aplicării, cetățenilor altor state membre, a dispozițiilor ce permit unui lucrător salariat francez ce își exercită activitatea în afara Franței să se afilieze voluntar la un regim francez de pensie complementară pentru lucrători salariați fie direct, fie prin intermediul anagajatorului său.
4. Persoana care face obiectul legislației franceze în conformitate cu articolul 14 paragraful 1 sau articolul 14 bis paragraful 1 din regulament are dreptul, pentru membrii familiei sale care o însoțesc pe teritoriul statului membru în care aceasta desfășoară o muncă, la următoarele prestații familiale:
 - a) alocația pentru copilul în vârstă de până la 3 luni;
 - b) prestațiile familiale acordate în conformitate cu articolul 73 din regulament.
5. Pentru calculul cuantumului teoretic prevăzut la articolul 46 paragraful 2 litera a) din regulament, în regimurile de bază sau complementare în care pensiile de bătrânețe sunt calculate pe baza unor puncte de pensie, instituția competentă ia în considerare, pentru fiecare an de asigurare realizat în baza legislației oricărui alt stat membru, un număr de puncte de pensie egal cu raportul dintre numărul punctelor de pensie dobândite în baza legislației pe care o aplică și numărul de ani corespunzător acestor puncte.
6. a) Lucrătorii frontaliери care, exercitându-și activitatea salariată pe teritoriul unui stat membru, altul decât Franța, își au domiciliul în departamentele franceze Haut-Rhin, du Bas-Rhin și Moselle beneficiază pe teritoriul acestor departamente de prestațiile în natură prevăzute de regimul local Alsacia-Lorena înființat prin decretele nr. 46-1428 din 12 iunie 1946 și nr. 67-814 din 25 septembrie 1967, în conformitate cu articolul 19 din regulament.
 - b) Aceste dispoziții sunt aplicabile prin analogie beneficiarilor articolului 25 paragrafele 2 și 3 și ai articolelor 28 și 29 din regulament.
7. Fără a ține seama de articolele 73 și 74 din regulament, alocația pentru locuință, alocația de îngrijire a copilului la domiciliu, ajutorul acordat familiei pentru angajarea unui asistent maternal autorizat și alocația parentală de educare nu sunt acordate decât persoanelor în cauză și membrilor familiei acestora care își au domiciliul pe teritoriul francez.

8. Orice lucrător salariat care a încetat să facă obiectul legislației franceze referitoare la asigurarea de văduvie din regimul general francez de securitate socială sau din regimul salariaților agricoli este considerat ca având calitatea de asigurat în baza acestei legislații în momentul producerii riscului, în scopul aplicării dispozițiilor Titlului III Capitolul 3 din Regulament, dacă este asigurat în calitate de lucrător salariat în baza legislației altui stat membru în momentul producerii riscului sau, dacă nu, în cazul în care o prestație de urmaș este datorată în baza legislației altui stat membru referitoare la lucrătorii salariați. Totuși, această condiție se consideră îndeplinită în cazul prevăzut la articolul 48 paragraful 1.
9. Legislația franceză aplicabilă unui lucrător salariat sau fost lucrător salariat, în vederea aplicării capitolului 3 al titlului III din regulament este atât cea a regimului sau regimurilor de bază de asigurare de bătrânețe, cât și cea a regimurilor de pensie complementară la care persoana în cauză a fost supusă.

F. GRECIA

1. ...
2. Legea nr. 1469/84 privind afilierea voluntară la regimul de asigurare de pensie pentru cetățenii greci și cetățenii străini de origine greacă este aplicabilă cetățenilor altor state membre, apatrizilor și refugiaților care își au domiciliul pe teritoriul altui stat membru, conform alineatului 2.

În măsura în care celelalte condiții din legea respectivă sunt îndeplinite, pot fi plătite cotizații:

- a) în cazul în care persoana în cauză domiciliază sau își are domiciliul pe teritoriul unui stat membru și, în plus, a fost afiliată în trecut, cu titlu obligatoriu, la regimul de asigurare de pensie grec

sau
- b) independent de locul de domiciliu sau de domiciliu, în cazul în care persoana în cauză fie și-a avut în trecut domiciliul în Grecia pe parcursul unei perioade de zece ani, cu sau fără întrerupere, fie a fost afiliată la regimul grec, cu titlu obligatoriu sau voluntar, pe parcursul unei perioade de o mie cinci sute de zile.
3. Contrar celor prevăzute de legislația în domeniu aplicate de OGA, perioadele pe parcursul cărora pensii sunt datorate ca urmare a unui accident de muncă sau unei boli profesionale conform legislației unui stat membru care prevede un cadru specific pentru aceste riscuri, și în măsura în care acestea coincid cu perioadele de muncă în sectorul agricol din Grecia, vor fi considerate ca perioade de asigurare în baza legislației aplicate de OGA în sensul definit la litera r) a articolului 1 din regulament.
4. În cadrul legislației grecești, aplicarea articolului 49 paragraful 2 din regulament este subordonată condiției ca recalcularea prevăzută la articolul menționat mai sus să nu se facă în detrimentul persoanei în cauză.

5. În cazul în care dispozițiile statutare ale caselor auxiliare grecești de asigurare de pensie ("□□□□□□□□□□□□□□□□") prevăd posibilitatea recunoașterii perioadelor de asigurare obligatorie pentru bătrânețe, realizate pe lângă instituțiile grecești de asigurare legală de bază ("□□□□□□□□□□□□□□□□"), aceste dispoziții sunt aplicabile și perioadelor de asigurare obligatorie ale ramurii "pensii", realizate în baza legislației oricărui alt stat membru ce intră în domeniul de aplicare material al regulamentului.
6. Lucrătorul care a făcut, până la data de 31 decembrie 1992, obiectul asigurării obligatorii a altui stat membru și care face obiectul asigurării obligatorii grecești (regimul legal de bază) pentru prima dată după 1 ianuarie 1993, este considerat ca un "fost asigurat" în sensul dispozițiilor legii nr. 2084/92.
7. Funcționarii publici în activitate sau la pensie, personalul asimilat precum și membrii familiilor acestora, aparținând unui regim special în materie de îngrijiri de sănătate, pot beneficia de prestații în natură de boală și maternitate în caz de necesitate imediată, în cursul unei șederi pe teritoriul altui stat membru sau când se deplasează acolo pentru a beneficia de îngrijirile adecvate stării lor de sănătate, cu autorizația prealabilă a instituției competente grecești, conform modalităților prevăzute la articolul 22 paragraful 1 literele a) și c), la articolul 22 paragraful 3 și la articolul 31 litera a) din prezentul regulament, în aceleași condiții ca și lucrătorii salariați și independenți care fac obiectul legislației grecești de securitate socială (regimuri legale).
8. Articolul 22 ter este aplicabil prin analogie tuturor funcționarilor publici, personalului asimilat și membrilor familiei acestora acoperiți de un regim special grec în materie de îngrijiri de sănătate.

7 (sic) 9

În ceea ce privește funcționarii și personalul asimilat recrutați până la 31 decembrie 1982, dispozițiile titlului III, capitolele 2 și 3 din regulament, sunt aplicabile prin analogie dacă persoanele în cauză au realizat perioade de asigurare în alt stat membru, în cadrul unui regim special de pensie pentru funcționari sau personalul asimilat ori în cadrul regimului general, cu condiția ca persoanele în cauză să fi fost angajate ca funcționari sau ca personal asimilat conform dispozițiilor legislației grecești.

8 (sic) 10

În cazul în care nici un drept la pensie nu a fost dobândit în cadrul unui regim special al funcționarilor sau personalului asimilat, aplicarea dispozițiilor articolului 43 bis, paragraful 2, și ale articolului 51 bis, paragraful 2, se realizează fără a prejudicia aplicarea legislației grecești (codul pensiilor civile și militare) în materie de transfer al perioadelor de asigurare dintr-un regim special al funcționarilor în regimul general de asigurare al salariaților, prin plata cotizațiilor cerute.

G. IRLANDA

1. În caz de domiciliu sau de reședință în Irlanda, lucrătorii salariați sau independenți, șomerii, solicitanții și titularii de pensii sau rente precum și membrii familiilor acestora prevăzuți la articolul 19 paragraful 1, articolul 22 paragrafele 1 și 3, articolul 25 paragrafele 1 și 3, articolul 26 paragraful 1 și articolele 28 bis, 29 și 31 din regulament, beneficiază gratuit de toate îngrijirile medicale prevăzute de legislația irlandeză în cazul în care suportarea costului acestor prestații revine instituției unui stat membru, altul decât Irlanda.

2. Membrii familiei unui lucrător salariat sau independent care face obiectul legislației unui stat membru, altul decât Irlanda, și care îndeplinește condițiile pentru a avea dreptul la prestații, ținând cont, după caz, de articolul 18 al regulamentului beneficiază gratuit, în cazul în care își au domiciliul în Irlanda, de toate îngrijirile medicale prevăzute de legislația irlandeză.

Suportarea costului prestațiilor astfel acordate revine instituției la care este afiliat lucrătorul salariat sau independent.

Totuși, în cazul în care soțul/soția lucrătorului salariat sau independent sau persoana care îngrijește copiii exercită o activitate profesională în Irlanda, prestațiile acordate membrilor familiei rămân în sarcina instituției irlandeze în măsura în care dreptul la prestațiile respective ar fi deschis numai în conformitate cu legislația irlandeză.

3. Dacă un lucrător salariat care face obiectul legislației irlandeze este victima unui accident după ce a părăsit teritoriul unui stat membru pentru a se deplasa, pe durata angajării sale, pe teritoriul altui stat membru, dar înainte de a ajunge acolo, dreptul său la prestații ca urmare a acestui accident este stabilit:

a) ca și cum acest accident s-ar fi produs pe teritoriul irlandez

și

b) fără a se ține cont de absența sa de pe teritoriul irlandez pentru a stabili dacă, în virtutea angajării sale, era asigurat în baza legislației menționate.

4.

5. Pentru calculul salariului în vederea acordării prestației de boală și de șomaj, prevăzută de legislația irlandeză, fără a se ține cont de articolul 23, paragraful 1, și de articolul 68, paragraful 1, din regulament, se va adăuga în contul salariatului, pentru fiecare săptămână de angajare realizată în calitate de lucrător salariat în baza legislației altui stat membru, pe parcursul perioadei de referință, o sumă echivalentă salariului săptămânal mediu al lucrătorilor salariați sau lucrătoarelor salariate, după caz.

6. Pentru aplicarea articolului 40 paragraful 3 litera a) ii), nu se ține cont decât de perioadele pe parcursul cărora lucrătorul salariat sau independent era incapabil să lucreze în sensul legislației irlandeze.

7. Pentru aplicarea articolului 44 paragraful 2, se consideră că lucrătorul salariat a solicitat în mod expres amânarea acordării pensiei de bătrânețe la care ar fi avut dreptul în baza legislației irlandeze, dacă nu s-a pensionat efectiv în cazul în care această condiție este necesară pentru obținerea pensiei de bătrânețe.

8.

9. Un șomer care revine în Irlanda după expirarea perioadei de trei luni pe parcursul căreia a continuat să beneficieze de prestații în baza legislației irlandeze în conformitate cu articolul 69 paragraful 1 din regulament, poate avea dreptul la prestații de șomaj, fără a ține seama de articolul 69 paragraful 2, dacă îndeplinește condițiile stabilite de legislația respectivă.

10. O perioadă pe parcursul căreia o persoană face obiectul legislației irlandeze conform articolului 13 paragraful 2 litera f) din regulament:
 - i) nu poate fi luată în considerare în baza acestei dispoziții ca o perioadă pe parcursul căreia o persoană face obiectul legislației irlandeze în scopul aplicării titlului III din regulament
și nici
 - ii) nu poate face din Irlanda statul competent pentru acordarea prestațiilor prevăzute de articolele 18 sau 38 sau de articolul 39 paragraful 1 din regulament.
11. Dreptul la suma pentru completarea venitului familial acordat numai în baza legislației irlandeze este suspendat atunci când, pe parcursul aceleiași perioade și pentru același membru al familiei, prestațiile familiale sunt datorate numai în baza legislației Regatului Unit, sau conform articolelor 73, 74, 77, 78 sau 78 bis din regulament, până la limita cuantumului acestor prestații.

H. ITALIA

Nici una.

I. LUXEMBURG

1. Prin derogare de la dispozițiile articolului 94 paragraful 2 al regulamentului, perioadele de asigurare sau cele asimilate realizate de un lucrător salariat sau independent în baza legislației luxemburgheze de asigurare de pensie, de invaliditate, de bătrânețe sau de deces, fie înainte de 1 ianuarie 1946 fie înaintea unei date anterioare stabilite printr-o convenție bilaterală nu vor fi luate în considerare pentru aplicarea acestei legislații decât în măsura în care persoana respectivă demonstrează că a realizat șase luni de asigurare în baza regimului luxemburghез ulterior datei în cauză. În cazul în care se aplică mai multe convenții bilaterale, perioadele de asigurare sau cele asimilate sunt luate în considerare începând cu cea mai veche dată.
2. Pentru atribuirea părții fixe a pensiilor luxemburgheze, perioadele de asigurare realizate în baza legislației luxemburgheze de lucrătorii salariați sau independenți care nu își au domiciliul pe teritoriul luxemburghез sunt asimilate unor perioade de domiciliu începând cu data de 1 octombrie 1972.
3. Articolul 22 paragraful 2 alineatul 2 al regulamentului nu aduce atingere dispozițiilor legislației luxemburgheze în baza cărora autorizarea casei de sănătate pentru un tratament în străinătate nu poate fi refuzată dacă tratamentul necesar nu poate fi efectuat în Marele Ducat de Luxemburg.
4. Pentru a lua în considerare perioada de asigurare prevăzută la articolul 171 punctul 7 din Codul de asigurări sociale, instituția luxemburgheză ține cont de perioadele de asigurare realizate de persoana în cauză în baza legislației oricărui alt stat membru, ca și cum aceste perioade ar fi fost realizate în baza legislației pe care o aplică. Aplicarea dispoziției precedente este subordonată condiției ca persoana în cauză să fi realizat ultima dată perioade de asigurare în baza legislației luxemburgheze.

5. Pentru funcționarul care nu face obiectul legislației luxemburghize în momentul încetării funcțiunilor sale, baza de calcul pentru acordarea pensiei o reprezintă ultimul tratament de care acesta a beneficiat în momentul în care a părăsit serviciul public luxemburghez, așa cum acest tratament va fi stabilit în baza legislației în vigoare în momentul scadenței pensiei.
6. În cazul trecerii de la un regim statutar luxemburghez la un regim special al funcționarilor sau personalului asimilat al altui stat membru, dispozițiile legislației luxemburghize cu privire la asigurare retroactivă sunt suspendate.
7. Validarea perioadelor de către regimul statutar luxemburghez este operată numai în funcție de perioadele luxemburghize.
6. Persoanele care beneficiază de o protecție în materie de asigurare de boală în Marele Ducat Luxemburg și care își urmează studiile într-un alt stat membru sunt scutite de afiliere în calitatea lor de student, în baza legislației din țara în care efectuează studiile.

J. OLANDA

1. Asigurarea pentru cheltuielile medicale

- a) În ceea ce privește dreptul la prestații în natură acordate în baza legislației olandeze, prin beneficiar de prestații în natură se înțelege, în scopul aplicării Capitolului 1 al titlului III, persoana asigurată sau co-asigurată în baza asigurării prevăzute de legea olandeză cu privire la casele de asigurări de boală.
- b)
- c) Pentru aplicarea articolelor 27-34 din regulament, sunt asimilate pensiilor datorate în baza dispozițiilor legale menționate la litera b) (invaliditate) și la litera c) (bătrânețe) ale declarației Olandei, în conformitate cu articolul 5 din regulament:
 - pensiile acordate în baza Legii din 6 ianuarie 1966 (*Staatsblad 6*) cu privire la noua reglementare a pensiilor funcționarilor civili și rudelor apropiate ale acestora (legea generală cu privire la pensiile civile),
 - pensiile acordate în baza legii din 6 octombrie 1966 (*Staatsblad 445*) cu privire la noua reglementare a pensiilor militarilor și rudelor apropiate ale acestora (legea generală cu privire la pensiile militarilor),
 - pensiile acordate în baza legii din 15 februarie 1967 (*Staatsblad 138*) cu privire la noua reglementare a pensiilor personalului feroviar olandez și rudelor apropiate ale acestuia (legea cu privire la pensiile pentru feroviari),
 - pensiile acordate în baza regulamentului referitor la condițiile de angajare în sectorul feroviar olandez (RDV 1964 NS),
 - prestațiile cu titlu de pensie acordate înainte de vârsta de 65 de ani în cadrul unui regim de pensii având ca scop furnizarea unei asistențe la bătrânețe lucrătorilor și foștilor lucrători, sau prestațiile cu titlu de pensie anticipată atribuite conform unei

reglementări stabilite de stat sau în conformitate cu un contract colectiv de muncă în materie de pensionare anticipată, sau conform unei reglementări ce urmează a fi precizată de Consiliul caselor de sănătate.

d) Membrii familiei care își au domiciliul în Olanda, prevăzuți la articolul 19 paragraful 2, și lucrătorul salariat sau independent și membrii familiei sale, prevăzuți la articolul 22 paragraful 1 litera b) și paragraful 3 în legătură cu paragraful 1 litera b), la articolele 25 și 26, care au dreptul la prestații în baza legislației altui stat membru, nu sunt asigurați în baza legii generale cu privire la asigurarea pentru cheltuieli medicale excepționale (Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten).

2. Aplicarea legislației olandeze cu privire la asigurarea generală de bătrânețe (AOW)

a) Reducerea prevăzută la articolul 13 paragraful 1 din AOW nu este aplicabilă anilor calendaristici sau părților de ani calendaristici anteriori datei de 1 ianuarie 1957 pe parcursul cărora titularul care nu îndeplinește condițiile necesare pentru a obține asimilarea acestor ani ca perioade de asigurare, și-a avut domiciliul în Olanda când avea vârsta cuprinsă între 15 și 65 de ani sau pe parcursul cărora, avându-și domiciliul pe teritoriul altui stat membru, a exercitat o activitate salariată în Olanda pentru un angajator stabilit în această țară.

Prin derogare de la articolul 7 din AOW, poate obține asimilarea și titularul care nu și-a avut domiciliul sau care nu a lucrat în Olanda decât înainte de 1 ianuarie 1957, potrivit condițiilor menționate mai sus.

b) Reducerea prevăzută la articolul 13 paragraful 1 din AOW nu este aplicabilă anilor calendaristici sau părților de ani calendaristici anteriori datei de 2 august 1989 pe parcursul cărora, când avea vârsta cuprinsă între 15 și 65 de ani, persoana căsătorită sau care a fost căsătorită nu era asigurată în baza legislației menționate mai sus, avându-și domiciliul pe teritoriul unui stat membru altul decât Olanda, în măsura în care acești ani calendaristici sau aceste părți de ani calendaristici coincid cu perioadele de asigurare realizate de soțul său/soția sa în baza acestei legislații, presupunând că fuseseră căsătoriți pe parcursul acestor perioade, și cu anii calendaristici sau părțile de ani calendaristici ce urmează a fi luate în considerare în baza literei a). Prin derogare de la articolul 7 din AOW, această persoană este considerată ca titular.

c) Reducerea prevăzută la articolul 13 paragraful 2 din AOW nu este aplicabilă anilor calendaristici sau părților de ani calendaristici anteriori datei de 1 ianuarie 1957 pe parcursul cărora soțul/soția titularului, care nu îndeplinește condițiile necesare pentru a obține asimilarea acestor ani ca perioade de asigurare, și-a avut domiciliul în Olanda când avea vârsta cuprinsă între 15 și 65 de ani sau pe parcursul cărora, avându-și domiciliul pe teritoriul altui stat membru, a exercitat o activitate salariată în Olanda pentru un angajator stabilit în această țară.

d) Reducerea prevăzută la articolul 13 paragraful 2 din AOW nu este aplicabilă anilor calendaristici sau părților de ani calendaristici anteriori datei de 2 august 1989 pe parcursul cărora, când avea vârsta cuprinsă între 15 și 65 de ani, soțul/soția titularului își avea domiciliul într-un stat membru, altul decât Olanda, și nu era asigurat(ă) în baza legislației menționate mai sus, în măsura în care acești ani calendaristici sau aceste părți de ani calendaristici coincid cu perioadele de asigurare realizate de titular în baza acestei legislații, cu condiția ca aceștia să fi fost căsătoriți pe parcursul acestor perioade,

și cu anii calendaristici sau părțile de ani calendaristici ce trebuie a fi luați în considerare în baza literei a).

- e) Literele a), b), c) și d) nu sunt aplicabile decât dacă titularul și-a avut domiciliul timp de 6 ani pe teritoriul unuia sau mai multor state membre după împlinirea vârstei de 59 de ani și atâta timp cât această persoană își are domiciliul pe teritoriul unuia dintre aceste state membre.
- f) Prin derogare de la articolul 45, paragraful 1 din AOW (legea cu privire la asigurarea generalizată de bătrânețe) și de la articolul 63, paragraful 1, din ANW (legea cu privire la asigurarea generalizată pentru urmași), soțul/soția unui lucrător salariat sau independent care face obiectul regimului de asigurare obligatorie și care își are domiciliul într-un stat membru, altul decât Olanda, este autorizat(ă) să se asigure voluntar în baza acestor legislații numai pentru perioadele ulterioare datei de 2 august 1989, pe parcursul cărora lucrătorul salariat sau independent face sau a făcut obiectul asigurării obligatorii în baza acestor legislații. Această autorizație încetează la data încheierii perioadei de asigurare obligatorie a lucrătorului salariat sau independent.

Totuși, această autorizație nu încetează în cazul în care asigurarea obligatorie a lucrătorului salariat sau independent a fost întreruptă ca urmare a decesului lucrătorului și dacă văduva sa primește o rentă în baza legii cu privire la asigurarea generalizată pentru urmași.

În orice caz, autorizația de asigurare voluntară încetează la data la care asiguratul voluntar împlinește vârsta de 65 de ani.

Contribuția ce trebuie achitată de soțul/soția unui lucrător salariat sau independent care face obiectul regimului de asigurare obligatorie din cadrul asigurării generalizate de bătrânețe și asigurării generalizate pentru urmași, este fixată conform dispozițiilor referitoare la stabilirea primei de asigurare obligatorie, cu condiția ca veniturile soțului/soției să fie considerate, în acest caz, ca fiind realizate în Olanda.

Pentru soțul/soția unui lucrător salariat sau independent care a devenit asigurat obligatoriu la data de 2 august 1989 sau ulterior acestei date, contribuția este fixată conform dispozițiilor referitoare la stabilirea primei de asigurare voluntară din cadrul asigurării generalizate de bătrânețe și a asigurării generalizate pentru urmași.

- g) Autorizația prevăzută la litera f) nu se va acorda decât dacă soțul/soția lucrătorului salariat sau independent informează *Sociale Verzekeringsbank*, (Banca de Asigurări Sociale), în termen de un an de la începerea perioadei de asigurare obligatorie a acestuia din urmă, cu privire la intenția sa de a contribui voluntar.

Pentru soții/soțiile lucrătorilor salariați sau independenți care au devenit asigurați obligatorii la data de 2 august 1989 sau pe parcursul perioadei imediat anterioare acestei date, termenul de un an curge de la data de 2 august 1989.

Soțul/soția care nu își are domiciliul în Olanda, al/a lucrătorului salariat sau independent căruia i se aplică dispozițiile articolului 14 paragraful 1, articolului 14 bis paragraful 1 sau articolului 17 din regulament, nu poate utiliza posibilitatea prevăzută la litera f) alineatul 4 dacă soțul/soția în cauză, conform numai dispozițiilor legislației olandeze, este deja sau a fost deja autorizat(ă) să se asigure în mod voluntar.

- h) Literele a), b), c), d) și f) nu sunt aplicabile perioadelor care coincid cu perioadele care pot fi luate în considerare pentru calculul drepturilor la pensie în baza legislației unui stat membru, altul decât Olanda, cu privire la asigurarea de bătrânețe, nici perioadelor pe parcursul cărora persoana în cauză a beneficiat de o pensie de bătrânețe în baza unei astfel de legislații.
- i) Sunt considerate perioade de asigurare realizate, în scopul aplicării articolului 46 paragraful 2 din regulament, numai perioadele de asigurare realizate după împlinirea vârstei de 15 ani în baza regimului de asigurare generală de bătrânețe (AOW).

3. Aplicarea legislației olandeze cu privire la asigurarea generalizată pentru urmași

- a) Orice lucrător salariat sau independent care a încetat să facă obiectul legislației olandeze referitoare la asigurarea generalizată pentru urmași este considerat ca fiind asigurat în baza acestei legislații în momentul producerii riscului, în scopul aplicării dispozițiilor titlului III capitolul 3 din regulament, dacă este asigurat pentru același risc în baza legislației altui stat membru sau, dacă nu, în situația în care este datorată o prestație de urmaș în baza legislației altui stat membru. Totuși, această din urmă condiție se consideră îndeplinită în cazul prevăzut la articolul 48 paragraful 1.
- b) Dacă, în aplicarea literei a), o văduvă are dreptul la o pensie pentru văduve în baza legislației olandeze referitoare la asigurarea generalizată pentru urmași, această pensie este calculată conform articolului 46 paragraful 2 din regulament.

Pentru aplicarea acestor dispoziții, sunt considerate perioade de asigurare realizate în baza legislației olandeze menționate mai sus și perioadele anterioare datei de 1 octombrie 1959 pe parcursul cărora lucrătorul salariat sau independent și-a avut domiciliul pe teritoriul Olandei după împlinirea vârstei de 15 ani sau pe parcursul cărora, avându-și domiciliul pe teritoriul altui stat membru, a exercitat o activitate salariată în Olanda pentru un angajator stabilit în această țară.

- c) Nu se va ține cont de perioadele ce urmează a fi luate în considerare în baza dispozițiilor literei b), care coincid cu perioadele de asigurare realizate în baza legislației altui stat membru în materie de pensii sau rente pentru urmași.
- d) Sunt considerate perioade de asigurare realizate, în scopul aplicării articolului 46 paragraful 2 din regulament, numai perioadele de asigurare realizate după împlinirea vârstei de 15 ani în baza legislației olandeze.

4. Aplicarea legislației olandeze cu privire la incapacitatea de muncă

- a) Orice lucrător salariat sau independent care a încetat să fie asigurat în baza Legii din 18 februarie 1966 referitoare la asigurarea în caz de incapacitate de muncă (WAO) și/sau în baza legii din 11 decembrie 1975 referitoare la incapacitatea de muncă (AAW) și a legii din 24 aprilie 1997 cu privire la asigurarea în caz de incapacitate de muncă a lucrătorilor independenți, este considerat ca fiind asigurat în momentul producerii riscului, în scopul aplicării dispozițiilor titlului III capitolul 3 din regulament, dacă este asigurat pentru același risc în baza legislației altui stat membru sau, dacă nu, în situația în care este datorată o prestație în baza legislației altui stat membru pentru același risc. Totuși, această din urmă condiție se consideră îndeplinită în cazul prevăzut la articolul 48 paragraful 1.

b) Dacă, în conformitate cu litera a), persoana în cauză are dreptul la o prestație olandeză de invaliditate, această prestație se acordă, potrivit regulilor prevăzute de articolul 46 paragraful 2 din regulament:

i) conform dispozițiilor prevăzute de legea din 18 februarie 1966 menționată mai sus (WAO), dacă persoana în cauză, în momentul producerii incapacității de muncă, era asigurată pentru acest risc în baza legislației altui stat membru în calitate de lucrător salariat în sensul articolului 1 litera a) din regulament;

ii) conform dispozițiilor prevăzute de legea din 24 aprilie 1997 cu privire la asigurarea în caz de incapacitate de muncă a lucrătorilor independenți, dacă persoana în cauză, în momentul producerii incapacității de muncă:

– era asigurată pentru acest risc în baza legislației altui stat membru, fără a avea calitatea de lucrător salariat în sensul articolului 1 litera a) din regulament

sau

– nu era asigurată pentru acest risc în baza legislației altui stat membru dar poate beneficia de drepturi la prestații în baza legislației altui stat membru.

c) Pentru calculul prestațiilor acordate conform legii din 18 februarie 1966 (WAO) menționate mai sus sau legii din 24 aprilie 1997 cu privire la asigurarea în caz de incapacitate de muncă a lucrătorilor independenți, instituțiile olandeze vor ține cont:

– de perioadele de muncă salariată și perioadele asimilate realizate în Olanda înainte de 1 iulie 1967,

– de perioadele de asigurare realizate în baza legii din 18 februarie 1966 (WAO) menționate mai sus,

– De perioadele de asigurare realizate de persoana în cauză după vârsta de 15 ani în baza legii din 11 decembrie 1975 (AAW) menționate mai sus, în măsura în care acestea nu coincid cu perioadele de asigurare realizate în baza legii din 18 februarie 1966 menționate mai sus (WAO),

– De perioadele de asigurare realizate în baza legii din 24 aprilie 1997 cu privire la incapacitatea de muncă a lucrătorilor independenți (WAZ).

d) La calculul prestației olandeze de invaliditate în conformitate cu articolul 40 paragraful 1 din regulament, instituțiile olandeze nu vor ține cont de suplimentul acordat eventual titularului prestației în baza legii cu privire la suplimente. Dreptul la acest supliment și cuantumul acestuia sunt calculate exclusiv pe baza dispozițiilor Legii cu privire la suplimente.

5. Aplicarea legislației olandeze cu privire la alocațiile familiale

a) Un lucrător salariat sau independent căruia îi devine aplicabilă legislația olandeză cu privire la alocațiile familiale pe durata unui trimestru calendaristic și care, în prima zi a trimestrului menționat, făcea obiectul legislației corespondente a altui stat membru este considerat ca fiind asigurat începând din această primă zi în baza legislației olandeze.

- b) Cuantumul alocațiilor familiale pe care le poate solicita lucrătorul salariat sau independent care este considerat, potrivit literei a), ca fiind asigurat în baza legislației olandeze cu privire la alocațiile familiale, este stabilit conform modalităților prevăzute de regulamentul de aplicare prevăzut la articolul 98 din regulament.

6. Aplicarea anumitor dispoziții tranzitorii

Articolul 45 paragraful 1 nu se va aplica în cazul evaluării dreptului la prestații în baza dispozițiilor tranzitorii ale legislațiilor cu privire la asigurarea generalizată de bătrânețe (articolul 46), la asigurarea generalizată pentru văduve și orfani și la asigurarea generalizată în caz de incapacitate de muncă.

7. Calificarea pentru aplicarea titlului II din regulament unui "director mare acționar " (grootaandeelhouder) al unei societăți cu răspundere limitată:

Persoana care exercită o activitate în Olanda, alta decât cea exercitată în cadrul unei relații de muncă, în numele unei societăți cu răspundere limitată în cadrul căreia are un "interes considerabil" în sensul legislației olandeze (adică un interes ce îi conferă cel puțin 50% din drepturile de vot) este considerată, pentru aplicarea dispozițiilor titlului II din regulament, drept o persoană ce exercită o activitate salariată.

K. AUSTRIA

1. Aplicarea regulamentului nu aduce atingere dispozițiilor dreptului austriac cu privire la transferul perioadelor de asigurare, prin plata unui quantum corespunzător, în caz de trecere de la un regim general la un regim special al funcționarilor sau invers.
2. Pentru aplicarea articolului 46 paragraful 2 din regulament, nu se ține cont de creșterile contribuțiilor plătite pentru a beneficia de o asigurare suplimentară sau de prestațiile suplimentare din regimul minier, prevăzute de legislația austriacă. În astfel de cazuri, aceste creșteri se adaugă cuantumulului calculat conform dispozițiilor articolului 46 paragraful 2 din regulament.
3. Pentru aplicarea articolului 46 paragraful 2 din regulament, în cazul aplicării legislației austriece, data deschiderii dreptului la pensie (Stichtag) este considerată ca data producerii riscului.
4. Aplicarea dispozițiilor regulamentului nu limitează dreptul la prestații, potrivit legislației austriece, al persoanelor a căror situație în materie de securitate socială a fost afectată din motive politice, religioase sau imputabile familiilor acestora.
5. Articolul 22, paragraful 1, litera a), din regulament se aplică și persoanelor asigurate în caz de boală în cadrul unei legi austriece cu privire la protecția anumitor categorii de persoane ce au suferit un prejudiciu (Versorgungsgesetze).
6. În scopul aplicării regulamentului, prestațiile acordate în baza legii cu privire la protecția forțelor armate (Heeresversorgungsgesetz – HVG) sunt considerate drept prestații acordate ca urmare a unor accidente de muncă și boli profesionale.

7. Alocația specială acordată în baza legii cu privire la alocația specială din 30 noiembrie 1973 (Sonderunterstützungsgesetz) este considerată, pentru aplicarea regulamentului, ca pensie de bătrânețe.

L. PORTUGALIA

În ceea ce privește persoanele aparținând regimului special al funcționarilor și personalului asimilat, care nu mai lucrează pentru administrația portugheză în momentul ieșirii lor la pensie sau al stabilirii drepturilor lor la pensie, ultimul salariu plătit de această administrație este luat în considerare în vederea calculării pensiei.

M. FINLANDA

1. Pentru a determina dacă trebuie să se țină cont, la calculul cuantumului pensiei finlandeze pentru salariați, de perioada cuprinsă între data producerii riscului care deschide dreptul la pensie și vârsta de pensionare (perioadă viitoare), perioadele de asigurare sau de domiciliu realizate în baza legislației altui stat căruia i se aplică acest regulament vor fi luate în considerare pentru a îndeplini condiția referitoare la domiciliul în Finlanda.
2. În cazul în care un lucrător salariat sau independent care desfășoară o muncă în Finlanda și-a încheiat activitatea și producerea riscului are loc pe parcursul exercitării unei munci salariate sau independente într-un alt stat căruia i se aplică acest regulament și unde, potrivit legislației finlandeze cu privire la pensiile pentru salariați, pensia nu mai include perioada cuprinsă între producerea riscului și vârsta de pensionare (perioadă viitoare), perioadele de asigurare realizate în baza legislației altui stat membru căruia i se aplică acest regulament vor fi luate în considerare pentru a răspunde exigențelor referitoare la perioada viitoare, ca și cum aceste perioade de asigurare ar fi fost realizate în Finlanda.
3. În cazul în care legislația finlandeză prevede că o instituție finlandeză trebuie să plătească un supliment în cazul întârzierii examinării unei cereri pentru prestații, pentru aplicarea dispozițiilor legislației finlandeze referitoare la acest subiect cererile adresate unei instituții a altui stat membru căruia i se aplică acest regulament sunt considerate ca fiind introduse la data la care această cerere și anexele sale au parvenit instituției competente din Finlanda.
4. În cazul aplicării dispozițiilor titlului III, capitolul 3 din regulament, lucrătorul salariat sau independent care nu mai este asigurat în baza regimului național de pensii este considerat ca fiind încă asigurat dacă, în momentul concretizării riscului, este asigurat în baza legislației altui stat membru sau, dacă nu, are dreptul la o pensie pentru același risc acordată în baza legislației altui stat membru. Această din urmă condiție este totuși considerată ca îndeplinită în cazul prevăzut la articolul 48, paragraful 1.
5. În cazul în care o persoană afiliată la un regim special al funcționarilor își are domiciliul în Finlanda, și:
 - a) dispozițiile titlului III, capitolul 1, secțiunile 2-7 nu se aplică

și

b) nu are dreptul la o pensie plătită de Finlanda,

Ea datorează costul prestațiilor în natură care îi sunt acordate în Finlanda, precum și membrilor familiei sale, în măsura în care aceste prestații sunt acoperite de regimul special al funcționarilor și de regimul de asigurare complementară personală.

N. SUEZIA

1. În cazul aplicării articolului 72 din regulament, pentru a determina dreptul unei persoane la prestații familiale, perioadele de asigurare realizate în alt stat membru sunt asimilate unor perioade de contribuție definite pe baza aceluiași câștig mediu ca și perioadele de asigurare realizate în Suedia, și se vor adăuga la acestea.
2. Dispozițiile regulamentului cu privire la totalizarea perioadelor de asigurare sau de domiciliu nu se vor aplica regulilor tranzitorii ale legislației suedeze privind dreptul persoanelor care își au domiciliul în Suedia pe parcursul unei perioade specificate care precede data cererii, de a beneficia de un calcul mai favorabil al pensiilor de bază.
3. Pentru determinarea dreptului acestora la o pensie de invaliditate sau de urmaș calculată pe baza viitoarelor perioade preconizate de asigurare, persoanele cuprinse, în calitate de salariați sau lucrători independenți, într-un regim de asigurare sau de domiciliu al altui stat membru căruia i se aplică prezentul regulament vor fi considerate ca îndeplinind condițiile prevăzute de legislația suedeză în materie de asigurare și de venit.
4. Potrivit condițiilor prescrise de legislația suedeză, anii consacrați creșterii copiilor de vârstă mică sunt considerați ca perioade de asigurare ce urmează a fi luate în considerare pentru calculul pensiilor suplimentare, chiar și în cazul în care copilul sau persoana în cauză își are domiciliul într-un alt stat membru căruia i se aplică prezentul regulament, cu condiția ca persoana care îngrijește copilul să beneficieze de un concediu parental conform dispozițiilor Legii privind dreptul la concediul pentru creșterea copilului.
5. O persoană cuprinsă într-un regim special al funcționarilor care își are domiciliul în Suedia:
 - a) căreia dispozițiile titlului III, capitolul 1, secțiunile 2-1 nu i se aplică

și

b) care nu are dreptul la o pensie suedeză

Datorează costul îngrijirilor medicale acordate în Suedia în funcție de baremurile aplicabile, în baza legislației suedeze cu privire la nerezidenți, în măsura în care îngrijirile acordate sunt acoperite de regimul special în cauză și/sau de regimul de asigurare complementară personală. Prezenta dispoziție se aplică și soțului/soției și copiilor mai mici de 18 ani ai unei persoane care se află în această situație.

O. REGATUL UNIT

1. În cazul în care o persoană își are domiciliul obișnuită pe teritoriul Gibraltarului sau a fost obligată, de la ultima sa intrare pe acest teritoriu, să contribuie, în calitate de salariat, potrivit legislației Gibraltarului și solicită, din motivul incapacității de muncă, maternitate sau șomaj, să fie scutită de plata contribuțiilor pe o anumită perioadă și contribuțiile să-i fie înregistrate în contul său pe perioada respectivă, orice perioadă în care persoana a fost ocupată pe teritoriul unui stat membru, altul decât Regatul Unit este, în contextul acestei cereri, considerată perioadă în care persoana în cauză a fost angajată pe teritoriul Gibraltarului și pentru care a plătit contribuții în calitate de lucrător salariat ca urmare a aplicării legislației Gibraltarului.
2. În cazul în care, în virtutea legislației Regatului Unit, o persoană poate solicita să beneficieze la o pensie de bătrânețe dacă :
 - a) contribuțiile fostului soț sunt luate în considerare ca fiind contribuții personale
sau dacă
 - b) condițiile de plată a contribuțiilor sunt îndeplinite de soț sau de către fostul soț,

și dacă, în orice caz, soțul sau fostul soț face sau a făcut obiectul, în calitate de lucrător salariat sau independent, legislației a două sau mai multe state membre, dispozițiile titlului III capitolul 3 ale regulamentului se aplică în vederea determinării drepturilor sale la pensie conform legislației Regatului Unit. În acest caz, orice referință la respectivul capitol 3 la o « perioadă de asigurare » este considerată o referință la o perioadă de asigurare realizată de către :
 - i) soțul sau fostul soț, dacă cererea provine de la o femeie căsătorită, de la un văduv sau de la o persoană a cărei căsătorie a luat sfârșit în alt mod decât prin decesul soțului
sau
 - ii) fostul soț, dacă cererea provine de la o văduvă care nu beneficiază de o prestație de urmaș imediat înainte de vârsta de pensionare sau care beneficiază doar de o pensie de văduvă legată de vârstă, calculată prin aplicarea articolului 46 paragraful 2 al regulamentului.
3. a) Dacă sunt acordate prestații de șomaj prevăzute de legislația Regatului Unit unei persoane în virtutea articolului 71 paragraful 1 litera a) ii) sau litera b) ii) a regulamentului, perioadele de asigurare, de angajare sau de activitate independentă realizate de această persoană în cadrul legislației unui alt stat membru sunt considerate, în vederea deschiderii dreptului la prestațiile pentru copii (child benefit) pe care legislația Regatului Unit îl subordonează unei perioade de prezență în Marea Britanie sau, eventual, în Irlanda de Nord, ca fiind perioade de prezență în Marea Britanie sau, respectiv, în Irlanda.
- b) Dacă, potrivit titlului II al regulamentului, exceptând articolul 13 paragraful 2 litera f), legislația Regatului Unit este aplicabilă unui lucrător salariat sau independent care nu

îndeplinește condiția impusă de legislația Regatului Unit în vederea deschiderii dreptului la prestațiile pentru copii (child benefit) :

- i) în cazul în care această condiție constă în prezența în Marea Britanie sau, respectiv, în Irlanda de Nord, respectivul lucrător este considerat ca fiind prezent acolo, ca urmare a respectării acestei condiții;
 - ii) în cazul în care această condiție constă într-o perioadă de prezență în Marea Britanie sau, respectiv, în Irlanda de Nord, perioadele de asigurare, de angajare sau de activitate independentă realizate de respectivul lucrător în cadrul legislației unui alt stat sunt considerate perioade de prezență în Marea Britanie sau, respectiv, în Irlanda de Nord, în vederea respectării acestei condiții.
- c) În ceea ce privește cererile de alocații familiale (family allowances) potrivit legislației din Gibraltar, literele a) și b) se aplică prin analogie.
4. Prestația în favoarea văduvelor (widows' payment) acordată potrivit legislației Regatului Unit este considerată, în contextul capitolului 3 al regulamentului, ca fiind pensie de urmaș.
 5. În vederea aplicării articolului 10 bis paragraful 2 la dispozițiile care stabilesc dreptul la alocația de ajutor (attendance allowance), la alocația pentru îngrijirea persoanei invalide și la alocația de subsistență în caz de incapacitate, o perioadă de angajare, de activitate independentă sau de domiciliu realizată pe teritoriul unui stat membru, altul decât Regatul Unit, va fi luată în considerare în măsura în care acest lucru este necesar în vederea îndeplinirii condițiilor cu privire la prezența în Regatul Unit, înainte de data la care ia naștere dreptul la alocația respectivă.
 6. Dacă un lucrător salariat care face obiectul legislației Regatului Unit este victima unui accident după ce a părăsit teritoriul unui alt stat membru, dar înainte de a ajunge în acel stat, dreptul său la prestații este stabilit:
 - a) ca și cum accidentul s-ar fi produs pe teritoriul Regatului Unitși
 - b) neținând seama, în vederea determinării dacă persoana respectivă era lucrător salariat (employed earner) în cadrul legislației Marii Britanii sau a Irlandei de Nord, sau lucrător salariat (employed person) în cadrul legislației Gibraltarului, de absența sa din aceste teritorii.
 7. Regulamentul nu se aplică dispozițiilor legislației Regatului Unit de aplicare a unui acord de securitate socială încheiat între Regatul Unit și un stat terț.
 8. În vederea aplicării titlului III capitolul 3 al regulamentului, nu se va ține seama nici de contribuțiile proporționale plătite de asigurat în cadrul legislației Regatului Unit, nici de prestațiile proporționale de bătrânețe care pot fi plătite în cadrul acestei legislații. Quantumul prestațiilor proporționale se adaugă la quantumul prestației datorate în virtutea legislației din Regatul Unit, stabilit conform respectivului capitol, suma celor două quantumuri constituind prestația efectivă datorată persoanei în cauză.
 9.

10. In vederea aplicării regulamentului cu privire la prestațiile necontributive ale asigurării sociale și ale asigurării de șomaj (non-contributory social insurance benefits and unemployment insurance ordinance) din Gibraltar, orice persoană căreia prezentul regulament este aplicabil trebuie să își aibă domiciliul obișnuită în Gibraltar dacă își are domiciliul într-un alt stat membru.
11. In vederea aplicării articolelor 27, 28, 28 bis, 29, 30 și 31 ale prezentului regulament, prestațiile datorate în exteriorul Regatului Unit doar pe baza articolului 95 ter paragraful 8 al prezentului regulament sunt considerate prestații de invaliditate.
12. Pentru aplicarea articolului 10 paragraful 1 al regulamentului, beneficiarul unei prestații datorate conform legislației Regatului Unit, care se află în reședință pe teritoriul unui alt stat membru este considerat, pe durata șederii sale, ca și cum și-ar fi avut domiciliul pe teritoriul acestui alt stat membru.
- 13.1 Pentru calcularea factorului « câștig » în vederea determinării dreptului la prestațiile prevăzute de legislația Regatului Unit, sub rezerva punctului 15, fiecare săptămână în timpul căreia lucrătorul salariat sau independent a făcut obiectul legislației unui alt stat membru și care a început în cursul anului de impozitare pe venitul de referință, în sensul legislației Regatului Unit, va fi luată în considerare în modurile următoare :
 - a) perioade între 6 aprilie 1975 și 5 aprilie 1987 :
 - i) pentru fiecare săptămână de asigurare, de angajare sau de domiciliu ca lucrător salariat, persoana în cauză trebuie să fi plătit contribuții ca lucrător salariat pe baza salariului care este echivalent cu două treimi din limita superioară a salariului pentru anul de impozitare;
 - ii) pentru fiecare săptămână de asigurare, de activitate independentă sau de domiciliu ca lucrător independent, persoana în cauză trebuie să fi plătit o contribuție de clasa 2 ca lucrător independent;
 - b) perioade începând cu 6 aprilie 1987 :
 - i) pentru fiecare săptămână de asigurare, de angajare sau de domiciliu ca lucrător salariat, persoana în cauză trebuie să fi primit un salariu săptămânal pentru care ar fi plătit contribuții ca lucrător salariat, care sunt echivalente cu două treimi din limita superioară a salariului pentru săptămâna respectivă;
 - ii) pentru fiecare săptămână de asigurare, de angajare, de activitate independentă sau de domiciliu ca lucrător independent, persoana în cauză trebuie să fi plătit contribuții de clasa 2 ca lucrător independent;
 - c) pentru fiecare săptămână completă pentru care își poate valida o perioadă asimilată unei perioade de asigurare, de angajare, de activitate independentă sau de domiciliu, persoana în cauză trebuie să fi beneficiat de un credit de cotizații sau de salarii, după caz, în limita necesară, pentru a aduce factorul său « câștig » global al anului de impozitare la nivelul impus pentru ca acest an de impozitare să fie luat în considerare în sensul legislației Regatului Unit în ceea ce privește acordarea de credite de contribuții sau de salarii.

13.2 Pentru aplicarea articolului 46 paragraful 2 litera b) din regulament:

- a) în cazul în care, pentru orice an de impozitare pe venit care începe în data de 6 aprilie 1975 sau după această dată, un lucrător salariat a realizat perioade de asigurare, de angajare sau de domiciliu exclusiv într-un stat membru, altul decât Regatul Unit și în cazul în care aplicarea paragrafului 1 litera a) i) sau a paragrafului 1 litera b) i) dă naștere la luarea în considerare a acestui an conform legislației britanice în vederea aplicării articolului 46 paragraful 2 litera a) al regulamentului, persoana interesată trebuie să fi fost asigurată timp de cincizeci și două de săptămâni în timpul aceluiași an în celălalt stat membru;
- b) în cazul în care orice an de impozitare pe venit începând cu data de 6 aprilie 1975 sau după această dată nu este luat în considerare potrivit legislației Regatului Unit, în vederea aplicării articolului 46 paragraful 2 litera a) a regulamentului, orice perioadă de asigurare, de angajare sau de rezidență realizată în anul respectiv nu este luat în considerare.
- 13.3. Pentru conversia factorului « câștig » în perioade de asigurare, factorul « câștig » obținut în timpul anului de impozitare pe venit de referință, în sensul legislației Regatului Unit, este împărțit la suma de la limita inferioară de salariu fixat pentru acest an de impozitare. Câtul obținut este exprimat sub forma unui număr întreg lăsând deoparte zecimalele. Numărul astfel calculat este considerat ca reprezentând numărul de săptămâni de asigurare realizate în cadrul legislației Regatului Unit în timpul anului de impozitare respectiv, știut fiind că acest număr nu va putea depăși numărul săptămânilor în timpul cărora, în cursul anului de impozitare, persoana în cauză va fi făcut obiectul acestei legislații.
14. Pentru aplicarea articolului 40 paragraful 3 litera a), nu se va ține seama decât de perioadele în timpul cărora lucrătorul salariat sau independent a fost inapt de muncă potrivit legislației Regatului Unit.
- 15.1. În vederea calculării, potrivit articolului 46 paragraful 2 litera a) a regulamentului, din cuantumul teoretic a părții de pensie care constă într-un element adițional potrivit legislației Regatului Unit:
- a) termenii "câștiguri", "contribuții" și "majorări" vizați la articolul 47 paragraful 1 litera b) din regulament desemnează surplusurile factorilor "câștig" potrivit legii privind pensiile de securitate socială 1975 (Social Security Pensions Act 1975) sau, după caz, a regulamentului privind pensiile de securitate socială în Irlanda de Nord 1975 [Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975] ;
- b) o medie a surplusurilor de factori "câștig" va fi calculată conform articolului 47 paragraful 1 litera b) a regulamentului, interpretat cum este indicat la litera a) de mai sus, împărțind totalul surplusurilor înregistrate în cadrul legislației Regatului Unit la numărul de ani de impozitare pe venit potrivit legislației Regatului Unit (inclusiv fracțiunile de ani), realizate în cadrul acestei legislații începând cu data de 6 aprilie 1978 în timpul respectivei perioade de asigurare.
- 15.2. Pentru calculul cuantumului părții de pensie care constă într-un element adițional conform legislației Regatului Unit, termenii « perioade de asigurare și de domiciliu » care figurează la articolul 46, paragraful 2 din regulament desemnează perioadele de asigurare și de domiciliu realizate începând cu data de 6 aprilie 1978.

16. Un șomer care se întoarce în Regatul Unit după expirarea perioadei de trei luni în timpul căreia a continuat să beneficieze de prestații conform legislației Regatului Unit ca urmare a aplicării articolului 69 paragraful 1 din regulament, poate solicita să beneficieze de prestațiile de șomaj, fără a ține seama de articolul 69 paragraful 2, dacă îndeplinește condițiile stabilite de respectiva legislație.
17. În vederea deschiderii dreptului la alocația de incapacitate gravă, lucrătorul salariat sau independent, care face sau a făcut obiectul legislației Regatului Unit conform titlului II al regulamentului, exceptând articolul 13 paragraful 2 litera f) :
- a) este considerat că a fost prezent sau că și-a avut domiciliul în Regatul Unit pe durata întregii perioade când a exercitat o activitate salariată sau independentă și a făcut obiectul legislației Regatului Unit, fiind în același timp prezent sau avându-și domiciliul într-un alt stat membru;
 - b) are dreptul să i se asimileze perioade de prezență sau de domiciliu în Regatul Unit unor perioade de asigurare realizate, în calitate de lucrător salariat sau independent, pe teritoriul sau conform legislației unui alt stat membru.
18. O perioadă în care o persoană a făcut obiectul legislației Regatului Unit conform articolului 13 paragraful 2 litera f) a regulamentului nu poate :
- i) fi luată în considerare în virtutea acestei dispoziții ca perioadă de supunere la legislația Regatului Unit din cauza titlului III al regulamentului
- nici
- ii) transforma Regatul Unit în stat competent pentru a acorda prestațiile prevăzute la articolele 18, 38 sau 39 paragraful 1 din regulament.
19. Sus rezerva oricărei convenții încheiate cu statele membre, în contextul articolului 13 paragraful 2 litera f) din regulament și al articolului 10 ter din regulamentul de aplicare, legislația Regatului Unit va înceta să fie aplicabilă la trei zile după expirarea acestuia, oricărei persoane care făcuse obiectul legislației Regatului Unit în calitate de lucrător salariat sau independent:
- a) ziua în care domiciliul este transferată în celălalt stat vizat la articolul 13 paragraful 2 litera f) ;
 - b) ziua încetării activității salariate sau independente, permanente sau temporare, pe durata căreia respectiva persoană a făcut obiectul legislației Regatului Unit ;
 - c) ultima zi a oricărei perioade de acordare a prestațiilor britanice în materie de boală, maternitate (inclusiv prestațiile în natură pentru care Regatul Unit este statul competent) sau a prestațiilor de șomaj, care:
 - i) a intrat în vigoare înainte de data transfer al reședinței într-un alt stat membru sau, dacă a început la o dată ulterioară,
 - ii) a urmat imediat exercitării unei activități salariate sau independente într-un alt stat membru, în timp ce respectiva persoană făcea obiectul legislației Regatului Unit.

20. Faptul că o persoană a dobândit calitatea de afiliat la legislația unui alt stat membru, conform articolului 13 paragraful 2 litera f) a regulamentului, articolului 10 ter al regulamentului de aplicare și punctului 19, nu va aduce prejudicii :
- a) aplicării persoanei respective de către Regatul Unit, în calitate de stat competent, a dispozițiilor cu privire la lucrătorii salariați sau independenți, ale titlului III capitolul 1 și capitolul 2 secțiunea 1 și ale articolului 40 paragraful 2 din regulament, dacă această persoană păstrează calitatea de lucrător salariat sau independent în vederea acestui lucru și era asigurat ultima dată în această calitate în virtutea legislației Regatului Unit;
 - b) faptului ca această persoană să fie tratată în calitate de lucrător salariat sau independent în contextul capitolelor 7 și 8 ale titlului III din regulament sau al articolului 10 sau 10 bis din regulamentul de aplicare, cu condiția ca prestația britanică definită în capitolul 1 din titlul III, să-i poată fi acordată conform literei a).
21. În cazul studenților sau al membrilor familiei sau urmașilor unui student, articolul 10 bis, paragraful 2, din regulament nu se aplică prestațiilor al căror unic scop constă în protecția specifică a persoanelor cu handicap.
- 21 (sic) 22 :
- Dreptul la creditul familial potrivit singurei legislației Regatului Unit este suspendat în cazul în care, în timpul aceleiași perioade și pentru același membru de familie, prestațiile familiale sunt datorate doar în virtutea legislației irlandeze sau ca urmare a aplicării articolelor 73, 74, 77, 78 sau 78 bis din regulament, până la limita cuantumului acestor prestații.

In cadrul Spațiului Economic European

P. ISLANDA

1. *În cazul în care un lucrător salariat sau independent care desfășoară o muncă în Islanda și-a încheiat activitatea și producerea riscului are loc pe parcursul exercitării unei munci salariate sau independente într-un alt stat căruia i se aplică prezentul regulament și unde, pensia de invaliditate plătită în titlul regimurilor de securitate socială și de pensie suplimentară (case de pensii) din Islanda, nu mai include perioada cuprinsă între producerea riscului și vârsta de pensionare (perioadă viitoare), perioadele de asigurare realizate în baza legislației altui stat căruia i se aplică prezentul regulament vor fi luate în considerare pentru a răspunde exigențelor referitoare la perioada viitoare, ca și cum aceste perioade de asigurare ar fi fost realizate în Islanda.*
2. *Orice persoană cuprinsă într-un regim special al funcționarilor, care își are domiciliul în Islanda și :*
 - a) *care nu face obiectul dispozițiilor titlului III, capitolul 1, secțiunile 2 - 7, și*

b) care nu are dreptul la o pensie islandeză

trebuie să plătească costurile prestațiilor în natură de care persoana în cauză și membrii săi de familie beneficiază în Islanda, în măsura în care aceste prestații în natură sunt cuprinse în regimul special în cauză și/sau în regimul individual de asigurare complementară.

3. *Persoanele asigurate în Islanda, înmatriculate în registrul național, care își au domiciliul în Islanda și își continuă studiile într-un alt stat în care acest regulament se aplică, sunt cuprinse în regimul de securitate socială islandez. Asigurarea studentului nu depinde de durata studiilor acestuia. În caz de transfer al reședinței din Islanda într-un alt stat în care prezentul regulament se aplică sau de transfer al locului de muncă activ într-un alt stat, studentul nu este acoperit de asigurare.*

Q. LIECHTENSTEIN

- 1. Pentru aplicarea capitolului 3 al titlului III din regulament, orice lucrător salariat sau independent care nu mai face obiectul legislației din Liechtenstein cu privire la asigurarea de invaliditate este considerat ca fiind asigurat împotriva acestui risc în vederea acordării unei pensii de invaliditate obișnuită :*
 - a) dacă, la data producerii riscului asigurat, potrivit dispozițiilor legislației din Liechtenstein privind asigurarea de invaliditate :*
 - i. beneficiază de măsuri de reeducare prevăzute de asigurarea de invaliditate din Liechtenstein ; sau*
 - ii. este asigurat în titlul legislației privind asigurarea de bătrânețe, de urmaș și de invaliditate din alt stat în care prezentul regulament se aplică ; sau*
 - iii. poate solicita să beneficieze de o pensie în titlul asigurării de invaliditate sau de bătrânețe din alt stat în care se aplică prezentul regulament sau dacă percepe o astfel de pensie; sau*
 - iv. este incapabil să lucreze în cadrul legislației unui alt stat în care se aplică prezentul regulament și poate solicita să beneficieze de plata prestațiilor aferente unei asigurări de boală sau accidente din statul respectiv sau dacă primește o astfel de prestație; sau*
 - v. poate solicita să beneficieze, din motive de șomaj, la plata prestațiilor aferente asigurării de șomaj dintr-un alt stat căruia prezentul regulament se aplică sau dacă primește o astfel de prestație;*
 - b) sau, dacă a lucrat în Liechtenstein ca lucrător frontalier și dacă, în timpul ultimilor trei ani care au precedat producerea riscului conform legislației din Liechtenstein, a plătit contribuții în titlul acestei legislații timp de cel puțin douăsprezece luni ;*
 - c) sau, dacă trebuie să-și abandoneze activitatea salariată sau independentă din Liechtenstein, ca urmare a unui accident sau a unei boli, în timp ce se află în Liechtenstein ; persoana în cauză poate plăti contribuții pe aceeași bază ca și o persoană care nu exercită nici o activitate lucrativă.*
- 2. Fără a ține seama de dispozițiile articolului 10 paragraful 2 din regulament, prestația de liberă trecere (Freizügigkeitsleistung) potrivit legii privind prestațiile profesionale din 20 octombrie 1987 va fi plătită în numerar la cererea lucrătorului salariat sau independent care nu mai face obiectul legislației din Liechtenstein conform dispozițiilor titlului II din regulament dacă respectiva persoană părăsește definitiv statul Liechtenstein și zona economică elvețiană înainte de 1 ianuarie 1998 și depune cererea înaintea acestei date.*

R. NORVEGIA

- 1. Dispozițiile tranzitorii ale legislației norvegiene care prevăd o reducere a perioadei de asigurare necesare pentru plata unei pensii suplimentare complete persoanelor născute înainte*

de 1937 sunt aplicabile persoanelor cuprinse în regulament, în măsura în care acestea și-au avut domiciliul în Norvegia sau au exercitat o activitate lucrativă salariată sau independentă în Norvegia timp de un anumit număr de ani impus după cea de-a șaisprezecea aniversare a acestora și înainte de 1 ianuarie 1967, adică un număr de ani egal cu numărul de ani anteriori anului 1937 până la data de naștere al persoanei în cauză.

2. O persoană asigurată în titlul legii privind asigurarea națională, care acordă îngrijiri unor persoane asigurate vârstnice, handicapate sau bolnave beneficiază, în condițiile prevăzute, și în timpul perioadelor de îngrijiri, de un credit de puncte pentru calculul pensiei. De asemenea, o persoană care îngrijește copii mai mici de trei ani beneficiază de un credit de puncte la calculul pensiei sale în cazul în care se află în reședință într-un alt stat decât Norvegia, în care se aplică prezentul regulament, cu condiția să beneficieze de un concediu prenatal prevăzut de legea norvegiană privind munca.
3. Dacă o pensie de urmaș sau de invaliditate norvegiană, calculată conform articolului 46 paragraful 2 și aplicând articolul 45, poate fi plătită în virtutea regulamentului, dispozițiile secțiunii 3, articolul 8, paragraful 1, articolul 10, paragrafele 1 și 11, ale legii privind asigurarea națională conform căreia o pensie poate fi acordată prin derogarea de la obligația generală de fi asigurat în titlul legii privind asigurarea națională în cursul ultimilor douăsprezece luni care preced producerea riscului, nu se aplică.
4. Persoanele asigurate în Norvegia, cărora se aplică prezentul regulament, care beneficiază de un împrumut sau de o bursă acordată de casa națională de împrumuturi pentru studii (Statens lånekasse for utdanning) și care urmează studii într-un alt stat în care prezentul regulament se aplică, sunt cuprinse în regimul național de asigurare norvegian. Pentru a urma studii în Danemarca, în Finlanda, în Islanda și în Suedia, studentul trebuie de asemenea să fie înmatriculat în registrul norvegian al populației. Asigurarea studentului nu depinde de durata studiilor sale. În caz de activitate profesională activă într-un alt stat în care se aplică prezentul regulament, studentul nu mai este cuprins în asigurare.

In cadrul acordului dintre Uniunea Europeană și Elveția

S. ELVETIA

1. Articolul 2 al Legii federale privind asigurarea de bătrânețe și de urmași și articolul 1 al Legii federale privind asigurarea de invaliditate, care guvernează asigurarea facultativă în aceste domenii de asigurare pentru resortisanții elvețieni care își au domiciliul într-un stat în care prezentul acord nu se aplică, sunt aplicabile atât persoanelor care își au domiciliul în afara Elveției, resortisanți din alte state în care prezentul acord se aplică, cât și refugiaților și apatrizilor care își au domiciliul pe teritoriul acestor state, în cazul în care aceste persoane declară aderarea lor la asigurarea facultativă cel mai târziu la un an după ziua în care au încetat să fie asigurați la asigurarea elvețiană de bătrânețe, de urmaș și de invaliditate, după o perioadă de asigurare continuă de cel puțin cinci ani.
2. În cazul în care o persoană încetează să fie asigurată la asigurarea de bătrânețe, de urmaș și de invaliditate, după o perioadă de asigurare continuă de cel puțin cinci ani, aceasta are dreptul să continue asigurarea, cu acordul angajatorului, dacă lucrează într-

un stat în care prezentul regulament nu se aplică în contul unui angajator în Elveția și dacă face o cerere în acest sens în termen de 6 luni din ziua în care încetează să mai fie asigurată.

3. Asigurare obligatorie la asigurarea elvețiană de boală și posibilități de scutire

a) Dispozițiile legale elvețiene privind asigurarea obligatorie de boală sunt aplicabile persoanelor următoare care nu își au domiciliul în Elveția :

i) persoanele care fac obiectul dispozițiilor legale elvețiene potrivit titlului II din regulament ;

ii) persoanele pentru care Elveția este statul competent în virtutea articolelor 28, 28 bis sau 29 din regulament ;

iii) persoanele admise să beneficieze la prestațiile de șomaj ale asigurării elvețiene ;

iv) membrii de familie ai persoanelor vizate la punctele i) și iii) sau ai unui lucrător salariat sau independent care își are domiciliul în Elveția și este asigurat în cadrul asigurării elvețiene de boală, în cazul în care membrii de familie respectivi nu-și au rezidența într-unul dintre statele următoare : Danemarca, Spania, Portugalia, Suedia și Regatul Unit.

v) membrii de familie ai persoanelor vizate la punctele ii) sau ai unui titular de pensie care își are domiciliul în Elveția și este asigurat în cadrul asigurării elvețiene de boală, în cazul în care membrii de familie respectivi nu-și au domiciliul într-unul dintre statele următoare: Danemarca, Portugalia, Suedia și Regatul Unit.

« Membrii de familie » desemnează persoanele definite ca membrii de familie în legislația statului de domiciliu.

b) Persoanele vizate la litera a) pot, la cerere, să fie scutite de asigurarea obligatorie atâta timp cât își au domiciliul într-unul dintre statele următoare și pot face dovada, în respectivele state, că beneficiază de acoperire în caz de boală : Germania, Austria, Franța, Italia și, în cazurile vizate la litera a) iv) și v), Finlanda.

Această cerere :

aa) trebuie să fie depusă în cursul celor trei luni care urmează apariției obligației de a se asigura în Elveția ; în situația în care în cazurile justificate, cererea este depusă după acest termen, scutirea se aplică începând cu prima zi de afiliere la asigurarea obligatorie;

bb) este valabilă pentru toți membrii de familie care își au domiciliul în același stat.

3 bis. In cazul în care o persoană care face obiectul dispozițiilor legale elvețiene în virtutea titlului II din regulament, este afiliată pentru asigurarea de boală la dispozițiile legale ale unui alt stat care este parte a prezentului acord prin aplicarea punctului 3 b), costurile prestațiilor în natură în caz de accident neprofesional sunt repartizate în mod egal între asiguratorul elvețian împotriva accidentelor profesionale și neprofesionale și bolilor

profesionale și instituția de asigurare de boală din celălalt stat, atunci când există un drept la aceste prestații din partea acestor două organisme. Asiguratorul elvețian împotriva accidentelor profesionale și neprofesionale și bolilor profesionale suportă integralitatea costurilor în caz de accident profesional, de accident pe drumul spre locul de muncă sau de boală profesională, chiar dacă există un drept la prestații din partea unui organism de asigurare de boală din țara de domiciliu.

- 3 ter. Persoanele care lucrează, dar care nu-și au domiciliul în Elveția și care sunt afiliate la asigurarea de boală legală din statul lor de domiciliu ca urmare a aplicării punctului 3 b), beneficiază de dispozițiile articolului 22, paragraful 1, litera a), pentru orice stare care necesită prestații în cursul unei șederi în Elveția.*
- 4. Persoanele care își au domiciliul în Germania, Austria, Belgia sau în Țările de Jos, dar care sunt asigurate în Elveția pentru îngrijiri în caz de boală beneficiază, în caz de reședință în Elveția, de aplicarea prin analogie a articolului 20, prima și a doua frază a regulamentului. În aceste cazuri, asiguratorul elvețian suportă totalitatea costurilor facturate.*
- 5. În vederea aplicării articolelor 22, 22a, 22b, 22c, 25 și 31 din regulament, asiguratorul elvețian suportă totalitatea costurilor facturate.*
- 6. Rambursarea prestațiilor de asigurare de boală plătite de instituția din locul de domiciliu persoanelor vizate la punctul 4 se efectuează conform articolului 93 din regulamentul (CEE) n° 574/72.*
- 7. Perioadele de asigurare în care s-au acordat indemnizații zilnice realizate în cadrul asigurării unui alt stat în care prezentul acord se aplică, sunt luate în considerare pentru a reduce sau a suprima o eventuală rezervă privind beneficierea de indemnizații zilnice în caz de maternitate sau de boală, în cazul în care persoana se asigură la un asigurator elvețian în termen de trei luni după ieșirea sa din regimul de asigurare străin.*
- 8. Fără a duce prejudicii dispozițiilor titlului III al regulamentului, orice lucrător salariat sau independent care nu mai face obiectul legislației elvețiene în ceea ce privește asigurarea de invaliditate este considerat asigurat de această asigurare timp de un an începând cu ziua întreruperii activității profesionale care a precedat invaliditatea, dacă acesta a trebuit să renunțe la activitatea sa profesională în Elveția ca urmare a unui accident sau a unei boli și dacă invaliditatea a fost constatată în această țară ; persoana în cauză trebuie să plătească contribuții la asigurarea de bătrânețe, de urmaș și de invaliditate ca și cum și-ar fi avut domiciliul în Elveția. Această dispoziție nu se aplică dacă persoana în cauză face obiectul legislației unui alt stat membru conform articolului 13, paragraful 2, literele a)- e), articolelor 14 - 14 septies sau articolului 17 din regulament.*
- 9. În cazul în care o persoană care exercita în Elveția o activitate lucrativă salariată sau independentă care îi acoperea nevoile vitale, a trebuit să-și înceteze activitatea ca urmare a unui accident sau a unei boli și persoana în cauză nu mai face obiectul legislației elvețiene în ceea ce privește asigurarea de invaliditate, ea este considerată cuprinsă în această asigurare în vederea acordării de măsuri de readaptare și pe toată durata beneficierii de aceste măsuri, cu condiția să nu fi început o nouă activitate în afara Elveției.*

ANEXA VII (B) (2) (5) (6) (15) (21)

**CAZURI IN CARE O PERSOANA FACE OBIECTUL LEGISLATIILOR A DOUA STATE
MEMBRE SIMULTAN**

[Articolul 14 quater litera b) a regulamentului]

1. Exercițarea unei activități independente în Belgia și a unei activități salariate într-un alt stat membru.
2. Exercițarea unei activități independente în Danemarca și a unei activități salariate într-un alt stat membru de către o persoană care își are domiciliul în Danemarca.
3. Pentru regimurile agricole de asigurare împotriva accidentelor și de asigurare de bătrânețe: exercițarea unei activități independente în domeniul agricol în Germania și a unei activități salariate într-un alt stat membru.
4. Exercițarea unei activități independente în Spania și a unei activități salariate într-un alt stat membru de către o persoană care își are domiciliul în Spania.
5. Exercițarea unei activități independente în Franța și a unei activități salariate într-un alt stat membru, cu excepția statului Luxemburg.
6. Exercițarea unei activități independente în domeniul agriculturii în Franța și a unei activități salariate în Luxemburg.
7. Pentru regimul de asigurări al lucrătorilor independenți: exercițarea unei activități independente în Grecia și a unei activități salariate într-un alt stat membru.
8. Exercițarea unei activități independente în Italia și a unei activități salariate într-un alt stat membru.
9. ...
10. Exercițarea unei activități independente în Portugalia și a unei activități salariate într-un alt stat membru.
11. Exercițarea unei activități independente în Finlanda și a unei activități salariate într-un alt stat membru de către o persoană care își are domiciliul în Finlanda.
12. Exercițarea unei activități independente în Suedia și a unei activități salariate într-un alt stat membru de către o persoană care își are domiciliul în Suedia.

In cadrul Spațiului Economic European

13. *Exercițarea, de către o persoană care își are domiciliul în Islanda, a unei activități independente în Islanda și a unei activități salariate în oricare alt stat căruia acest regulament este aplicabil.*
 14. *Exercițarea unei activități independente în Liechtenstein și a unei activități salariate în orice alt stat căruia acest regulament este aplicabil.*
 15. *Exercițarea, de către o persoană care își are domiciliul în Norvegia, a unei activități independente în Norvegia și a unei activități salariate în orice alt stat căruia acest regulament este aplicabil.*
-

In cadrul acordului între Uniunea Europeană și Elveția

16. *Exercitarea unei activități independente în Elveția și a unei activități salariate în orice alt stat căruia acest regulament este aplicabil.*

ANEXA VIII (21)

[Articolul 78 bis al regulamentului]

**REGIMURI CARE NU PREVAD PENTRU ORFANI DECAT ALOCATII FAMILIALE
SAU ALOCATII SUPLIMENTARE SAU SPECIALE**

A. BELGIA

a) Alocații familiale prevăzute de legile coordonate cu privire la alocațiile familiale pentru lucrătorii salariați.

b) Prestații familiale prevăzute de legislația cu privire la prestațiile familiale ale lucrătorilor independenți.

c) Prestații familiale prevăzute în regimul foștilor angajați din Congo belgian și din Rwanda-Urundi.

B. DANEMARCA

Alocațiile familiale speciale pentru copiii aflați în îngrijire precum și alocațiile familiale obișnuite sau suplimentare alocate în cazul în care posesorul autorității parentale este singurul susținător al familiei.

De asemenea, prestațiile familiale acordate tuturor copiilor sub 18 ani în cazul în care aceștia își au domiciliul în Danemarca și în cazul în care posesorul autorității parentale este supus complet plății impozitului în virtutea alegerii daneze.

C. GERMANIA

Nici unul

D. SPANIA

Nici unul.

E. FRANTA

Totalitatea regimurilor de bază de securitate socială, cu excepția regimurilor speciale ale lucrătorilor salariați (funcționari, muncitori ai statului, marinari, notari publici, agenți ai întreprinderilor de electricitate și de gaz, ai SNCF și ai RATP, personalul Operei și al Comediei franceze...), altele decât regimul lucrătorilor din mine.

F. GRECIA

Nici unul.

G. IRLANDA

Prestațiile pentru copii, alocația (contributivă) pentru orfani și suplimentele de pensie (contributivă) de văduvă și de pensie (contributivă) de văduv datorate pentru copiii care îndeplinesc condițiile impuse în virtutea legii codificate din 1993 privind securitatea socială și serviciile sociale [Social Welfare Consolidation Act 1993], cu modificările ulterioare ale acesteia.

H. ITALIA

Nici unul.

I. LUXEMBURG

Nici unul.

J. TARILE DE JOS

Nici unul.

K. AUSTRIA

Nici unul.

L. PORTUGALIA

Nici unul.

M. FINLANDA

Nici unul.

N. SUECIA

Nici unul.

O. REGATUL UNIT

1. Marea Britanie și Irlanda de Nord

Dispozițiile legii în ceea ce privește cotizațiile și prestațiile de securitate socială (Social Security Contributions and Benefits Act), din 1992, și în ceea ce privește legea privind cotizațiile și prestațiile de securitate socială (Irlanda de Nord) [Social Security Contributions and Benefits (Northern Ireland) Act], din 1992, în ceea ce privește prestațiile pentru copii (inclusiv ratele eventual mai ridicate pentru părinții singuri); alocații pentru copii aflați în îngrijire plătite pensionaților și alocațiile pentru tutori.

2. Gibraltar

Dispoziții ale regulamentului privind securitatea socială (regimul deschis de prestații pe termen lung [Social Security (Open Long-Term Benefits Scheme) Ordinance], din 1997, și ale regulamentului privind securitatea socială (regim închis de prestații pe termen lung) [Social Security (Closed Long-Term Benefits Scheme) Ordinance], din 1996, cu privire la majorarea alocațiilor pentru copiii aflați în îngrijire, plătite pensionaților și alocația pentru tutori.

P. ISLANDA

Nici unul.

Q. LIECHTENSTEIN

Nici unul.

R. NORVEGIA

Nici unul.

III

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE:

In temeiul tratatului care instituie Comunitatea Europeană și în special articolele 51 și 235,

In temeiul propunerii Comisiei Comunităților Europene,

In temeiul avizului Parlamentului European,

In temeiul avizului Comitetului Economic și Social,

Considerând că regulile de coordonare a legislațiilor naționale de securitate socială se înscriu în cadrul liberei circulații a persoanelor și că trebuie să contribuie la ameliorarea nivelului de trai și a condițiilor de muncă ale acestora;

Considerând că libera circulație a persoanelor, care constituie unul dintre fundamentele Comunității, privind atât lucrătorii salariați aflați în cadrul liberei circulații a lucrătorilor salariați, cât și lucrătorii independenți aflați în cadrul dreptului de stabilire și a liberei prestări de servicii;

Considerând că, din cauza diferențelor importante care există între legislațiile naționale cu privire la domeniul acestora de aplicare personal, este preferabil să se stabilească principiul conform căruia regulamentul este aplicabil tuturor persoanelor asigurate în cadrul regimurilor de securitate socială organizate pentru beneficiul lucrătorilor salariați și independenți sau din motivul exercitării unei activități salariate sau independente;

Considerând că trebuie respectate caracteristicile proprii ale legislațiilor naționale de securitate socială și trebuie elaborat doar un sistem de coordonare;

Considerând că, în cadrul acestei coordonări, se cuvine a garanta lucrătorilor resortisanți din statele membre, precum și membrilor de familie ai acestora și urmașilor acestora, în interiorul Comunității, egalitatea de tratament în virtutea diferitelor legislații naționale;

Considerând că regulile de coordonare trebuie să asigure lucrătorilor care se deplasează în interiorul Comunității, precum și membrilor de familie ai acestora și urmașilor acestora, menținerea drepturilor și a avantajelor dobândite și care sunt în curs de a fi dobândite;

Considerând că aceste obiective trebuie să fie atinse, în special prin totalizarea tuturor perioadelor luate în considerare de diferitele legislații naționale în vederea deschiderii și menținerii dreptului la prestații, precum și în vederea calculării acestora, dar și de procesul de acordare a prestațiilor către diferitele categorii de persoane acoperite de regulament, indiferent de locul în care acestea își au domiciliul în interiorul Comunității;

Considerând că se cuvine ca lucrătorii salariați și independenți care se deplasează în interiorul Comunității trebuie să fie supuși regimului de securitate socială dintr-un singur stat membru, astfel încât cumulările legislațiilor naționale aplicabile și complicațiile care pot rezulta din acest lucru să fie evitate;

Considerând că este important să se limiteze cât mai mult numărul și întinderea cazurilor în care, prin derogare de la regula generală, un lucrător este supus simultan legislațiilor a două state membre;

Considerând că în vederea garantării egalității de tratament a tuturor lucrătorilor ocupați pe teritoriul unui stat membru, este îndreptățit să se determine ca și legislație aplicabilă, în regulă generală, legislația statului membru pe teritoriul căruia persoana în cauză își exercită activitatea salariată sau independentă;

Considerând că este indicată derogarea de la această regulă generală în situații specifice care justifică utilizarea unui alt criteriu de afiliere;

Considerând că anumite prestații prevăzute de legislațiile naționale pot face simultan obiectul domeniului securității sociale și asistenței sociale, din motivul domeniului de aplicare personal, al obiectivelor acestora și al modurilor acestora de aplicare, și că un sistem de coordonare care ia în considerare caracteristicile specifice ale prestațiilor în cauză trebuie să fie inclus în regulament în vederea protejării intereselor lucrătorilor migranți în conformitate cu dispozițiile tratatului;

Considerând că aceste prestații trebuie acordate, în ceea ce privește persoanele care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, doar în conformitate cu legislația țării pe teritoriul căreia persoana în cauză sau membrii de familie ai acesteia își au domiciliul, totalizând, în funcție de necesități, perioadele de domiciliu realizate pe teritoriul oricărui alt stat membru și în absența oricărei discriminări pe baza cetățeniei;

Considerând că se cuvine a prevedea reguli specifice, în special în materie de boală și de șomaj, pentru lucrătorii frontalieri și sezonieri, ținând seama de specificitatea situației acestora;

Considerând că în materie de prestații de boală și de maternitate este importantă asigurarea unei protecții care să regleze situația persoanelor care își au domiciliul sau care se află în reședință într-un stat membru, altul decât statul competent;

Considerând că poziția specifică a solicitanților și a titularilor de pensii sau de rente și a membrilor de familie ai acestora necesită dispoziții în materie de asigurare de boală adaptate acestei situații;

Considerând că, în materie de prestații de invaliditate, este importantă elaborarea unui sistem de coordonare care să respecte specificitățile legislațiilor naționale; că este din acel moment necesar să se facă o deosebire între, pe de-o parte, legislațiile conform cărora cuantumul prestațiilor de invaliditate nu depinde de durata perioadelor de asigurare, iar pe de altă parte, legislațiile conform cărora cuantumul depinde de această durată;

Considerând că diferențele dintre regimurile statelor membre necesită stabilirea regulilor de coordonare aplicabile în caz de agravare a unei invalidități;

Considerând că se cuvine a elabora un sistem de acordare a prestațiilor de bătrânețe și de urmași în cazul în care un lucrător salariat sau independent a făcut obiectul legislației unuia sau mai multor state membre;

Considerând că trebuie prevăzut un quantum al pensiei calculat conform metodei totalizării și proratăzării și garantat de dreptul comunitar în cazul în care aplicarea legislației naționale, inclusiv a clauzelor sale de reducere, de suspendare sau de suprimare, se dovedește a fi mai puțin favorabilă decât aplicarea respectivei metode;

Considerând că, pentru a proteja lucrătorii migranți și urmașii acestora împotriva unei aplicări prea riguroase a clauzelor naționale de reducere, suspendare sau suprimare, este necesară introducerea prevederilor care condiționează strict aplicarea acestor clauze;

Considerând că în materie de prestații acordate în caz de accidente de muncă și boli profesionale, datorită preocupării de a asigura o protecție, este importantă rezolvarea persoanelor care își au domiciliul sau care se află în reședință într-un stat membru, altul decât statul competent;

Considerând că se cuvine a prevedea dispozițiile specifice pentru alocațiile de deces;

Considerând că, datorită preocupării de a permite mobilitatea forței de muncă în cele mai bune condiții, este necesar să se asigure o coordonare mai completă între sistemul de asigurare și sistemul de asistență de șomaj ale tuturor statelor membre;

Considerând că în acest spirit, pentru a facilita căutarea unui loc de muncă într-unul dintre statele membre trebuie în special să se acorde lucrătorului lipsit de loc de muncă beneficiul, pentru o perioadă limitată, prestațiilor prevăzute de legislația statului membru la care a fost supus ultima dată;

Considerând că, în vederea determinării legislației aplicabile în ceea ce privește prestațiile familiale, criteriul locului de muncă asigură egalitatea de tratament între toți lucrătorii care fac obiectul aceleiași legislații;

Considerând că, în vederea evitării cumulului nejustificat de prestații, se cuvine a prevedea regulile de prioritate în caz de cumulare a drepturilor la prestații familiale în virtutea legislației țării de domiciliu a membrilor de familie;

Considerând că, din cauza naturii lor specifice și diferențiate în legislațiile statelor membre, se cuvine a stabili regulile specifice în vederea coordonării regimurilor naționale care prevăd prestații pentru copiii aflați în grija titularilor de pensii sau rente și pentru orfani;

Considerând că este necesară instituirea unei comisii administrative formată dintr-un reprezentant guvernamental din fiecare stat membru, responsabilă în special de tratarea oricărei chestiuni administrative sau de interpretare care derivă din prevederile prezentului regulament și de promovarea colaborării între statele membre;

Considerând că este de preferat ca, în cadrul unui comitet consultativ, reprezentanții lucrătorilor și ai angajatorilor să se asocieze pentru a examina problemele tratate de comisia administrativă;

Considerând că este necesar să se prevadă dispozițiile speciale care răspund caracteristicilor proprii legislațiilor naționale, în vederea facilitării aplicării regulilor de coordonare;

Considerând că, din motive de claritate, se cuvine a adapta ultima frază a articolului 1 litera f) punctul i) cu privire la semnificația termenului “membru de familie”;

Considerând că se cuvine includerea în mod explicit în domeniul de aplicare personal al regulamentului (CEE) 1408/71 a membrilor de familie și a urmașilor funcționarilor și ai personalului asimilat;

Considerând că este de preferat să se permită persoanelor care se află în reședință pentru a urma studii sau o formare profesională într-un stat membru, altul decât statul competent, cât și membrilor de familie ai acestora care îi însoțesc, să beneficieze de prevederile articolului 22, paragraful 1 punctul a) al regulamentului (CEE) 1408/71, pentru orice condiție care necesită prestații; că se cuvine a prevedea o perioadă tranzitorie pentru relațiile cu Țările de Jos, ținând cont de dificultățile administrative pe care acest stat le-ar putea întâmpina;

Considerând că o modernizare a mijloacelor actuale de realizare a schimburilor de informații între instituțiile de securitate socială din cadrul statelor membre va îmbunătăți serviciul acordat persoanelor asigurate care se deplasează în interiorul comunității;

SPATIUL ECONOMIC EUROPEAN

Acordul privind Spațiul Economic European între Comunitățile Europene, statele membre ale acestora și Austria, Finlanda, Islanda, Liechtenstein, Norvegia, Suedia și Elveția, semnat la Porto în data de 2 mai 1992

(JOCE nr. L1 din 3 ianuarie 1994)

Decizia Consiliului Comisiei din 13 decembrie 1993

Considerând că se cuvine a aproba acordul privind Spațiul Economic European între Comunitățile Europene, statele membre ale acestora și Austria, Finlanda, Islanda, Liechtenstein, Norvegia, Suedia și Elveția, semnat la Porto în data de 2 mai 1992.

Protocol de adaptare a acordului privind Spațiul Economic European semnat la Bruxelles în 17 mai 1993

(JOCE nr. L1 din 3 ianuarie 1994)

Decizia Consiliului și a Comisiei din 13 decembrie 1993

Considerând că se cuvine a aproba protocolul de adaptare a acordului privind Spațiul Economic European între Comunitățile Europene, statele membre ale acestora și Austria, Finlanda, Islanda, Liechtenstein, Norvegia, Suedia, semnat la Bruxelles în 17 mai 1993 ca urmare a neratificării respectivului acord de confederația elvețiană.

Considerând că acordul privind Spațiul Economic European, denumit mai jos “Acordul EEE” a fost semnat la Porto în data de 2 mai 1992.

Considerând că articolul 129 paragraful 2 al acordului EEE precizează că respectivul acord este ratificat sau aprobat de părțile contractante conform propriilor reguli constituționale.

Considerând că a devenit evident că unul dintre semnatarii acordului EEE și anume confederația elvețiană, nu este în măsură să ratifice respectivul acord.

Considerând că ceilalți semnatori ai acordului EEE, ferm atașați obiectivelor care au fost definite de acesta, sunt hotărâți să aplice respectivul acord cât mai rapid cu putință.

Considerând că se cuvine a fiza o nouă dată de intrare în vigoare a acordului EEE.

Considerând că este necesară adoptarea anumitor dispoziții speciale în vederea intrării în vigoare a acordului EEE în ceea ce privește statul Liechtenstein.

Considerând că este necesară, ținând seama de neratificarea acordului EEE de către Elveția, realizarea de anumite adaptări ale respectivului acord.

Considerând că este de preferat să se includă, printre aceste adaptări, o dispoziție care să reflecte voința părților contractante de a permite Elveției să adere ulterior la EEE.

Decizia Comitetului mixt al Spațiului Economic European nr. 7/94 din 21 martie 1994 care modifică protocolul 47 și anumite anexe ale acordului privind Spațiul Economic European (JOCE nr. L 160 din 28 iunie 1994).

Decizia Comitetului mixt al Spațiului Economic European nr. 24/94 din 2 decembrie 1994 care modifică anexa VI (securitate socială) a acordului privind Spațiul Economic European (JOCE nr. L 339 din 29 decembrie 1994).

Decizia nr. 1/95 a Consiliului Spațiului Economic European, care modifică anumite anexe ale regulamentelor ca urmare a aplicării regulamentelor la statul Liechtenstein (JOCE nr. L 86 din 20 aprilie 1995).

Decizia nr. 49/95 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European din 22 iunie 1995 care modifică anexa VI (securitate socială) a acordului privind Spațiul Economic European (JOCE nr. L 30 din 8 februarie 1996).

Decizia nr. 1/96 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European din 26 ianuarie 1996, care modifică anexa VI (securitate socială) a acordului privind Spațiul Economic European (JOCE nr. L 90 din 11 aprilie 1996).

Decizia nr. 11/96 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European din 12 martie 1996, care modifică anexa VI (securitate socială) a acordului privind Spațiul Economic European (JOCE nr. L 124 din 23 mai 1996).

Decizia nr. 24/96 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European din 26 aprilie 1996, care modifică anexa VI (securitate socială) a acordului privind Spațiul Economic European (JOCE nr. L 186 din 25 iulie 1996).

Decizia nr. 61/96 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 22 noiembrie 1996, care modifică anexa VI (securitate socială) a acordului privind Spațiul Economic European (JOCE nr. L71, p. 29)

Decizia nr. 62/96 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 22 noiembrie 1996, care modifică anexa VI (securitate socială) a acordului privind Spațiul Economic European (JOCE nr. L 71, p. 30)

Decizia nr. 63/96 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 22 noiembrie 1996, care modifică anexa VI (securitate socială) a acordului privind Spațiul Economic European (JOCE nr. L 71, p. 31)

Decizia nr. 77/96 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 13 decembrie 1996, care modifică anexa VI (securitate socială) a acordului privind Spațiul Economic European (JOCE nr. L 100 din 13.12.96, p. 66)

Decizia nr. 78/96 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 13 decembrie 1996, care modifică anexa VI (securitate socială) a acordului privind Spațiul Economic European (JOCE nr. L 100 din 13.12.96, p. 67)

Decizia nr. 2/97 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 10 februarie 1997, care modifică anexa VI (securitate socială) a acordului privind Spațiul Economic European (JOCE nr. L 85, p. 67)

Decizia nr. 2/97 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 10 februarie 1997, care modifică anexa VI (securitate socială) a acordului privind Spațiul Economic European (JOCE nr. L 85, p. 67)

Decizia nr. 82/97 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 12 noiembrie 1997, care modifică anexa VI (securitate socială) a acordului privind Spațiul Economic European (JOCE nr. L 134 din 7 mai 1998)

Decizia nr. 96/97 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 28 noiembrie 1997, care modifică anexa VI (securitate socială) a acordului privind Spațiul Economic European (JOCE nr. L 193 din 9 iulie 1998)

Decizia nr. 23/98 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 31 martie 1998, care modifică anexa VI (securitate socială) a acordului privind Spațiul Economic European (JOCE nr. L 310 din 19 noiembrie 1998)

Decizia nr. 24/98 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 27 martie 1998, care modifică anexa VI (securitate socială) a acordului privind Spațiul Economic European) JOCE nr. L 310 din 19 noiembrie 1998)

Decizia nr. 66/98 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 4 iulie 1998, care modifică anexa VI (securitate socială) a acordului privind Spațiul Economic European (JOCE nr. L 123 din 13 mai 1999)

Decizia nr. 67/98 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 4 iulie 1998, care modifică anexa VI (securitate socială) a acordului privind Spațiul Economic European (JOCE nr. L 123 din 13 mai 1999)

Decizia nr. 68/98 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 4 iulie 1998, care modifică anexa VI (securitate socială) a acordului privind Spațiul Economic European (JOCE nr. L 123 din 13 mai 1999)

Decizia nr. 33/99 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 26 martie 1999, care modifică anexa VI (securitate socială) a acordului privind Spațiul Economic European (JOCE nr. L 266 din 19 octombrie 2000)

Decizia nr. 34/99 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 26 martie 1999, care modifică anexa VI (securitate socială) a acordului privind Spațiul Economic European (JOCE nr. L 266 din 19 octombrie 2000)

Decizia nr. 65/2000 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 2 august 2000, care modifică anexa VI (securitate socială) a acordului privind Spațiul Economic European (JOCE nr. L 250 din 5 octombrie 2000)

Decizia nr. 86/2000 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 27 octombrie 2000 (JOCE nr. L 7 din 11 ianuarie 2001), care a intrat în vigoare la data de 28 octombrie 2000

Decizia nr. 7/2000 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 2 ianuarie 2000 (JOCE nr. L 103 din 12 aprilie 2001) care a intrat în vigoare la data de 29 ianuarie 2000

Decizia nr. 8/2000 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 4 februarie 2000 (JOCE nr. L 103 din 12 aprilie 2001) care a intrat în vigoare la data de 5 februarie 2000

Decizia nr. 9/2000 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 28 ianuarie 2000 (JOCE nr. L 103 din 12 aprilie 2001) care a intrat în vigoare la data de 29 ianuarie 2000

Decizia nr. 10/2000 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 28 ianuarie 2000 (JOCE nr. L 103 din 12 aprilie 2001) care a intrat în vigoare la data de 29 ianuarie 2000

Decizia nr. 11/2000 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 28 ianuarie 2000 (JOCE nr. L 103 din 12 aprilie 2001) care a intrat în vigoare la data de 29 ianuarie 2000

Decizia nr. 43/2001 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 30 martie 2001 (JOCE nr. L 158 din 14 iunie 2001) care a intrat în vigoare la data de 31 martie 2001

Decizia nr. 71/2001 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 19 iunie 2001 (JOCE nr. L 238 din 6 septembrie 2001) care a intrat în vigoare la data de 20 iunie 2001

Decizia nr. 72/2001 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 19 iunie 2001 (JOCE nr. L 238 din 6 septembrie 2001) care a intrat în vigoare la data de 20 iunie 2001

Decizia nr. 117/2001 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 28 septembrie 2001 (JOCE nr. L 322 din 6 decembrie 2001) care a intrat în vigoare la data de 29 septembrie 2001

Decizia nr. 36/2002 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 19 aprilie 2002 (JOCE nr. L 154 din 13 iunie 2002) care a intrat în vigoare la data de 20 aprilie 2002

Decizia nr. 55/2002 a Comitetului mixt al Spațiului Economic European, din 31 mai 2002 (JOCE nr. L 238 din 5 septembrie 2002) care a intrat în vigoare la data de 1 iunie 2002

Decizia nr. 46/2003 a Comitetului mixt a Spațiului Economic European, din 16 mai 2003 (JOUE nr. L 193 din 31 iulie 2003) care a intrat în vigoare la data de 17 mai 2003

In cadrul Spațiului Economic European

Decizia nr. 2/2003 al Comitetului mixt UE – ELVETIA, din 15 iulie 2003 (JOUE nr. L 187 din 26 iulie 2003) care a intrat în vigoare la data de 1 iunie 2002

UNIUNEA EUROPEANA

Tratat privind aderarea Norvegiei, Austriei, Finlandei și Suediei la Uniunea Europeană (JOCE nr. C 241 din 29 august 1994)

Decizia Consiliului Uniunii Europene din 1 ianuarie 1995 care vizează adaptarea instrumentelor cu privire la aderarea noilor state membre la Uniunea Europeană (JOCE nr. L 1 din 1 ianuarie 1995)

- Considerând că Norvegia nu a depus în termenul impus instrumentele de ratificare și deci nu a devenit membru al Uniunii Europene la data de 1 ianuarie 1995.
- Considerând că, din această cauză, adaptarea anumitor dispoziții enumerate la articolul 2 precizat mai sus este indispensabil.
- Considerând de asemenea că se cuvine a adapta sau a declara caduce dispozițiile actului privind condițiile de aderare și adaptările tratatelor care se referă explicit la Norvegia.

Informare privind data intrării în vigoare a Tratatului între Belgia, Danemarca, Republica Federală Germania, Grecia, Spania, Franța, Irlanda, Italia, Luxemburg, Tările de Jos, Portugalia, Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord și Norvegia, Austria, Finlanda, Suedia cu privire la aderarea Norvegiei, Austriei, Finlandei și Suediei la Uniunea Europeană (JO nr. 241 din 29 august 1994).

Instrumentele de ratificare a tratatului între Belgia, Danemarca, Republica Federală Germania, Grecia, Spania, Franța, Irlanda, Italia, Luxemburg, Tările de Jos, Portugalia, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Norvegia, Austria, Finlanda, Suedia cu privire la aderarea Norvegiei, Austriei, Finlandei și Suediei la Uniunea Europeană semnat la data de 24 iunie 1994 la Corfu, care au fost depuse, înainte de 1 ianuarie 1995, de Belgia, Danemarca, Republica Federală Germania, Grecia, Spania, Franța, Irlanda, Italia, Luxemburg, Tările de Jos, Austria, Portugalia, Finlanda, Suedia și de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, acest tratat, așa cum a fost modificat de decizia Consiliului din 1 ianuarie 1995 care vizează adaptarea instrumentelor cu privire la aderarea noilor state membre la Uniunea Europeană, a intrat în vigoare, conform articolului său 2, paragraful 2, al doilea alineat, prima frază, la data de 1 ianuarie 1995 pentru aceste state.

Acord din 21 iunie 1999 între Uniunea Europeană și Elveția privind libera circulație a persoanelor și coordonarea sistemelor de securitate socială, intrat în vigoare la data de 1 iunie 2002 (JOCE nr. L 114 din 30 aprilie 2002)

